

هذا كتاب

اداره مخطوطات

نام کتاب کتاب زهد و تقوی آل محمد

مؤلف تهرانی علی بن محمد حعفر

موضوع اخذی زبان فارسی

سال چاپ ۱۳۲۳ محل چاپ تهران

شماره عمومی ۱۷۰۲۴ کتابخانه / بخش

وقفی / خریداری تاریخ

طول ۲۱/۴ عرض ۱۶.۵ شماره صفحه ها

ملاحظات

مفتی □ دینی □ گزاردی □ اخست □

لا و علیٰ سعیدنا

ووزیر ووند

نموده سلاطین

فان

خود لفظاً

حرف الطاء

۱۰۰۰ اکڑ

دفعه پنجم

١٠٧

عبدیہ بدیع

(دین: بخرو)

میں نے کہا کہ یہ ہے

روود و بکا

بنیاد و قیاد

سات ربيع و

نبوتہ نصیب

نام بیوسته

وود نداد و چو

مبلی بدینا و از

إلى الله عليه وآله

1870

که از برای حضرت ابی ذر غفاری رضی الله عنه بیان فرموده هذه
مناسباتی است که او را از عیال و وصایا بشست قیمت در صفحاتی
نوشته شود و بعد در صفحاتی علیحد بشست عنوان نیز بجهان ترتیب
انها مرقوم باید و باید ملتفت شد که در این وصایا اگر چه بحسب ظاهر خطابا
حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله متوجه حضرت ابی ذر رضوان الله
علیه بوده و بس و لکن از این است که مقصود آن بزرگوار معظ شدن تمام
اهل عالم بوده بان وصایا و مواعظ را قم مناسب مصلحت چنین دانست
که بجای پادشاه پادشاهان الایا اهل العالم الایا اهل العالم نوشته شود
و مشتمل است بر وصایا بر یکصد و پنجاه و هفت الایا اهل العالم بعد
الفاظ پادشاهان و پادشاهان و بارقام دهند سه هم در اصل وصایا و هم در
ترجمه آنها اعداد این اعلامات و نداها نوشته شده تا در غایت شایسته بان
بیشتر شود و این وصایا را در جمله از کتب و قافرتیست ضبط است از جمله
در فصل پنجم از هفت فصل باب و از دهم کتاب مکارم الاخلاق و جزئی
فضل بن حسن طبرسی علیه الرحمه و از جمله در بعضی از نسخ امانی شیخ طوسی
عطا الله مرقوم و از جمله در رسد و ویم از نصف و ویم کتاب جامع و در
ابی فراس من احقاد مالک الاشراف حایر المؤمنین علیه السلام
موسوم بر تنبیه الخواطر و ترهه النواظر و از جمله در باب چهارم از
سوی شرباب جلد هفتم از بیست و پنج جلد کتاب بخارا و الا نوار مرحوم
مجلسی نور الله مضجعه و از جمله بشست قیمت بجهت ترتیب در کتاب
عین الحیوة مرحوم مجلسی قدس الله سره و مستفی نمود آن بزرگوار تقوا
الحمد علیهم السلام و بالله التوفیق و علی التکلان

وصفای

کہ افروز

قَالَ تَعَالَى خُذْ مَا أَنبَأَكُم بِقَوْلِهِ وَادْكُرُوا مَا فَعَلَكُمْ كَذِبًا

كتاب في هذا النوع من القرآن محمد عليهما السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة والسلام على سيدنا
ونبينا ابي القاسم محمد وآله الطيبين الطاهرين سيما ابن عمه ووزيره و
ابنه علي بن ابي طالب امير المؤمنين وقائد الفرج المجلبين عليه على اولاده سلام
الله الملك الحق المبين ولعنة الله على اعدائهم ومخالفينهم ومعادينهم وحاكمي
فضائلهم ومناقضهم من الان الى يوم الدين **ويعمل** حين فو سيدنا
حرف و كاتب سطر لعبد المذنب الحاج الفاني علي بن محمد جعفر الطهراني
عفي عنه كه چون در امرهايع از امور و عشره مرقومه در خانه كتاب اكبر الحجل
اشاره شده بآن طلب كه حق بمنزله خورشيد است غنى و اموال دينويه بمنزله
سايه آدمي هست كه شخص كتمان اثنا عشرى از كمال حرص بپنا بقبول
شيطان و وسوسه نفس اماره بشوشت بخونمايد و در دست ريند دين
اين خود نباشد علاوه بر خزان در آخرت و دين سرى فاني نيز غنى و
اموال دينويه هم نميرسد نظير كسيكه پشت بخورشيد كرده راه رود كه بپنا
خود نميرسد و اگر در نمايد بحق و بواسطه زهد و بي ميلي بپنا در قيد
دين و اين و در بندا خزان نباشد علاوه بر دستك بمقامات دفعه و
دو خات غالبه آخرت و دين سرى فاني نيز غنى و اموال دينويه نصيب
ميشود نظير كسيكه دو كرده باشد بخورشيد و راه رود كه سايه پيوسته
از عيش و دلالت او ابتدا ملثفت نيست و اعتنا بپنا خود ندارد و چو
بخصر پنا منحصر جامه از بر اى اختيار نمودن زهد و بي ميلي بپنا و ان
براى ريند دين و اين بودن و صلايى خصم خانما اين صلايى الله عليه وآله

که افروز

دربار حیدر گاہ

که از برای حضرت ابی ذر غفار و صلی الله علیه و آله بیان فرموده هذه
مناسباتی است که او را عن عیال و صایا بشخص قسمت در صفحاتی
نوشته شود و بعد در صفحاتی علیحدہ بشخص عنوان نیز بجهان ترتیب
انها مرقوم آید و باید ملتفت شد که در این وصایا اگر چه بحسب ظاهر خطاب
حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله متوجه حضرت ابی ذر رضوان الله
علیه بوده و بس و لکن این از بابیست که مقصود آن بزرگوار منعظ شدن تمام
اهل عالم بوده بان وصایا و مواعظ را تم مناسب مصلحت چنین دانست
که بجای پادشاه پادشاه و الایا اهل العالم الایا اهل العالم نوشته شود
و مشتمل است بر وصایا بر یکصد و پنجاه و هفت الایا اهل العالم بعد
الفاظ پادشاه پادشاه و بارقام دهند سه هم در اصل وصایا و هم در
ترجمه آنها اعداد این اعلامات ندانها نوشته شده تا رعیت شایسته بان
بیشتر شود و این وصایا در جمله از کتب و قافرت ثبت ضبط است از جمله
در فصل پنجم از هفت فصل باب دوازدهم کتاب مکارم الاخلاق حزب
فضل بن حسن طبرسی علیه الرحمه و از جمله در بعضی از نسخ امامی شیخ طوسی
عطا الله مرقده و از جمله در سند و قیام از نصف و هم کتاب جامع و
ابی فراس من احفاد مالک الا مشرنا حبیب المؤمنین علیه السلام
موسوم به ترتیب الخواطر و ترهه النواظر و از جمله در باب چهارم از
سبع و شصت باب جلد هفتم از بیست و پنج جلد کتاب انوار الانوار مرحوم
مجلسی نور الله مضجعه و از جمله بشخص قسمت بجهت ترتیب در کتاب
عین الحیوة مرحوم مجلسی قدس الله سره و منتهی نمود آن بزرگوار تقو
ال محمد علیهم السلام و بالله التوفیق و علیه التکلان

وصفای

[illegible]

وَصَلِّ عَلَى كُلِّ
حَسَنَةٍ أَنْبَا مُحَمَّدٍ عَبْدَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَسَبُ مُحَمَّدٍ
فَتَرْغَبُوا وَحَسَنَةُ نَسَبُ مُحَمَّدٍ
وَصَلِّ عَلَى كُلِّ

عَنِ ابْنِ الْأَسْوَدِ قَالَ خَدِمْتُ الرَّبِيزَةَ فَلَخْتُ عَلَى ابْنِ رَجْدُبٍ بَنِي جَنَّا
فَخَلَّيْنِي أَبُودَرَّ قَالَ خَلَّتْ ابْنُ يَوْمٍ فِي صَدْرِي وَنَهَارَهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَسْجِدِهِ فَلَمْ أَرِ فِي الْمَسْجِدِ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ إِلَّا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
وَعَلَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى جَانِبِهِ غَنَمْتُ خَلْوَهُ الْمَسْجِدَ فَنُفِلْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ بَانِي ابْنِ
وَاقِي أَوْصَنِي بِوَصِيئِهِ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهَا فَقَالَ نَعَمْ وَأَكْرَمُ بَيْتِكَ يَا أَبَا ذَرٍّ
أَنْتَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ وَاقِي مَوْصِيكَ بِوَصِيئِهِ
فاحفظها فانها جامعة لطرق الخبر
وسبله وانك ان حفظتها
كان لك بها كفل

الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ اعْبُدُوا اللَّهَ كَمَا تَرَوْنَهُ فَمَا كُنْتُمْ لَا تَرَوْنَهُ فَاتَّبِعُوا

وَأَعْلَمُوا أَنَّ أَوَّلَ عِبَادَةِ اللَّهِ الْمَعْرِفَةُ بِهِ إِنَّهُ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ فَلَا شَيْءَ قَبْلَهُ
وَالْأَمْرُ فَلَا ثَانِي لَهُ وَالْبَنَاءُ فِي لَا إِلَى غَايَةٍ فَاطْرُ التَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا فِيهَا وَمَا بَيْنَهَا مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ

تَمَّا الْأَيُّهَا النَّاسُ وَالْأَمْرُ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَرْسَلَنِي إِلَى كُلِّ النَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنِّي أَدْعُو إِلَى
اللَّهِ بِأَدْنَى مَا أَدْنَى وَبِرَاجَا مُنِيرًا

وَأَعْلَمُوا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا هُلَا لِبَيْتِي فِي أَمْتِي
كَفَيْتَنِي نُوحٍ مِنْ رِكْبَتَيْهَا بَحْلًا وَمِنْ غَيْبِهَا
عَنْ وَمِثْلِهَا بِحِطَّةٍ فِي بَيْتِ أَسْرَافِ
مَنْ دَخَلَ كَانَ أَمْنًا

الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ احْفَظُوا مَا أَوْصِيَكُمْ بِهِ تَكُونُوا سَعْدَاءُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ نَعْمَانِ مَغْبُونٌ فِيهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصَّخْرَةُ
وَالْفَرَاغُ الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ اغْنَمُوا خَسْفًا قَبْلَ خَسْفٍ شَبَابَكُمْ قَبْلَ هَرَمِكُمْ
وَصَحْحَكُمْ قَبْلَ سَقَمِكُمْ وَغِنَاكُمْ قَبْلَ فَقْرِكُمْ وَفَرَاغَكُمْ قَبْلَ شُغْلِكُمْ وَحُبُّكُمْ
قَبْلَ مَوْتِكُمْ الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ آتَاكُمْ وَالسُّؤْفَاءُ بِمَلِكُمْ فَاتَّكُم بِيَوْمِكُمْ
وَلَسْتُمْ بِمَالِكُمْ فَإِنْ بَكِنَ غَدَاكُمْ فَكُونُوا فِي الْغَدَا كَأَنَّكُمْ فِي الْيَوْمِ وَإِنْ
لَمْ يَكُنْ غَدَاكُمْ لَمْ تَسُدُّوا عَلَى مَا فَرَضْتُمْ فِي الْيَوْمِ الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ
كَمْ مِنْ قَبْلِي يَوْمًا لَا تَسْكُنُهُ وَمَنْظَرُ غَدَا لَا يَبْلُغُهُ الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ
لَوْ نَظَرْتُمْ إِلَى الْأَجَلِ وَمَسِيرِهِ لَا بَغْضَمَ الْأَمَلِ وَغُرُورِهِ الْأَيُّهَا أَهْلُ الْعَالَمِ

كَوْنُوا كَانَكُمْ فِي الدُّنْيَا غُرَبَاءَ أَوْ كَعَابِرِي سَبِيلٍ وَعَدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ
 أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِذَا أَصْبَحْتُمْ فَلَا تُحَدِّثُوا أَنْفُسَكُمْ بِالنِّسَاءِ وَإِذَا أَمْسَيْتُمْ
 فَلَا تُحَدِّثُوا أَنْفُسَكُمْ بِالْأَصْبَاحِ وَخُذُوا مِنْ صَحْنِكُمْ قَبْلَ سَقَمِكُمْ وَمِنْ جُودِكُمْ
 قَبْلَ مَوْتِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تُدْرُونَ مَا لَكُمْ غَدًا أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّا نَدْرِكُكُمْ
 كَمَا الصَّرْعَةُ عِنْدَ الْعَشْرِ فَلَا تَمْكُنُوا مِنَ الرَّجْعَةِ وَلَا يُجِدْكُمْ مَنْ
 خَلْفَكُمْ بِمَا تَرْكَيْتُمْ وَلَا يَعْلَزُكُمْ مَنْ تَقَدَّمُوا عَلَيْهِ بِمَا اشْتَغَلْتُمْ بِهِ أَلَا يَا أَهْلَ
 الْعَالَمِ مَا ذَابَتْ كَالنَّارِ نَامُهَا رِبَاهُ وَلَا مِثْلُ الْجَنَّةِ نَامُهَا أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ
 كُونُوا عَلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدُونَكُمْ عَلَى دُونِكُمْ أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ هَلْ يَنْظُرُ
 أَحَدُكُمْ إِلَّا غَنًى مُطْفِئًا أَوْ فَقْرًا مُنْذِرًا أَوْ مَرَضًا مُفْنِدًا
 أَوْ هَرَمًا مُفْنِدًا أَوْ مَوْتًا بِجَهَنَّمَ وَالْآخِرَةُ
 فَإِنَّهُ شَرُّ غَائِبٍ يَنْظُرُ وَآخِرَةُ
 وَالسَّاعَةُ أَرْهَقِي

١٥
 أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أُولَ الَّذِينَ
 يَعْلَمُونَ وَمَنْ طَلَبَ عِلْمَ الْبُصْرَةِ النَّاسِ لَمْ يَجِدْ فِيهَا الْجَنَّةَ إِلَّا يَا أَهْلَ
 الْعَالَمِ إِذَا سُئِلْتُمْ عَنْ عِلْمٍ لَا تَعْلَمُونَهُ فَقُولُوا لَا نَعْلَمُ نَتَجَوَّعُ مِنْ شَيْءِهِ
 وَلَا نُفَقِّهُوا النَّاسَ بِمَا لَا عِلْمَ لَهُمْ بِهِ نَتَجَوَّعُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 إِلَّا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ يُطْلَعُ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ إِلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ النَّارِ
 فَيَقُولُونَ مَا أَدْخَلَكَمُ النَّارَ وَقَدْ دَخَلْنَا الْجَنَّةَ
 بِفَضْلِ تَارِكِكُمْ وَنَعْلَمُكُمْ فَيَقُولُونَ
 إِنَّا كُنَّا نَأْمُرُ بِالْخَيْرِ وَلَا نَعْمَلُ

وصليت حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم

الا يا اهل العالم ان حقوق الله جل ثناؤه اعظم من ان يقوم بها
 العباد وان نعم الله اكثر من ان تحصى بها
 العباد ولكن امتوا ثابته
 واصبحوا ثابته

الا يا اهل العالم انكم في ممر الليل والنهار في احوال منقوضة واعمال
 محفوظة والموت ياتي بغتة ومن يزرع خيراً
 يوشك ان يحصد خيراً ومن يزرع شراً يوشك
 ان يحصد مذمة ولكل زارع
 ما يزرع

لَا يَأْخُذُ الْغَالِمَ لَأَسْبَغْتُ بِهِ بِحَبْلِهِ وَلَا يَدْرُكُ حَرْبُصَ مَا لَمْ يَفْقِدْ لَهُ
وَمَنْ أَعْطَى خَيْرًا فَاللَّهُ أَعْطَاهُ وَمَنْ رُوِيَ شَرًّا فَاللَّهُ وَقَاهُ

أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ الْمُنْفُورِينَ شَاءَ وَالْفُقَهَاءُ قَادِرَةٌ وَمَجَالِسُهُمْ زُبَادُهُ
وَالْمُؤْمِنِينَ لِبَرِيٍّ نَبِيٍّ كَانَهُ يَخْتَصِمُهُ بِخَافٍ أَنْ تَقْعُ عَلَيْهِ وَإِنْ الْكَافِرِينَ
رَضِيَ نَبِيٍّ كَانَهُ ذُبَابٌ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنْ اللَّهُ تَبَارَكَ
وَتَعَالَى إِذَا أَرَادَ بَعِيدٍ خَيْرًا جَعَلَ الذُّنُوبَ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مِثْلَهُ وَالْإِثْمَ
مِثْلَهُ ثَقِيلًا وَبَيْنَكَ وَإِذَا أَرَادَ بَعِيدَ شَرٍّ أَلْغَاهُ ذُنُوبَهُ أَلَا يَا أَهْلَ
الْعَالَمِ إِنْ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ أَشَدَّ دَنَكًا ضًا مِنَ الْخَطِيئَةِ مِنَ الْعَصْفُورِ مِنْ يَدِ

...

كتاب هداية القوم الى الحق

به في شريكه الا يا اهل العالم من وافق قوله فعليه ذلك الله صاحب
حظه ومن خالف قوله فعليه ما يوجب نفسه
الا يا اهل العالم ان لو اهل

لجزم رزقه بالذنب

بصدبه

١٢

الا يا اهل العالم دعوا ما لستم منه في شيء ولا تنطقوا فيما لا بينكم
واخزوا السانك كما تخزنون ودفكم الا يا اهل العالم ان الله جل
ثناؤه ليدخل قوما الجنة فيعطيهم حتى يملوا وفوقهم قوما في الدرجات
العلية فاذا نظروا اليهم عرفوهم فيقولون ربنا اخوانا كما ماتهم في الدنيا
فلم فضلهم علينا فيقال ههنا ههنا انهم كانوا يمجعون جهنم
تسعون ويطؤون حين تزورون ويهزمون
حين تهامون وبتشعرون حين

تخفون

١٣

الا يا اهل العالم جعل الله جل ثناؤه قسما في المصلاة وحسب
المصلاة كما حسب الى الجائع الطعام والى الظان الماء وان الجائع اذا اكل
شبع وان الظان اذا شرب سوي ولنا الا شبع من المصلاة الا يا اهل العالم
ان الله عز وجل بعث علي بن ابي طالب بالرهبانة وبعث بالحنيفة النيرة
حسب الى النساء والطيب جعل في المصلاة قسما عني الا يا اهل العالم
انما رجل تطوع في كل يوم ليلة اثنتي عشرة ركعة سوى المكنونة كان له

حقا

وصية من رسول الله صلى الله عليه وسلم

حقا واجبا بينك في الجنة الا يا اهل العالم انكم ما قمتم في الصلوة
فانكم تفرعون باب الملك من بكنة قريح باب الملك يفتح له الا يا اهل العالم
ما من مؤمن يهزم مصلينا الا تناثر عليه لبرابنه

وبين العرش وكل به ملك يبارك

اذا لم لو علم فالك في الصلوة

ونشأ حتى انقلبت

١٤

الا يا اهل العالم طوبى لاصحاب الالوية يوم القيمة يجلون بها فيبقون
الناس الا وهم الشايقون الى المساجد بالاسماء وغير الاسماء الا يا اهل
العالم الصلوة عماد الدين واللسان اكبر الصدقة تمحو الخطيئة
واللسان اكبر

١٥

الا يا اهل العالم الدرجة في الجنة فوق الدرجة كما بين السماء والارض
وان العبد لم يرفع بصره فليبع له نور يكا ويخطف بصره فيفزع لذلك فيقول
ما هذا فيقال هذا نور اخيك فيقول اخي فلان كما فعل جميعا في الدنيا وقد
فضل على هكذا فيقال له انه كان افضل منك

علاما يجعل في قلبه الرضا

حتى يرضى

١٦

الا يا اهل العالم الدنيا بين المؤمن وجنة الكافر وما اصبحت فيها
مؤمن الا حزينا وكيف لا يحزن وقد وعد الله جل ثناؤه انه وارده جهنم و

لم

کتابہ ہدایۃ نقول محمد

لو بعد الله صابر وعنها وليلتين امراضاً ومصيبات ما مور ان غبطة وليلتين فلا
ينصر يدعى ثواباً من الله تعالى فما يزال فيها حزينا حتى يفارقها فادافها
افضل الى الراحة والكرامة الا ما اهل العالم
ما عبد الله على مثل طول

الخمس

79

الا يا اهل العالم من اوتي من العلم ما لا يتكبه لمحققان يكون اوتي
 علما لا ينفعه الا الله عز وجل نعمت العلماء فقال ان الذين اوتوا العلم من
 قبله اذا ابتلي عليهم نجحون للاذقان تسجدوا ويقولون سبحان ربنا ان
 كان وعد ربنا لمفعولا ونجفون للافقان يكونون ويزيدهم خشوعا الا يا اهل
 العالم من استطاع ان يبكي قلبك من لم يستطع
 فليشعر قلبه بالخزن وليتباك ان القلب
 القاسي بعيد من الله و

لكن لا شعروا

12

71

الأنا أهل العالم يقول الله تبارك وتعالى لا اجمع على عبد خوفين
 ولا اجمع له امنين فاذا امن في الدنيا اخف به يوم القيامة واذا خاف في الدنيا
 امن به يوم القيامة الأنا أهل العالم لو ان رجلا كان له كعمل سبعين نبيا
 لا خف به وخشيه ان لا ينجو من شر يوم القيامة الأنا أهل العالم ان العبد
 لم يرض عليه نوبة يوم القيامة فيقول ما اني كنت مشفقا فيغفر له الأنا أهل
العالم ان الرجل يعمل حسنة فيتكل عليها ويعمل المحرمات حتى يأتي الله هو

rdc

وَصَدِّقُ خَيْرِ رُسُلِ بَابِ خَيْرِ خَيْرٍ

عليه غضبان ولما الرجل لبعد السنة فَبَرَّقَ منها فبا في الله غرقا فدخل الجنة فقال ابو
فقلت وكيف ذلك يا ابي انت واقى فارس سول الله قال يكون ذلك الذنب نصب
عبيته تأثبا منه فادرا الى الله غرقا حتى يدخل الجنة الا انا اهل العلم
الكبر من انا اب نفسي وعلم لما بعد الموت والعلم

من اتبع نفسه هواها وتمنى على

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَمَّا

19

५२

٢٤
الآباء أهل العالم كانوا شي يرفع من هذه الأمانة والأمانه والخشوع خفي لا تكاد
ترونها شعاً

२०

۲۸

٩٦
 الا يا اهل العالم والله نفس محمد بيده لو ان الدنيا كانت تعدل عند الله
 جناح بعوضة او ذباب مما سعى الكافر فيها شرب من ماء الا يا اهل العالم الدنيا
 ملعونة وملعون ما فيها الا ما ابغى به وجه الله وما من شئ ابغى الى الله تعالى من
 الدنيا خلفها ثم عرض عنها فلم ينظر اليها حتى تقوم الساعة وما من شئ احب
 الله عز وجل من ايمان به وتوكل ما امر به الا يا اهل العالم ان الله يشاء
 وتعالى وحى الى اخي عليه السلام يا علي لا تحب الدنيا فاني لست احبها
 واحب الاخرة فانها هي دار المعاد الا يا اهل العالم ازجبرئيل اتاني بحجر
 الدنيا على نعليه شهابا فقال لي يا محمد هذه خراش الدنيا ولا تنفصل من حطك
 عند ربك فقلت حبيبه جبرئيل لا حاجة لي فيها اذا شئت شكرت ربي
 واذا جئت سئلته الا يا اهل العالم اذا اراد الله عز وجل يعبد خيرا

فقط

کتابہ فقہیہ الشریعہ

الْاَيُّهَا اَهْلُ الْعَالَمِ حَامِبُوا انْفُسَكُمْ قَبْلَ اَنْ تُحَامِبُوا فُتُوهُوا هَوْنَ لِحَسَابِكُمْ
 عَدَاوَتِ نَفْسِكُمْ قَبْلَ اَنْ تُؤَدَّ نَفْسُكُمْ وَتُجَاهِدَ لَهَا لِلْعُرْضِ الْاَكْبَرِ
 يَوْمَ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى عَلَيَّ نَفْسُكُمْ
 خَافَكُمْ
 ۳۳

39

برخطای ملک انور

وَصِدِّيقِي خَيْرُ غَيْرِي بَابُ خَيْرِي

الآباء أهل العالم إذا الله يصلح بصلاح السيد ولد له ويحفظه رؤيته
والذكور حول مقام
فهمهم
٣٥

الايها اهل العالم ما من جبل يحبل جهته في بقعة من بقاع الارض الا

同

2

سوی، ممر

11

عبدعوسى

مجموعه

١٠

عدد دعوات

سید محمد

ی

عدد و نحو

一

...

عدد و نحو

25

卷之四

...

باب

وَعَلَىٰ رُءُوسِهِمْ

四

چند

ع. و. نقوش

طاهر

مجلد دوم

و نفوسہ ۳۲

...

۱۰۰

و. د. لکھنؤ و. لکھنؤ

42

پہلے چاہیے

عدد ونفوس

...

موا

فصل ششم در بیان...

سورۃ الاحزاب

کتاب فیہ تفسیر القرآن علی ما

شهدت لها يوم الغنم وما من منزل ينزل قوم الا واصبح ذلك المنزل يصلي عليهم
او يلعنهم الا يا اهل العالم ما من صباح ولا رواح الا ويقاع الارض
ينادي بعضها بعضا يا جادني هل مر بك ذا كُر لله او عبد وضع
جهنم عليك ساجدا لله فقل له نعم فاذا قالت
نعم اهتدت وابتهجت وترى ان لها
الفضل على
جاوتها
٣١

١٥
الْأَنَّا أَنهَذَا الْعَالَمُ أَرَادَ اللَّهُ جَلَّ شَأُوهُ لَمَّا خَلَقَ الْأَرْضَ وَخَلَقَ مَا فِيهَا
مِنَ الشَّجَرِ لَنَكُنْ فِي الْأَرْضِ شَجَرَةً بِأَنْهَآ بُنِيَ آدَمُ إِلَّا أَجْنَبُوا مِنْهَا مَنَعَهُ
فَأَمَّ تَزُولُ الْأَرْضُ وَالشَّجَرُ كَذَلِكَ حَتَّى نَكَلِّمْ فِجْرَ بَنِي آدَمَ بِأَلْفَاظِ
الْكَلِمَةِ الْعَظِيمَةِ قَوْلَهُمْ اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا فَلَمَّا
قَالُوا هَآ أَقْشَرْنَا الْأَرْضَ
وَذَهَبَ صُنْعُهُ
الْأَشْجَارُ
٩ ن

١٩
الَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّا لَا نَرْضَى لِبَيْتِكِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ مَا تَرْضَى صَابِغًا

٨٦
الَا مَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِذَا كَانَ الْعَبْدُ فِي أَرْضٍ فَمَوْضِعًا وَتَبَهُمْ ثُمَّ لَا
وَأَقَامَ وَصَلَّى أَمْرًا لِلَّهِ عَنْ قَبْلِ الْمَلَائِكَةِ فَسَقُوا خَلْفَهُ صَفًّا لَا يُرَى
طَرَفُهُ يَرَكُونُ بَرَكُوعًا وَيَسْجُدُونَ بِسُجُودٍ وَهُمْ مُنُونٌ عَلَى دُعَائِهِ

[illegible]

وَصَلَّى خَيْرُ غَيْرِ بَابِ خَيْرٍ

الَا مَا أَهْلَ الْعَالَمِ مِنْ أَفَامَ وَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ بِقُلُوبِهِمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

٨٩
 اَلَا يَا اَهْلَ الْعَالَمِ مَا مِنْ شَيْءٍ يَدْعُ لِلَّهِ الدِّينَ وَهُوَ هَا وَهَ مَرْتَبَةً
 فِي طَاعَةِ اللَّهِ جَرَّائِينَ وَسَبْعِينَ صَدِيقًا
 اَلَا يَا اَهْلَ الْعَالَمِ الذَّاكِرِ
 الْعَاطِلِينَ كَالْمِفَائِلِ
 فِي الْفَارِغِينَ
 ٢٢

أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ الْجَلِيسُ لِصَوْنِ خَيْرِ الْوَحْدَةِ وَالْوَحْدَةُ خَيْرُ السَّكُونِ
 وَالسَّكُونُ خَيْرُ أَمَلَاءِ الشَّرِّ أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ لَا تَصْأَجِبُوا الْأُمُورَ
 وَلَا يَأْكُلْ طَعَامُكُمْ إِلَّا نَقِيًّا وَلَا تَأْكُلُوا طَعَامَ الْفَاسِقِينَ أَلَا يَا أَهْلَ
 الْعَالَمِ اطْعَمُوا طَعَامَكُمْ مِنْ تَحِبُّونَهُ فِي اللَّهِ
 وَكُلُوا طَعَامَكُمْ مِنْ يُحِبُّكُمْ فِي
 اللَّهِ غَزْوَةً جَلَّةً
 م

١٠
 أَلَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ غَرَّ جَلَّ عِنْدَ لِسَانِ كُلِّ قَائِلٍ فَلْيَسِّرْ اللَّهُ
 أَمْرَهُ وَلْيَعْلَمْ مَا يَقُولُ أَلَا مَا أَهْلُ الْعَالَمِ أَنْزَلُوا فَضْلَ الْكَلَامِ وَحَسْبُكُمْ
 مِنَ الْكَلَامِ مَا تَبْلُغُونَ بِهِ حَاجَتَكُمْ أَلَا مَا أَهْلُ الْعَالَمِ
 كَفَى بِالْمُرْكَذِبِ أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا يَسْمَعُ أَلَا مَا أَهْلُ الْعَالَمِ
 مَا مِنْ شَيْءٍ أَحَقُّ بِطَوْلِ الْحَجِّ
 مِنَ اللِّسَانِ

[illegible]

۲۴۴

المقط

۲۵

۲۴

اودٹ

[illegible]

1. The first line of the document is a header containing the text "1. The first line of the document is a header containing the text".

عَنْ عَلِيٍّ

YV.

الابودع الالاباهل العالم ان اهل الورع والزهد في الدنيا هم اولاد الله

۱۱۳۲
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۷۹} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۷۹} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۱} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۲} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۳} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۴} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۵} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۶} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۷} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۸} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۸۹} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۰} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۱} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۲} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۳} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۴} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۵} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۶} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۷} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۸} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۹۹} شش گرو
 حشمتی
 عدد نفوس ^{۱۰۰} شش گرو

フ人

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ خِلْمٌ مِنْ رَبِّهِ بِجَهْلِ
السَّافِهَةِ وَخُلِقَ بِدَارِيهِ
النَّاسِ

التاسع
٤٩



الم

عدد لغات فارس با هند و بنگال و پشتونان و افغان

فَمَا فَعَلُوا وَإِن لَّمْ يَشْتَطِبُوا فَآتَى فِي الضَّبْرِ
عَلَى طَائِفَةٍ خَيْرٌ مِّنْ ضُرِّ الْكُفْرَانِ وَالْنَّصْرِ

مَعَ الصَّبْرِ وَالْقِيَمَةِ مَعَ الذِّكْرِ
وَأَنْتَ مَعَ الْعِزَّةِ

△

النسب

52

or

1

تَكَذِّبُهُمْ فَقَالَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

۵۳

۱۳۷
 يَقُولُ مُؤَلِّفُ
 الْكِتَابِ
 سؤال جوابی است
 و مفید که ادراک آن
 بسیار با نفع است
 برای اهل قرآن و سنیان
 خوب است در مقام
 نوشتن شود
 سؤال چیست
 که بود و نه مملکت از حد
 که ارض از هر حیثیت امور
 و نیوی و زندگی بر امان
 روز بروز منظم و بسیار
 سهل و آسان شده و یوما
 فوفا سهل تر خواهد شد
 و اکثر آنها متمول و صاحب
 مکت و دولتند مکت
 و دولت بی پایان بک
 مکت از آن صد مکت
 الحاشیة فی توب
 که ایران است اهل آن
 اکثری ادب و بخت
 جبار و امور و کار ایشان
 به درمیان چه در غیر

۱۳۸
 الا اهل العالم اربع لا يصيبهن الا مؤمن الصمت فهو اول العباد
 والنواضع لله سبحانه وتعالى على كل حال و قلته الشئ بعينه قلنا
 الا اهل العالم هموا بالحسنة وان لم تعلموها الكيد لا تكتبوا في الغافل
 الا اهل العالم من ملك ما بين فخرهم وما بين تحسبه دخل الجنة
 قال ابو ذر قلت يا رسول الله انما اتوخذ بما تنطق به السنتنا قال يا ابا
 ذر يكتب الناس على مناخرهم في النار الا حصاة مثلا لئنهم انك لا تزلان لما
 ما سكت فاذا تكلمت كبت لك و عليك الا اهل العالم ان الرجل
 يتكلم بالكلمة في المجلد ليضحكهم بها فهو في جهنم ما بين السماء والارض
 الا اهل العالم و بذلك يحدث فيكذب ليضحك به القوم و بذلك
 و بذلك الا اهل العالم من صمت نجا فليكم بالصدق ولا تخرب
 من فيكم كذب ابدأ قال ابو ذر قلت يا رسول الله
 فما توبة الرجل الذي يكذب متعمدا
 فقال لا شفاء ولا صلوات
 الجنة تغسل ذلك
 ۵۴

۱۳۹
 الا اهل العالم اربعة ايامهم والغيبه فان الغيبه اشد من الزنا قال ابو
 ذر قلت يا رسول الله ولم ذاك يا ابي نك و اني قال لا ان الرجل يزن في
 الله عليه الغيبه لا تغفر حتى يغفرها صاحبها الا اهل العالم
 سباب المنام فسوف و قباله وكفر و اكل لحم من معاصي الله و حرمة مال كثر
 دمه قال ابو ذر قلت يا رسول الله وما الغيبه قال ذكرك اخاك بما كبره
 قلت

وَصَدَّقَتْ بِمَنْ يَخْبِي عَنْ رُؤْيَا

۱۳۸

قلت يا رسول الله فان كان فيه ان الله يكرهه قال اعلم انك اذا ذكرته بما هو فيه
 فظدا غلبته واذا ذكرته بما ليس فيه فبقتة الا اهل العالم من ذب
 عن اخيه المسلم الغيبه كان حقا على الله عز وجل ان يعقده من النار
 الا اهل العالم من اغتاب عنده اخوه المسلم وهو يستطيع نصره
 فنصره نصره الله عز وجل في الدنيا والآخرة
 وان خذله وهو يستطيع نصره
 خذله الله في الدنيا
 والآخرة
 ۵۵

۱۳۸
 الا اهل العالم لا يدخل الجنة قتات قال ابو ذر
 وما القتات قال قتات الا اهل العالم
 صاحب القيمه لا يسبح من عذاب
 الله عز وجل في
 الآخرة
 ۵۶

۱۳۹
 الا اهل العالم من كان ذا وجهين ولسانين في الدنيا فهو ولسانين في الآخرة
 ۵۷

۱۴۰
 الا اهل العالم المجال بالامانة و افشاء ستر اخيك خبانه فاجنبوا ذلك
 واجنبوا محلب العشرة
 ۵۸

۱۳۸
 غیر ما شتر همه نقل نموده
 و همه که فرار با مرض مدی
 در خود و دیگران و اگر فقر
 و بی پول و برساند حال
 آنکه اهل قسسه آن است
 پیغمبر آخر الزمان و مجنون
 دوستان و شیعیان امیر
 المؤمنین علی بن ابی طالب
 علیها السلام میباشد
 جواب
 خلاق سموات و ارضین و
 پروردگار عالم که محیط است
 بر تمام مخلوقات گناهان و گناه
 در روز رجب میکند و شب
 روز تابستان از میان
 میانید و زمستان تابستان
 و سبب مشغول است بکار
 که قدرت بشریت جل
 جلاله و نعم تو الله قرار داده
 که هرگاه انوار است خلق در
 تحت قاعده و نظمی باشد
 درست رود و خدای
 در آینه هم رسد و اگر در
 قاعده و نظمی نباشد فساد
 در آن راه پیدا کند و کار

الجمعة في يوم الاثنين والخميس فيغفر كل عبد مؤمن لا عهد كان بينه وبين اخيه شقاء فقال انزكوا عمل هذين حتى يصطالحا الا اهل العالم اباكم وهجران اخبكم فان العمل لا يقبل مع الهجران الا اهل العالم اغيبكم عن الهجران وان كنتم لا بدعابره فلا تخفوه فلا تله ايامكم كما تمنا فيهما ما جلا لخبية كانت النار اولي به

مما لك غير ازان
تكم دولت حكومت
آنها مجلس شورت
کرده اند از برای
قواعد و فیه اصول
تمام رعایای مملکت
اجرای آنها باشد خواه
مطابق باشد با فرمایش
خدا و غیره و الله اعلم
و خواه باشد آنها
بفرمانش و رسول
علیه السلام نه اند بلکه
رسول الله علیه السلام
الامر شد و ندید
الحکامه و المذنبین
و بعد از هذین قواعد
تمام اهل مجلس صحت
درست بودن آنها و
آنها را به ریج کرم رواج
میده در بین مای مملکت
و بدین اسطه کارهای نیو
از هر باب بر آنها سهل
آسان شده و بویافوا
آسان تر خواهد شد بکاف
و منیع و اقامت مملکت

الا اهل العالم من احب ان يمثله الرجال قبا ما فليتوبوا متعه من النار الا اهل العالم من مات وفي قلبه متعال ذوق من كبر او تجرد او حجة الجنة الا ان ينوب قبل ذلك فقال وجل يا رسول الله اني لبعينه الجبال حتى وودت ان عرفة سوطي و قال نعمي حسن فهل يرهب على ذلك قال كيف تجد فلنك قال اجد عارفا للمحق مطمئنا النبي قال لبت ذلك بالي كبر ولكن الكبر ان تترك الحق وتجاوزة الى غير و تنظر الى الناس ولا ترى انا احدا عرضة كرم حيك ولا دمة كدميك الا اهل العالم اكثر من يدخل النار و لك كبرون فقال وجل و هل ينجوم من الكبر احد يا رسول الله قال نعم من لبس الصوف و ذكيب الحمار و حلب الغنم جالس الساكن الا اهل العالم من حمل بضا عنه فقد برئ من الكبر بعنه ما بشرى من الشوق الا اهل العالم من جر ثوبه خيلاء لم ينظر الله عز وجل اليه يوم القيمة الا اهل العالم من رفع

ذبله و خصف نعله و عقر وجهه فقد برئ من الكبر الا اهل العالم من كان له قيصان فليكن احدهما و لكيس في الاخر اخاه الا اهل العالم سيكون ناس من امته يولدون في النعيم و يغذون به همتهم الا ان الطغام و يدجون بالقول و تلك شرا و الله الا اهل العالم من ترك لبس الجبال و هو يفلد عليه تواضعا لله عز وجل فقد كساه حلة الكرامة الا اهل العالم طوبى لمن تواضع لله تعالى في غير منقصه و اذل نفسه في غير مسكنه و انفق ما لا يجعه في غير معصية و رجم اهل الذل و المسكنه و خالط اهل الفقه و الحكمة طوبى لمن صلت سيرة و علا نيته و عمل عن الناس شره طوبى لمن عمل بغيره و انفق الفضل من ماله و امك الفضل من قوله الا اهل العالم البسوا الخن من اللباس و الصقوا الشيا نكلا بجلد الفخر فيكم

الا اهل العالم يكون في اخر الزمان قوم يلبسون الصوف و صفتهم شيا برون ان لهم الفضل بذكر على غيرهم و ليكن بلبسهم هلايكه السماوي و الارض الا اهل العالم الا اخبركم باهل الجنة قال ابو ذر قلت بلى يا رسول الله قال كل اشعث غبري طيب لا يؤبه به لو اقم على الله لا يبر

مملکت ایران که
نام امالی آن سلمان
شعبه پاشند
والشباب
من جهت و ترقوا عدین
و در بانیان همان قریه
که خدا آنها را بجهاد
پایان کرده و مفضل صاحب
مقول که الله بنی محمد و آل محمد
علیه السلام آن بیانات
مجلس را تمیز و واضح کرده
و ثبت ضبط است و کتاب
و سایر تشیخ و شرح
علیه الرحمه و سه جلد کتاب
مشهد که الواسطی
حاجی میرزا حسین قری
طبری نورانی مفضل
بخ جلد کتاب کار الانوار
مرحوم مجلس علی الزم و محمد
منتهی ده کتاب است فی حرم
فیض علی الله مقامه و جلاله
از آن اخبار بفاصلی جمیع
شده و مردم ایران را عمل
نمودن با آنها انطور که
شاید و باید بواسطه

نادانی و کم معرفتی اعراض
نموده دست برداشته اند
و دوست شده اند و دست
فاصلت کرده اند و متوهم
نفس و اغوای شیطان
اسم شیطانی و مسلمانی
بدون تصحیح عقاید و سجا
آوردن اعمال صالحه و
توهمات مستحبات و بدو
ترک کردن نیات از
مقامات مکروهات کارگاه
خود را و قیمت کرده اند
در یکی از امور که معرفت از برای
ایشان داشته باشد شایع
تواعت است آن فراموشی
و آل محمد علیهم السلام
در اکثر امور مبتلاست
که در باب اول از برای
نقد ائمه است آن فراموشی
محمد و آل محمد علیهم السلام
از خلط و مزاج این دو صفت
مختلف یعنی خواهی اسلام
و اهل کفر تا یکدیگر کارهای
اهل ایران خراب شده
چند قسب و فرشت است

ترجمه
شخصت عنوالمهمین
وصایا پیغمبر اکرم الله و آل و انصار
آبی تر عقیقادی
علیه السلام

ابوالاسود دلی گفته وارد ریزه شده در هنگامیکه ابوذر و رانجا
متوطن بودند و خدمت ابوذر و رفیق را خبر داد که در وقت داخل مسجد
مدینه شدم پس در مسجد کعبه را ندیدم جز حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
در محفل او و حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله و سلامه
علیه نشسته بود و خاور مسجد و تنهائی آنحضرت را غنیمت شمرده عرض کرد
یا رسول الله پدر و مادر و فرزندان تو ناله و صیحت کن مرا و موی من را بگو
بوصیبت و موعظه که خدا مرا بآن وصیت و موعظه ففع و هله و فیه و فیه
الحی بن عملیها هم حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود بلی تو را و وصیت
میکم و چه بسیار می بیند که تو در دنیا توازا اهل بیت علی
و تو را وصیت میکنم بوصیته عظیم پس حفظ کن آنرا و عمل
نمایان چرا که جامع جمیع مسائل اخیر و طواف
نخاسته و اگر بخاطر بسیار و عمل

باز

ترجمه حدیث پیغمبر با وی در

باز تو را بهر عظیم از رحمت
الهی خواهد بود

۲

ای اهل عالم خدا را چنان عبادت کنید که گویا او را می بینید پس اگر شما
او را نمی بینید با شما را
می بیند

۳

و بدانید که اول عبادات الهی معرفت و شناختن اوست بآنکه او را نشناسید
از همه اشیاء پس چیزی را و بیشتر ندانید بکانه است پس و زمین و شریکی
ندارد و باقی است همیشه و باقی بودن او نهایی ندارد بدید او و ندانید
و زمین و آنچه را شما نهاده زمین و آنچه در میان
اسما نهاده زمین است میباشد و
او مظهر و نصرت لطف عالم
بدان بنام و بر همه چیز قادر
و توانا است

۴

بعد از معرفت اوست صفا حضرت و اخلاص و ایمان بآنها ایمان بمن
و اقرار نمودن باین است که حق تعالی را بکانه آدمیای پیغمبر فرستاده که
اطاعت کنندگان را ثواب دهد و نافرمانان را عتاب دهد و مخالفت کنندگان را
توبه بسانم از عذابهای الهی بخوانم مرا بسوی خدا و طاعت او بفهمان و
توفیق او و چراغ نور بخشیده باشم تا مرا از تاریکیها و جهل و ضلالت بخور

ایمان

و باعث قشش مس
نمودن و دود مختلف
یکدیگر و مثال بسیار
باشد و به از برای جمع
پس دود مختلف است
از جمله خبر و
زشت است نزد عقل
که در یکت با کوه باشد
و در پای کوه کفش غری
و یا سبزه پای و یا غری
ارسی با کفش هر دو پای
و یک رنگ باشد یا هر دو
سبزه یا هر دو غری یا
هر دو ارسای از جمله
چند قسب و فرشت است
نزد عقل که شخص نصف
سیرش را تراشد و نصف
ترش را بگذارد و بجا
خود و با آن حالت باید
ساز مردم باید یا سبزه
و یا اگر ترش شدیم
هر دو تراشد از جمله
چند قسب و فرشت است

کتاب تفسیر قرآن مجید

۱۴۵

خاطر خود فکر شام را زاده دهد و شام را از غم خود حتماً بکشد چون
شام کند خیال صبح و اندیشه آنرا در خاطر مگذرد و از صبح خود نوشته
بکشد پیش از بیداری و از نیکو خود بهره بردارند پیش از مردن چرا که نمیدانند
فرمان چه نام خواهد داشت نام زندگان خواهند داشت با نام مردگان ای
اهل عالم بپندارند که من از ارباب و اشراف و بزرگان و غفلت در
جمع دنیا پس شام را و خست بر کشتن دنیا نباشد تا که خود را در دست کنند
و از شام شام را مدح نکند با نچه از برای او گذاشته اند از خداوند که
بزرگ او در دنیا و شام را مغذ و روزی در آن چیزها بیکه مشغول آنها باشد
بندگی و از برای آنها ترک کرده اید **ای اهل عالم** بپندارند مثل آن
جهنم چه بر آن که گریخته از آن خواب کند و غافل باشد و بر آن که کسی که از
آسره غافل و ترسان و گریزان است از خوف آن خواب نمیکند و آن
جهنم با این عظمت جمعی که از آن خوف از آن میکنند خواب بر ندیده که
همیشه در خوابند و ندیده مثل جهنم چه بر آن که طلب کننده و خواهان
آن خواب کند و بر آن که مرد را از برای لذتهای کمال و شایسته خواب را بر خو
حرام میکنند و سعی و تحصیل آن میکنند و طالبان جهنم بگویند و بنیم
نامتناهی پیوسته و خواهند **ای اهل عالم** بپندارند عمر خود را بگذرانند
و بر عمر خود بخیل نباشند که ضایع شود از دینار و درهمی که در دست
ما و بد **ای اهل عالم** هر یکی از شما که چند چیز را انتظار میبرد
در پیش دارد و بداند که هر یکی که بهم رسانند و بسبب طغی
شود و از سعادت ابدیه محروم ماند یا فقر و بجهنمی که بسبب
خدا و آخرت و شکر کند یا بپایدار که شام را فاسد کرد و از صلاح باز دارد

علی طبق ما ذکرنا
قوله تعالى في الآية
التاسعة والستين
سورة البقرة المؤمنون
بعض الكتاب في بعض
بعض فاجزاء من بعض
ذلك من الاخير في
الحجوة الدنيا ويوم
القيمة تردون الى الله
العذاب وما الله بغافل
عما تعملون
آيايमान ميا در بعضی
از آیات بر طبق آیه
میباشد و کافر مشرک و غیر
آیات بر طبق آیه
نمیکنند پس نیست خراف
مکافات شکر نیکو عمل و کار
بر این است که اگر در جهنم
دنیا بگذرد آنها را از این جهان
میباشد و با نچه از غفلت و غفلت
فاقد و غفلت و غفلت و غفلت
و بیماری و برنج و دانی بودن
و ناپاک و بسیار دیگر که شام
نیاید و علاوه در روز قیامت
هم مدح خواهند نمود و شکر
بدر ترین آنها و خدا غافل

باید

چهارم در بیان صفات حق تعالی

۱۴۶

با پیش که شما را خوف نموده از کار بپندارد و فاسد کند که بسبب غفلت
و غفلت کند شما را فاسد کند و فاسد کند که شام
غافل میبرد یا قیامت که بر پا
شود و قیامت از همه چیز
عظیم تر است

۱۵

ای اهل عالم بدین مردم و پست مرتبه ترین خلق تر خداوند عالم را
در قیامت عالمی است که مردم از علم او منتفع شوند و کسی که طلب علم کند
برای اینکه زوی مردم را بسو خود بگرداند و مرید ایشان باشد بوی
بخشند **ای اهل عالم** از شما پرسند از علم که ندانند بگویند
من ندانم تا بجات با بیدار گناه آنکه برخلاف واقع چیز را بیان کنند
فوی میدهند مردم را بجهنم که علم بآن ندانند تا بجات با بیدار
عذاب الهی و در قیامت **ای اهل عالم** مشرق میشوند و نظر میکنند
جامعه از اهل جهنم بسو گروهی از اهل جهنم پس از ایشان پرسند چه خبر است
این شد که شما بجهنم و آمدید و حال آنکه ما بجهنم تعلیم
و نادید شما داخل جهنم شدیم گویند
ما ترس از امر بخوبیها میگویم
و خود آنها را اینجا
نمی آوریم

۱۸

ای اهل عالم حقوق الهی برندگان از آن عظیم تر است که بنندگان قیامت

باید

غافل و غفلت از آنچه
میکنند از اعمال شنیده
افعال فتح و الله اعلم
الغالب اگر اهل این
کم کم اطمینان نماید خدا
رسول و ائمه علیهم السلام
یعنی مؤمنان و از روی راد
و درستی با قبول خبر یعنی
توحید و عدل و نبوت و
و اما و معاد و سخط خوانند
دعای مدح و طهارت و کرم
و خوانند کتاب حق یعنی
مردم مجلسی علیه السلام
هم سینه بجا آورده اند و
اعمال صالحه از حد حیات و
مستحبات ترک کنند
منهات را از محرمات
مکروهات با اندازه مقدور
تهدید نمایند اخلاق از روی
قرآن کتاب خیر سابق الکر
که ترجمه اخبار مسطور در آنها
در کتب پیشانی باشد
ثبت و ضبط است از اهل
انبات کتاب معراج آنها
خلق سموات و زمین از
هر جهت اصلاح منیر آید
و کلامی ایشان را پیش

کتاب توفیق محمد علی

آن توانند و بدو دستیک بدهند خدا او را آن بشیر است که بندگان احسان
 آنها را توانند و بدو پس چون از بندگی و شرم و غمها و شر
 برینها آدمی غایب است باید هر صبح و هر شام توبه
 کند تا خداوند عالم از غمها و شرمها
 شما بگذرد

و شنبه روز

ای اهل عالم شما در گذرگاه شب روز بیدار بمانید و دعا و ازاجل و
 عمر شما که میکنند خداوند عالم که علمهای شما را حفظ مینماید و ثبت میکنند و
 مرگ بجزو ناگاه مینماید و هر کس که تخم خیر بکارد در دنیا بزرگدی
 در آخرت حاصل بکند و ثبات یاد دارد و میکند و هر کس که تخم بکارد در دنیا
 میباشد عنقریب حاصل نمائدت و پشیمانی دارد و
 میکند و هر روز را عت کنند مثل
 ای زراعت میکند
 می باید

ای اهل عالم کسبک شسته و ریزد و در طلب و در بهر او زاد بکری
 نمیرد و کسبک هر بیتی باشد و بسیار کسی کند در طلب و در زیاده از آنچه
 خدا مقرر کرده با و نمیرد و هر کس که خیر با و میرد خدا با و عطا فرماید
 است و باید که از جان خدا بداند از او کسبک شسته و ریزد
 از او دور باشد و خدا از او دور گردانند
 و او را حفظ کرد

میشود این سخن بگویم
 بگو از کرم که رسیدم
 فقول قال الله تبارک
 و تعالی فی الایة الرابعة
 و الحسین من سوره
 التور و عدا الله الذی
 اموا منکم و علموا
 الصالحات یحفظهم
 فی الارض و انما
 الذین من قبلهم لیکین
 لهم دینهم الذی اراد
 لهم و کذبوا
 بعبادهم انما
 یعبدون ربهم لا یشرکون
 فی شئ و من کفر بعد
 ذلک لکاف و لکف هم
 الفاسقون ترجمه
 و عدا من مودع خدا بکتاب
 او را ایمان با و رند از شما
 مسلمانان پس از ایمان
 شوند بجا آوردن اعمال
 صالحه آنکه ایشانرا بخت
 نور است و هر چه در دین
 چنانکه
 ایمان را استوار دارد و بود

توضیح کتب باری عز و جل

ای اهل عالم شما و بیهوش کاران بر کوا و انشد و فقهها و علمها فائد
 و از انهای مردم مانند و هشیبه با غلبه کردن موجب باری علم و کمال است و
 بدو دستیک مؤمن گناه خود را چنان عظیم مینماید و از آن در غمها و شرمها
 در و بر سنگی است و هر کس که آن سنگ بر سرش فرو داند و تحقیق که کافر
 بماند و خود را چنان سهل میداند که کونیا مکی برین او نشست و گذشت
 ای اهل عالم بدو دستیک هرگاه حق تعالی خیر شما را بخواهد گناهها
 او را پیوسته در میان او چشم او مثل میگرداند تا منظور نظر او باشد گناه
 بر او گران و دشوار مینماید و اگر سعادت بنده را بخواهد گناهش را از خدا
 فراموش مینماید ای اهل عالم نظر میکنند بگو چکی و خود بودند
 گناه و لکن بکنند بزرگوار و عظیم خداوند بکرم معصیت و نافرمانی
 او را کرده ای اهل عالم نفس مؤمن اضطرابش از گناه بیشتر است
 از اضطراب کجاشکی که در دما افتاده باشد ای اهل عالم هر کس گفتا
 با کردارش موافق بوده باشد پس و بفر خود را از سعادت باختر است و اگر
 نه چنین باشد بلکه قولش بگوید و کردارش بد بوده باشد در قیامت خود را
 سرافراز و ملک خواهد کرد ای اهل عالم
 بسیار است که کسی از خود
 محروم میگردد و بسبب گناهیکه
 از او صادر شود

ای اهل عالم ترک کنید کارها که از او فایده نباشد غایب نمیکرد و سخن میگو
 در امر

۱۴۸
 و عدا و او که نکین
 و بیهوش کاران
 برای آنها و عدا و شرمها
 که عودت ایشانرا بدست
 با عین تا آنکه در دست
 عبادت نمایند و از شرمها
 عادت برین شرمها
 و هر کس که عدا و شرمها
 این عدا که از این عدا
 عظمی است و فاسق و فاسق
 صدق الله فی قول
 و کاین و عدا و حق
 و من اهلک من الله
 قیلا و من اهلک من
 الله حدیثا
 آری و عدا و عدا و عدا
 و کیت و عدا و عدا

این کتاب از کتب معتبره است که در بیان فضیلت اهل بیت علیهم السلام است

در کتب معتبره است که در بیان فضیلت اهل بیت علیهم السلام است

دوامی که از او منتفع نمیشود و زبان خود را حفظ کند چنانچه بول خود را حفظ مینماید ای اهل عالم حقیقی و کما جمعی داخل بهشت خواهند کرد و انقدر از نعمت با ایشان کرامت مینماید که نزدیک شود ایشان از بسیار نعمت ملال حاصل کرد و بالا از ایشان جماعتی باشند و در جوار غایت بهشت پس چون ایشان نظر بآنجا عت نمایند بسند ایشان را و چون حال ایشان از حال خود بهتر بپسندید و کار ایشان برادران ما بودند و مادر و دنیا با ایشان بودیم بجهت بهشت ایشان را با دینی دادی و جواب ایشان گفته شود هبهات هبهات منته شما کجا و منته ایشان کجا ایشان گرسنه بودند و در هنگامیکه شما سیر بودید و تشنه بودند و تشنه شما سیراب بودند و بنیاد ایشان را برافراشتند و در اوقاتیکه شما در خواب بودید و منافع میپسندید و از خانهها بیرون نمیشدند از برای خدا در راهها خبری در هنگامیکه شما در بلاد و خانهها بنابر ما و عیش و شادی بودید

این کتاب از کتب معتبره است که در بیان فضیلت اهل بیت علیهم السلام است

ای اهل عالم الله تعالی دروشنی چشم مرا و نماز مقرره و ه و قمار محبوب من بناخته است چنانچه گرسنه بودم و تشنه و طعام و تشنه و خواهان آب گردانید و بیدار شد که گرسنه چون طعام میخواهم میخورم و سیر میشود و منبش از آن بر طرف میگرد و تشنه چون آب میخواهم سیراب میشود و در غیبت از آن میگرد و من هرگز از نماز سیر نمیشوم و همیشه خواهان آنم ای اهل عالم خدا علنی میفرماید بر هیئت مبعوث گردانیده و در شریعت او بود ترک

این کتاب از کتب معتبره است که در بیان فضیلت اهل بیت علیهم السلام است

خارج و درگاه و ترک لذتها و مرا میبشو گردانیده است و درین باب که بگوید و ما بل از او حاج و احتیاج بجا نیاوریم و در نهایت آسانی که نکند و شاق و در آن نیست و بهشت نان و بوی خوش داده اند و لکن فرح و شادی و روشن چشم من در دنیا است ای اهل عالم هر کس در هر شب از روز عید و در کشتن نماز کند و سوای نمازها واجب بخدا و واجب لازم است که خانه و در بهشت او را کرامت فرماید ای اهل عالم ما زام که در نماز بند و کما فیض و فضل و رحمت خداوند پادشاه جبار و امیکونید و هر کس بنابر کار پادشاه را بگوید البته برای او انرا میکشاید ای اهل عالم هیچ مؤمنی بنماز نمی ایستد مگر آنکه بر او شرف میریزد رحمت از منانه او قاعش و ملکی را بر او موکل میکند اندک که او را ندامت کند ای فرزند آدم که بدانی تو را در نماز چه ثوابها و رحمتها میباشد خداوندک مناجات میکند هرگز از نماز فارغ نشوی و نماز تمامی

این کتاب از کتب معتبره است که در بیان فضیلت اهل بیت علیهم السلام است

ای اهل عالم خوشا حال جان پو اها و علمها در روز قیامت که آن علمها را بر خوانند داشت بر من مان بیشه خواهند گرفت بدست که ایشان جاعند که سبقت میگیرند و دنیا بر من مسجد ها در سحرها و غیر سحرها ای اهل عالم نماز ستون دین است زبان بزرگوار است یعنی آنچه از زبان صادر میشود از اظهار عقاید حقه و شهادتین بزرگوار است و این شاره است بانه شریفه که فرموده اقم الصلوة شیخ عن النخاشی

...

[illegible]

21

معلوم شود و بیاید
سیرت کتاب مجمع
قصه سیرت سید
علیه الرحمه و سیرت
سیرت اهل عالم
و سیرت اهل عالم

۱۵۴

[illegible]

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا

۲۲

五

22

۱۵۹
ششصد و پنجاه و پنج
از خط و نصیبی در دماغ و
غویان از نایب سلمان و اما
آن که میگوید میباید
من اول آنکه میگوید
نویس و خواری و قوت
آنکه میگوید میباید جمع
آنکه میگوید میباید
در حال ترشح میباید
تمام آبهای دنیا را بیاورد
مطهر کن و رفع
اما آن که میگوید
با دماغ و نایب او

بکوش

مذا وناز مکیہ

۲۹

[illegible]

3.

دو عبارت از دو کتاب است یکی

سہو فراموشی

عالم بحقیقت ایمان نمیرسد تا همه مردم را هل

دنیادادردین خود را بخود

و دنیا می خور و غافل

بدانند

22

ای اهل عالم محاسبه نفس خود را بکنند پیش از آنکه حساب شما را بکنند
چرا که بدین واسطه حساب و زکات بر شما آسان میشود و نفس خود را

بسم الله الرحمن الرحيم

بنمید و مهیا شوید برای عرض کبر قیامت در روزی که
بر خداوند اظها و نمایند و در آن روز
امر پنهانی از شما بر او

پوشیدنیست

V V

ای اهل عالم از خدا حیا کنند شرم یزداد بدید و سبک من بحق انخداید
که جانم در قبضه قدرت او است چون بمسرح میرم جامه خود را بر سر و
صیبه از نهایت شرم و ملک که نامند ای اهل عالم میخواهد داخل
بهشت شود یا بوق نمر حمر الله گفت عرض کرد میباید و مادر مقدتو یا
فرمود پس از روی خود زاد و دنیا کوتاه کن و مَرک داد بر آبر و چشم خود بدار
که بگویند در فکر و یاد مَرک باشی و از خدا حیا و شرم بدار چنانچه شرم را
حیا و شرم داشتن است ابو نصر حمر الله میگوید عرض کردم با و سؤ
الله ما هم از خدا حیا و شرم داریم فرمود: بیا داشتن چنین نیست و لیکن
حیا از خدا آنست که فراموش نکنی قبر و پوسیدن و گمنام شدن در قبر و فراموش
نکنی شکم و عورت را یعنی از حرام و شبهه آن دور نگاه داری و فراموش نکنی سرانجام
که در کسایت بنی چشم و گوش و زبان و خفا و اندیشه خود را از معصیت
و نافرمانی خدا باز داری بطاعت و مصرف سازی و کنی که کرامت و بزرگی
آخر ترا خواهد بآید نیست نبار اترک نماید پس

هرگاه چنین باشد بد وجه و لا

وَدُوسْنِي خُذَا

منہ

五

و صلوات الله علیهم
 ۱۶۴
 در زمان تصرف کمال
 پیش از آنکه در روز
 حساب شمارا بسجده
 یعنی آن دره منتهی
 از برای کسی که اول
 کار دنیا را مقدم
 و خندان غنا بجا نماند
 و قیاس حضرت
 سر که بر سر
 و نمود که در
 تا آنکه دست خود را
 تمام عیال را بود
 حضرت علی علیه السلام
 و همین نده در کار
 و نماز چنانچه
 زن نماز چنانچه
 و آنکه فرمود که
 نمازش را در حالی

کتاب هدایای تقوی الی محمد علیهم السلام

ای اهل عالم که این را از دین با نیکی اعمال خیر آنقدر که طعام و کافایت
از ملک ای اهل عالم مثل آن کسی که دعا کند
بی آنکه عمل صالحی داشته باشد مثل کسی
که تیر انداز از تیرگان

بی زره
۲۵

ای اهل عالم بدو سبب که حقیقتا اصلاح مینماید بدو سبب صلاح نیکنند
کادها فرزندانش و فرزندان فرزندانش و حرمت او را و غایت مینماید
در اصل خانه او و در خانه های همسایگان او و اقامه که در میان ایشان است
بلاها و عاها را بواسطه برکت وجود او از ایشان

دفع و دفع مینماید و عذاب خود را
بر ایشان نازل

نمیکنند
۳۵

ای اهل عالم بدو سبب که برود کار عز بر بزرگوار شما مباحات مینماید
باملاکه لیس نفاق اول شخص که در میان خالی از احدی افان و اقامه بگوید شما
گذارد پس برود کار شما بملاکه مینماید نظر کنید بسوئید من که نماز میکند
و هیچ کس غیر از من او را نمی بیند و بنماز او اطلاع ندارد پس حقیقتا خداوند
ملک فرود مینماید که در عقب او نماز گذارد و از برایش استغفار نماید تا فرود
آن روز که بر شخص که در شب بخیر و نماز شب بگذارد تنها پس بسوید و

و در سجده

ترجمه حکایت پیغمبر با حق تعالی

و در سجده خوابش ببرد و در آن حال حقیقتا بملاکه مینماید نظر کنید بسوئید من
که روحش نزد من میباشد و بدین در سجده است پس هر شخصی که در جنگی
باشد و در راه خدا جهاد نماید و در غیبتش
بگوید و او ثابت قدم بماند
کند تا شهید شود

۳۷

ای اهل عالم هیچ کس پیشانی خود را بر بقعه از بقعه ها از بین بسجده نمیکند
مگر آنکه بشاوت میدان بقعه زمین بر سجده او و در وقت نماز هیچ
نیت که جمعی را اینجا فرود آید مگر آنکه چون صبح بشود نازل بآبرایشان
صلوات مینماید اگر عبادت الهی و دان کرده باشند و بآبرایشان لغت میکنند
اگر معصیت خدا را بر او آن کرده باشند ای اهل عالم هیچ صبح هیچ نیت
مگر آنکه بقعه ها و قطعها از من بعضی از آنها بعضی بگوید تا میکند که ای
همسایگان من آیا کسی بر شما گذشت که یاد کند حقیقتا را باینده پیشک
خود را بر روی شما گذاشت که از برای خدا سجده کند پس بعضی میگویند و
بعضی میگویند بلی بعد آن قطعه زمین که میگوید بلی بر خود مینالد و شاد
میکند و افتخار مینماید و خود را بر همسایگان
خود تفضل میدهد بسبب آنکه

عباد الهی بر روی آن

شده
۳۸

ای اهل عالم چون حقیقتا زمین را مخلوق فرمود و مخلوق نمود آنچه در زمین است

از درختها

و در سجده خوابش ببرد و در آن حال حقیقتا بملاکه مینماید نظر کنید بسوئید من
که روحش نزد من میباشد و بدین در سجده است پس هر شخصی که در جنگی
باشد و در راه خدا جهاد نماید و در غیبتش بگوید و او ثابت قدم بماند
کند تا شهید شود
۳۷
ای اهل عالم هیچ کس پیشانی خود را بر بقعه از بقعه ها از بین بسجده نمیکند
مگر آنکه بشاوت میدان بقعه زمین بر سجده او و در وقت نماز هیچ
نیت که جمعی را اینجا فرود آید مگر آنکه چون صبح بشود نازل بآبرایشان
صلوات مینماید اگر عبادت الهی و دان کرده باشند و بآبرایشان لغت میکنند
اگر معصیت خدا را بر او آن کرده باشند ای اهل عالم هیچ صبح هیچ نیت
مگر آنکه بقعه ها و قطعها از من بعضی از آنها بعضی بگوید تا میکند که ای
همسایگان من آیا کسی بر شما گذشت که یاد کند حقیقتا را باینده پیشک
خود را بر روی شما گذاشت که از برای خدا سجده کند پس بعضی میگویند و
بعضی میگویند بلی بعد آن قطعه زمین که میگوید بلی بر خود مینالد و شاد
میکند و افتخار مینماید و خود را بر همسایگان خود تفضل میدهد بسبب آنکه
عباد الهی بر روی آن شده
۳۸
ای اهل عالم چون حقیقتا زمین را مخلوق فرمود و مخلوق نمود آنچه در زمین است
از درختها

و در سجده خوابش ببرد و در آن حال حقیقتا بملاکه مینماید نظر کنید بسوئید من
که روحش نزد من میباشد و بدین در سجده است پس هر شخصی که در جنگی
باشد و در راه خدا جهاد نماید و در غیبتش بگوید و او ثابت قدم بماند
کند تا شهید شود
۳۷
ای اهل عالم هیچ کس پیشانی خود را بر بقعه از بقعه ها از بین بسجده نمیکند
مگر آنکه بشاوت میدان بقعه زمین بر سجده او و در وقت نماز هیچ
نیت که جمعی را اینجا فرود آید مگر آنکه چون صبح بشود نازل بآبرایشان
صلوات مینماید اگر عبادت الهی و دان کرده باشند و بآبرایشان لغت میکنند
اگر معصیت خدا را بر او آن کرده باشند ای اهل عالم هیچ صبح هیچ نیت
مگر آنکه بقعه ها و قطعها از من بعضی از آنها بعضی بگوید تا میکند که ای
همسایگان من آیا کسی بر شما گذشت که یاد کند حقیقتا را باینده پیشک
خود را بر روی شما گذاشت که از برای خدا سجده کند پس بعضی میگویند و
بعضی میگویند بلی بعد آن قطعه زمین که میگوید بلی بر خود مینالد و شاد
میکند و افتخار مینماید و خود را بر همسایگان خود تفضل میدهد بسبب آنکه
عباد الهی بر روی آن شده
۳۸
ای اهل عالم چون حقیقتا زمین را مخلوق فرمود و مخلوق نمود آنچه در زمین است
از درختها

وزارت خارجه
شماره ۱۵۱

وزیر است
و کارش با خدای است
و میکند و یا کند و یا سازد
و میسر است
و میسر است
و میسر است

١٩

والله اعلم
بما في
القلوب
فانما هذا
كتاب
الفرقة
بين
الدينين
والله اعلم
بما في
القلوب

چون در میان کوهها
از میان جنگلها
است

حسین و حسین
نعمت و نعمت
و نعمت و نعمت
و نعمت و نعمت

19

نیا سیکه
 کسانیکه دودار و نیافت
 با خدا و رحمت او بود
 کز دین و آن قیامت

غافلان

۱۶۹
 ۱۶۹

اول انما نرى

41

نام
 تاریخ
 مکان
 واسطه
 نسخ

والتاريخ

۴۴

علیه السلام و قد فرغ من هذا
 الكتاب في شهر ربيع الثاني سنة
 ١٠٠٠

وہاں داودی طاقی

و در آن چاه تا نوبتی که

2

وینا بوباری

و من آنجا که در هر بنی
آن هر که در هر بنی

ملانی

کتاب تهجد و التماس

مکلفی که ریش سفید باشد و کرامتی اشن خا طین قرآن که با حکام آن عمل نمایند و کرامتی باشند

پادشاه عادل

۴۵

۹۹

ای اهل عالم پیوسته آدمی از خدا دور میشود ما را که خلقت بد است

۴۶

ای اهل عالم کلمه پاکیزه و نیکو بصدقه است هر کس که بگوید نماز جماعت بر مباد بد ثواب صدقه دارد ای اهل عالم هر کس اجابت نماید دعای خدا یعنی مؤذن را و نیکو آید از آن کند صاحب الهی او را بشنود خدا بخت است ابو ترکه رحمت الله کشت عرض کردم بید و مادام فدای تو باد رسول الله چگونه آید از آن کنیم صاحب الهی را فرمود باید بلند شود و صلاه در مساجد مشغول سخن لغو و باطل نشوند و چیزه در آنها نخرند و نفرودند و ترک کنند سخن لغو و بی فایده را ما را ایم که در مسجد نشسته ایم و اگر نه ملائم نخواهید در قیامت مگر خود را ای اهل عالم بیدار بیدار است که در مسجد نشسته حق تعالی بفرستد که میکشد درجه در بهشت بشما عظام بفرماید و بر شما صلوات بفرستد فلانک و طلب رحمت از برای شما میباشد و هم چنین بفرستی که در مسجد میکشیده حسنه و نامه عمل شما ثبت نمایند و ده کاه بخوبی میکنند ای اهل عالم بدانید این آیه در کجه مخصوص نازل شد اصبروا و صابروا و ابطوا و اتقوا الله که لکم ثقلون ابو ترکه رحمت الله میکشید عرض کردم در مسجد بید و مادام فدای تو باد فرمود این آیه در باب انتظار کشیدن نماز بعد از نماز نازل شد مثل آنکه شخص از نماز ظهر فارغ شود و در مسجد بماند و مشغول

تغییب

توسعه و صلوات

تغییب و یاد خدا باشد تا وقت فضیلت نماز عصر برسد و از اینجا عجب بیاورد و هم چنین بعد از نماز عصر پیوسته در مسجد مکث نماید تا نماز مغرب نماز عشاء از اینجا در اوقات فضیلت بجا آورد ای اهل عالم خود را کامل و با شرط و ادب بجا آوردن در سخنها و هواها اندر موجب کفاره گناهان میکرد و بسیار در بین مسجد ها و ملازم میشد بودن رباط است که حقیقتا در این شب بقره فرموده ای اهل عالم حقیقتا مفرط بدیدر سبکه محبوترین بندگان بسوی من گروهی اند که با یکدیگر دوستی میکنند بمال حلالیکه من با ایشان داده ام و علاوه دلهایشان بمسجد ها و از گناهان خود استغفار مینمایند و در سجده این جماعتند که هرگاه اراده نمایم با اهل این مین عذابی بفرستم آنها را بیاورم و بر کف ایشان عقوبت خود را از اهل زمین باز میدارم ای اهل عالم هر نشسته در

مسجد لغو و بی فایده است مگر از برای تسبیح چیز اول

بجا آوردن نماز و تسبیح

بدگر خداست بمسئول خود

از علم و مسائل

۴۷

۱۰۷

ای اهل عالم باید اشتهام نمودن شما بعمل یا تقوی بیشتر باشد از اشتهام شما با صل عمل چنانکه اندک نیست عملیکه با تقوی پر هیز گاری باشد چگونه اندک باشد عملیکه مقبول درگاه الهی شد و عمل با تقوی مقبول و پذیرفته است چنانچه حق تعالی بفرماید که خدا قبول نمیکند عملها را مگر از متقین و پر هیز گاران ای اهل عالم را می از متقین نمیشود تا آنکه محاسبه نفس خود را بکنند بدو و با وقت ترا از محاسبه شریک با شریک خود تا بسبب محاسبه نفس از احوال خود

اکاه

۱۴۸
تغییب و یاد خدا باشد تا وقت فضیلت نماز عصر برسد و از اینجا عجب بیاورد و هم چنین بعد از نماز عصر پیوسته در مسجد مکث نماید تا نماز مغرب نماز عشاء از اینجا در اوقات فضیلت بجا آورد ای اهل عالم خود را کامل و با شرط و ادب بجا آوردن در سخنها و هواها اندر موجب کفاره گناهان میکرد و بسیار در بین مسجد ها و ملازم میشد بودن رباط است که حقیقتا در این شب بقره فرموده ای اهل عالم حقیقتا مفرط بدیدر سبکه محبوترین بندگان بسوی من گروهی اند که با یکدیگر دوستی میکنند بمال حلالیکه من با ایشان داده ام و علاوه دلهایشان بمسجد ها و از گناهان خود استغفار مینمایند و در سجده این جماعتند که هرگاه اراده نمایم با اهل این مین عذابی بفرستم آنها را بیاورم و بر کف ایشان عقوبت خود را از اهل زمین باز میدارم ای اهل عالم هر نشسته در مسجد لغو و بی فایده است مگر از برای تسبیح چیز اول بجا آوردن نماز و تسبیح بدگر خداست بمسئول خود از علم و مسائل

تغییب و یاد خدا باشد تا وقت فضیلت نماز عصر برسد و از اینجا عجب بیاورد و هم چنین بعد از نماز عصر پیوسته در مسجد مکث نماید تا نماز مغرب نماز عشاء از اینجا در اوقات فضیلت بجا آورد ای اهل عالم خود را کامل و با شرط و ادب بجا آوردن در سخنها و هواها اندر موجب کفاره گناهان میکرد و بسیار در بین مسجد ها و ملازم میشد بودن رباط است که حقیقتا در این شب بقره فرموده ای اهل عالم حقیقتا مفرط بدیدر سبکه محبوترین بندگان بسوی من گروهی اند که با یکدیگر دوستی میکنند بمال حلالیکه من با ایشان داده ام و علاوه دلهایشان بمسجد ها و از گناهان خود استغفار مینمایند و در سجده این جماعتند که هرگاه اراده نمایم با اهل این مین عذابی بفرستم آنها را بیاورم و بر کف ایشان عقوبت خود را از اهل زمین باز میدارم ای اهل عالم هر نشسته در مسجد لغو و بی فایده است مگر از برای تسبیح چیز اول بجا آوردن نماز و تسبیح بدگر خداست بمسئول خود از علم و مسائل

اگاه شود و بداند که خود اگر از کجا بهم میرسد و این از کجاست پوشش از کجا
 با و میرسد آیا از حلال بهم میرسد یا از حرام پس سعی کند که همه آنها از حلال باشد
 ای اهل عالم کسیکه پروا نکند از اینکه مالش از کجا کسب میکند از حرام و
 ندانسته باشد حق تعالی هم پروا نکند از اینکه او را از کدام در داخل جهنم نماید
 ای اهل عالم کسیکه خوشش آید که گرامی ترین مردم نباشد پس باید تقوی داشته
 خود قرار دهد و از معاصی پروردگار بپرهیزد ای اهل عالم عجب ترین
 شماها نزد حق جل شانه کسی است که خدا را بیشتر یاد کند و گرامی ترین شما
 حق سبحانه و تعالی گشته است که پرهیزکاری از برای خدا بیشتر نماید و کسی که
 بخاش از عذاب الهی بیشتر است که ترس از خدا بیشتر داشته باشد ای اهل عالم
 متقیان جماعتی اند که از خدا میترسند و حرام نمائند از مرتکب شدن چیزها
 که اجتناب از آنها لازم نیست چنانچه در کتاب آنها از ترس آنکه متباد
 در شهر داخل شوند ای اهل عالم هر کس که اطاعت خدا میکند
 در فعل طاعات و ترک محرمات پس تحقیق که نادر خدا و ذک خدا بسیار کرده
 هر چند نماز نافله و روزه مستحبی و تلاوت قرآن که بوده باشد
 ای اهل عالم اصل بن دوزخ و ترک محرمات و تیرین طاعت خداست
 ای اهل عالم دوزخ و پرهیزکاری اختیار کند تا عابدترین مردم نباشد
 و عجز از اعمال بر شام و دوزخ و پرهیزکاری از تیان بمنها خدا ای اهل عالم
 فضیلت علم زیاده و بهر است از فضیلت عبادت مستحبی و بداند که اگر
 آنقدر نماز کند تا بحدی که مانند گمان خم شوید و آنقدر روزه بدارد که
 نامانند و کار باران شوید بخال شما نفع نخواهد داشت مگر با و وع و
 پرهیزکاری ای اهل عالم آنانکه دوزخ از محرمات و رزیده اند

و زهد

و زهد و ترک دنیا و دنیا خواهی نمود و اندکشان بحق
 و راسته اولیاء و دوستها
 خدا بند
 ۱۱۸
 ای اهل عالم هر کس در دنیا متباد باشد خصلت بر تحقیق که خاصه
 و زبان کار است بود و میگوید عرض کردم آن سه خصلت کدام است
 و ما در دنیا می تواند فرمود و رعای که او را مانع شود از مرتکب شدن چیزها
 خصلت ابر و حرام کردن آن و حلی که بآن رو کند
 نماید جمالی و سفاقت خزان و خلفه
 که بآن ملایم نماید
 ۱۱۹
 ای اهل عالم اگر خواهید قوی ترین مردم باشید پس توکل نماید بر خدا
 و اگر خواهید گرامی ترین مردم باشید پس تقوی داشته خود کنید
 از معاصی پروردگار و اگر خواهید غنی تر و بی نیازترین مردم باشید
 پس عبادت بیشتر داشته باشید بر آنچه نزد خداست و در بدو فکر داشته
 از آنچه در دست خود شماست ای اهل عالم اگر همه مردم را بپذیرد
 کنند و عمل نمایند ایشانرا کافیت ترجمه آیه نیست و هر کس بر سبک از خدا
 یعنی پرهیزد از مناصب او و صاحب تقوی شود خصلت مقرب فرماید برای او
 راه بیرون شدن از تنگ و روز دهد او را از جایش که گمان نداشته و بخاطرش
 خطور نکرده باشد و هر کس توکل نماید بر حق و کارها خود را باو

والذکر

و زهد و ترک دنیا و دنیا خواهی نمود و اندکشان بحق
 و راسته اولیاء و دوستها
 خدا بند

۱۱۸

ای اهل عالم هر کس در دنیا متباد باشد خصلت بر تحقیق که خاصه
 و زبان کار است بود و میگوید عرض کردم آن سه خصلت کدام است
 و ما در دنیا می تواند فرمود و رعای که او را مانع شود از مرتکب شدن چیزها
 خصلت ابر و حرام کردن آن و حلی که بآن رو کند
 نماید جمالی و سفاقت خزان و خلفه
 که بآن ملایم نماید

۱۱۹

ای اهل عالم اگر خواهید قوی ترین مردم باشید پس توکل نماید بر خدا
 و اگر خواهید گرامی ترین مردم باشید پس تقوی داشته خود کنید
 از معاصی پروردگار و اگر خواهید غنی تر و بی نیازترین مردم باشید
 پس عبادت بیشتر داشته باشید بر آنچه نزد خداست و در بدو فکر داشته
 از آنچه در دست خود شماست ای اهل عالم اگر همه مردم را بپذیرد
 کنند و عمل نمایند ایشانرا کافیت ترجمه آیه نیست و هر کس بر سبک از خدا
 یعنی پرهیزد از مناصب او و صاحب تقوی شود خصلت مقرب فرماید برای او
 راه بیرون شدن از تنگ و روز دهد او را از جایش که گمان نداشته و بخاطرش
 خطور نکرده باشد و هر کس توکل نماید بر حق و کارها خود را باو

۱۷۰
 و زهد و ترک دنیا و دنیا خواهی نمود و اندکشان بحق
 و راسته اولیاء و دوستها
 خدا بند
 ۱۱۸
 ای اهل عالم هر کس در دنیا متباد باشد خصلت بر تحقیق که خاصه
 و زبان کار است بود و میگوید عرض کردم آن سه خصلت کدام است
 و ما در دنیا می تواند فرمود و رعای که او را مانع شود از مرتکب شدن چیزها
 خصلت ابر و حرام کردن آن و حلی که بآن رو کند
 نماید جمالی و سفاقت خزان و خلفه
 که بآن ملایم نماید
 ۱۱۹
 ای اهل عالم اگر خواهید قوی ترین مردم باشید پس توکل نماید بر خدا
 و اگر خواهید گرامی ترین مردم باشید پس تقوی داشته خود کنید
 از معاصی پروردگار و اگر خواهید غنی تر و بی نیازترین مردم باشید
 پس عبادت بیشتر داشته باشید بر آنچه نزد خداست و در بدو فکر داشته
 از آنچه در دست خود شماست ای اهل عالم اگر همه مردم را بپذیرد
 کنند و عمل نمایند ایشانرا کافیت ترجمه آیه نیست و هر کس بر سبک از خدا
 یعنی پرهیزد از مناصب او و صاحب تقوی شود خصلت مقرب فرماید برای او
 راه بیرون شدن از تنگ و روز دهد او را از جایش که گمان نداشته و بخاطرش
 خطور نکرده باشد و هر کس توکل نماید بر حق و کارها خود را باو

کتاب فیہ نفایہ المصالح علیہ السلام

و اكناد و پس خدا كافى و اوست از جهت تمثيل شما او بدرستي كه حفظ
امور و اراست خود را بر وجه كمال بتمثيل مبرسانند باز براى هر چيزى اندازه
مقرر نموده موافق حكمت و مصلحت خود اى اعمال عالم حفظا مى فرمايد
بشريت و جلالت خود مى گويد كه اخبار نمى پاي بند خواهر و كفنه ملو
بر خواستهار و مرا كه انفسك خود مى گرانگه بى بازى او را در خود شمر مى د
داود اخبر و بى باز مى گرداند او خلق و چنان مى گم كه فكر و اندیشه هم و براى ان
باشد و گمانها و ذهن را ضامن و توى او مى گردانم و كسى
خبرهاش را رواج و بمن و اوست غلبت او بر كس

میدهم و بجای بخار و هزل
هنم افرای

هشتم او برای او

۱۲۲

ای اهل عالم! کو فرزند آدم بگردد از و زویش چنانچه میکرد از و
هر آینه روز پیش او را در دنیا بد چنانچه ترک او داد و میباشد ای اهل عالم
آیا بشما معلوم تا چه کلمه چند را که حق تعالی شما را با آنها منفع کرد اندا بود
میکوید عرض کنم بلی یا رسول الله فرمود حرمش الهی را ذکر او امر و نواهی او نکا
را در دنیا خدا را بیشتر و بخود بیا بپند آشنائی پیدا کند بخدا در حالت رخاء
و فست با نیکی در آن حال خدا را عبادت کند و دعا نماید و بسبب فور نعمت
بر و در کار خود را فی الماوش نکند تا پروردگار در و گنهار مشد و بد شما
بشناسد ^{بخی در سخنها} چو بنیاه با صبر بد دعا بنابر امتحان کرد اند و هرگاه
منخواهید که چیزی از کسی سؤال کنید از او سؤال نکنید بلکه از خداوند
عزیز جلیل سؤال نمائید و اگر خواص بد بکسی استغاث جوئید با و استغاث

مکمل

ترجمہ و تصنیف پیر بابا علی خاں

مجوید بلکه انجا از خود استعانت جوید بدو سبکه قلم تقدیر الهی جاری
شده است باینجه واقع خواهد شد تا روز قیامت این که جمیع خلق جهنما اند
که نفع رسانند بشما بیک چیزیکه از برای شما نوشته شده شد قدس بران ندارند و اگر جمیع
خلق جهنم کنند که ضرر رسانند بشما بیک چیزیکه از برای شما نوشته شده باشد قدس
بران ندارند پس هر عبادی را که توانید از برای خدا بجا بیاورید یا رضا و خوشنوی
از قضا و قدر الهی و یقین پس بجا بیاورید و انرا از خلق جدا مکنید و هر چه را
که توانید کرد پس صبر کنید بدو سبکه در صبر کردن مکروهات و بداهات و اینها
هست بدو سبکه نصرت و یار حق تعالی با صفت صبر میباشد فرج

و راحت بعد از کرب و آلامت و بدستیکه با هر

دشوا دی و تنکی آسانی و راحت

میباشد

124

۱۲۴
ای اهل عالم مستغنی شو بدیعنی و توانی کوی خدا تا خدا شما را غنی و توان
کند اندا بوی در حیرت میگوید پس عرض نمود مغنی ای الهی کدام است
بار نواله فرمود خوراک بکر و در خوراک یک شیک
پس هر کس که قانع شود با آنچه خدا داد او کرد
او غنی ترین مردم است

او غنی ترین مرد ماست

24

125

ای ایها عالم بدو مبتیکه خدای عز و جل میفرماید بدو ستمیکه من سخن حکیم
قبول نمیکم و نظر ندارم بان بلکه نظر و ملاحظه دارم بقصد خواستن طایع
پس اگر هست و خواهش در چیز است که من دوست دارم و می پسندم آن را

مو

كتاب الهدى ونور المحجوبين

خواهش از احد خود میکردانم و بعد خود قبول مینایم و رقار و قرا میداد
 آنرا اگر چه ساکت باشد و تکلم ننماید ای اهل عالم باید متنبه که حقش را
 نظر میکنند جزو شما و نه باینها ای شما و لکن نظر مینماید باینها شما
 و جمله شما ای اهل عالم تقوی در اینجا است

تقوى و انجاس و اشار و بسنه

خود فرمود شیخ محمد مازندرانی

بنكرهم فقالوا فمروا

بندیم قال

سوز

12A

ای اهل عالم را بخوار خصلت است که نمی یابید آنها را و منصفانها نمیکرد
مکر مؤمن حامل **اول** خواص و ثواب اول عبادت بها خداست و **دوم** کمالات
و شکستگی از برای خدا از خدا و خلق **سوم** ذکر و یاد خدا کردن بر هر جا
بجای و هر کی چیز یعنی کمال دنیا و فقر و بی چیزی **امی اهل عالم قصد**
چیز و کار خیر کنند اگر چنانچه توانستند بعمل آورده تا نوشته نشود از عالمین
امی اهل عالم کسیکه مالک شود و حفظ نماید آنچه در میان دوزدان است
که عورتش باشد از سوا و آنچه در میان ملک عالم و ملک آسمان است که زبان
باشد از لغو و سخن باطل با اهل بهشت میشود **ابو** میگوید عرض کردم
یا رسول الله آیا ما را مواخذ می نمایند یا آنچه گویا میشود بان زبانهای ما فرست
ای ابوذر مکر مردم را ندازد بر زوهای ایشان و دانتش بجهنم چیزی غیر از در
کردن کار زبانهای ایشان بدرستیکه تو پوسته بسلامتی از شر زبان ما دارم که
شاکله پس چون سخن گفتی اگر سخن خیر میگوئی از برای تو آب نوشته میشود

۵۳

و کجاست کیغیر باقی خدای

و اگر سخن بد میگوئی بر تو کتاه نوشته میشود ای اهل عالم بدوستی که
 شتند و در مجلس تکلم مینماید بکلمه تا اهل انجمن را بخندانند پس بدین واسطه فرغ
 میرود در طبقات جهنم بقدری مابین آسمان و زمین ای اهل عالم کسب که
 سخن گوید و در دوزخ کوبند از برای آنکه بخنداند بآن مرد مرا و آنی بر دانی بر او
 و آنی بر او ای اهل عالم هر کس که خوا مو شود که بد بخت یافت و اگر سخن
 گوید بر شما باد بر امت گوئی و از دهان خود بیرون میکنند و روغن را
 آلوده میگوید عرض کردم یا رسول الله چه خبر است

توبه کنی که دروغ گوید فرمود استغفار

عنون بعد فرمولوں و خیالات

نمازها بجا نبرد

122

۱۲
ای **هک عالم** به پرهیزد از صف خبیثه عینیت و بر آنکه غیبت نمود
بدتر است از زنا کردن و زنا دادن ابودر صیگو بد عرض کرد مباد و سول
الله چرا استدانت میدزد و مادر مفداست شوند فرمود بجهت آنکه شخص واقع
زنا میشود بعد پشیمان میشود و توبه و بازگشت بخدا مینماید پس خدا هم توبه
او را قبول مینماید و اما عینیت نمودن آمرزیده نمیشود تا آنکه آن شخص غیبت
شد بگذرد از شخص غیبت کننده **ای هک عالم** فخر نداشتن بمسلمانان
و قیال با او کفر است خوردن گوشت او بواسطه عینیت نمودن از کناه اکبره
است حرمت طالش مثل حرمت خولش است ابودر صیگو بد عرض کرد مباد و سول
الله غیبت کدام است فرمود یاد کردن برادر مسلمان را بچیزیکه آنرا خوش
نداشتند باشد عرض کرد مآثر آنچه در غیبت در باره او گویند را او باشد چه صورت

دارد

دارد فرمود بدان که چون فکرت کند و با بصفتی که در او نیست غیبتش نموده که بدتر
 از زنا و اگر او را ذکر کند بصفتی که در او نیست بختان باورده و بختان بدتر است
 ای اهل عالم که که دُر نماید از برادر مسلمان غیبتی که از او میباشد
 لازم است بر خدای عزوجل که او را آزاد نماید از آتش جهنم ای اهل عالم که
 نزد او غیبت نماید برادر مسلمان او بتواند بار نماید آن برادر مسلمان را
 پس بار کند خدا عزوجل او را هم در دنیا و هم در آخرت و اگر با قدرت بار
 او نکند و او را ذلیل و مخدول نماید خدای غفور
 در دنیا و در آخرت او را ذلیل
 و مخدول گرداند

ای اهل عالم را داخل بهشت نمود قنات ابونور در حماله بگوید
عرض کردم قنات کبش فرمود قنات تمام و سخن چنان است که سخنها
مهر را نزد یکدیگر نقل مینماید نام در میان ایشان عداوت و دشمنی
بیندازد ای اهل عالم را صاحب نیت سخن

چین راحت نمیشد
از عذاب فکرها و دل
و در آخر
۵

ای اهل عالم که کرد و زود و زبان و منافق باشد ز دنیا پر او با کمال آفتاب
منظر صاحب و زبان خواهد
بود در آتش جهنم

ای اهل عالم هر یک که در آنجا السفد کور ملوث و احوال ضری نیست بخت
 مجلس داشته باشد باید آنرا در مجاد بکمر نفل نکنند و این را کردن سیریکه برادر
 مؤمن شهادت در پنهانی بشما گفته و راضی بنفل آن نباشد خجاست است در
 باوّه او پس اجتناب کنید افشا کردن و از برادران مؤمن خود و اجتناب کنید
 از مجلس که خویشان با یکدیگر میباشند و بد
 مرد مرا میگویند و با افتخار سپید را خود
 میکنند یا بنفای با یکدیگر میباشند
 و چون منفر شدند را از
 یکدیگر را فاش میکنند

ای اهل عالم عرضہ اطہار میکنند اعمال دنیا را بر خدا آنچه کرده اند از جمیع
ما جمیع دیگر در روز دوشنبه و در روز پنجشنبه پس از آنکه پیشود کناه هر
بند مؤمن مگر بنده که مینا او و برادر مؤمنش عداوت و دشمنی بوده باشد
پس گفته میشود و اکنارند عمل این بدو مؤمن را تا با یکدیگر صلح و آشتی کنند و عداوت
از میان ایشان برطرف شود ای اهل عالم پس هر یک از دو کردن از برادر
مؤمن خود باز رد کی بدو دست که با هم چون و دوری نمودن از برادر مؤمن
علمی مقبول و پذیرفته نمیشود ای اهل عالم شما را هفت صیغہ از هجده
و دوری نمودن از برادر مؤمن و اگر بناچار دوری کنید پس مینا تا مائید
تمام هجده صیغہ طول کشد و کسی که سه روز از برادر مسلمان خود بخت و غضب
کنار و دور کند در آن سه روز با آن حال نمیرد الا شش هجده اولی است با و

خَطَبَهَا بِالْمَدِينَةِ حَتَّى لَحِقَ بِاللهِ عَزَّ وَجَلَّ فَوَعظَ بِمَوَاعِظَ ذَرَفَتْ مِنْهَا الدُمُوعُ
وَوَجِلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ اقْتَرَعَتْ مِنْهَا الْجُلُودُ وَتَقَلَّقَتْ مِنْهَا الْأَشْجَانُ
مَرَّ بِلَا أَفْئَادٍ الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ فَاجْتَمَعَ النَّاسُ فَخَرَجَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى إِذْ تَفَى الْمَنِيرَ فَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ادْنُوا وَدَسِّعُوا لِمَنْ
خَلْفَكُمْ فَدَنَا النَّاسُ وَانْضَمَّ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَالْتَفَتُوا فَلَمْ يَرَوْا خَلْفَهُمْ
أَحَدًا ثُمَّ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ادْنُوا وَدَسِّعُوا لِمَنْ خَلْفَكُمْ فَفَقَالَ رَجُلٌ يَا
رَسُولَ اللهِ إِنِّي نَوَيْتُ قَالَ لِلْمَلَأَى كَهْ فَقَالَ إِنَّهُمْ إِذَا كَانُوا مَعَكُمْ لَمْ يَكُونُوا
مِنْ بَيْنِ أَيْدِيكُمْ وَلَا مِنْ خَلْفِكُمْ وَلَكِنْ يَكُونُونَ عَنْ أَيْمَانِكُمْ وَعَنْ
شِمَائِلِكُمْ فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللهِ لَا يَكُونُونَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَلَا مِنْ
خَلْفِنَا أَمْ نَحْنُ لَكَ عَلَيْهِمْ أَمْ قَضَيْتُمْ عَلَيْنَا قَالَ أَنْتُمْ أَفْضَلُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
اجْلِسْ فَجَلَسَ الرَّجُلُ فَخَطَبَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الْمُحَمَّدُ وَتَسْبِيحُهُ وَتُؤْمِنُ بِهِ وَتُؤْمِلُ كُلُّ عِلْبَةٍ وَتُسَبِّحُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَإِنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَتَعُوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِنَا أَعْمَالِنَا مِنْ عَمَلِ اللهِ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ إِلَّا مَا أَهْلَكْتُمْ إِلَّا وَحْدَانَهُ كَائِنْ فِيهِ
الْآمِنَةُ تُلُونُ كَدَابًا أَوَّلُ مَنْ يَكُونُ مِنْهُمْ
صَاحِبُ صَنْعَاءٍ وَصَحْبَا
الْمَقَامِ

الَا يَا أَهْلَ كَثْرَةِ الْأَرْضِ أَنْزِلُوا إِلَيْنَا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ عِلْمِكُمْ لَتَرْيُنَا يُسْرًا أَوْ لَتَخِرَّ مِنْكُمْ الْكُفْرُ يَوْمَئِذٍ
فَإِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ

يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّكُمْ قَدْ كُنْتُمْ أَعْيُنَ اللَّهِ
 عَلَى الدُّنْيَا جَمْعَهَا مِنْ غَيْرِ جِلْيَةٍ وَقَدْ رَضِيَ بِهَا
 أَقْوَامٌ يَقُولُونَ أَقْوَامٌ بِالْأَخْيَارِ وَيَقُولُونَ أَعْمَالُ الْجَبَابِرَةِ قَدْ لَقِيَ اللَّهُ وَلَئِنْ
 فِيهِ شَيْءٌ مِنْ هَذِهِ الْخِصَالِ وَهُوَ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَلَهُ الْخَيْرُ مَا نِ احْتَدَى
 الذُّنُوبَ وَتَرَكَ الْآخِرَةَ فَلَهُ النَّارُ إِلَّا مَا أَهْلُ كَرَةِ الْأَرْضِ مَنْ يُولَى مِنْكُمْ خُصُوصًا
 ظَالِمًا وَإِذَا غَانَتْ عَلَيْهَا نَزَلَتْ بِهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ بِإِذْنِهِ اللَّهُ وَنَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا
 فِيهَا وَيُسَيَّرُ الْمَصِيرُ إِلَّا مَا أَهْلُ كَرَةِ الْأَرْضِ مَنْ خَفَ مِنْكُمْ لِسُلْطَانٍ جَائِرٍ
 فِي حَاجَتِهِ كَانَ قَبْضَتُهُ فِي النَّارِ إِلَّا مَا أَهْلُ كَرَةِ الْأَرْضِ مَنْ دَلَّ مِنْكُمْ سُلْطَانًا
 عَلَى الْجَوْرِ قَبْضَتُهُ مَعَ هَاطَمَانَ وَكَانَ هُوَ وَالسُّلْطَانُ مِنْ أَشَدِّ امْتِلَاقِ النَّارِ عَذَابًا
 إِلَّا مَا أَهْلُ كَرَةِ الْأَرْضِ مَنْ عَظَمَ مِنْكُمْ صَاحِبُ
 دُنْيَا وَاحْتَبَى لَطِيعَ دُنْيَاهُ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَانَ
 فِي دَرَجَةٍ مَعَ قَارُونَ فِي الْبَابِ
 الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ مِنْ بَنِي مُنْكَم بَلَاءَ وَسَمْعَهُ حَمْلَهُ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ ثُمَّ بَطَّوْقَهُ اللَّهُ نَارًا ثُمَّ قُدَّ فِي عُنُقِهِ ثُمَّ يُرْفَعُ فِي النَّارِ
 قَالَ أَنَسُ بْنُ عُبَّاسٍ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَنْتَجِي نَارًا وَسَمْعَهُ قَالَ يَنْتَجِي فُضْلًا
 عَلَى مَا يَكْفِيهِ وَيَنْتَجِي مُبَاهَاةً الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ مِنْ ظُلَمٍ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ
 أَجْرُهُ خَطُّ اللَّهِ عَمَلُهُ وَحَرَمٌ عَلَيْهِ الْجَنَّةُ وَزَيْجُهَا يُؤْمِدُ مِنْ مَبَرِّهِ وَعَمَلُهُمَا
 الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ مِنْ غَائٍ مِنْكُمْ جَاوِدٌ شَبْرًا مِنَ الْأَرْضِ طَوْفُهُ
 اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ نَارًا حَتَّى يَدْخُلَهُ حَمِيمٌ الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ

مَنْ تَعْلَمَ مِنْكُمْ الْقُرْآنَ ثُمَّ لِنَبِّهِهُ مُنْعِدًا لِحَقِّ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَجْدُومًا مَغْلُومًا
وَيَسْلُطُ اللَّهُ عَلَيْهِ بِكُلِّ آيَةٍ حَبِيبَةٍ مُوَكَّلَةٌ بِهِ إِلَّا مَا أَهْلُ كُرْهِ الْأَرْضِ
مَنْ تَعْلَمَ مِنْكُمْ الْقُرْآنَ فَلَمْ يُغَلِّبْهُ وَإِثْرُ عَلَيْهِ حَبِيبُ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا
إِنْ تَوَجَّبَ سَخَطُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَانَ فِي الدَّرَجَةِ
مَعَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى الَّذِينَ يَبْذُرُونَ
كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَهُ

أَلَا نَا أَهْلَ كَرِهِ الْأَرْضِ مَنْ نَكَحَ مِنْكُمْ أَمْرَةً حَرَامًا فِي بَيْتِهَا
 أَوْ رَجُلًا أَوْ غُلَامًا حَسَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَنْتَ مِنَ الْخَافِئِينَ
 بِهِ النَّاسُ حَتَّى يَدْخُلَ جَهَنَّمَ وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا وَاحْبِطِ اللَّهُ
 عَمَلَهُ وَبَدَعَهُ فِي نَابُوتٍ مَشْدُودٍ بِمَا سَبَّ مِنْ حَدِيدٍ وَتُضْرِبُ عَلَيْهِ
 فِي النَّابُوتِ بَصِغًا حَتَّى تُشَبِّكَ فِي ذَلِكَ الْمَسَامِيرَ فَلَوْ وَضَعَ عِرْفُ
 مِنْ عُرْفِهِ عَلَى أَرْبَعِ أُمِّهِ لَمَا تَوَّأ جَنِينًا وَهُوَ مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ عَذَابًا
 أَلَا نَا أَهْلَ كَرِهِ الْأَرْضِ مَنْ نَكَحَ مِنْكُمْ يَهُودِيَّةً أَوْ نَصْرَانِيَّةً
 أَوْ مَجُوسِيَّةً أَوْ مُسْلِمَةً أَوْ أَمْرَةً أَوْ مَنْ كَانَتْ مِنَ النَّاسِ فَخَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ
 فِي قَبْرِهِ كَلِمَاتُ الْفِ بَابٍ مِنَ النَّارِ يُخْرِجُ مِنْهَا حَبَاتٍ وَعَقَارٍ فِي شَهْرِ
 مِنْ نَارٍ فَهُوَ يُخْرِجُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ تَنَازَعِي النَّاسُ مِنْ فَرْجِهِ فَيُخْرِفُ بِهِ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ حَتَّى يَوْمَ يَكُونُ إِلَى النَّارِ مُبَادِي بِهِ أَهْلُ الْجَمْعِ مَعَ مَا هُمْ
 فِيهِ مِنْ شِدَّةِ الْعَذَابِ لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ الْحَارِمَ وَمَا أَحَدٌ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى
 وَمِنْ غَيْرِهِ أَنَّهُ حَرَّمَ الْقَوَاحِلَ أَلَا نَا أَهْلَ كَرِهِ الْأَرْضِ مَنْ

اُطْلِعْ مِنْكُمْ فِي بَيْتٍ جَارِهِ فَتَنْظُرَ إِلَى عَوْرَةِ رَجُلٍ وَأَوْشِعَ لَمَرَهُ أَوْ شَيْءٍ مِنْ
جَسَدِهَا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخُلَهُ النَّارُ مَعَ الْمُنَافِقِينَ الَّذِينَ كَانُوا
يَقْتُلُونَ عَوْدَاتِ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا وَلَا يَخْرُجُ مِنَ الدُّنْيَا حَتَّى يَفْضَحَهُ اللَّهُ
وَيُبْدِيَ لِلنَّاسِ عَوْرَتَهُ فِي الْآخِرَةِ **إِنَّمَا أَهْلُ كَرِهَ الْأَرْضِ** مَنْ
سَخَطَ مِنْكُمْ بَرٌّ ذِي وَبَتْ شَكْوَاهُ وَلَمْ يَصْبِرْ لَمْ يَرْفَعْ لَهُ إِلَى اللَّهِ حَسَنَةٌ وَلَقِيَ اللَّهَ
عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ **إِنَّمَا أَهْلُ كَرِهَ الْأَرْضِ** مَنْ لَبِسَ مِنْكُمْ
ثَوْبًا فَأَخْشَا فِيهِ خُفَّ اللَّهِ بِهِ قَبْرُهُ مِنْ شَعِيرٍ حَتَّمَتْ بِجَلْدٍ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ فَإِنَّ قَارُونََ لَبِيسَ حَلَّةٍ
فَأَخْشَا فِيهَا فُخْفَ فِيهِ تَهْوَى بِجَلْدٍ
فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

١٨
 الْاَ مَا اَهْلُ كُرَّةِ الْاَرْضِ مِنْ نَحْمٍ مِنْكُمْ اِمْرُئُهُ بِمَا لِحَدَا لِحْدِهِ
 اَنَّهُ اَزَادَ بِهَا تَحْزِناً وَرِيباً لَفَزَهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِذَلِكَ الْاَذْلَ وَهُوَ اَنَا
 وَاَقَامَهُ اللهُ بِقَدِيمَا السَّمْعِ فِيهَا عَلَى شَفِيرِ جَهَنَّمَ ثُمَّ يَهْوِي فِيهَا سَبْعَ
 خَرِيفًا الْاَ مَا اَهْلُ كُرَّةِ الْاَرْضِ مَنْ ظَلَمَ مِنْكُمْ اِمْرُئُهُ مَقْتًا نَهَوْا
 عِنْدَ اللهِ ذَانٍ وَيَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَبْدِي رَوَّجْتُكَ
 اَمْنِي عَلَى عَهْدِكَ فَلَمْ تَعَفْ لِي بِالْعَهْدِ قَبُولًا اللهُ طَلَبَ حَقَّهَا فَلَمْ يَتَوَعَّدْ
 حَسَنَانِي كُلَّهَا فَلَا تَقْبَلْ بِحَقِّهَا قَوْمِي إِلَى النَّارِ الْاَ مَا اَهْلُ كُرَّةِ
 الْاَرْضِ مَنْ رَجَعَ مِنْكُمْ عَنْ شَهَادَةٍ وَكَلَّمَهَا اَطْعَمَ اللهُ لَحْمَ عِلْمِي وَمَتَّعَ لَحْمِي
 وَبَدَّخِلَ النَّارَ هُوَ يَكُونُ لِسَانَهُ الْاَ مَا اَهْلُ كُرَّةِ الْاَرْضِ مَنْ
 لَهُ مِنْكُمْ اِمْرَئَانِ فَلَمْ يَحْدِلْ بَيْنَهُمَا فِي الْقِسْمِ مِنْ نَفْسِهِ وَمَالِهِ جَاءَ بَيْنَ الْقَبِيلِ

Handwritten signature and date: 1880

۱۸۵
مغولان
دانشی
میکوین
زور
میدانی
مردمان
به قدر استخف
و شادان
مردمان
مردمان
مردمان

لَا أَهْلَ كَرِّ الْأَنْفُسِ
مُؤْمِنِينَ مِنْكُمْ أَمْرًا
مَرَامًا خَابَ تَوَقُّفُ الْفِتَنِ
مَقُولًا أَنْ تَوْمِسَ
إِلَى النَّارِ
ج

الا

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or title, located at the bottom of the page.

۱۸۶
علیه و آله فرمود
در حجری از شیشه
در دشت کیمیا
چهار خشت سفیدی
فرمود از برای نمودن
بین آذان و اقامه
مسلم خود غنطیه
شویه یک کوبن
در راه خدا خضر
سلامت علیه فرموده
یا رسول الله معلمان
تمام مسلمانان از برای
سکندر و اذان
قرقن گرفتند
قال
خداوند علیه و آله
سفید صلی
خشت

افاق

[illegible][illegible]

1

و زاد آن حسن خایه
۱۸۸
شدی خداوند
خداوند و اهل
صدیق و اهل
چهار کس که از
بخت بخت نمود
بیکه نمودن
آنها که از
صدیق و اهل
هزار ملک و طلب
از پیش در دنیا
عرش پدر و مادر
فازغ شود خدا
و بنیاد ثواب
رسول الله صلی
و بنیاد ثواب
و بنیاد ثواب

و زاد آن حسن خایه
۱۸۸
شدی خداوند
خداوند و اهل
صدیق و اهل
چهار کس که از
بخت بخت نمود
بیکه نمودن
آنها که از
صدیق و اهل
هزار ملک و طلب
از پیش در دنیا
عرش پدر و مادر
فازغ شود خدا
و بنیاد ثواب
رسول الله صلی
و بنیاد ثواب
و بنیاد ثواب

و زاد آن حسن خایه
۱۸۸
شدی خداوند
خداوند و اهل
صدیق و اهل
چهار کس که از
بخت بخت نمود
بیکه نمودن
آنها که از
صدیق و اهل
هزار ملک و طلب
از پیش در دنیا
عرش پدر و مادر
فازغ شود خدا
و بنیاد ثواب
رسول الله صلی
و بنیاد ثواب
و بنیاد ثواب

القرآن في مقامه حتى تدخله النار ويهوى فيها

مع من هوى

١١

الا يا اهل كره الارض من قرء منكم القرآن ولم يجعل به
خسرة الله قوة القينة اعني فيقول رب لم خسرتي اعني قد كنت بصيرا قال
كذلك انك انما لنا قنينةا وكذلك اليوم نكسني فهو مبر الى النار
الا يا اهل كره الارض من اشترى منكم خبائنه وهو يعلم انها خبائنه
فهو كمن خانها في غارها وانما الا يا اهل كره الارض من قاد منكم
بين رجل وامرته حراما حرم الله عليه الجنة وما قرب عنهم وبناء وصبر اوله
يزل في سخط الله حتى يموت الا يا اهل كره الارض من غش منكم
اخاه المسلم نزع الله منه بركة رزقه وافسد عليه معيشته وكله الى نفسه
الا يا اهل كره الارض من اشترى منكم سرقة وهو يعلم انها
سرقة فهو كمن سرقها في غارها

وانما

١٢

الا يا اهل كره الارض من خان منكم مسلما فلين مننا الى
منه في الدنيا والاخرة الا يا اهل كره الارض من سمع
منكم فاحشة فافشاها فهو كمن اتاها الا يا اهل كره الارض
من وصف منكم امرأة لرجل وذكرها له فافتن بها الرجل فاصاب منها
فاحشة لم يخرج من الدنيا حتى بغض الله عليه ومن غضب الله عليه غضب
عليه السموات والارضون السبع وكان عليه من الوزر مثل الذي اصابها

قل

قبل يا رسول الله فان تابا واصلحا قال بنو الله تعالى على الزاني ولو يقبل
توبته الذي خطبها عند الذي صفاه الا يا اهل كره الارض
من ملاء منكم عينيه من امرته حراما حشره الله تعالى يوم القيمة مستمرا
مباسب من النار وحشاها نارا واجه يقضي بين الناس ثم يومر به الى النار
الا يا اهل كره الارض من اطعم منكم طعاما ربا وسفها
اطعم الله تعالى مثله من صدم بد جحيم وجعل
ذلك الطعام نارا في بطنه حتى

يقضي بين الناس

١٣

الا يا اهل كره الارض من فجر منكم بامرته ولها بعل تفجر
من فرجها من صدم بد واد مسبه جنمائه غام شاذ في اهل النار من
نور ومجها وكانا من شد الناس عذابا واشد غضب الله على امرأه
فام بعل ملكت عنونها من غير وجهها اقدى محرم منها فانها ان فعلت
ذلك حبط الله كل عمل عملته فان او طاف فرأته غيره كان حقا على الله
تعالى ان يحرقها بالنار ويعدان بعذبها في قبرها وانما امرته هربت من وجهها
لم تنزل في الجنة الله وملائكته ورسوله والناس اجمعين حتى اذا نزل بها ملك
الموت قال بشري بالنار واذا كان يوم القيمة قبل لها او خلى النار مع الذل
الا وان الله ورسوله بريان من المخلعات بغير حق الا وان الله تعالى ورسوله
بريان ممن اضر بامرته حتى تخلع منه الا يا اهل كره الارض
من آمن منكم قوما فلم يفضلهم في حضوره وقراءته وركوعه وسجوده و
قعوده وقنائه ردت عليه صلواته ولم يحاذر مراقبه كانت منزلته عند الله

تعالى

نفي استكون في الزمان

١٨٩

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

فمن يشور في ذلك

کتابہ دین تقوا محمد علیہ السلام

تعالى كثر له امام جائر متعذر يصلح له عيشه ولم يعم فيهم بامر الله تعالى حقاً
امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام فقال يا رسول الله باي انت واقفي ما
منزله امام جائر متعذر يصلح له عيشه ولم يعم فيهم بامر الله قال هو رابع
اربعة يكونون من اشد الناس غدا يا يوم القنة ابلين وقرعون وقائل الفتو
ورابعهم سلطان بائس الا يا اهل كره الارض من احتاج
منكم اليه اخوه السلم في قرضه فلم يقرضه حرم الله عليه الجنة يوم
المحسنيين الا يا اهل كره الارض من كان منكم له امرأة
لم يوافقها ولم يصبر على ما رزقه الله تعالى وشقت عليه حملته لم يقدر
عليه يوم بل الله منها حسنة تنقي بها النار وغضب الله عليها ما امكنك
الا يا اهل كره الارض من نولي منكم عرافة قوم حبيس علي
شفيعهم بكل يوم الف سنة وخسر يده مغلوله
الحنقه فان كان قام فيهم بامر الله تعالى

اطلعه الله وان كان ظالماً

قَوْنِي نَارِ جَهَنَّمَ سَعِيدِ

خزینہ

12

الا يا اهل كثره الارض عز لم يحكم منكم بما ازل الله كان من
 شهد شهادة وزور وبقذف به في النار وبقذف بعداب شاهد الزور
 الا يا اهل كثره الارض من كان منكم ذوا وجهين ولسانين
 كان ذوا وجهين ولسانين يوم القيمة الا يا اهل كثره الارض
 من منكم في قطيعه بين اثنين كان عليه من الوزر بقدر ما لم ياصلح

اشتر

خطبہ کرام حضرت ابو بکر

اشْتَبَيْنِ مِنَ الْأَجْرِ وَمَكُتُوبٌ عَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ خِيَتُهُ بِدُخُلِ جَهَنَّمَ فَبِضَاعِ عَقْلِ الْغَدَا
الْأَمَّا أَهْلُ كَرَةِ الْأَرْضِ مِنْ مَنِيَّتِهِمْ فِي عِبَادِ جِبْتِهِ وَكَتَفَعُوهُ
كَانَتْ أَوَّلَ خُطْوَةٍ خَطَاَهَا وَوَضَعَهَا فِي جَهَنَّمَ وَكَتَفَى اللَّهُ عَوْدَتَهُ عَلَى رُؤُسِ
الْمُخْلَاقِ الْأَمَّا أَهْلُ كَرَةِ الْأَرْضِ مِنْ مَنِيَّتِهِمْ فِي فُسَادِ مَا بَيْنَ
ذَوِي الْقَرَابَةِ وَالْأَرْحَامِ وَقَطْعِهِ مَا بَيْنَهُمْ غَضِبَ اللَّهُ عَنْ قَبْلِ
عَلَيْهِ لَعْنَةُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ عَلَيْهِمْ مِنَ
الْوِزْرِ كَوِزْرٍ قَاطِعٍ

الرحيم

15

٢٤
 الا يا اهل كرهه الارض من علم منكم في فريضة بين امرائه وزوجاته
 كان عليه غضب الله ولعنته في الدنيا والاخرة وكان حقا على الله تعالى
 ان يرضخه بالف صخرة من نار الا يا اهل كرهه الارض من علم منكم
 في فساد ما بينهن ولم يعرفن كان في سخط الله ولعنته في الدنيا والاخرة
 وحرمة الله النظر الى وجهه الا يا اهل كرهه الارض من علم منكم
 اهل وقطع وجهه حرمة الله تعالى في حزن الجلاء يومئذ ينذرون مضيقه من مضيقه
 الله في الاخرة فهو يومئذ مع الها لكين حتى ياتي بالخروج ولم يأت به الا يا
 اهل كرهه الارض من علم منكم اخوه السلام فلم يقضيه حرمة
 الله عليه اجر الحنين الا يا اهل كرهه الارض من علم منكم
 طالبا حاجته وهو قادر على قضاءها ضل خطبته عشاء فقام اليه عوف
 فالتك فقال ما يبلغ خطبته عشاء يا رسول الله فقال على العشاء كل يوم
 وليلة لعنة الله والملائكة والناس اجمعين ومن بلغه الله فلن يخله نصبرا

٧٥

كتاب في تقوى الله تعالى

١٦

الا يا اهل كورة الارض من اصطنع منكم الى اخيه معروف فافق
 به عليه عبط عمله وخاب منعه ثم قال صلى الله عليه واله وان الله حرم على الناس
 والمخال والمقات ومدين الحرم والحرم المحظور والعتل الزنيم الجنة
 الا يا اهل كورة الارض من تعلم منكم القرآن يريد به دناء ويمنعه
 له تبارى به الشفاء او يباهى به العلماء او يطلب به الدنيا بدد الله عز وجل غطا
 يوم القيامة ولم يكن في النار اشتدادا منه وليس نوع من انواع العذاب الا
 وبسببه من شد غضبه عليه سبحانه الا يا اهل كورة الارض
 من اكرم منكم فقيرا مسلما لقي الله يوم القبة وهو بضمك اليه الا يا
 اهل كورة الارض من قدر منكم على امرته او جارية حراما
 فتركها مخافة الله عز وجل حرم الله عليه النار وامنه من الفرع الا كبره
 ادخله الجنة وان اصابها حراما حرم الله عليه الجنة وادخله النار
 الا يا اهل كورة الارض من قدر منكم على اكتساب المال الحرام
 وتركه مخافة الله عز وجل كان في محبة الله عز
 وجل ورجله وبؤسه به الى

الجنة

١٧

الا يا اهل كورة الارض من كظم منكم غبطة وعفى عن
 اخيه المسلم وعلم عن اخيه المسلم اعطاء الله تعالى اجره شقيدا
 الا يا اهل كورة الارض من دد منكم عن اخيه غيبة
 سمعها في مجلس ود الله عز وجل عنه الف باب من الترقى الدنيا والاخر

فان

خطبة في حق من يتغير

فان لم يرد عنه كان عليه كوز من اغتاب اليا اهل كورة
 الارض من سمع منكم خيرا فافشاء فهو من علم اليا اهل كورة الارض
 من اقر منكم قوما باذنهم وهم عنه راضون فاقصد بهم في حضوره وقرائته
 وركوعه وسجوده وقعوده وقبائه مثل اجرهم الا يا اهل كورة الارض
 من صبر منكم على سوء خلق امرته واحتسبه اعطاء الله تعالى بكل مرة يصبر
 عليها من الثواب مثل ما اعطى ايوب عليه السلام على بلائه وكان عليها من
 الزور في كل يوم وليلة مثل رجل عالج فان مات قبل
 ان تعينه وقبل ان يرضى عنها حشر يوم القبة
 منكم من مع الخافقين في النار
 الاسفل النار

١٨

الا يا اهل كورة الارض من اكرم منكم اخاه فانما بكره الله
 قاطنكم من بكره الله ان يفعل به الا يا اهل كورة الارض
 من متى منكم في صلح بين اثنين صلى الله عليه ملائكة حتى يجمع و
 اعطى اجر ليلة القدر الا يا اهل كورة الارض من من منكم
 في عون اخيه ومنفعتة فلي ثواب المجاهد في سبيل الله الا يا اهل
 كورة الارض من من منكم الى في قرابة وذوي حم يسئل به
 اعطاء الله اجر مائة شهيد وان سئل به ووصله بماله ونفسه جميعا كما
 له بكل خطوة اربعين الف حسنة ودفع له اربعين الف الف
 درجة وكانها عبد الله عز وجل مائة سنة الا يا اهل كورة الارض
 من عمل منكم في تزويج بين مؤمنين حتى يجمع بينهما زوجة الله الف

امراة

فان لم يرد عنه كان عليه كوز من اغتاب اليا اهل كورة الارض من سمع منكم خيرا فافشاء فهو من علم اليا اهل كورة الارض من اقر منكم قوما باذنهم وهم عنه راضون فاقصد بهم في حضوره وقرائته وركوعه وسجوده وقعوده وقبائه مثل اجرهم الا يا اهل كورة الارض من صبر منكم على سوء خلق امرته واحتسبه اعطاء الله تعالى بكل مرة يصبر عليها من الثواب مثل ما اعطى ايوب عليه السلام على بلائه وكان عليها من الزور في كل يوم وليلة مثل رجل عالج فان مات قبل ان تعينه وقبل ان يرضى عنها حشر يوم القبة منكم من مع الخافقين في النار الاسفل النار

فان لم يرد عنه كان عليه كوز من اغتاب اليا اهل كورة الارض من سمع منكم خيرا فافشاء فهو من علم اليا اهل كورة الارض من اقر منكم قوما باذنهم وهم عنه راضون فاقصد بهم في حضوره وقرائته وركوعه وسجوده وقعوده وقبائه مثل اجرهم الا يا اهل كورة الارض من صبر منكم على سوء خلق امرته واحتسبه اعطاء الله تعالى بكل مرة يصبر عليها من الثواب مثل ما اعطى ايوب عليه السلام على بلائه وكان عليها من الزور في كل يوم وليلة مثل رجل عالج فان مات قبل ان تعينه وقبل ان يرضى عنها حشر يوم القبة منكم من مع الخافقين في النار الاسفل النار

كتاب هدي لقول الامام محمد عليه السلام

١٩٩

من احقر منكم نبر الماء حتى استنبط ماؤها فبذلها للسلبين كان له كاجر من ثواب
منها وصلى كان له بعد كل شجرة من شجر ايشان او بجمه او سبع او طائر عتق
الف رقبه و دخل يوم القيمة في شفاعته عدد النجوم حوض القدس قال ابن عباس
فلما ما روى الله ما حوض القدس قال جوضي جوضي جوضي جوضي جوضي جوضي جوضي جوضي
يا اهل كره الارض من احقر منكم لمسلم قبرا عسبا حرمة الله تعالى
على النار و بواه ببناء في الجنة و اودعه حوضا فيه من الارزاق عدد النجوم
عشره ما بين ابله و صفاء الا يا اهل كره الارض من عتق منكم
ميتا فادى فيه الا مائة كان له بكل شجرة منه عتق رقبه و رفع له به مائة درجة
فقال بعض من الحاضرين يا رسول الله كيف يوقى في فيه الا مائة قال
بشر عودته و بشر شئنه وان لم يشر عودته و بشر
شئنه حيطا اجره و كثفت حورته

في الدنيا والاخرة

عمر

١٠٤

الا يا اهل كره الارض من عتق منكم على ميت عليه جبريل
وسبعون الف ملك و غفر له ما نفعه من ذنبه وان اقام عليه حتى يدفن
و حن عليه من التراب نقلب من الجنائز و له بكل قدم من حيث شئها حتى
يرجع الى منزله قراط من الاجر و القراط مثل احد يكون في ميزانه من الاجر
الا يا اهل كره الارض من نذرت عتاء منكم من خشية الله كان
له بكل فطرة من دونه مثل جبل احد يكون في ميزانه و كان له من الاجر بكل
فطرة عين من الجنة على خافئها من المذايق و القصور و ما لا عين رأت ولا
اذن سمعت ولا خطر على قلب بشر الا يا اهل كره الارض من عتق

منكم

خطبة الامام محمد بن عبد الله عليه السلام

منكم من نهبها فله بكل خطوة خطاها حتى يرجع الى منزله سبعون الف الف حسنة
و نجي عنه سبعون الف الف حسنة و يرفع له سبعون الف الف درجة و وكل له
سبعون الف الف ملك يعودونه في قبره و يستغفرون له الى يوم القيمة
الا يا اهل كره الارض من شيع منكم جنازة فله بكل خطوة حتى
يرجع مائة الف الف حسنة و نجي عنه مائة الف الف حسنة و يرفع له مائة
الف الف درجة و يخلفه فان صلى عليها شيع في جنازته مائة الف ملك كلهم يستغفرون
له حتى يبعث من قبره الا يا اهل كره الارض من خرج منكم حاجا او معتمرا
فله بكل خطوة حتى يرجع مائة الف الف حسنة و نجي عنه الف الف حسنة و يرفع
له الف الف درجة و كان له عند ربه بكل درهم ينالها في الدنيا و الآخرة
الف درهم حتى يرجع و كان في ضمان الله تعالى فان توفاه ادخله الجنة
مفقورا له مستجابا فاغنموا و غنوتهم اذا قدم قبل ان يصيب
الذنوب فان الله لا يترك دعائهم

فانه يشفع في ماء الف رجل

يوم القيمة

عمر

الا يا اهل كره الارض من خلف منكم حاجا او معتمرا فله
بمئة الف حسنة كان له اجر كامل مثل اجر من غفران يشفع من اجرة شئ
الا يا اهل كره الارض من خرج منكم مريضا في سبيل الله تعالى
او نجا هذا فله بكل خطوة سبع مائة الف حسنة و نجي عنه سبع مائة الف حسنة
و يرفع له سبع مائة الف درجة و كان في ضمان الله تعالى حتى توفاه و
حتف كان و فاته كان شهيدا وان رجع رجع مفقورا له مستجابا له دعا

الا

کتابت مولانا محمد علی صاحب

الْأَيُّهَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ مِنْكُمْ زَائِرُ الْأَخْبَةِ فَلَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ
 حَسَنَةٍ يَرْجِعُ إِلَى مُنْزِلِهِ عَشْرُ مِائَةِ الْفَقَبْرَةِ يَرْفَعُ لَهُ مِائَةَ الْفَقَبْرَةِ وَيُنْجِي عَنْهُ مِائَةَ
 الْفَقَبْرَةِ وَيَكُفِّرُ لَهُ مِائَةَ الْفَقَبْرَةِ الْأَيُّهَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ
 مَنْ أَعْلَفَ مِنْكُمْ قَبْرُهُ فَيَذَاؤُهُ مِنَ النَّاسِ يَرْفَعُ لَهُ رِجَالُ عِنْدَ اللَّهِ فِي عَرْشِهِ
 الْأَيُّهَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ مَنْ قَرَأَ مِنْكُمْ الْقُرْآنَ ابْتِغَاءً وَجْهَ اللَّهِ وَ
 تَفَقُّهُ فِي الدِّينِ كَانَ لَهُ مِنَ الثَّوَابِ مِثْلُ جَمِيعِ مَا يُعْطَى الْمَلَائِكَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ وَالْمُرْسَلُونَ
 الْأَيُّهَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ مَنْ تَعَلَّمَ مِنْكُمْ الْقُرْآنَ وَتَوَاضَعَ فِي
 الْعِلْمِ وَقَلَّمَ عِبَادَ اللَّهِ وَهُوَ يَرِيدُ مَا عِنْدَ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ فِي الْحِجَةِ اعْظَمَ ثَوَابًا مِنْهُ
 وَلَا اعْظَمَ مَنَزَلَةً مِنْهُ وَلَمْ يَكُنْ فِي الْحِجَةِ مَنَزَلًا وَلَا
 دَرَجَةً وَفِعْزَةً وَلَا نَفْسَةً إِلَّا كَانَ
 لَهُ فِيهَا أَوْضَرُ النَّصِيبِ

درجه رفيعه ولا نفيسه الاثان
له فيها اوخر النصبت

اشرف المفضل

۲۵

الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ اأَعْلُوا إِنَّ الْعِلْمَ خَيْرٌ مِنَ الْعَمَلِ فَلَاكُ
 الدِّينِ الْوَزْعُ الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ اأَعْلُوا إِنَّ الْعِلْمَ
 مِنْ بَعْلِ بِالْعِلْمِ وَإِنْ كَانَ قَلْبُ الْعَمَلِ الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ
 لَا تَحْمِلُنَّ شَيْئًا وَلَنْ حَمْلًا عَلَيْكُمْ فَإِنَّهُ لَا ضَعْفَ تَضَعُهُمْ مَعَ الْأَصْرِ وَلَا
 كِبَرَةَ تَكْبِرُهُمْ مَعَ الْأَسْتِفَادَةِ الْأَنَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ اأَعْلُوا
 إِنَّ اللَّهَ سَائِلَكُمْ عَنْ أَعْمَالِكُمْ حَتَّى عَنْ مَرَّ أَحَدُكُمْ ثَوْبًا خَبِيئًا بِأَصْبَعِهِ
 اأَعْلُوا يَا أَهْلُ كَرَّةِ الْأَرْضِ إِنَّ الْعَبْدَ يَبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 عَلَى مَا مَاتَ وَفَدَخَلُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ مِنْ أَخْنَاءِ النَّارِ عَلَى الْجَنَّةِ

قلب

خطبہ و کرامت حضرت سیدنا محمد

انقلب بالجنة ومن اخذ الجنة فقد فاز وانقلب بالفوز لقول الله تعالى
وجل من خرج عن النار وادخل الجنة فقد فاز الا اهل كثر
الارض اعلموا ان ربي امرني ان اقاتل الناس حتى يقولوا لا اله الا الله
فاذا قالوها اعنصها ومنه دماهم واموالهم بحق هذه الكلمة وخابهم
على الله عز وجل الا اهل كثره ارض اعلموا ان الله
جل اسمه لم يدع شيئا مما يحب الا وقد بينه لعباده ولم يدع شيئا يكره
الا وقد بينه لعباده ونههم عنه ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من
حي عن بينة الا اهل كثره الارض اعلموا ان الله عز وجل
لا يظلم ولا يجاوز ظم وهو بالمرصاد لجنه الذين اظلموا
بما عملوا ويخرجون الذين احسنوا بالجنة من حق

فَلْيَنْفِضِرْ وَمِنْ أَسَاءٍ فَعَلَيْهَا

وَمَارِئُكَ بِغُلَاكِ

لِلْعَبِيدِ

٢٥

ثم قال يا ايها الناس قد كبرت في ودق عظمي وانحدت جفني ونفت الى
نفسه لا اظن الا وان هذا اخر العهد مني ومنكم فادمت حبا فطنت
فاذا مت فوالله خليفتي على كل مؤمن ومؤمنة واستلم عليكم ورحمة
الله وبركاته فابتدوا به وهطوا من الانصار قبل ان ينزلوا وكلمهم قالوا
يا رسول الله ونحن جعنا الله فدائك يا ابي انت وامي ونفسه لنا لفيذا
يا رسول الله من يقوم لهذه الشدايد وكيف العيش بعد هذا اليوم قال رسول
الله صلى الله عليه واله وانتم فداكم ابي وامي التي قد نازلت في عنق جبال

1

کتاب فی حق محمد و آل محمد علیهم السلام

خدا حشمت و علایق خواهد نمود خدا را و خدا را آنکه خدا را و در نهایت حشمت
 آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بپوشد و شما
 لباس نفیس بپوشد و بداند واسطه صفت خبیثه ناز و تکبر و لو بپوشد خدا
 قبر و زافر و صبر و در کنار حشمت تا فرود در حشمت ما را مکه آسمانها و در
 بر فراز و ندا و در لباس نفیسی بپوشد و شما را و در تکبر
 نمود و زافر لباس بداند واسطه خدا او را و در

فرق بر و عذاب کرد و بپوشد
 در عذاب است و در
 قیامت

آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که نکاح کند از شما
 زنی را بمال خلایق و لکن مقصودش از آن مزاج و جنت خضر بیکران و در باد و
 شهرت باشد زنا و نمیکند خدا بواسطه این عملیکه کرده مکر و زنا و خوار و
 او را و بر پا میدارد او را با اندازه که بپوشد و از آن زن بر کنار حشمت پس و در
 در حشمت هفتاد خریف و در حشمت کوهد که در بعضی از اخبار رسیده که هر
 خریفی هزار هزار سالست نمود با الله آگاه باشد ای اهل کوره زمین
 هر کس که ظلم و ستم نماید از شما زنی را در خصوص مهرش که که بدهد و با هیچ
 ندهد از اجنبین کسی نزد خدا زنا کار است روز قیامت که میشود خدا بار
 صبر نماید ای بنده من کنیز خود را بنویز و بچ نمودم بر عهد و صفت که قرار داد
 بودم پس تو وفا نمیدی من نمودم پس خدا طلب حق آن زن را میفرماید و حق
 تمام حشمت آن مرد را فرامیگیرد و حشمت آن مرد وانی بحق آن زن نمیشود و بداند

کتاب فی حق محمد و آل محمد علیهم السلام
 ۲۰۹
 در بیان این که هر کس که بپوشد و شما را و در تکبر و لو بپوشد خدا قبر و زافر و صبر و در کنار حشمت تا فرود در حشمت ما را مکه آسمانها و در بر فراز و ندا و در لباس نفیسی بپوشد و شما را و در تکبر نمود و زافر لباس بداند واسطه خدا او را و در فرق بر و عذاب کرد و بپوشد در عذاب است و در قیامت

در خطبه ای حضرت پیغمبر

واسطه امر میشود که آن مرد را با فاش حشمت بیندازند آگاه باشد ای اهل
 کوره زمین هر کس که بر کرد و از شما از شمار کش و کتمان نماید از
 خدا و در پیش روی تمام خلایق گوشت بدنش را بخورد و در او زلاخل حشمت نماید
 و حال آنکه زناش را میباید آگاه باشد ای اهل کوره زمین
 هر کس که بوده باشد از برای او از شما و زن خواهد آمد و در قیامت ستمها
 مغلول و بسته بگردن در دغا است که لهاش را و بچند باشد بهمت باین حالت
 حشمت شود آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بوده
 باشد از شما از او کند بهمسایه خود بدون حشمت شرعی خدا او را محرم و در
 بی بجهت خواهد بود از بوی حشمت به رسیده و خول حشمت و جا آورد

حشمت است آگاه باشد ای اهل کوره زمین
 بدو ستم که خدا سوال خواهد کرد و شخط از حق
 همسایه اش و کند ضایع نماید
 حق همسایه اش را و
 از زمانت

آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که اهانت و خوار
 کند از شما غیر مسلمان را بجهت فقر و پریشانی او و استخفاف نماید با او پس
 بتحقیق که استخفاف بحق خدا نموده و پیوسته در سخط و خشم خداست تا آنکه
 آن نفی را از خود راضی نماید آگاه باشد ای اهل کوره زمین
 هر کس که در پیش او بنیاید از شما امر بنیاید و امر از او بپوشد و نماید بنیاید
 بر آخرت ملاقات میکند خدا را و حال آنکه نباشد از برای او حسنه که

الله اکبر الله اکبر
 ۲۱۰
 در بیان این که هر کس که بپوشد و شما را و در تکبر و لو بپوشد خدا قبر و زافر و صبر و در کنار حشمت تا فرود در حشمت ما را مکه آسمانها و در بر فراز و ندا و در لباس نفیسی بپوشد و شما را و در تکبر نمود و زافر لباس بداند واسطه خدا او را و در فرق بر و عذاب کرد و بپوشد در عذاب است و در قیامت

بهرین بواسطه آن از آن جهم و کسیکه بیکر از خود واکندارد دنیا را ملاقات
 مینماید خدا را در روز قیامت حال آنکه خدا را در این خوشنودان است
باشندای اهل کوره زمین هر کسیکه بدست دنیا و از شما مال
 حرام را قبول نمیکند از او صدقه و از او کردن و حج و عمره را و مینویسد خدا
 بر او بعد از این اعمال مذکوره گناه و آنچه باقی نماند از آن مال حرام بعد از مرگ
 زار و توشه او است بسوی آتش جهم **آگاه باشندای اهل کوره**
 زمین هر کسیکه مضامین نماید از شما با ذی بجهت میباشد در روز قیامت
 دست بسته بکوزن پس امر میشود که او را بجهت بزند **آگاه باشندای**
اهل کوره زمین هر کسیکه ظرافت و شوخی نماید از شما باز نیک
 ممالک تمنع بر دین از او نیست شرعاً حاکم میشود بعد هر کلمه که در دنیا
 تکلم نموده با او هزار سال وزن اجنبیه چون تمکین نماید از مرگ اجنبیه برانند
 بچسباند خود را با تری و با بیوسل از نماز و با مباهرت کند با آن بجهت و با شو
 نماید با آن زن تا که امر مسمی شود بوقوع زنا پس بر آن زن گناه
 افتد گناهیک بر آن مرد است اگر مرد کاری کند که زنی
 تمکین را تمکین دهد و واقع شد زنا میباشد
 بر آن مرد گناه خود غی و گناه
 آن زن هر دو

آگاه باشندای اهل کوره زمین هر کسیکه غش و تغلب
 نماید از شما با مسلمان در دفعه ختم یا خریطه پس او از ما نیست محروم میشود
 با طایفه یهود در روز قیامت چرا که کسیکه غش و تغلب کند با مردم پس او

مسلمان نیست **آگاه باشندای اهل کوره** زمین هر کسیکه
 منع نماید از شما از همتای خود در وقت احتیاج او ماعون یعنی آتش شما
 ما احتیاج مختصر را که رسم است بجان همتای همتایه را و از او منع خواهد نمود
 خدا فضل و رحمت خود را از او در روز قیامت واکندارد او را بحال خود
 که واکندارد خدا او را بحال خود هلاک میشود و خدا عذاب او را در هر یک
 نمیکند **آگاه باشندای اهل کوره** زمین هر کسیکه بوده باشد
 از برای او از شما زنی که از او رسد با و قبول نمیکند خدا نه نماز آن زن را
 و نه حشمت از عمل او و اما آنکه آن زن عانت و بار کند آن مرد را و از او خوش
 نماید و با او اگر چه تمام روز کار دارد و روز بدارد و شبها بعبادت برخیزد و بکند
 او را دکنده و اتفاق نماید موال بسیار در راه خدا و آن زن اول کسی است که
 وارد جهم میشود پس از این میانان پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود و بر هر مردی
 آن گناه و عذاب و روقه که مود و ظالم نماید نسبت بزن **آگاه باشند**
ای اهل کوره زمین هر کسیکه بکسی بی بی بزند از شما بر صورت
 مسلمان خود نمیکند استخوانهای او را در روز قیامت پس مسلط میباشد خدا
 بر او آتش را و محسوس میشود دست بسته بکوزن تا آنکه داخل جهم شود
آگاه باشندای اهل کوره زمین هر کسیکه شب برون نماید
 از شما و حال آنکه در دلش غش و تغلب باشد نسبت بر او و مسلمان آتش بدو نمیکند
 در سخط خدا و صبح میکند و سخط خدا تا آنکه توبه نماید و برگردد از این
 فصله و اگر بر آن حال پیرمرد است غیر از اسلام پس آن مختصر فرموده است
 باشند که هر کسی که غش و تغلب نماید با نا با پس او از ما
 نیست و این کلام را الله مرتبه فرمود

کتاب زهد تفویض الی محمد بن علی
 ۲۱۲
 در روز قیامت
 خداوند
 عذاب
 او را
 در هر یک
 نمیکند
 و اگر
 مردی
 با
 زنی
 زنا
 کند
 و
 زن
 با
 مردی
 زنا
 کند
 و
 هر
 دو
 در
 روز
 قیامت
 در
 آتش
 جهم
 انداخته
 میشوند
 و
 اگر
 مردی
 با
 زنی
 زنا
 کند
 و
 زن
 با
 مردی
 زنا
 کند
 و
 هر
 دو
 در
 روز
 قیامت
 در
 آتش
 جهم
 انداخته
 میشوند
 و
 اگر
 مردی
 با
 زنی
 زنا
 کند
 و
 زن
 با
 مردی
 زنا
 کند
 و
 هر
 دو
 در
 روز
 قیامت
 در
 آتش
 جهم
 انداخته
 میشوند

کتاب زهد تفویض الی محمد بن علی
 ۲۱۱
 در روز قیامت
 خداوند
 عذاب
 او را
 در هر یک
 نمیکند
 و اگر
 مردی
 با
 زنی
 زنا
 کند
 و
 زن
 با
 مردی
 زنا
 کند
 و
 هر
 دو
 در
 روز
 قیامت
 در
 آتش
 جهم
 انداخته
 میشوند
 و
 اگر
 مردی
 با
 زنی
 زنا
 کند
 و
 زن
 با
 مردی
 زنا
 کند
 و
 هر
 دو
 در
 روز
 قیامت
 در
 آتش
 جهم
 انداخته
 میشوند

اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بیاورد از شما
 نازبان بر خود در پیش صاحب سلطی که جائز و ظالم باشد قدر صد خدا
 همان نازبان را ماری که درازی آن شخص زاع است پس مسلط میشود آن
 مار بر او و آتش جهنم در حالتیکه پیوسته بخداست زان اگاه باشد
 ای اهل کوره زمین هر کس که عیبت کند از شما ببرد و دین مسلط
 باطل میشود و زده او اگر زده باشد و مشکند و صو او اگر با وضو باشد پس
 اگر بیزد بلین حالت مرده است حال آنکه حلال است ای را که خدا حرام نموده
 اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که زاه ببرد از شما
 در خصوص تمامی سخن چینه نمودن بین دو مسلمان مسلط میکند خدا بر او
 در قبرش آنکه که بسوزاند او را مار و قیامت چون بپزد آید از قبرش خدا
 مسلط میگردد بر او و از دماغهای او که بکوزد گوشت بپزد او را تا آنکه داخل
 جهنم شود اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که
 ظلم نماید از شما بر فقیری یا سرکشی کند بر او و با حقیر شمارد او را محسوب نماید
 خدا او را در روز قیامت در صورتی باندازه مورچه تا آنکه وارد جهنم شود
 اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که نسبت بزن او و لواط دهد
 از شما بر با عفتی را یا نسبت بزناده از عفتی را حبط مینماید خدا عمل او را
 و تازان خواهد زد او را هفتاد هزار ملک از پیش رویش
 و از پس سرش پس مرده شود که او را
 بجهنم برند

اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بیاورد از شما
 از شما در دنیا شری را بر چهره ها مکتوب کند را مباحثا مانند خدا با و از مزارهای شما
 و از هر عقرها شری که مبریزد گوشت صورتش در آن ظرف ذریقه
 از شما ببرد آن و چون بیاورد از او گوشت ببرد و پوستش ببرد و بیاورد
 مانند فرار و بطوریکه بدوشت بدوشت که تمام اهل محشر را از بدنت او عفو نموده
 و با خیال و در او از جهنم مینماید با شری که در کار و آشامده شراب نشانده
 آن و کسکه مینماید زنده برای او در آتش جهنم خواهند رفت و فرشته
 آن و خیزند آن و بردارند آن و کسکه شراب را حمل نموده اند بسو او و خوردند
 بهای آن تمام مساویند و دند و کناه آن اگاه باشد ای اهل کوره
 زمین هر کس که بیاورد از شما شراب از شما بپزد یا نصرتش یا صلح و خارج
 او را پس سلا می نماید از مردم پس بر او و است مثل کاه کسکه آشامید از او
 اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بفرستد
 شراب را یا بخرد از شما از برای بکوی قبول نمیکند خدا از او نماز و روز
 و حج و عمره تا آنکه توبه نماید از این عمل و اگر بپزد پیش از آنکه توبه نماید از
 این کار لازم است خدا که مباحثا بپزد و هر چه عذ که آشامیده است در
 دنیا از آن شری از خونا به مینماید اهل جهنم پس فرمود اگاه باشد که خدا
 حرام فرموده شراب نکورد و زنا و حرام نموده است کند مایعی که حاصل
 شود باشد از هر چیزی و هر چه هست کند حرام نموده آن اگاه
 باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بخورد از شما را
 و منفعت بول نماید میکند خدا شک او را از آتش جهنم بان قدریکه خورد
 و اگر از آن مال پیدا شده از دنیا کسکه نماید قبول مینماید خدا از او عملی

کتاب هک تفوال محمد علیه السلام
 ای اهل کوره زمین هر کس که بیاورد از شما
 نازبان بر خود در پیش صاحب سلطی که جائز و ظالم باشد قدر صد خدا
 همان نازبان را ماری که درازی آن شخص زاع است پس مسلط میشود آن
 مار بر او و آتش جهنم در حالتیکه پیوسته بخداست زان اگاه باشد
 ای اهل کوره زمین هر کس که عیبت کند از شما ببرد و دین مسلط
 باطل میشود و زده او اگر زده باشد و مشکند و صو او اگر با وضو باشد پس
 اگر بیزد بلین حالت مرده است حال آنکه حلال است ای را که خدا حرام نموده
 اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که زاه ببرد از شما
 در خصوص تمامی سخن چینه نمودن بین دو مسلمان مسلط میکند خدا بر او
 در قبرش آنکه که بسوزاند او را مار و قیامت چون بپزد آید از قبرش خدا
 مسلط میگردد بر او و از دماغهای او که بکوزد گوشت بپزد او را تا آنکه داخل
 جهنم شود اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که
 ظلم نماید از شما بر فقیری یا سرکشی کند بر او و با حقیر شمارد او را محسوب نماید
 خدا او را در روز قیامت در صورتی باندازه مورچه تا آنکه وارد جهنم شود
 اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که نسبت بزن او و لواط دهد
 از شما بر با عفتی را یا نسبت بزناده از عفتی را حبط مینماید خدا عمل او را
 و تازان خواهد زد او را هفتاد هزار ملک از پیش رویش
 و از پس سرش پس مرده شود که او را
 بجهنم برند

کتاب هدای الی اهل کربلا

این کتاب را
در شهر کربلا
در روز دوشنبه
در ماه رجب
در سال ۱۱۵۰
تألیف شد

۲۱۵

از اعمال خیرین را و بوی کشته در لعنت خدا و ملائکه است تا دامی که نزد او قیام
و چیز کمی از دنیا باشد آگاه باشد ای اهل کربلا زمین هر کس که
خجالت نماید از شما با مانع در داند و در نکند از اجناس خجالتی خواهد مرد
بر غیر بر اسلام و ملاقات مینماید خدا را و حال آنکه خدا
بر او در نهایت غضب است پس امر میشود که او را
بجهنم برند و غوطه منجم در جهنم
ابدالدهر تا خدا خدا

۴۱

آگاه باشد ای اهل کربلا زمین هر کس که گواهی بدهد
از شما بگوای و روغن بر ضرر مرد مسلمان یا کافر بیکه در بنای اهل اسلام است یا
بر ضرر سایر از مردم او بچند میشود بر بانی در روز قیامت با منافقین خواهد
بود و در درک اسفل از جهنم آگاه باشد ای اهل کربلا زمین
هر کس که بگوید از شما از برای خلد نکارش یا غیر خلد نکارش لا یتک ولا سئل
و بدین سبب او را بر بختاند بر آید خلد خواهد شد در جهنم آگاه باشد
ای اهل کربلا زمین هر کس که از بیت نماید از شما بزی از دنیا
از جهنم آنکه از ن مالی از خود بدهد و ناطاق بکشد راضی نمیشود خدا از او
او بمقوتی غیر از آن جهنم هر که خدا غضب مینماید از برای در دنیا کوناهم
چنانکه غضب مینماید از برای طفل نیم بکن آگاه باشد ای اهل
کربلا زمین هر کس که سعادت نماید از شما از برای ضرر برادر و مسکن
لوی صاحب تسلطی در صورتیکه ظاهر نشود نسبت با و از آن صاحب تسلطی
و مکروهی حبط مینماید خدا هر عملی که بجای آورده از خیرات و اگر نسبت

مسکنا

کتاب هدای الی اهل کربلا

این کتاب را
در شهر کربلا
در روز دوشنبه
در ماه رجب
در سال ۱۱۵۰
تألیف شد

۲۱۶

مسکنا از آن صاحب تسلطی و مکروهی هر که قرار میدهد خدا آن شخص را
نماید و او را در طبقه هاما از جهنم آگاه باشد ای اهل کربلا
زمین هر کس که تلاوت نماید از شما قرآن را و مقصودش شهادت و شهادت
باشد ملاقات میکند خدا را در روز قیامت حال آنکه صورتش ظلماتی در قیامت
و سپاه است کوشش بر آن نیست قرآن بصورت
شخصی که در دنیا با و مینماید تا آنکه او را ببیند
بجهنم و در جهنم فرستاده
با کسانیکه غوطه
در جهنم

۴۶

آگاه باشد ای اهل کربلا زمین هر کس که بخواند از شما
قرآن را و عمل نکند بفرمان خدا که مسطور است در آن محشور مینماید
خدا او را در روز قیامت کور و نابینا پس میگوید ای خدا چرا مرا کور
و نابینا محشور نمودی حال آنکه من در دنیا با چشم و بینا بودم خدا
میفرا بیدار نماید و نور آفات را و توازی اعتنائی و بی پروائی در دنیا
انرا فراموش نمودی و اکنون همین فاهم امر و نور و امید داریم
پس امر میشود که او را بجهنم برند آگاه باشد ای اهل کربلا زمین
هر کس که بخورد از شما چیزی که بجهنم بدست آمد و حال آنکه بدانند این
امر را مثل کسی است در سنگ و کلاه که خودش با لیا شوق خجالت نموده
آن چیز را آگاه باشد ای اهل کربلا زمین هر کس که
قیامت جمع کند از شما بین مردی و زنی مجرم حرام مینماید خدا بر او عجز

کما

این کتاب را
در شهر کربلا
در روز دوشنبه
در ماه رجب
در سال ۱۱۵۰
تألیف شد

نیمایه
تبرستان
۲۱۷

۲۱۷
 بگویند ای آیه الله
 معنی آن این است که ای
 احمد باینکه من فرار دارم از
 یابی شما امانت می
 دهتم زیرا که در دنیا
 شما باشد پس اگر میخوا
 خورت اعنا بخندید
 هر کس احابت من
 پنج و منفعت کرده و
 اجابت نکند مرا این
 روزه بلکه ضرر بخورد
 بعد از این بیایات فرمود
 اذان نوری است پس
 اجابت نمودن کند توکل
 پیجا آوردن نماز بخا
 بایه

وکناء

اکاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که خیانت
 افشا با مسلمانی بر او افتاد نیست و ما از او نبشیم و در دنیا و آخرت اکاه
 باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بشنود از شما گفتن
 از مسلمانی و از راه و میا مردم افشا نماید بر او مثل کسی است که از علم او را
 بجائی و رده باشد اکاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس
 وصف نریف نماید از شما جمال دینی را بجهل از برای مردم بکشد سبب آن
 که مقنونی زن و نانی واقع شود برین نموده آن شخص وصف کننده از دنیا
 آنکه غضب کند خدا بر او و هر کس که خدا بر او غضب نماید تمام آسمانها طغیان
 میکنند زمین بر او غضب نمایند و می باشد بر او کما بقدر آنچه گناهش از
 در دنیا کار بعضی عرض کردند اگر وصف کنند و زنا کنند هر دو توبه نمایند
 صلاح نمایند با نحر می است فرمود و این صورت خدا توبه زانی را قبول میفرماید

خطبہ شریعتی جامع حضرت شیخ محمد

[illegible]

قراومند فدا انجمن

خلافتون فارغشود

15

३॥

کَرِهَ زمین هر کسبکه راه برود از شما از جهنم قطع نمود دوستی
 بین دو نفر شما بر او است از گناه بقدر آنچه توانست از برای کسبکه اصلاح نماید
 ما بین دو نفر مسلمان را نوشته شد بر او لعنت خدا تا آنکه داخل جهنم شود پس
 مضاعف خواهد شد از برای او عذاب پُروردگار **اگاه باشد ای اهل**
کَرِهَ زمین هر کسبکه راه برود از شما در خصوص ظاهر نمودن
 عیب دره و منش و کشف نمودن امور مستوره او اول گامبکه بر میدارد و
 میکند از آن گام در جهنم است خدا ظاهر مینماید غور تش داد و حضور شما
 خدایق **اگاه باشد ای اهل کَرِهَ زمین** هر کسبکه راه
 برود از شما بجهت فساد نمودن بین خویشان و ارحام و قطع نمودن
 ما بین آنها غضب مینماید خدا بر او و لعنت میکند
 او را هم در دنیا و هم در آخرت و
 بر او است گناه مثل گناه قطع
 نمایند رحم
 ۱۵

اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کسبکه کوشش نماید از شمار و خصوص تفرقه انداختن بین زنی و شوهرش میباشد از غضب خدا و لعنت خدا و دنیا و آخرت و لازماًست برخدا که بگوید سزای بدن او را بخیر پسند از آتش اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کسبکه راه برود از شما از جهت فشار نمودن ما بین زن و شوهر اما تفرقه نپندارد و در بین آنها در سخت در دنیا و آخرت حرام نماید خدا نظری خوش را بپوی او اگاه باشد

ای اهل کرة زمین هر کس که ضایع نماید از شما اهل کائنات را
و قطع کند از رحم خود و محروم نماید خدا او را از خیرای ملک و از روزی که جز
محسنین را میدهد و ضایع میکند خدا او را و هر کس که خدا او را ضایع نماید
در آخرت پس او را در میشود با اهل هلاک تا آنکه نیاید در عرشه محترم خدا
ابدًا اعنای با و ندارد که رحمت خود را شامل احوالش نماید آگاه باشد
ای اهل کرة زمین هر کس که شکایت نماید بسو او از شما برادر
مسکینانش از بی چیزی قرض بخواند و او با و قرض ندهد خدا حرام مینماید
بر او اجر محسنین آگاه باشد ای اهل کرة زمین هر کس
که منع نماید از شما حاجت طلب حاجی را و حال آنکه قادر باشد بر آوردن
آن حاجت پس بر او مثل کناه عشار و ده یک کبریه پس بر خواست عوف
مالک عرض کن بچاندازه است کناه عشار و ده یک کبریه رسول الله
فرمود بر عشار است و هزار و نه و هشتاد و هشت خدا و مانند
و تمام مردم و هر کس که خدا او را لعنت
نماید پس هر کس بخواند
از برای او بار آور

اگاه باشند ای اهل کُرّه زمین هر کسبکه بجا نیاورد
از شما نیست بیزاد و امانش خوبی بر منت گذارد بواسطه آن خوبی
او عاقل جبط و نابود میشود و سعی کوشش بحد مبر و پس فرمودند
که خدا خرام نمورد بر منت گذارنده و نازنده و سخن چین و خورنده شد
و عربص بدینا و متکبر در دشت خوی حرام زاده بحث را اگاه باشد

[illegible]

14

از اینها بعد و هر کسی خواهد
 شنید خدا تعالی از برای
 شصت هزار و پنجاه هزار
 از برای هر یک از اینها بعد
 از اینها بعد و هر کسی خواهد

[illegible]

انظر

اگاه باشد ای اهل کَره زمین هر کس که اگرم نماید
از شما برادر شما اثر را خدا را اگرم کرده بر چه کان دارد بیکس که اگرم نمود
خدا را که خدا با و چه را خیر دهد اگاه باشد ای اهل کَره زمین
هر کس که راه برود از شما از جهنم صلح و اشیاء دادن و نفرزاید بیکس
صلوات میفرستند خدا او ملائکه برافشانند که بر گردان کار و عطا مقرر
با و ثواب عبادت نمودن در شب قدر اگاه باشد ای اهل کَره زمین
هر کس که راه برود از شما بجهنم برگردان برادر مؤمنش و نفع رسانند با و
از برای او شاد و ثواب بکنند کان در راه خدا اگاه باشد ای اهل
کَره زمین هر کس که راه برود از شما بسوی خوش و رحمت که خوا
و سوالی از او نموده خدا عطا میفرماید بجز صد شهید و اگر سوال خواست
بر آورد و صلوات نماید و راه هم نمائش هم بصر او قائلش میباشد برای او
بعد هر کس می که بر داشته چهل هزار هزار حسن و بلند میشود از برای او چهل
هزار هزار درجه و گویا آنکه عبادت نموده خدا را صد سال اگاه
باشد ای اهل کَره زمین هر کس که هر چه و کوشش نماید
از شما و امر تزویج بین مرد مؤمن و زن مؤمنه تا آنکه جمع نمایند بین
دو را خدا با و هزار زن از حور العین تزویج میفرماید و هر زن در قصر
از برای او بنا شود و میباشد از برای او بعد هر کس می که بر داشته بعد
هر کس که تکلم بآن نموده در آن باب ثواب بکمال عباد
که شها بنما از ایشان و روزها بر
بزرگوار باشد

151

ترجمہ خاتمہ کلام حضرت شیخ

اگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که تا نرسد شود از شما
نابینا می دانند و از این جهت که در نظر دارد با بنیزش ناپدید شود و او را
بجهت حاجت بکرا و حوائج منوبید خدا از برای او بعد هر قدر
برداشت و گذارد ثواب یک بنده آزاد کردن و صلوات میفرستند بر او
چونکه نا آنگه از آن نابینا میفارق نماید آگاه باشد ای اهل
کوره زمین هر کس که کفایت نماید و بر آورد از شما حاجت از حوائج
نابینا می دانند و پس در آن باب راه برود تا آنکه بر او خدا عطا میفرماید
با و دوزخ و برزق یکی برین برزق از آتش جهنم و دیگری برزق
از نفاق و دوزخ و برینا و در خدا از برای او مقدار هزار حاجت
و میوکت در رحمت الهی غوطه میخورد تا آنکه بر کند از آن عمل آگاه
باشد ای اهل کوره زمین هر کس که بر سناری نماید از
شما مرضی را بکشد و بکشد میوه نماید خدا او را با خشت ابرو هم خلیل
الرحمن علیه السلام پس میکند در بریل صراط مثل برق درخشان آگاه
باشد ای اهل کوره زمین هر کس که سعی و کوشش
کند از شما از برای مرضی و مخصوص حاجت پس بر آورد از برای
او کما هائش شد و دیگر از مادر متولد شد آگاه باشد
ای اهل کوره زمین هر کس که قرض بدهد از شما بدهنده
و مشکو مطالبه نماید یعنی در وقت مطالبه از بیت نماید و از باید
عمل را از سر گیرد و این کتاب است از آنکه خدا کمال خوشنود بر او را و او را
و مقاصدش بر او نهانست عطا میفرماید خدا با و بعد هر قدر و هر کس
بقرض دارد هزار قنطار در بهشت و قنطار مقدار بسیار از طلا و نقره

و چهل هزار هزار در خندق کاه است نبرد در طاقی چهل هزار هزار
 طعام است بر هر سفر چهل هزار هزار طرفت و در هر طرفی چهل
 هزار هزار قسم طعام و آشامیدنی است هرگاه جن و انس وارد شوند بر
 این شخص مؤذن هر شبه تمام آنها را داخل میکنند در گوشت طاقی از آن
 اطاقها و در آن اطاقها شایخ بخوانند و ازین طعام و آشامیدنی
 و بوی خوش و لباس و میوه ها و آلوان محف و اقلام طرفها از زیورها
 و حلقها و هر طاقی از آن اطاقها آن قدر از این اشیا مسطوره را دارا
 که ابتدا احتیاج باشد اطاق دیگرند و پس چون اذان گوید و این فقره
 است **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** را بزبان بیاورد و احاطه نماید و از چهل هزار هزار
 ملک و تمام آنها را بر صلوات بفرستد و استغفار از برای او نماید
 و در سائیه خدا میباشد از کفین اذان فارغ شود و منوبند ثواب
 اذان کفین او را چهل هزار ملک پس صعود میدهد از بسو خدا عز و جل
 آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که برود از ثنما
 مسجد از مناجات پیش از برای او شب بعد هر که میبرد باشد تا بر کرد و غیر
 ده حنبر و محمول شود از او ده شب و بلند میشود
 آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که محافظت نماید
 از شما بر نماز جماعت و هر جا که باشد میکند در بیل صراط مثل برق
 درخشان و اول نماز با ساقین و حال آنکه صورتش نورانی تر است
 از ماه شب چهارده و میباشد از برای او بعد هر روزی هر شب که قضا
 نموده بر نماز جماعت ثواب یک شهید آگاه باشد ای اهل کوره و طاق
 هر کس که محافظت کند از شما بر صفا و دل پس نماید تکبیر اولی ای اهل کوره

و چهل هزار هزار در خندق کاه است نبرد در طاقی چهل هزار هزار
 طعام است بر هر سفر چهل هزار هزار طرفت و در هر طرفی چهل
 هزار هزار قسم طعام و آشامیدنی است هرگاه جن و انس وارد شوند بر
 این شخص مؤذن هر شبه تمام آنها را داخل میکنند در گوشت طاقی از آن
 اطاقها و در آن اطاقها شایخ بخوانند و ازین طعام و آشامیدنی
 و بوی خوش و لباس و میوه ها و آلوان محف و اقلام طرفها از زیورها
 و حلقها و هر طاقی از آن اطاقها آن قدر از این اشیا مسطوره را دارا
 که ابتدا احتیاج باشد اطاق دیگرند و پس چون اذان گوید و این فقره
 است **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** را بزبان بیاورد و احاطه نماید و از چهل هزار هزار
 ملک و تمام آنها را بر صلوات بفرستد و استغفار از برای او نماید
 و در سائیه خدا میباشد از کفین اذان فارغ شود و منوبند ثواب
 اذان کفین او را چهل هزار ملک پس صعود میدهد از بسو خدا عز و جل
 آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که برود از ثنما
 مسجد از مناجات پیش از برای او شب بعد هر که میبرد باشد تا بر کرد و غیر
 ده حنبر و محمول شود از او ده شب و بلند میشود
 آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که محافظت نماید
 از شما بر نماز جماعت و هر جا که باشد میکند در بیل صراط مثل برق
 درخشان و اول نماز با ساقین و حال آنکه صورتش نورانی تر است
 از ماه شب چهارده و میباشد از برای او بعد هر روزی هر شب که قضا
 نموده بر نماز جماعت ثواب یک شهید آگاه باشد ای اهل کوره و طاق
 هر کس که محافظت کند از شما بر صفا و دل پس نماید تکبیر اولی ای اهل کوره

یعنی نزدی بعد از تکبیر الا حرام کفین ما تکبیر الا حرام نماز و ثواب گوید
 و ازین نماید دان صف مؤمنی اعطا میفرماید خدا با و از اجر و ثواب مانند
 اجر و ثواب مؤذن که مسطور شد آگاه باشد ای اهل کوره
 و هر کس که بیا کند از شما بر راه بنانی از برای آسایش عابریین سبیل
 میغوش نماید خدا او را در دو ثقیان بر آسایش از عمارت و حال آنکه
 صورتش روشن میشود از برای اهل محشر برشته بسیار تا آنکه برسد
 بمقام حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام مجالین و هم نشین او باشد پس
 میگویند اهل محشر بن ملک است از ملائکه که درندند
 مثل او هرگز داخل میشوند در عتقا
 او بهشت چهل هزار هزار
 مرد کنگه کا

آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که شفاعت نماید
 از شما بخوانش برادر مؤمنش از برای او شب بعد هر که میبرد باشد تا بر کرد و غیر
 خدا بگو و حق و لا زمت بر خدا که او را در هیچ وقت عذاب نکند و اگر
 بخوانش برادر مؤمنش از برای او شفاعت نماید میباشد از برای او اجر هفتاد
 شهید آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که روزه
 بدارد از شما ماه رمضان را در خالتیکه ناکت باشد از تکلم کردن و بخت
 که خدا و رسول نمی پسندند آنها را و باز دارد گوش و چشم و زبان و عورت
 و سایر جو و حشر از دروغ و حرام و غیرت نمودن از جهت تقریب جز
 بپند خدا او را بر حمت خود نزد یک منانند با بجهتیکه شایسته بپند میکند از برای

و چهل هزار هزار در خندق کاه است نبرد در طاقی چهل هزار هزار
 طعام است بر هر سفر چهل هزار هزار طرفت و در هر طرفی چهل
 هزار هزار قسم طعام و آشامیدنی است هرگاه جن و انس وارد شوند بر
 این شخص مؤذن هر شبه تمام آنها را داخل میکنند در گوشت طاقی از آن
 اطاقها و در آن اطاقها شایخ بخوانند و ازین طعام و آشامیدنی
 و بوی خوش و لباس و میوه ها و آلوان محف و اقلام طرفها از زیورها
 و حلقها و هر طاقی از آن اطاقها آن قدر از این اشیا مسطوره را دارا
 که ابتدا احتیاج باشد اطاق دیگرند و پس چون اذان گوید و این فقره
 است **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** را بزبان بیاورد و احاطه نماید و از چهل هزار هزار
 ملک و تمام آنها را بر صلوات بفرستد و استغفار از برای او نماید
 و در سائیه خدا میباشد از کفین اذان فارغ شود و منوبند ثواب
 اذان کفین او را چهل هزار ملک پس صعود میدهد از بسو خدا عز و جل
 آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که برود از ثنما
 مسجد از مناجات پیش از برای او شب بعد هر که میبرد باشد تا بر کرد و غیر
 ده حنبر و محمول شود از او ده شب و بلند میشود
 آگاه باشد ای اهل کوره زمین هر کس که محافظت نماید
 از شما بر نماز جماعت و هر جا که باشد میکند در بیل صراط مثل برق
 درخشان و اول نماز با ساقین و حال آنکه صورتش نورانی تر است
 از ماه شب چهارده و میباشد از برای او بعد هر روزی هر شب که قضا
 نموده بر نماز جماعت ثواب یک شهید آگاه باشد ای اهل کوره و طاق
 هر کس که محافظت کند از شما بر صفا و دل پس نماید تکبیر اولی ای اهل کوره

...

نزد من ۳۳۳
امروزه مردم را
که گفت نمایند
و مارک جماعت
خونده شراب
و از کسی که قشقرق
قوت غالب مردم
از برای آن فرستید
نقش و نهایت
و بدست از کسی
مردم را میزند
خونده را با و از برای
جماعت نصب
و بدست و از
نقش و نهایت
مردم را میزند

110

مر

卷之四

[illegible]

۲۵

علی

کتاب فیہ نقل من الصحیح علیہ السلام

[illegible]

اگاه باشد ای امیر کز ره زعفر

مبدأ سید که برود و در کار من مرا امر فرموده مقاتله نماهم یا مردم
 نا آنکه بگویند لا اله الا الله پس چون بگویند این کلمه را حفظ
 نموده اند بحفظ از من خونها و اموالشان را ببرد و حرمت
 این کلمه مبارکه بوحید و در باطن حسابشان یا خداست

الکامه باشد ای اهل کرمه زمیز

مبدأی که خدا جل اشهد و انکذاشته چیزی از آنچه دوست
میدارد مگر آنکه بیان نموده آنرا از برای نیکوکاری و انکذاشته
چیزی که ناخوش میدارد و آنرا مگر آنکه بیان نموده آنرا از برای

مندکانتی

خطبہ کا جامع پیکر

بندگان و بختی نموده آنها را از آن تاجت تمام شود بر خلق و
هلاک شود هر که هلاک شد از دو کینه و برهان و زنده شود
هر که زنده شد از دو کینه و برهان اسگاه با شبدای اهل
کوره و مین بدایند که خدای عز و جل خود را ظلم
و ستم نمیکند و از ظلم ظالمی هم نمیکزد و در کین هر ظالمی میباشد
تا جزا بدد کسان را که بد کردند با آنچه عمل آورده اند و جزا
نیک دهد کسان را که نیکوئی نمودند هر کس که احسان

و خوبی نماید از برای خودش نمود و هر کس بد کرد

بمخود کید کرده و وبالش بر خود او شد

وَنَتَّبِعْكُمْ وَنُكَارِتُمْ

کشد بهر کان

٢٢

پس هر کس که این سر را از تن من بالا رفته و استخوانها هم باریک شد
و بدنه منهدم و نگس نموده و نزدیک است رفتن من از دنیا گمان
نمایم که در یک روز برای شما خطبه بخوانم و این خطبه آخر خطبه
است از من که بر شما خواندم حیات و زندگی مرا دیدید که خیر
خواه شما بودم و چو از دنیا بروم خدا خلایقه من است بر هر مؤمن
و مؤمنه و سلام و رحمت و بركات خدا بر شما باد چون کلام آن بزرگوار
با اینجا رسید جماعته از انصاف و سبقت جسته پیش از تزلزل انحضرت
از مشیرت ما آنها بیک مرتبه عرض کردند یا رسول الله خدا ما را ملائکه
تو کند و بدرد ما در ما و جان ما فدای تو باشد یا رسول الله کی

میسواند

۲۲۵

حلفش غذا تو به او را قبول مینماید آنرا عین میگویند این مختص از منبر است
اورد و گفت این آخر خطبه بود که از خواندان برزگوار ملائکه ملحق شد
بشداد و جمل را زد نیا رحلت نمود

همینکه اول وقت خلوع نماز اول وقت زوال ظهر و اول وقت مغرب شد بعد از کھن آقا
اعلامی با حکامین و دانشمندان بآید در محال تجلیل مبارک نمود و برینند
چرا که خداوند عالم فرستاده بسوی ایشان که بی طلبند ایشان را در آن وقت خاص از این
مؤذن و امام باشند از این جهت بوده که حضرت امام حسن علیه السلام چون می شنید
مؤذن را می گفتن اذان صورت مبارک کن و در نکش و در می شد پس بعضی از اصحاب
جهت را می پرسیدند می فرمود بدینکه خدای تعالی فرستاده بسوی من کبیرا که
مطلب نماید مرا از برای خدمت خاصش که نماز باشد و می دانم که آیا از اذن
قبول می نماید یا آنکه قبول نمی نماید چگونه متعبر نشود و نکم و باید دانست که
در مبارک نمودن به جای آوردن نماز در اول وقت بدون تأخیر خواهد بسیار
از آنجمله را پنج فایده ذکر میشود **فایده اولی** آنکه همینکه نماز در اول وقت
بجا آید و در محضر مبارک دایمیکه دارد شده آن نماز بالا می رود در عالم معنوی می شود
یا کین می گوید بعضی نماز گذار چون در این وقت مراجع آوردند حفظ نموده خداوند
حفظ نماید **فایده دای و سیم** آنکه نماز امام زمان حضرت محمد بن الحسن
عجل الله فرجه در این مجلس عالم که تمام اجزاء نظام و اصفاع آن مجلس مخصوص است
در نعمت اهل و حدث اول وقت بجا آورده میشود و صعود میدهد خداوند از آمدن که سوره
نمل سمعنا سمان و همین نماز اول و سوره هجین که بجا آورده شود در اول وقت
نماز امام علیه السلام هر دو رکعت می شود و می نماید بهمت بالا این شاید

و می آید پس در وقت نماز اینکه اندا بوسه و غسل از نماز بپندارد
 لهذا جهاد عظم در آنوقت واقع میشود بین نمازگذار و بین شیطان و از این
 بجای آنکه نمازگذار در اینجا نماز می آید حجاب نماز میگوید چرا که آن مکان
 الهی و سبب بآشیا طهر است و اما هرگاه مؤمنین مجتمع و متعاضد متغایر
 بیکدیگر ظاهر نمایند بآشیا طهر را فساد دهد و نماز بپندارد مواضع و جاهای که در
 نماز و درین بواسطه است که خداوند رحیم امر فرموده بآشیا طهر بپایان بردن و باوجود
 قرائت قرآن که استبصار است حمد سوره قرآن در نماز زیرا که شیطان مانع
 گردیده است که نشسته باشد در خانه صاحبش از برای آنکه منع نماید و از درین
 از دخول بخانه صاحب خود و هر کسی که خواهد داخل شود بخانه صاحب
 لا بد است از آنکه بپایه برود و صاحب آنک را و از اینجا و ندانم بدانکه بپایه
 بپایه خودش یا یکی از خدا مش از برای آنکه منع نماید سگ را از ادب نمودن
 باو پس هم چنین در این مقامات مخفی است ما شیطان حکم سکوا دارد و نماز باطلی
 از اعظام ابواب خدا است و بیشتر حضور شیاطین در وقت بجا آوردن نماز
 و از این جهت میباشد که باید پناه برد شخص نمازگذار بخدا و خدا را ندا نماید
 اینطور که بعد از گفتن بکبره الاحرام هر نمازی از نمازها بگوید اَسْتَغُوْهُ يَا اَللّٰهُ السَّمِیْعُ
 الْعَلِیْمُ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ و لکن در حدیث است که باید استعاذه را شخص
 اهل سنه بجا آورد و فائز است از فوائد بجا آوردن نماز و در اول وقت
 در باب اول از کتاب فقه الرضا مُعْمُونُ اسْتَاذِیَابِیْنِیْوَا اَمَّا اَمْرُ الْفَضْلِ
 و اینها حضرت امام رضا علیه السلام فرموده ان لكل وقتین اول و آخر و اول
 رضوا لله و آخر عمو لله باز در همین باب بعد از این بیان فرموده ان لكل
 ثلاثا و فای اول و وسط و آخر فاول الوقت و رضوا لله و وسطه عفو الله
 و اول الوقت افضله و لیس حدیان بخدا آخر الوقت و فقا و اما جعل آخر الوقت

۲۳۹

شیخانی با سید حسین
از این فراموشی
و دیگران آن اشخاص
و آب نیاش میزند و
مکروند و این آنها را
وزن آنها که قند بود
شد و تحت شد کار
که لایه و لایه است
شد و مسجد شریف
سلمان از زاری بجای
نمازها
سجده

وقتی که
در راه افتاد
از خانه

و می پسند

۴
آنجیزی است که نیست

کتاب تفسیر معانی القرآن

بیتیه و معاصی و زینت و باید دانست که شرار و اهری معالج شیطا زاده و خصوص
 اندر خود و نجش و منکر خیری مانند تمام اول وقت میکند لایستای جماعت منظم
 پیش خود این سخن میگویم بلکه از کرد کار میبینم فتقول فی لایة الحادیر الشیطان

من سورة التور يا ايها الذين آمنوا لا تتبعوا خطوات الشيطان
 ومن يتبع خطوات الشيطان فانه يامر بالفحشاء والمنكر

الاية الرابعة والاربعين من سورة العنكبوت وارقم

الصلوات ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر

وفي الاية التاسعة والثلاثين والمائتين

من سورة البقرة حافظوا على الصلوات

الصلوات الوسطى في الاية الاربعين من

سورة البقرة واركعوا مع الركعتين

فما بين خداهما من جهات اربع

که معالجه شیطا زاده و اهری

در خصوص اغوا نمودن

بمقام نمودن نماز

جماعت در اول

وقت و

من الله

ومن اصدق من الله قبلا کیست راست گویند خدا اینهمه مردان که مدعی

داشتن مذهب اهل تشیعند بگفته طیب

ابدان اعتقاد دارند اما بگفته خدا

در خصوص معالجه شیطا زاده

اطيعوا اوامر الرسول لعلکم ترحموا

لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك امرا بگذرد و نیز کار بخیر اندهر بار در

روزگار چو شکر آید و الله العلی الغالب مسلما نان شیعیان اهل المؤمنین علی بن

ابیطالب علیه السلام بواسطه مقام نمون بنما در اول وقت جماعت چنان

بی میل و رغبت میشوند بمعاوضه معارضه که ابدار و هیچوقت هو و

لها را نمیکند مانند شخص نجاس که هیچوجه هو او و هو من الله و در آن بازوی و

بازوی باز باد که بازوی خاله حوض بازی مثال اها در سواد نیست و اینها با اها را

بی عطفها پیدا کند باید دانست که از معاصی و معاصی است که منضم نیستند

بغیر از معارضه معاصی است که منضم است اینها بغیر از اگر اینها بیدار

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

معاصی و برود از شر و در دنیا ظاهر میشود که شاهد زمانها

و از برای آنکه

لا تدري

کتابت حد و تعزیرات

فیهما واصل حد و تعزیرات و از آنها که از این حد و تعزیرات است

| | | | |
|----|---------------------------------------|----|---------------------------------------|
| ۱ | شرک و کفر و کذب | ۲ | از عذاب خداوند بفرمان بردن |
| ۳ | از عذاب خداوند بفرمان بردن | ۴ | نمازها و اجبی و جانی و اجانی و اجانی |
| ۵ | زکوة و مال و زکوة و مال | ۶ | خس و مال و محسن و انداد |
| ۷ | عهد و عهد و عهد و عهد | ۸ | زنا کردن و زنا دادن |
| ۹ | لواط کردن و لواط دادن | ۱۰ | شراب و مسکران و شراب و مسکران |
| ۱۱ | قمار و قمار و قمار و قمار | ۱۲ | سحر و جاد و سحر و جاد |
| ۱۳ | بهره و بهره و بهره و بهره | ۱۴ | بهره و بهره و بهره و بهره |
| ۱۵ | مهر و مهر و مهر و مهر | ۱۶ | ماکف و ماکف و ماکف و ماکف |
| ۱۷ | علو و علو و علو و علو | ۱۸ | برق و برق و برق و برق |
| ۱۹ | از کار و کار و کار و کار | ۲۰ | ماجک و ماجک و ماجک و ماجک |
| ۲۱ | درجا و درجا و درجا و درجا | ۲۲ | مهر و مهر و مهر و مهر |
| ۲۳ | امر و امر و امر و امر | ۲۴ | دین و دین و دین و دین |
| ۲۵ | با استقامت و با استقامت | ۲۶ | حب و حب و حب و حب |
| ۲۷ | زنان و زنان و زنان و زنان | ۲۸ | نهی و نهی و نهی و نهی |
| ۲۹ | دروغ و دروغ و دروغ و دروغ | ۳۰ | فار و فاری و فاری و فاری |
| ۳۱ | شاز و شاز و شاز و شاز | ۳۲ | خواستگی و خواستگی و خواستگی و خواستگی |
| ۳۳ | بعد از هجرت و بعد از هجرت | ۳۴ | بد بیا و بد بیا و بد بیا و بد بیا |
| ۳۵ | نزد غیر و نزد غیر و نزد غیر و نزد غیر | ۳۶ | و با و سمعه و سمعه و سمعه و سمعه |
| ۳۷ | خود بینی کردن | ۳۸ | کفر و کفر و کفر و کفر |
| ۳۹ | محبت و محبت و محبت و محبت | ۴۰ | ماهل و ماهر و ماهر و ماهر |

و باید دانست که اینها از حد و تعزیرات است و از حد و تعزیرات است و از حد و تعزیرات است

کتابت حد و تعزیرات

فیهما واصل حد و تعزیرات و از آنها که از این حد و تعزیرات است

| | | | |
|----|---------------------------------|----|-------------------------------------|
| ۱ | بد و مادر و مادر و مادر | ۲ | قطع رحم کردن |
| ۳ | مسلمانان و مسلمانان | ۴ | نسبت و تا با اهل عتق دادن |
| ۵ | ربا و منفعت پول خود | ۶ | مال بیهم را بفریب و اکل نمودن |
| ۷ | در امانت نهانت کردن | ۸ | شهادت ناحق دادن |
| ۹ | کتمان شهادت نکردن | ۱۰ | بهمین اشیای عشری از دست کردن |
| ۱۱ | ما بومین اشیای عشری بفرمان دادن | ۱۲ | بر قافله و مزد و بر قافله و مزد |
| ۱۳ | ظلم و ستم کردن | ۱۴ | اغاثت مظلوم نکردن |
| ۱۵ | فتنه و فساد و آشوب کردن | ۱۶ | در غیاب خلق از آنها غیبت کردن |
| ۱۷ | بکسی که بر از کلاه نداشتن | ۱۸ | مبلمانان و شنام دادن |
| ۱۹ | تمامی و سخن چینی کردن | ۲۰ | سرف و دزدی نمودن |
| ۲۱ | در تراز و تراز و تراز و تراز | ۲۲ | بناحق مال کسیرا خوردن |
| ۲۳ | بناحق مال کسیرا خوردن | ۲۴ | در دادن حکم شرعی و عرفی و شوق و فتن |
| ۲۵ | بناحق حکم کردن | ۲۶ | بجده و مکرم و مسلمانان و فریب دادن |
| ۲۷ | بر همکاران حد بردن | ۲۸ | بر مردم زبردست نگری کردن |
| ۲۹ | اغاثت ظالم نمودن | ۳۰ | اب و آب و آب و آب |

كتاب سجد فقال الحمد لله

٢٤٤
در سورة بقره

الباقية من سورة البقرة
اول واذا قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابي واسنك وكان من
الكافرين وقلنا يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما
ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فانظروا الشيطان اعنه ما فاحرجهما مما كانا
فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين
ادم من بركات كتاب علي طاته هو الثواب الرحيم قلنا اهبطوا منها جميعا فاما
يا ابليس اني قد اخذت منك عهدا فلا تخون عليهم ولا هم يخونوك
وسمى ابليس ابليس وقلنا خلفنا كرم ثم صورنا كرم قلنا للملائكة اسجدوا لادم
فسجدوا الا ابليس لم يكن من الساجدين قال فما منعك ان لا تسجد اذ امرتك قال انا
منه خلقت من نار وخلقته من طين قال فاهبط منها فما يكون ان تنكر فيها
انك من الصاغرين قال انظر في اليوم تبعثون قال انك من المنظرين قال فاما
اغويته لا فعدت لهم صراطك المستقيم ثم لا يبينهم من بين ابدانهم ومن خلفهم
ابنائهم وعن شمالهم ولا ينجدا كثرهم شاكرين قال اخرج منها مذ واما مدحودا
لم ينبعث منهم الا ملان جهنم منكم اجمعين ويا ادم اسكن انت وزوجك الجنة
فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فوسوس لهم
الشيطان ليلبس لهما ما فوى عنهما من سواهما وقال لهما هبكما ربكما عن هذه
الشجرة الا ان تكونا ملكين او تكونا من الخالدين وقاسمهما اني لكانا لصاحبين فلما
بغروا قلنا اذا الشجرة بدت لهما سوانهما وطففا يخصفان عليهما من ورق الجنة
ناديهم فيها الوانها كما عن تلك الشجرة وافل كما ان الشيطان الكاذب مبين في
ربنا ظلمنا انفسنا وان لم نغفر لنا ورحمنا لنكونن من الخاسرين قال اهبطوا
لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين قال فيها نخون فيها نمون
وقتها يخرجون

شهر

اطيعوا اول الرسل واعلموا خبر

٢٢

سبحم در سور حجر واذا قال ربك للملائكة اني خالق بشرا من صلصال
حما مسنون فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين فسجد
الملائكة كلهم اجمعون الا ابليس ان يكون مع الساجدين قال يا ابليس
مالك الا تكون مع الساجدين قال اكره ان اسجد لبشر خلقته من صلصال
من حماسنون قال فخرج منها فانك رجيم وان عليك اللعنة الى يوم الدين
قال رب فانظرني الى يوم يبعثون قال فانك من المنظرين الى يوم الوقت
المعلوم قال رب بما اغويته لا زبين لهم في الارض ولا غويتهم اجمعين
الا عبادك منهم المخلصين قال هذا صراط علي مستقيم ان عبادك ليس لك
عليهم سلطان الا امر ابغيتك من الغاوين وان تخبرهم لو عد لهم اجمعين
لما سبغوا بواب لكل باب منهم جزء مقسوم
چهارم سوره اول واذا قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس قال
ء اسجد لخلقت طينا قال وادبك هذا الذي كومت على لئن اخرت بل الى
يوم القينة لا حسنكن ذرئته الا قليلا قال اذهب فخر ببعثك منهم فان
جهنم جزاؤكم جزاء موفورا واستغفر من استغفرت منهم بصوتك احلب
عليهم بخلك ورجلك وشاركهم في الاموال والا ولا وعدهم ما بعد
الشيطان لا غروا ان عبادي ليس لك عليهم سلطان وكفى ربك
بخبير
واذا قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس كان من الجحش ففسق
عن امر ربه فاستخذونه وذريته اولياء من دونه وهم لكم عدو ولبس
للظالمين سدا
شهر سوره اول واذا قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس
فقلنا يا ادم ان هذا عدوك ورجلوك فلا يخرج جنكما من الجنة فتشعرا

ان الله

كتاب نهج محمد صلى الله عليه وسلم

٢٤٩
 انك لا تجوع فيها ولا تفرى وانك لا تطوف فيها ولا تضحي فوسوس
 اليه الشيطان قال يا آدم هل ادراك على شجرة الخلد وملك لا يبلى
 فاكل منهما فمبندت لهما سوانهما وطفقا بخصفا عليهما من رؤا الجنة
 آدم ربه فعوى ثم اجنبيه ربه فتاب عليه وهك قال اصبط منها
 جميعا بعضكم لبعض عدو فاما يا ايها النبي هدي من انبع فلا تضل ولا

صدى

لست في
 في سر كروني اذ قال ربك للملائكة اني خالق بشر من طين فاذهبوا
 ونفخ فيه من روحي ففعوا له ساحدين فوجد الملائكة كلهم اجمعون
 الا ابليس استكبر وكان من الكافرين قال يا ابليس ما منعك ان تسجد
 لما خلقت بيكا استكبر شام كنت من العالين قال انا خير منه خلقتني
 من نار وخلقته من طين قال فاخرج منها فانك رجيم وار عليك
 لعنتي الى يوم الدين قال رب فانظر في الى يوم يبعثون قال فانك
 من النظرين الى يوم الوقت المعلوم قال فبعزتك لا غوينهم
 اجمعين الا عبادك منهم المخلصين فالحق والحق
 اقول لا ملجأ جنتك ومنك ومنك
 منهم اجمعين

قال

أطيعوا الله وأطيعوا الرسول وأطيعوا أميركم

٢٥
 ذكر صفات أطاعوا الله وأطيعوا الرسول وأطيعوا أميركم
 من أطيعوا الله وأطيعوا الرسول وأطيعوا أميرهم فلهما من الجنة

ول وعيا الرحمن الذين يمشون على الارض هونا (س) ومن وادها
 الحاملون قالوا سلاما (س) والذين يبيتون لوجهكم شكرا وقيام
 جهك والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ان عذابها كان
 غراما انها ساءت مسجرا ومقاما يحكم والذين اذا اتفقوا
 لشيء قوا ولم ينقضوا وكان بينك قواما ستسهم والذين لا يدعون
 مع الله الها اخر من كفهم ولا يقولون النفس التي حرم الله الا بالحق
 مستهم ولا يترنون ومن يفعل ذلك بلى انا ما نصاعف له العذاب
 العبد ويجلد فيه مهانا الا من تاب عما فعل سيئا فاستجب الي الله
 فاستجب والذين لا يهدون الزنودى هم واداموا باللعنوا
 مروا كما يادى هم والذين اذا ذكروا بايات
 ربهم لم ينجسوا واعلمها صما وعيا ناي وادى
 والذين يقولون ربنا هب لنا من اتون
 وذريتنا مرة اعين واجعلنا للفقير
 اماما اولئك يجزون العزة بما
 صبروا وبلغوا فيها الحق سلا
 خالدين فيها احسن
 ومقاما

کتابت هک نمون ال محمد علیه السلام

رافع حر و ف نولید خلاصه مذ این باب شریف
 این است که بندگان خاص خدا که شیطان جیم بر آید است بر دست نیست
 و انصارا نمینوایس و فایده غوا کند بدانی اسطوره و غرضای هفت بر
 خلود جای مقام می نمایند ملوک پیوسته با آنها محبت سلام پروردگار
 مرئسا کسانی هستند که در اینچند دزه عمر خود را این دنیا فانی منصف هستند
 باین دوازده صفت حمیده

- اول آنکه همواره روی زمین را می بیند بدن نگر و شرارت میکند
 - دو آنکه وقتی که میخورد بجهال نادان از جهت این بدن را شکر ابراهام
 - سه آنکه در شهرها مشغولند نماز آورد نماز شب
 - چهار آنکه پیوسته از خدا می خواهند و عوا خود را از عذاب جهنم را
 - پنج آنکه در مقام انصار و شاکر و می نمایند سر می کنند نه شک فتنه
 - شش آنکه بجز زانکه الله تعالی بخداد دیگر اعتقاد ندارند
 - هفت آنکه بنا حق و برعرا می کشند
 - هشت آنکه مرتکب امر زنا کردن و زنا دادن نمیشوند
 - نهم آنکه شهادت ناحق نمی دهند
 - ده آنکه وقتی مرد و میت را جای که هو و لعن عا پروردگار میسوزد کمال اعتسای
 - یازده آنکه چوبابا این و در کاسیده میسوزد و این جای که میسوزد با حضرت در هاست
 - دوازده آنکه پیوسته در شاکر و کوباست اینها که ای پروردگار و رها
- و اولاد و احفاد ما را استبار و شتاج چشم ما
 قرار بده و ما را پیشوای اهل
 نفوی بگردان

اطیعوا اولی الامر من بعدی

اشعنا در خصوص آنکه شیطان بدگاه خدای است

ملک ملک او است و فرمان او
 ترک کار را که سکی باشد بدو
 کودکان خانه دشمن می کنند
 باز اگر بیکانه مغیر کنند
 گواشداء علی الکفار شد
 زاب نماهی که رادش ترک نما
 پس سبک شیطان که حق هستند کنند
 آتوها را غذای او کند
 آب نما جستن بر روی عام
 بر در خرگاه نذرت جان او
 گله گل از مرید و از مرید
 بر در کف الوهبت چوسک
 اسبک بوا امتحان میکن که نا
 حمله میکن منع میکن مین کر
 پس اعوذ از هر چه باشد چوسک
 این اعوذ است کای ترک خطا
 نابایم بر در خرگاه
 چونکه ترک از سطوت سبک عاجز
 ترک هم گوید اعوذ از سبک که من
 تو نمی آری بدین دنیا مسدن

کثیر بزرگ پرورش شیطان او
 پرورش نهاده باشد و می
 نباشد اند دست طفلان جار
 حمله بر روی هیچو شیر نر کند
 باو لی کل باعد و جوتخاوشد
 این باوا می شده است با سبنا
 اندر او صد حیل و فکر کنند
 نابردا و آبروی نیک و بد
 که سبک شیطان از او با بد طعا
 چون نباشد حکم و او میا یگو
 چو سبک باسط دزاعه و کوه
 دزه دزه امر جو بر حسنه رک
 چون در این دزه می دهند اینجانی یا
 نا که باشد ماده اند صد و بر
 کشته باشد از ترغیب نیز نک
 مانک بر زن بر سبک به بر کشا
 حاجتی خواهم وجود و جاه و
 این اعوذ و ابر فغان نا جانرا
 هم و سبک در مانده ام اند و
 من نمی آرم ز در بیرون شدن

کتابت هک نمون ال محمد علیه السلام

کتاب فی فضائل محمد و آل محمد علیهم السلام

۲۵۳

بسم الله الرحمن الرحيم

خاک اکون بر سر ترک و فتوف
 حاش الله ترک با نیکی برزند
 ای که خود را شیر نردان خوانده
 که یکی سگ هر دو را بندد غنق
 سگ چو باشد شیر ز خویش کند
 ساهاشد با سگ و ساهانده

چون کند اسنک برای نوشکاد
 چون شکار سگ شد سنی اشکاد

فهرست مختصر و مفید از فضائل محمد و آل محمد

| | | | | |
|--------------|--------------|--------------|-------------|-------------|
| یوم النبیة | یوم الحسرة | یوم الندامة | یوم الحاسنة | یوم المسئلة |
| یوم المسابقة | یوم المناقشة | یوم المناقشة | یوم الزلزلة | یوم الدمنة |
| یوم الصاعقة | یوم الواضحة | یوم القارعة | یوم الواضحة | یوم الرافعة |
| یوم العاشية | یوم لاهية | یوم الازقة | یوم الحاققة | یوم الطامة |
| یوم التلاق | یوم الفراق | یوم المسان | یوم الفضااض | یوم النشا |
| یوم الحساب | یوم المناب | یوم العذاب | یوم الضرار | یوم الضرار |
| یوم اللقاء | یوم البقاء | یوم الفضاء | یوم الجزاء | یوم السلاء |
| یوم المحشر | یوم الرعد | یوم العرض | یوم الوزن | یوم الحق |
| یوم المحکم | یوم الفصل | یوم الجمع | یوم البعث | یوم الفتح |
| یوم النجوى | یوم الدين | یوم البهین | یوم النشور | یوم المصیر |
| یوم النجدة | یوم الصیحة | یوم الرخفة | یوم الرجة | یوم الرجبر |
| یوم السکة | یوم الفزع | یوم الحزق | یوم المنتهی | یوم المازع |
| یوم المبقات | یوم المعاد | یوم المصداق | یوم القلوب | یوم العزف |
| یوم الاحقاف | یوم الانکدار | یوم الانشاد | یوم الانشاد | یوم الوضوء |
| یوم المخرج | یوم المخلود | یوم الوعید | یوم الغاب | یوم عظیم |

بسم الله

احیوا اول الرسول و آل محمد

یوم عظیم یوم عظیم یوم عظیم
 یوم عظیم یوم عظیم یوم عظیم
 یوم عظیم یوم عظیم یوم عظیم

بیان مختصر از فضائل محمد و آل محمد
 یا اهل کرم الارض و یا اهل العالم و یا بنی آدم ما غرکم بر بیکر المظلم
 حبت غلظتم الابواب و ارحنتم السنور و اسزتم عن الخلاق بمفارقة الفجر
 فماذا انفعلون و قد شهدت علیکم جوار سکره فاولی کل الوبال لنا معاشر
 المعزین الغافلین رب سل الله علی الناس سیدا المرسلین یزول علیه الکتاب
 المبین و یخیرنا بیده الصفات من نعوت یوم الدین ثم یعرفنا عن انفسنا
 اقرب للناس حسابهم و هم فی عقیلة معرضون ما بانهم من ذکر من یهم
 تحدث الا استمعوا و هم یحبون لاهیه فلو یهم ثم یعرفنا اقرب الغیب
 فینقول اقرب الشاعرة و انشوی القمر انهم یرونه یسیدا ان یزیر فیهما و ما یملک
 لعل الشاعرة تكون فیهما ثم یكون حسن احوالنا ان نخذل و نرا سده هذا
 القرآن عملا فلا یبد بر معاینه ولا تطرف فی کثره اوصاف
 هذا یوم و اسمیه و لا تنفد للخط من ذرا
 فتعود بالله من هذه العفلة فحقها کون
 ان لم یبدل رکنا الله یوم
 الرخمة

در بیان

در بیان کیفیت روز جزا و جهنم

چون آنکه و جوی و مانند جهنم بودند ترا که انسان وانی که از روی
 از سون و الفجر نازل شد متعجب شد صور مبارک حضرت پیغمبر آخر الزمان
 بطوریکه شدید سخت شد صحابه آنچه مشاهده نمودند از حال آنحضرت پس
 از اظهار خدمت حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام و عرض
 کردند یا علی امری رخ داده که بدان واسطه دیگر کور شده صوت پیغمبر
 الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین آمد خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه
 و آله و آن بزرگوار را از پشت سر نشین گرفت و بوسید نمایان و گفت
 و عرض کرد یا رسول الله پدرم فدای تو باد بگو امروز چه امری رخ داد
 پیغمبر فرمود چیزی مثل نازل شد این آیه را بر من فرات است کرده که و جوی و
 جهنم بودند ترا که انسان وانی که از روی بجزئیل گفت چه گونه جهنم
 می آورند بجزئیل گفت از جانب خدا امر میشود که جهنم را هفتاد و پنج هزار سال
 و هر هفتاد و هفتاد هزار سال است و بدست هر ملکی که از آن ملکی
 ملکه میکنند جهنم را آن هزارها و پنج هزارها و از برای جهنم توأم ریاهات
 غلیظ و شدید طول هر قائم را بدان سیر یا صدال از سالهای دنیا است
 و از برای اوست سی هزار کرد و در هر سری سی هزاره ها و در هر قبا سی هزار
 دندان است و هر دندان در بزرگی سی هزار برابر کون احداست و هر ده
 دلب است و هر لبی مثل طغیانهای بنا است در هر ده هزار نجر است که
 میکنند از آن سی هزار ملک که هر یک از آن سی هزار ملک را هرگاه خدا امر فرماید
 که تمام دنیا و تمام آسمانها و آنچه که در آسمانها و زمینها است به بلعند
 بسیار و سهل است این امر و در این وقت فرع میکند جهنم و می کشند آنرا از

خوفی که جهنم است از خدا تعالی پس و میکند جهنم بار بملکه و میگوید
 ای ملکه پروردگار آبا میباید که خدا بمن چه کار میخواهد بکند یا من که
 کرده ام که بدان واسطه مستوجب عذاب باشم تمام آنها میگویند ما خبر نداریم
 این جهنم پس میبایست که جهنم را از نور خدا ناله میکند و مضطرب میشود و
 بطوریکه اگر آنرا ملکه و اگر اندر تمام اهل جهنم را میبوسند پس از جانب خدا
 ندا میاید که ای جهنم آهسته باش آهسته باش با کسی بر تو نیست خلق بنموده ام تو را
 از برای آنکه عذاب کنم بلکه خلق کرده ام تو را از برای آنکه بنویسد عذاب تمام هر کس
 که در دنیا منکر وجود من بوده و روزی مرا خورده و عبادت غیر مرا کرده
 منکر من شده و عبودیت بغیر از من گرفته جهنم میگوید یا پروردگار
 آبا از من میباید که شکرانه این امر تو را سجده نمایم خدا میفرماید ابدانیت دارم پس
 نماز سجده میکند جهنم خدا را بعد بر میدارد سرش را از سجده با حالت تشییع
 تنای پروردگار بر تو آم خود را میبرد و صدا و ناله و فریاد مینماید و میگوید
 بدو در خودمانند گردیدن شورش دی اندازد از دهها خود و سوزان
 بدین خود جوهای آتش در غلظت مانند گوشکها و در مشقت مانند شترها
 در دین فرامیگیرد اهل جهنم را نار بکی و در جهنم بطوریکه نمیتواند کسی
 نظر نماید از شدت نار بکی مگر کسی که خدا دارد آید باشد از برای او نور
 از اعمال صالحه که در دنیا میکرده که آن خلقت نار بکی را روشن مینماید از آن
 او پس میکنند جهنم را ملکه غلاظ و شیدا بیکه تا فرما خدا را میباید که در آنچه
 امر فرموده آنوقت نظر خلایق میافتد بآن در خالیکه فریاد مینماید و صدای
 عزیمت از او میگوید و در جو تراست پس تو بیک مینماید و ناگاه خود را
 بدست بعضی از اهل جهنم جوهای اندازد بعد و سنار کما آسمان هر چه
 باندان آید بزرگی در آن هنگام دلها از بنا کنند میشود و میبازد و عذابها

از تمام جهنم تشییع
 شد و سرش را از سجده
 تشییع کرد

از سر بلند میرود و چشمها باز می ماند و مفصلها و بندها می پازند پس در
مرتبیه هجتم در صحای عشره میرود و در این هنگام باقی نمی ماند و طره اشک در
چشم مخلوفی مگر آنکه در زبان می شود پس جانهای مردم از غایت و ترس
میرسد بگلوها و حنجرها و شدید سخت میشود فرغ آنها بعد سه مرتبه
مینند و زان صحرا در این مرتبه هرگاه پیغمبری را عمل هفتاد پیغمبر شد
میکنند که هجتم می افتد و کوپری از آن ندارد پس باقی نمی ماند در هنگام
مرسل و ملک مغربی و ولی بر کوبیده مگر آنکه زانو می افتد از ترس و جانش
میرسد بچینه کدش بعد میا نوای محمد صلی الله علیه و آله با مر خدا نزد هجتم
و با و میگوئی یا ادر من حتی هست و عذاب کور من یا نه هجتم میگوید ای
محمد حرام نموده خدا گوشت تو را بر من پس باقی نمی ماند در

آنروز احدى الا انكم ميکويد نفسى نفسى مکونو

ابجد کرپوسنہ میکوئی آمو الله خدایا

بوعده حدوث دربان امت من

وفا کن ای کسبگیر

خُلْفٌ وَعُدَّةٌ

نیم کی

در کتب معتبره از سید که در کتابی که در دنیا است
 بجای آوردی که گاه از مکتب کتبه ها و در کتب معتبره که در دنیا است
 در سوابق شش از چهل سو منتخب از کتاب نوریه تحریف شده که معتبر
 با حایت قدس به خلاف شما و از صنف هر مؤدای اولاد آدم چگونه معصوم
 و نافرستای کینه مرا و حال آنکه بجزع می آید از حرارت خورشید حرارت
 گرم و بدو سینه که از برای جشم هفت طیفه است و در آنها آتشها است که معتبر
 بعضی از آنها بعضی دیگر را و در هر یک از آن طیفات هفتاد هزار وادی است
 از آتش و در هر وادی دوی هفتاد هزار جاده و در آن است از آتش و در هر
 و در هر هفتاد هزار شهر است از آتش و در هر شهری هفتاد هزار قصر است از آتش
 و در هر قصری هفتاد هزار خانه است از آتش و در هر خانه هفتاد هزار اطاق
 از آتش و در هر اطاقی هفتاد هزار چاه است از آتش و در هر چاهی هفتاد هزار
 نابوت است از آتش و در هر نابوتی هفتاد هزار غریب است از آتش و در هر
 هر غریبی هفتاد هزار درخت است از آتش و در هر درختی هفتاد هزار
 از آتش با هر منی هفتاد هزار بند بجز است از آتش و در هر بنده هفتاد هزار
 از آتش و در آن می هزارده ها هفتاد هزار دراع است و در شکم هزارده ها
 در باقی است از هر سیاه و از برای هر غریبی هفتاد هزار دم است از آتش و در
 هر دمی هفتاد هزار دراع است و در هر دمی هفتاد هزار بند است و در هر بنده
 هفتاد هزار دراع است از هر سرخ ای اولاد آدم بعزت و جلال خودم و منما
 محمد و آل محمد و منست که خلق نکردم ایند سنکاه جشم و این آتشها و امکرا و
 در طایفه اول از برای هر کسی که کافر است دویم از برای هر مسلمان که کافر
 ششم از برای هر مسلمان که تمام و سخن چنین است چهار و از برای هر مسلمان

در کلمات خدا در خصوص رخصت و عفا

ای الله بحب النوایین و بحب المظهرین غایب اینها علی الله علیه و آله
که خداوند تعالی خوشحال تر بشود بنویس خود را بنده از معاصی که مشغول بود
با آنها از شخصی که آنها را در میان خوفناک هلاک کند که شود در حال تنگ
با او مرکبش باشد بر مرکب طعام و آبش را حمل نموده پس بگذارد سرش را
بر زمین و بخوابد فدی استراحت نماید بعد بیدار شود به بدین مرکبش
رفته و نیست پس در جستجوی آن برآید با این طرف و آن طرف بطوریکه از
حرکت و آزارش عطش بسیار او غلبه نماید الی ما شاء الله پس در پیش
خود بگوید بر میگردم بجای خود که در اینجا خوابیده بودم میخوام آنقدر گرسنه
میرم بعد برگردم و بگذارد سرش را بر روی بازویش تا آنکه خواب آید و بگوید
بلکه در آن حال مرکبش در رسد که ناگه به بیدار میگردد مال سوارش را که
سرش را بر آید و بر او است طعام و آبش پس خدا فرج و خوشحالیش بخشد
از گشت بنده از معاصی که مشغول با آنها بوده پیشتر است
از این شخص به بیدار شدن مال سوارش که بر او است
عذا و آبش در آن میانان با خوف و

هو ال

در کلمات حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود نویس که کند
همینکه ظاهر شود بر او اثر نویس او نایب نیست بازه اثر دارد نویس
نصوح و افعی الاولی که شخص نایب باید راضی نماید خصما را از خود
هرشم که می تواند الشانی آنکه شخص نایب باید از آنها فوت شده و
فنا کند الشانی آنکه شخص نایب باید از جهت خوشنودی خدا فرج
باشد بنزد الرابع آنکه شخص نایب باید دور نماید خود را از سهوات

پس فرمود

اطیعوا و الرسل و اعلموا

نفسا که خدا را ضعیف با نایب الخامس آنکه شخص نایب باید لا غرر
با ریک نماید کردن خود را بر وزن گرفتن در روزها السانی من آنکه شخص
نایب باید در روز نماید نایب خود را شب نایب زاری یعنی اینست که در شبها بخت
و گذاردن نماز السامع آنکه شخص نایب باید با ریک نماید شکم خود را یک
خوردن الشامن آنکه شخص نایب خنیده کند لیست خود را از ترس
حضرت السامع آنکه شخص نایب باید با نایب استخوانهای خود را از ترس
العاشر آنکه شخص نایب باید نازک کند دل خود را از هول و ترس ملک الو
یعنی حضرت عزرا پسر ایلحای که آنکه شخص نایب باید بخت کند
خود را بر بدنش بواسطه نفکر نمودن در رسیدن اجل
و آمدن مرگ بعد فرمود اینها سنن آثار نویس
بیتید شخص نایبی را با اینصفت باید اند که نویس و افعی
نموده از گناهها خود و پیوسته مضمت

منیما بد خود را

سهم پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بحاضرین از اصحاب انامیدند
که گشت نایب عرض کردند نه بار سول الله فرمود که علامت دارد
نویس و افعی الاول چون نویس نماید شخص راضی نماید خصما را از خود
پس او نایب نیست الشانی کسیکه نویس کند و زیاد نماید عبادا و
پس او نایب نیست الثالث کسیکه نویس کند و تغییر دهد لباس خود را
پس او نایب نیست الرابع کسیکه نویس کند و تغییر دهد قفای خود را
پس او نایب نیست الخامس کسیکه نویس کند و تغییر دهد مجلس خود را
پس او نایب نیست السادس کسیکه نویس کند و تغییر دهد شتر خود را
پس او نایب نیست السامع کسیکه نویس کند و تغییر دهد خلق و نیت خود را

ن

پس او ثواب نیست الا من کسیکه توبه کند نکشاید دل خود را و
توسعه ندهد و دست خود کتاب را بر جود و احسان است پس او ثواب
نیست الا من کسیکه توبه نماید و گوناگون نماید و توبه خود را
و حفظ نکند و بآن خود را پس او ثواب نیست الا من کسیکه توبه کند
و پیش بفرستد بدو از آخرت بادی از قدر معاشش را بدست خود
پس او ثواب نیست مگر فرمود چون توبه کنند سبقت
شود بر این ده حضرت پس توبه کنند و ا...

خواهد بود

مکات مولای منقریب امیر مؤمنان سلام الله علیه در مجلسش شخصی سر زده
گفت استغفر الله پس آنحضرت باو فرمود مادرش بغایت بشیند با او
که چنین استغفار بدست بپند استغفار در جبهه علی بن اسفان شش خط
دارد الا اول آنکه باید پشیمان باشی بر آنچه گذشته از معصیت الا ثانی
آنکه باید توبه نمائی و ضد بر خود بار معصیت همیشه الا ثالث آنکه باید
ادا کنی مردم حقوق آنها را آنکه ملاقات نمائی خدا نیک و پاکیزه بطوری
حق از کسی بر گردنت نباشد الا رابع آنکه باید هر امر واجبی که از تو فوت شد
ندارد و الا فی الحکام مس آنکه باید توبه نمائی آن گناهها را که از حرام
بر بدنت رو بپنده باندی عذاب آخرت بطوریکه بچسبید پست بدنت
باستخوان و گوشت نان از غذا حلال بروی در پیش پست و استخوان و الا
آنکه بچسباید در د طاعت آنکه چسباید بپستی آن شیر معصیت
در اینوقت است که میباید بگویی بدکار حق استغفر الله
یعنی از خدا میخواهم که بنیایم زده گناهها

بیان رکعت نماز شب و خاصیت

باید همه مردم بدون استثناء از مرد و زن و از وضع و شریف که در نماز شب
که نماز شب بخواند چرا که بیست و خاصیت خدا فرار داده از برای گذاردن نماز
بازده منعلق بامود بنوی بازده منعلق بامود باخوی بازده

خاصیت منعلق بامود بنوی این است

اول آنکه بواسطه نماز شب بنوی میشود وی نماز شب گذاردن کان چرا که
خلوا بالله فکشف الله من فؤادهم و سهر آنکه بواسطه نماز شب منتهی عجب
القلوب میشود نزد مردم و مؤبد این میشود نقل دینکه شوهرش باو مایل بنودان زن
بنای شب زاری و نماز شب کردن را گذارد از بروت نماز شب شوهرش باو مایل
سهر آنکه بواسطه نماز شب منتهی عجب شرف و بزرگی بهم میرسانند و سهر
آنکه بواسطه نماز شب ردها از بدن منتهی عجب بیرون میرود و سهر آنکه بواسطه
نماز شب منتهی عجب در روز ضعف و ناتوانی از بدن نشان بیرون میرود و فوت بهم میرسانند
سهر آنکه بواسطه نماز شب منتهی عجب خوشبو و خوشر و خوش خلق میشود
سهر آنکه بواسطه نماز شب منتهی عجب هم و نعم و عصه و اندک سحر طرف میشود
سهر آنکه بواسطه نماز شب منتهی عجب فرضشان ادا میشود و سهر آنکه بواسطه نماز
بر منتهی عجب روز و شب میشود و سهر آنکه بواسطه نماز شب منتهی عجب حیات
حلا میگردد و سهر آنکه بواسطه نماز شب منتهی عجب در بد و اعدا

و جوار حشان صحت هم

میرسد

و بازی خاصیت که منعلق بامود آخرت است این است اول آنکه
نماز شب باعث شرف شدن مقام محمود است و آن شرف است شفاعت
در خواهل معصیت و عرش و موضعی از بهشت و سهر آنکه نماز شب باعث

آن میشود که اول داخل محبت شوند و بعد از آن خداوند ضایق بنما خدای بی پروا
سوم آنکه نماز شب باعث این است که خداوند عالم بنده بنده را مباحات مباحات
برساند چهارم آنکه نماز شب باعث کفایت گناهان روز منتهی است پنجم
آنکه بواسطه نماز شب منتهی بن داخل عتوان ائمه شریفه و الذاکر بن الله کثیرا و الذاکر
میشوند ششم آنکه بواسطه نماز شب منتهی بن مشرف میشوند بحجاب لبیک
از جانب خدا بحجاب الدعوات و ثابت میشوند بن خدا در دلانها و گناهات از بین
میشود هفتم آنکه نماز شب پخت آخرت منتهی است چنانچه مال و فرزند زینت
دنیا است هشتم آنکه بواسطه نماز شب نور روی منتهی بن در روز قیامت پا
سال راه و بر و آیتی ستر هزار سال راه میرود نهم آنکه بواسطه نماز شب هفت
صغیر ملائکه که هر صغیر از مشرق تا مغرب باشد در عقب سر هر منتهی بن صفی
منند و بعد هر ملکی درجه منتهی بن میدهد یازدهم آنکه خانه که در آن نماز
میشود روشنائی میدهد از برای اهل آسمان چنانچه سنان بسیار و شنی و آ
میدهد از برای اهل زمین یازدهم آنکه باعث خوشنودی خدا شود
و خدا فرموده و رضوان الله اکبر یعنی خوشنودی خدا از بنده

نماز شب

بالا ترین تمام نعمت های دنیا و آخرت است
 که بخیر بکنندم بقیامت که چه خواهد بود
 و در روز جزا او را در زمین نداشت
 اول آن شود که پروردگار است و ستمی بلکه است ستم ستم بغيران
 چهارم سبب نور معرفت است پنجم سبب پسر بهر پسران ایمان است و در دل ستم
 سبب احسان است هفتم سبب کراهت شیطان است هشتم اقرار جنات و مؤمن
 نادم شما تمام سبب مشاجرا شد دعاهاست دهم سبب قبول شدن اعمال است یازدهم
 سبب بهر سبب برکن است و در روز دوازدهم شفاعت میکند از برای شخص و کس

حضرت

اطيعوا أوامر الله وأطيعوا أئمة الله

حضرت ملا الموث سیزدهم خوانع فرماست چهاردهم فرشتان بدو رایت در فر
مازدهم جواب گوینده است در عالم فرشت سوال منکر و نیکر سازد هم مؤمن
در فر هفدهم زیارت کنند است در فر شخص ناز و دنیا من هجدهم در روز
قیامت سایه افکند بر سر شخص هفدهم ناجی میشود بر سر شخص بیستم لباس نیکو
میشود در قیامت بیست یکم نوری میشود در پیش روی شخص در قیامت بیست و دوم
حاجی میشود بین شخص بین الش هجدهم بیست و ششم حج مؤمن است در پیش روی
حضرت پروردگار بیست و چهارم مر سبب سبب شدن نواز وی اعمال هجدهم
بیست و پنجم سبب گذشتن از پل صراط بیست و ششم کلید است از برای دخول
به بهشت پس از ذکر این بیست و شش خاصیت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمود این خواص مرتب است برجا آوردن نماز شب از برای آنکه مرکب است نماز
از هشت امر بزرگ از بکیر و محمد و نقادیس و تعظیم و تسبیح و تحمید و
فرائض و دعاء بعد فرمود افضل تمام اعمال بجا آوردن نمازهای پنجگانه است
اولا وفات آنها مؤلف کتاب گوید از برای این خواص بوده که وصیت فرموده حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام باین بیانکه یا علی عليك
تصلوه الليل عليك تصلوه الليل عليك تصلوه الليل يعني اعلی بر تو باد نماز
شب بر تو باد نماز شب بر تو باد نماز شب در حدیثی وارد شده که حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود یا علی نماز کن
در شب اگر چه فماتش با ندان و و شبیدن ملک گویند شد

جرا که دو رکعت نماز که در شب گذارده میشود
عمر آن از هزار رکعت نماز که در روز بخواند
شود بعد از آن که نماز شب بخواند
خوشتر و پند مردم است در روز

۱۰۰

و در کتبی از کتب فضیلت و کیفیت بجا آوردن نماز شب سطوح و محدثان
 از جمله کتاب مشتمل بر کتاب مفتاح الفلاح عربی و تالیف شیخ جعفری علیه السلام
 و از جمله تصانیف مشتمل بر کتاب ترجمه فارسی مفتاح الفلاح و از
 جمله تصانیف مشتمل بر عقوبات و عقوبات و هشتم از عناوین کتاب جامع
 قیاسی تالیف مرحوم شیخ محمد علی بن محمد و از جمله در کتاب ترجمه
 فارسی تالیف حاجی ملا فیروز علی بسطامی که بخاور مشهد مقدس بوده و از کتاب
 که اینچنین نام دارد و نام عناوین آن کتاب عقد شده از برای بیابانی
 و نماز شب مناجات با خدا در اوقات اسحار و از جمله در مجتبه هشتم از
 سیم از باب اول از دو باب کتاب تحفه الابرار فارسی تالیف مرحوم محمد اسحاق
 و آنکه الله فی العالمین حاجی سید محمد باقر شفیعی اعلی الله مقامه ساکن در اصفهان
 بوده و از جمله فضل سیم از باب پنجم از مقصد سیم از دو مقصد کتاب
 منهاج العارفين فارسی تالیف مرحوم حاجی سید حسن سمینا و از جمله در
 مقصد و از دو مقصد از پنجاه فصل کتاب تحفه الابرار که معروف است بمصباح
 و از جمله در پنجم و هم تقریباً از کتاب مصباح مشتمل بر طوسی علیه السلام
 و از جمله در کتاب منهاج الصالح مختصر مصباح مشتمل بر تالیف علامه علیه السلام
 و مشتمل است بر یازده باب از دو مقصد هم از کتاب اصول این شرح باب
 خادیم است که متداول بین اهل علم است و از جمله باب ۷ و باب ۷۷
 و باب ۷۷ و باب ۷۸ و باب ۷۹ و باب ۸۰ و باب ۸۱ از کتاب صلو

و بعد از هر بخارا لا توار
 بعد از هر فضیلت نماز شب و کیفیت بجا آوردن آن و از جمله در
 شیخ کلینی در کتاب مستطاف و در کافی نقل میفرماید پسند صحیح از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام که آنحضرت فرمود شرف المؤمن قیامه باللیل و غیره

عن الناس یعنی شرف مؤمن و قیام لیل است و عزت مؤمن در قیام شب
 مردم است بدانکه بعد از گذشتن نصف شب تا طلوع فجر صاف هر وقت
 خواسته باشی برخیز برای بجا آوردن نماز شب که هر چه بطلوع فجر
 نزدیک باشد بهتر است چرا که از زمان غایت سحر میباید که بیدار شو
 مستحب است سجده کردن از برای خداوند و خواندن نیت عاراد و چنین
 الحمد لله الذی هدانا لهذا الذی کنا علی غایت و البیه النشور الحمد لله الذی هدانا
 علی ریح الخلد و اعبد و چون بیرون شد از برای رفتن بمسجد و کوفت
 وضوء مستحب است نظر نمودن باسما و خواندن نیت عاراد اللهم انک یوم
 عنک لیل ساج و لا سماء ذات ابراج و لا ارض ذات مهاد و لا ظلمات
 فوق بعض الحی غارب الجحوم و نامنا الحیون و انت الحی القیوم لا تأخذک
 و لا نوم سبحان الله رب العالمین و الیه المرسلین و الحمد لله رب العالمین و غیر
 خواندن پنج آیه از آخر سوره آل عمران و آن آیات اینست
 ۱ لا یغرنک قلب الذین کفروا فی البلاد مناع لیل تم ما و هم هم
 و یبشر المهاد ۲ لکن الذین یؤمنون هم جنات تجری من تحتها الانهار
 خالذین فیها نزلاً من عند الله خیر لا یزول ۳ و ان من اهل الکتاب یؤمن
 بالله و ما ازل النیک و ما ازل الهم خاشعون لله لا یشرکون یا یا الله تمنا
 فلیلا ۴ اولئک هم اجرهم عند ربهم ان الله سیریع الحساب ۵ یا اهل
 الذین امنوا اصبروا و صابروا و را بطوا و انقوا

الله عالم فی القیوم
 و بدانکه نماز شب یازده رکعت است هشت رکعت هر دو رکعت اول
 سلام مثل نماز صبح است و دو رکعت نماز شفع میباشد باز مثل نماز صبح
 نماز و تراست و این رکعت بعد از سوره مبارکه حمد سوره قل هو الله احد

و ما یفید

مراشت کنی تو فت هر فتون را که میخوانی بخوان بعد و خالت فتون از برای
چهل نفر مؤمن طلب مغفرت نماید از آن هفت مرتبه بگو هذا مغفرتنا
العائذ بك من النار بعد از آن هفتاد مرتبه بگو استغفر الله واسأل الله
بعد از آن سیصد مرتبه بگو العفو العفو العفو العفو العفو العفو العفو العفو
اراست که در وقت فتون دست چپ را بلند کنی و با دست راست بپوش
بشارت چهل نفر مؤمن هفتاد استغفار و سیصد العفو ها را و باید
دانست که در وقت نافله صبح است و مستحب است قبل از نماز و بعد از نماز
آنرا بخوانند اگر چه پیش از طلوع فجر در صبح کاذب باشد و وقت نافله
فجر و صبح کاذب نافله ظاهر شدن شمس و شمس از طرف مشرق و ظهر
بسیار منسوب از براه خدا کردن و در حق چهل

نفر مؤمن

اللهم اغفر لسلیمان الغار اللهم اغفر لرجل الغار اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لعماد الباسر اللهم اغفر لرجل الباسر اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لشهدائنا اللهم اغفر لرجل الشهداء اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لتمام بن شمس اللهم اغفر لرجل التمام اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لسلیم بن عوسجیة اللهم اغفر لرجل العوسجیة اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لعبد العظیم بن عبد الحسی اللهم اغفر لرجل العظیم بن عبد الحسی
اللهم اغفر لرجل بن جهمیة اللهم اغفر لرجل الجهمیة اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لرجل بن جهمیة اللهم اغفر لرجل الجهمیة اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لشیخ المعبدی اللهم اغفر لشیخ الطوسی اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لشیخ جعفر بن سید بن علی اللهم اغفر لشیخ الطوسی اللهم اغفر لفلان بن فلان
اللهم اغفر لشیخ محمد بن علی بن علی اللهم اغفر لشیخ الطوسی اللهم اغفر لفلان بن فلان

اللهم اغفر لفلان

یکی از طرق این
مسلو در خیل است

اللهم اغفر للمولى احمد الادريسي اللهم اغفر للمولى احمد بن الحسين اللهم اغفر للمولى احمد بن الحسين
اللهم اغفر للشيخ الرضا بن الحسين اللهم اغفر للشيخ الرضا بن الحسين
اللهم اغفر للشيخ الرضا بن الحسين اللهم اغفر للشيخ الرضا بن الحسين
اللهم اغفر للمولى احمد بن الحسين اللهم اغفر للمولى احمد بن الحسين
مؤلف كتاب اكسير ال محمد
عليه السلام

و اگر کسی هر سنای سالی حفظ نداشته باشد میتواند از روی همین کتاب
یا کافه یکبار یا سالی در آن نشناختن ها را بخواند و باید دانست که نماز
مستحبی میباشد شخص نباید بخوابد و میتواند نشسته یا ایستاده
و اگر نافله نشناختن است و در حال نشسته یا ایستاده یا خواب
چون نماز و تراشیدن بر بعضی از اشخاص فوری زحمت دارد و خوب است
آن بعضی اشخاص را تراشیده بخوابد و در
نام فی حشر و قله ایمان
مباشند

در کتاب باستان از روی خصوصیت این کتاب برای استغفار
چهارده عنوان

ال عمران والسعيرين لا تخافا ال عمران لسوا من اول الكتاب
فانهم يملكون بابا الله اناء الليل وهم ينجون امري ومن الليل فاستجد به نافله
لك عني ان يمشك ربك فاما محمودا فرقان والذين يمشون لربهم سجدا وقياما
تغزبل تجاني جنوهم عن الصالحين يدعون ربهم خوفا وطمعا ومما دفعناهم به ففتون
فلا تعلم نفس ما اخفى لهم من قرائنها الا الذين اوتوا الكتاب

۲۷۰
اقدم اغفر للمجاهدين
شيخ جعفر الشيرازي

بنای کتب فضله و بجزئی نماز و سایر اعمال
و از ابوی رغبه قاندا بمطابق

الایام مع الشیعه و الله اعلم الغالب بعد از عقاب ایمان در افعال مذکور
هیچ فعلی بفضیلت نماز میرسد و نماز از جمیع افعال مروج درین فضیلت و بزرگوار است چنانچه
حق علیه خبر العمل که در اذان و اقامه است بر این معنی دلالت دارد و باید که کسی را که استیفا
نکند که چه طور میشود نماز از عملهای بسیار و شوار افضل باشد زیرا که کمال نقص
عبادات را با مردم غیر تمام الهیاء بقبول ناقصه خود نمیتوانیم دانست خدای حکیم
علی الاطلاق میداند که کدام عمل از برای صلاح حال مردم و فرشتگان بجناب
اندرس و بیشتر و خیر است بسیار و کی مشقت را چندان مدخلی در آن
بودن و مقبول بودن عمل نیست چرا که ظاهر است اگر کسی بکسی بسیار صعبی را
و یا آنکه ناپی خود را به بندد و خود را بکروز معقلی بنا و بپردازد نماز و شوار
و هیچ فضیلت ندارد اگر بصد رسیدن ثواب این دو عمل را بجا آورد و در
مغایب نخواهد بود مثل آنکه طبعی پاک باشد و در اسهل المون که فیلسوف
محصیل توان نمود ببنام وی تمامه نماز و حال آنکه بدو آنی که بصد
در مدت ده سال از ارجل آورده باشد و از آنجا که بنام نمود و بصد
و تقوی که از چند لایه نان و گوشت حاصل میشود از هیچ معجزاتی
نمیشود اگر چه مبلغها جواهر دان بکار رفته باشد همچنین حکیم علی الاطلاق
و طبیب نفوس و ارواح عقول خلایق پروردگار عالم هر عملی را در تکمیل
و نفوس و ارواح و تقوی ایمان و پیرین تاثیر داده و از برای هر یک مرتبه
از فضل بیان فرموده که هیچیک از دیگر معنی و به نیاز نیستند و هر یک را
تاثیری خاص است که از دیگر منصوص نیست پس کسی کار نکند که چون نماز
بجز این اعمال صالحه و مروج درین است و دیگر بنا بد کار دیگر بجای آورد این مثالان

بنیاد که کسی بگوید چون گوشت نفی و تقوی پیش و بدن بیشتر است پس دیگر
بنیاد باشد باید دانست هر عملی را با یک مدخلیت مخصوص در
کمال ایمان هست که دیگر نیست و همه اعمال و افعال در خصوص تکمیل ایمان
در کارند و لیکن نماز فائده اش زیاده از سایر اعمال و افعال است و
موجب قرب شخص بعبادت و معراج مؤمن است و حد مشهور است که افضل
الاعمال آخرها یعنی بهترین اعمال آنست که دشوار تر باشد مگر آنست که
از آن آسان باشد که در هر نوعی از اعمال دشوار ترش بهتر از آسان تر است
مثل آنکه نهای که فعل آن مشقت بیشتر است بهتر باشد از آنکه آسان
باشد و هم چنین در آنکه در دروها بلند کرم نالسا بیکرند و
و دشوار ترش بیشتر است افضل باشد و در آنکه در دروها
کوفاه و فستقان تکبیرند نماز

اعمال در تکمیل
و در حدیث مخصوص فضیلت نماز و سایر اعمال

اول حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که روز قیامت که بنده را
به مقام حساب میگذارند از او سؤال می نمایند نماز است پس اگر از اتمام بجا
آورده است نجات میابد و الا او را دافش فرو میکنند و در پیش حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود نماز نسبت با ایمان نسبت عمود و ستون خیمه
دارد به خیمه اگر عمود و ستون برپاست نفی میکند طنائها و میخها و پرده
خیمه و چون عمود و ستون خیمه شکست طنائها و میخها و پرده خیمه بیفک
خیمه کی نمیدهد همچنین در دین مسلمانی و مذهب شیعی که اگر نماز
اعمال دیگر نفع میدهد و اگر نماز نیست اعمال دیگر چندان فایده نمی بخشد
ست هم حضرت امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه فرمود اگر نماز

کدامند بدانند که از جلال و عظمت الهی چه مقدار با و احاطه نموده خواهد کرد
 هرگز سر از سجده بر ندارد چنانکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود
 هر کس از شیعیان ما که بفاز میاید با طهر میبکشد و از امشکه بعد از جماعت
 که در مذبح یا در محافلند تمام آنها را با و امشده در عقیقه نماز جماعت بجا میآید
 و میوشتن برای او دعای خیر میباشد تا آنکه از نماز خود فارغ شود پنج رکعت
 بر سجد ندارد حضرت امام جعفر صادق علیه السلام کدام عمل است که بیشتر باعث
 قرب شدن بخدا میشود و نزد خدا محبوب تر است فرمود علی را بعد از معرفت اصول
 دین هفتاد نماز بنماید که سبب صالح علی بن مریم گفت و اوصایه
 یا الصلوات و الزکوة ما دمت حیا یعنی وصیت کرده است خدا مرا به بجا آوردن
 نماز و دادن زکوة تا دامی که زنده ام ششم حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام فرمود محبوبترین عملها نزد حق تعالی نماز است و نماز آخری و بدینها
 پیوسته است پس چه بسیار بگویند که کسی اگر غسل لازم دارد غسل نماید تا اگر
 غسل لازم ندارد وضو نماید بوضوی کامل و بکفاری بود تا کسی بداند
 پس خدا او را بربیند که گاه در رکوع است و گاه در سجود بدینکه بنده را
 که سجده میکند و سجده را طریقی میدهد شیطان فریاد مینهد و او را بفرماند
 آدم اطاعت خدا کرد و در مرتبه صیقل او را گردم آنها خدا را سجده کردند و در
 او سجده او را با و امتناع نمودم هفتم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 فرمود هر چه برآورد و در میان من بیاوردند و نام اعمالش را بدست آوردند
 چون بان نظر نمایند بنزد من چیزی دراز بنماید این امر بر او و شوالر اید
 عرض کند خدای من مرا امر خواهی کرد که بچشم بر بندم عذاب سدایش من مشر
 و حیا میکنم که بفرمان عذاب تمام و حال آنکه خود را در بنای نماز بجا میآورد
 میریاد او بهشت

هشتم حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود بدم در هنگام
 وفات فرمودا بفرزند شفاعت ما اهل بیت نمیرسد بکسی که امر نماز را
 سبک شمارد و آنرا سرسری و سبک بجا آورد
 نهم حضرت امام رضا علیه السلام فرمود الصلوات فریاد
 کل یغنی یعنی نماز باعث موجب نزدیکی
 هر بنده به پروردگار است بخداوند

ظلمات

ن کوشش حکای در خصوص آثار و خواص و بی تو حیرت
 لا سبنا بجا آوردن نمازهای اول و

حکای اول مرحوم حاجی ملا احمد نوافی عطر الله مرقد صاحب جلد بر کتاب
 مستند الشیعه در علم فقه و کتاب مناهج الاصول و کتاب معراج السعادات
 در علم اخلاق و سایر کتب عربی و فارسی بسیار که معاصر خاقان مغفور
 قاجار در صحنه ۳۱ و صحنه ۳۲ از کتاب خوان کشتولش که در سنه ۱۲۹۵ طبع رسید
 و آن دو صحنه اوائل ربع چهارم آن کتاب میباشد مرقوم داشتند که یکی از بیضا
 نقل میکرد از والد خود که او نیز از ثقات بود که در وفاتی که من در سن شازده
 با هفده سالگی بودم عید نوروزی بود در اصفهان با ثقات پدر خود و جمعی از
 دوستان و هم صحبتان بیازدید عید بختای اشنا بان میرفتیم اتفاقاً روز شنبه
 بود بزم دایه را بشمار رفتیم در فرستادن نزدیک بخانه او بود مکث کرده شخص
 فرستادیم تفتش کند که او در خانه است یا نه بر سر فری نشینم یکی از رفقا
 مطابقه و شوخی غت اصحاب فرآورد امام عید است بدیدن هر که رفتیم بغار
 کرد و شیرینی و میوه آورد چرا و چنین بی تفریحی تا گاه از فریاد از ی برآمد که
 بنشیند تا انتم شما اینجا خواهید آمد که شنبه بنده وعده من شما است در

جانان من نیز تعارف یحیی آوردیم ما از شنیدن این و از مذوحش شدیم و از خجابر
خواستیم بمنزل خود مراجعت نمودیم و یقین کردیم که ناسه شنبه اینده همه ما
خواهیم مرد و مشغول ثوبه و وصیت و تفتیح امور خود شدیم نادر ز سکه شنبه
اینده ما هم مجتمع شد گفتیم بنیاید تا بر سر قبر رفتیم و بر بدنیم چه روی مید
جمعه ما بر سر قبر آمدیم یکی از ما گفتا بصاحب قبر بوعده خود وفا کن تا کاه بدیم
فبر شکافته و روی پیدا شد و از این مد که بسم الله قدم رنجور نماید و پله چند ط
شد ما در نهایت حیرت یافتیم دهلیزی طولانی سفید کرده روشن نمایا
بو شخصی را آنجا از جانب صاحب قبر ایستاده پیش افتاد و دلالت میکرد ما را
چون دهلیز تمام شد باغی در نهایت طراوت و صفا ظاهر شد در آنجا نه ها آب
صافی و درختها مشتمل بر انواع میوه ها جمیع فضول بود و آن درختان ابو
مرغان خوش آنگاه مشغول بر تنم و خوانندگی بودند از جانبانی که مقابل دهلیز بود
در میان باغ بهمانی رسیدیم ساخت و پرداخت در نهایت زینت و اطراف آن ببا
کشوده میشد داخل انعامات شدیم شخصی در نهایت جمال صفا در آنجا
بود و جمیع از ماء لقا بان که خدمت او بر میآیند بودند چون ما را دید از جانب
برخواست و عذر خواهی نمود و ترغیب کرد و انواع شیرینها و میوه ها که مثل
آنها داد و عاود بنانیدند و بدیدیم آورد و ما منجبر گردیدیم خواهی یا ناز کشی
خواهیم داشت بعد از ساعتی برخواستیم تا به بدنیم چه روی خواهد داد آن شخص
ما را مشایعت کرد تا دم دهلیز پس پدر من از او پرسید که تو کسینی و اینجا کجاست
گفت من فلان مرد فضا بهم که در بازار چیه که نزد یک ابن فرزندان است دکان
داشتم و علی بنی این نداشتم که هرگز کم نفرو ختم و اول وقت نماز که داخل میشد
صدای مؤذن بلند میکرد اگر گوشت در نواز بود میپاشیدم آنرا و بمسجد
کو میبرد که در آن نزد یک هست بنما جماعت حاضر میشدم و بعد از مردن این صبح

بمن دادند در هفته گذشته که شما اینحضرا بمن گفتید ما ذون برادر داد شما بنویم
 و از این هفته و اگر هم بعد هر یک از ماها از مدت عمر خود سؤال کردیم و او هر یک
 هر یک جواب می گفت از آنجمله شخص مکتب داری را گفت و از یاد او از بود سال عمر خود
 کرد و او هنوز زنده است و مرا گفت که تو فلان عدد در زندگانی

خواهی نمود و حال ده با نژده سال
دیگر ناچار است

حکایتی و پیش ازین شنیدار و اعطی که هر مرد مؤمن و زن مؤمنه که مواظبت نماید بر نماز آوردن نماز در اول وقت و مقدم بنماید آنرا بر کارهای دنیا دلش نوزد پیشود و خدا منکحل امور دنیا و امور آخرتش میشود و تمام آنها را اصلاح میدهد و حفظ میکند او را از شر اشرار و ادب دشمنان میکند از شنیدن این خواص عظیم مواظبت منتهی بر گذاردن نمازهایش در اول اوقات آنها و مقدم می داشت آنها را تمام کارهای خود تا روزی شود خانه اش را آتش کرد و آورد را خیر نمود و در آن ^{طفل} شیر خوانی که داشت شروع کرد بگریه کردن دید که گریه همه میسازند و از ایشان اظهار شد و مؤذن شروع نمود بگفتن اذان در پیش خود گفت نماز را بر تمام کارها مقدم دارم آنرا در اول وقت بجا بیاورم همینکه مشغول شد بنماز حسد شیطان زیاد شد و بدین واسطه انداخت طفل او را در میان تیرانش صدای طفل بناله بلند شد مادرش همینکه صدای او را شنید مضطرب شد خواست نماز بشکند در دلش گفت شکستن نماز گفته شیطان است پس بانفش مجاهده نمود نماز خود را با کمال حضور قلب تمام کرد بعد از سلام نماز برخواست و آمد بر سر نشاند که طفلش بقدرت خدا با آتش بازی میکند پس سجده شکر کرد و طفلش را از تنویر هدایت آورد و مشغول شد بسپردادن او بعد شروع کرد بخیر کردن با اطمینان و فراغ بال

حکایت سیمم مرد معصیت کاری ثابت شد از کناهان خود از او پرسیدند
 چه باعث شد که از معاصی پروردگار توبه نمود گفت من مردم دهقان ذاع
 شبی از شبها که شب جمعه بود کارم زیاد شد با پنجهی که محتاج شدم بآب بار
 ندانم و برد زکندم با سبیل و در وقت رفتن با سبیل الاغ از جاده در
 دفته گریش پیش خود گفتم اگر مشغول بجنبجوی الاغ آب باری ذاعت از من بود
 خواهد شد مسافت بسیار بود بین من و آنجا سکنی داشتم و مسجد جامع
 پیش خود گفتم همه اینکارها را میگذارم و میروم امشب بسوی مسجد جامع از برای آنکه
 فرخ اگر در جمعه است ایشان نماز جمعه پس رفته و فریاد آن روز که در جمعه
 باشد نماز جمعه را بجا می آوردم و همبکه برگشتم و مردم افتاد بر ذاعتم
 و بدم و ذاعت آب داده شد است از کسایب که در آنجا حاضر بودند پرسیدیم که
 کی این ذاعت را آب داده است گفتند همسایه ذاعت تو خواست و ذاعتش آب
 دهد خواب بر او غالب شد و غفلت نمود آب را در شد بر ذاعت تو و همبکه
 بدو خانه ام دیدم الاغ بر سر آخور مشغول بخورد و غفلت داشت گفتم کی این الاغ را
 آورد اینجا گفتند که در میان برادر حمله کرده بود پس فرار کرده آمد بهمن طوطی
 و آخورش و همبکه داخل خانه شدم دیدم که آردی در آنجا است پرسیدم که این
 آرد را که آورده گفتند اسبابان بقمه بده کندم و ذاع اسبیا کرده و چور داشت
 که از این آرد ها را آورد بمثل تو گفتم چه قدر راست است آنچه میگویند
 من کار حقان الله له و من اصبح لله امره اصبح الله له امور یعنی هر کس بگوید
 باشد کارها که خدای پسندد آنها را خدا هم منکر در رست کردن کارها او است
 و کسی که اصلاح کند کارها مردم را بجهت رضا خدا خدا هم کارها او را اصلاح

میفرماید
 حکایت چهارم حضرت ابی ذر رضی الله عنه روزی کوسفند های خود را

میچسبید

میچسبید پس مشغول شد بجا آوردن نماز کرکی و او در بسوی کوسفند
 او بفکر کرد و در پیش خود که با قطع نماز کند تا حفظ کوسفند شود و با نماز را
 تمام کند و چشم پوشد از حفظ کوسفندان پیش خود گفت نماز را مقدم میدارم
 بر حفظ کوسفندان شیطان در دلش وسوسه کرد که هرگاه داخل شود در
 و مشغول نماز باشی تمام آنها را هلاک خواهد نمود و با فی میماند از برای خود را
 معاشی در دنیا پس اعتنا نکرد باین وسوسه شیطان و مشغول نماز شد کرک آمد
 و یک بر از زمره کوسفندان او بود پس بامر خدا شیری آمد و حمله کرد بآن کرک و
 از هم بدید بدو ضعف و گرفت از آن بر و او را سبیل بکله کوسفندان چون
 حضرت ابو ذر فارغ شد از نماز کوسفندان خود را در حراست و حفظ آن سپرد
 و آمد خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و فضا را براه حضرت نقل
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله او را تصدیق کرد و لکن منافقین که در آنجا حاضر بودند
 نکذیب کردند ابی ذر را و پیش خود گفتند که محمد سوا بی در رضی الله عنه ائمان
 کرده اند هر دو بر این امر دروغ و خلاف واقع و بدو واسطه میخواهند نماز او را
 نمایند و کول بزنند بقبول کردن مادی این سلاطین بیت قرآن ها منقش شدند که
 بروند و کوسفندان او را ملاحظه نمایند رفتند دیدند که حضرت ابی ذر در حراست
 بنماز در حال سبیل حراست و حفظ می نماید کوسفندان او را و اطراف آنها
 طوف میکنند بطوریکه هرگاه یکی از کوسفندان بیرون میرود از میان کله و میگرداند
 از این جهت کله را افکند فارغ شد ابو ذر رضی الله عنه از نمازش پس بنا کرد انشیر صیدا

واضح که آن الله تعالی امری یا بشار ابی ذر و اطاعت او امری از اطاعت او است
 فی الحال و الله لو شاء ابو ذر من الله ان يجعل الجرد هیا و فضه و الحبال مسک
 و غیره او را و اعصان الا بشاره و او بر حلاله آتیا به الله تعالی بیعت کردند
 خدا تعالی امر نموده مرا باینکه متقار و مطیع حضرت ابی ذر باشم بطوریکه هرگاه

امر

امر نماید مرا که شما را بخورم هر آنکه هلاک میکند شما را فی الفور قسم بخورم که
بخواهد بوش را از خدا که در بار اطلاق نافقه بگرداند و کوهها را امشک و غیره بگذازد
دهد و شاه محمد در خمار از مرد و زبیر جدا بگرداند و هر آنکه حاجت میکند او را خدا بخوا
پس چون حضرت ابی ذر رضی عنه آمد خدمت حضرت پیغمبر در مرتبه دوم نیز و گواهی
فرمود بیکو بجای آورد طاعت خدا را مستحضر نمود خدا از برای شیر برانادفع کند ظلم
ستم را از تو حکایت بشنوم و بعد از آن بود از اهل بصره شبی از شبها مشغول
بشعشع و نماز شب شد همینکه صبح طالع کوید خواب بر او غلبه نمود و در دستان
آهنگ و لباسها او را برداشت که ببرد در خانه را پیدا نکرد و خنجرها را گذارد در آنجا پیش
خانه از برای و نمایان شد و در مرتبه و خنجرها را برداشت ببرد باز در خانه از چشمش
ناید بگذشت تا سه مرتبه بعد از مرتبه ندامت از گوشه خانه بگوشش رسید گوی
دزد لباسها را بگذارد از خانه بیرون و چو آنکه اگر ایندست خوابید است مگر صفا
و یاد شاه عالم بیداریم حکایت ششم یکی از غاویین و خدا شناسان
کو سفند پیرانید پس آمد که یکی میان کو سفند او و صدمه ضرری بکو سفند
رسانید بعد گذشت بر او مردی و باو گفت کی صلح اتفاق افتاده بین
کو سفند او و کبرک اتفاق افتاد در جوابش گفت از آنوقت

ناخدا باش ناپادشاهی کن :: پچا باش مهر چه خواهی کن

کتاب سطر علی بن محمد جعفر نوید مسبعد نباید دانست صد انجکا بازا چرا
که خداوند در این چهارم از سورۃ طلاق فرموده و مَنْ يَتَوَلَّاهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِهُ قِسْرًا
یعنی هر کس که تقوی و پرهیزکاری پیشه خود قرار دهد خدا کارها را برای او آسان می نماید
و در این ۱۳۲ از سورۃ طه فرموده وَ اخِرَ هَالِكٍ بِالْاَصْنَافِ وَاَصْحٰطٍ عَلَيْهِمْ لَا تَنْفَكُ

وَرَفَا حُنْ تَزُورُكَ وَالْعَرَابُ لَكَ لِقَاوُ بِعَنِي أَمْرًا أَهْلُ وَكُفَّانِ خُودِ وَابْرَجَا أَوْرَدَنِي
وَصَبْرَكِنْ بَرْمَشْتِ بَجَا أَوْرَدَنَانِ مَا أَوْرُو زِي بِمَجْهَوِمْ بَلَكَا أَرُو مَشْغُولِ مَثَالِ وَ
بِرْدَارِي أَوَامْرًا بِأَشِي مَا رُو زِي نَوْرًا بِكَمَالِ سَهْلِ وَاشْفَا فَرَاهِمِ مَبْكِيْمِ وَبُوْمِيْرَ سَا بِسَهْلِ
وَسَرَانْجَامِ نَبِيَكْ اَزْ بَرَايِ أَهْلِ بَقْوَى بِوَهِيْزِ كَارِي اسْتِ وَخَضْرَا امِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِي
اَبْنِ أَبِي طَالِبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُوْدَه هَرْ كَسِيْكَ اَمُوْرًا خَوْتِ وَدِيْنِ هَمْ وَكَارَاوْ بَاشْدِ خَدِ كَهَانِ
مِي نَمَائِدْ كَارْدِ بَجَا اَوْ ذَاوْ هَرْ كَسِيْكَ اَصْلَاحِ نَمَائِدْ سِرِيْ وَبَاطِنِ وَدَلِ خُودِ اَخْذِ اَصْلًا
مَبْفَرْمَائِدْ عَلَانِيَه وَكَارِ كَهَا ظَاهِرِ نَبُوْتِ اَوْ ذَاوْ هَرْ كَسِيْكَ اَصْلَاحِ نَمَائِدْ مَا بَيْنِ خُودِ
خُدَايِ خُودِ اَخْذِ اَصْلَاحِ مَبْفَرْمَائِدْ بَيْنِ اَوْ دِيْنِ مَرْدِ مُرَاوِي كَرِ حُدُوثِ يَكُوْنِ
كِرِ فَرَمُوْدَنْدِ هَرْ كَسِيْكَ اَصْلَاحِ كُنْدِ بَيْنِ خُودِشِ وَبَيْنِ خُدَايِ خُودِ اَخْذِ اَصْلَاحِ
مَبْفَرْمَائِدْ مَا بَيْنِ اَوْ دِيْنِ مَبْكِدْ كَانِشِ وَخَضْرَا مَبْفَرْمَائِدْ صَلِيَّ اللهُ عَلَيْهِ فَرَمُوْدِ
هَرْ كَسِيْكَ صَبْحِ نَمَائِدْ دُرْ خَالِيْنِكْ هَشْتِ اَمُوْرًا خَوْتِ مَا بَشْدِ خُدَا جَمْعِ مَبْفَرْمَائِدْ كَهَا
وَحَفْظِ مِي نَمَائِدْ آبِ زَمِيْنِ وَمَسْتَعْلَاَتِ وَسَا بِرَا مَوَالِ اَوْ ذَاوْ فَرَامِيْدْ هَشْتِ
اَوْ رَادِ دِلِشِ وَبَا مَرِ خُدَا مَبَائِدِ سُبُوِيْ اَوْ دِيْنًا بِاَكْمَالِ طَاعَتِ فَرْمَائِدْ اَزْ هَرْ
مَسْلَا اِيْنِكْ صَبْحِ كُنْدِ دُرْ خَالِيْ كِرِ فَعْدِشِ دِيْنًا بَاشْدِ خُدَا بِرَا كُنْدَه مِي نَمَائِدْ بِرَا
كَارِهَا بِشِ اَوْ مُتَفَرِّقِ مَبْكِنْدِ بِرَا آبِ زَمِيْنِ وَمَسْتَعْلَاَتِ وَسَا بِرَا مَوَالِ اَوْ ذَاوْ
فَرَامِيْدْ هَدِ فَرِ شَرَادِ رِيْشِ دُوْ حَشْمِشِ نَمَائِدْ اَوْ دَا زِدْ نَمَا مَكْرَا فَعْدِ رِيْكَ
خُدَا فَوْشْدَه اَزْ بَرَايِ اَوْ دِيْنِ مَبْعَرِدِ يَكُوْنِ اسْتِ كِرَا اِيْمِيْنِكَا اَزْدِ مَسْلَمَانَانِ چِيْرِيْ اَزْ
اَمْرِ نَبِيْشَا رَا بِجَمْعِ پُرْدَا خَتْنِ بَا مَرْدِ نَبَا اِيْشَانِ مَكْرَا نَكْ مَبْكِيْكَ اِيْدِ خُدَا بِرَا اِيْشَانِ مَقْدِ
دُرْ هَمِيْنِ دِيْنًا اِيْمِيْنِ دَا كِرِ ضَرْشِ بَشِيْرَا سَنَّا اَزْ اِيْمِيْنِ دُرْ رِيْشِ خُودِ ضَرْشِ نَبَا اَزْ سَنَبِ
دُرْ صُوْرَتِ پُرْدَا خَتْنِ بَا اَمْرِ دِيْنِيْ وَدِيْنِ كِبْ عَجْزِيْ اَزْ كِبْ مَسْطُوْرَا سَنْتِ كِرِ
مَحْضَرَتِ مَكْرِيْمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَا زُوْلُوْدِ دَا اِيْمِيْنِ هَمِيْنِكْ مَشْغُوْلِ شْدِ مَحْضَرَتِ عِيْسَى
عليه السَّلَامُ اَزْ غَيْبِ شَنِيدِ صَدَا اِيْمِيْرَا كِرِ چُوْنِ سِرِ وَبَاطِنِ نُوْدِ رَسَاوِيْ مَنَافِيْ وَنِيَاوِيْ

دری میدادیم فرزندان و نائبان بدن واسطه شدت و زحمت و محال چون مایل کردی سر و ناظر خود را از من پس نخواهد آمد و فرزندی تو مکر شدت و از آبرو جنت بوده که حضرت عیسی علیه السلام حضرت یحیی علیه السلام و ولادت گفت و هفت روزی که بجز آنکه شایسته علیت و طلبا جنتا بعضی اجماد در شدت و زحمت خوار و استیلا خود بتکا تا آنکه بریزد بر تو و طبع خرمای نان و تکان

دادن زحمت دارد
در آیه اینک بر تو خصوص و بر وجهی که در این کتاب آمده است و در آیه اول که تا آنها بجا آورده است

و بدی عفویت تا آخر از اول وقت معونی بالله و تسخیریه من تا آخر الصلوات عن اول وقتها و هی عمود الدین و قبلت قبل ما سواها و ان ردت رد ما سواها و لا یقبل الصلوات الا مع اطینار القلب حصو لا یحصل اطینار القلب و حصو الا باطینا فی اول الوقت شهید بهذا المذی التجربه و باید یک یک از بعضی بلاد و احوال بر این امر نمود تا آنکه صد و مبالغه مؤلف کتاب بر عامل معلوم شود و الله اعلم الغالب خلاف نوشتن

بفره حافظوا علی الصلوات و الصلوات الوسطی و قوموا لله فان من بین انعام و الذین یؤمنون بالآخر یؤمنون به و هم علی صلواتهم بحافظون مر که خلف من بعدهم خلف اصاعوا الصلوات و اتبعوا الشهود استوفت بفقور غنی

ان شاء الله انهم یسارعون فی الخیرات
مؤمنین و الذین هم علی صلواتهم بحافظون
مؤمنین اولئك یسارعون فی الخیرات و هم لها ساریقون

نور بی بیوت اذن الله ان ترفع و یذكر فيها اسمه لیسبح له فيها بالعدو و الا حیا و حال لا یلهمهم تجان و لا یبع عن ذکر الله و اقام الصلوات و ایتاء الزکوة و یحافظون بوما تغلبت فیها القلوب لا یضاهی لیسبح الله احسن ما عملوا و یزید لهم من فضله و الله یزید من یشاء بینه حساب معکما و الذین هم علی صلواتهم بحافظون ما عوفون مؤمل للصلوات

الذین هم عن صلواتهم

در کتب حدیث و خصوص اینک بکار و زنی از هفتاد و یک کاتب و در اول سوال نمود حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها از پدر کوارش حضرت علی علیه السلام از زمان صلی الله علیه و آله که چه مصیبت بلاست از برای مسلمانان که سستی و سهل انگاری نماید با برهانان و زمان و اندوختن آن حضرت و فرمود خدا او را مبتلا میکند بر بابت بلا شش بلا در دوازده سال و در وقت مرگ و سه بلا در دوازده سال و سه بلا در دوازده سال و آن شش بلا اینک میسر میسر بود و در دوازده سال اول آن که سستی خدا برکت را از عمرش و در سستی نکر بر میسر بود خدا برکت را از روزش میسر آنکه صریح نماید خیر حلاقت صلوات و خیر از اوصافش چنانکه هر عمل خیر که در دنیا بجا آورده اجرو مردی بر آنها ندارد و در آخرت بخیر آنکه با او دعاهای او و بیعت آسمان شش آنکه نیست از برای او خط و خطی در دعاها خیر صلوات و خیر از برای مسلمانان و اما آن سه بلا اینک میسر میسر بود و در وقت مرگ اول آنکه میسر میسر بجا است و خوار و در سستی آنکه میسر میسر است و آنکه میسر میسر بجا است و در حال نوع نشو و نشود که هر کس که دعاها عالم دنیا را بشامد عطش و سکن و دفع نمیشود و تا آنکه میسر میسر دعاها و آنکه میسر میسر دعاها و آنکه میسر میسر دعاها

در سبب آنکه شکر میکند خدا را و فریادش را است و آنکه فریادش پویند و غلام
 و نادر یکست علاء بر عذاب فریاد و اما آنکه بلا پیش که می رسد با و در روز قیامت
 و فتنه که از قبر بر دوز می آید اول آنکه موکل می نماید خدا را و ملکی را که بکشد
 او را بجا آنکه و خواری بر صورتش لیست ختم در خالینکه تمام خلایق با و
 می کشند و سبب آنکه حسا او را بکمال شدت و سختی می نمایند سبب آنکه
 نظر رحمت می نماید خدا بسوی او و توکیر و پاکیزه می کند او را و از برای او سنت خدا
 الیم در آورده و سختی و سبب ملک موت حضرت عزرا بیل عرض نمود و سخت
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که در شرف و غربت منین اهل خانه و جاد و نشین
 بنیت مکر آنکه من آه از انجس و شخص منیام در هر روز و هر شبی پیغمبر صلی الله علیه و آله
 فرمود تقصیر آنها را می نماید در اوقات نمازها اگر آن شخصیکه تقصیر از حال او شد
 کثافی است که مواظبت دارند بر کثافت و نمازها در اول وقت تلفین او می کنند
 طیبه لا اله الا الله و کلمه مبارکه محمد رسول الله و در می نمایند از او بپس
 سبب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود می رسد شفاعت من فرمای
 یکسان آنکه ناخبر می اندازند نمازهای واجی از اول اوقات آنها حرام می
 و آید شد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در میان مسجد و حال آنکه جمعی از اصحاب
 در آنجا بودند پس فرمود می دانید چه فرموده پروردگار شما عرض کردند خداوند
 بهتر میداند فرمود پروردگار شما می نماید کسیکه بجا نیاید و در این نمازها
 واجی بخجانه زاد را و اول وقت و کمال محافظت را بر آنها بنیاید ملاقات خواهد نمود
 مراد در روز قیامت و حال آنکه از برای او عهدی است که بواسطه آن عهد او را
 هشت منیام و هر کسیکه بجا نیاید و در آنها زاد را و اول وقت و محافظت نماید بر آنها
 او را من است اگر خواهی عذابش منیام و اگر نخواهی غایب از من او را پیچیده حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود هر کسیکه بجا نیاید و در نمازها بخجانه زاد را و در غیر اول

و قیامت نمازها طبع می شوند مظلم و سبب می گویند مرا ضایع نمودی خداوند بخجانه
 نماید همچنانکه مرا ضایع نمودی پس از این بیان آنحضرت فرمود اول چیزیکه سؤال
 میشود از بنده چون وادارد و از پیش روی خدا است از برای سؤال و محاسبه نماز
 اگر نمازش پاکیزه شد سایر اعمال او بواسطه پاکیزگی نماز پاکیزه میشود و اگر نماز
 پاکیزه نشد هیچ عملی از اعمال خیرش پاکیزه و مقبول در کمال حق نخواهد شد
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود پیوسته شیطان از بند
 غایت و نرسایان است مادامیکه نمازهای بخجانه زاد را و اول وقت می کند و پس
 ضایع نماید آنها را بواسطه نکادردن در اول وقت بحالت بهم می رانند و اول وقت
 بکناه های بزرگ و عظیم می اندازد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 در آنم چنینکه از دنیا رحلت فرمود حالت غماض دست داد بعد بپوش آمدن
 نمرسد شفاعت من بمسلمانیکه ناخبر بیندازد نمازهای بخجانه زاد را و اول وقت
 حضرت عبد الله بن مسعود گفته سؤال کردم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 و آله که کدام یک از اعمال است که محبوبتر است بسوی خدا فرمود کدام یک از نمازها
 واجی زاد را و اول وقت عرض کردم پس از نماز زاد را و اول وقت چه خبر فرمود پس
 بپدر و مادر و باز عرض نمودم پس از این که سید و مادر چه خبر فرمود همه نمودن
 و دلا خداوند پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود نماز سئونین
 پس هر مسلمانیکه فک نماید نمازش با پس بچشود بپوشا خراب کرده و هر مسلمان
 که نمازهای بخجانه زاد را و اول وقت نکارد داخل و کمال خواهد شد و کمال وادی
 و در آن است در جهنم همچنانکه خدا بنهاد در قرآن فرموده قَوْلَ الصَّالِّينَ الَّذينَ
 عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ
 که از این استقامت و توبه از حزن نمازها زاد را و اول وقت می کند و در اول وقت
 نماز مسعود کند بکارهای دنیوی

در هجده سوال نمودند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و از بهترین اعمال فرمود بهترین اعمال بجا آوردن نمازهاست در اول وقت

نابینا در شهر خندان امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام فرمود نیست بلکه محبوب تر باشد بویختن از نماز پس مبارک است مشغول نماز باشد و از گذاردن نمازها در اول وقت کاری از کارهای بزرگتر که خداوند متعال و نکویش نموده در قرآن جماعتی از مسلمانان را باین امر قویاً توصیه فرمود **لَا تُخَلِّفُونِ الْيَوْمَ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاعَةً** یعنی بپل که آن وادی مخصوص در حجت باشد و شما را که اینک در اول وقت بواسطه اشتغال یا مورد تنویر غافلند از بجا آوردن نماز در اول وقت پس و با صحت کرد و فرمود بدانند که خوبان از دشمنان شما بواسطه گذاردن نماز در اول وقت بینما بیند بعضی بعضی بگو نماز خود را لکن خداوند قویتر است و نماز او قبول نمینماید مگر آنچه از اعمال که خالص از بجا آمدن باشد و از **هشتم** حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام فرمودند و این حدیث است که حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام فرمودند که وصیت میکنم نمودن ایستادن من بجا آوردن نمازها را در اول وقت بسیار است **هشتم** حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام فرموده بر شما باد بجا نمودن بر اوقات نمازها پس نیست از من کسی که ضایع کند نماز خود را بیکبار در اول وقت چهار مرتبه **هشتم** حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام روزی در جنگ صفین مشغول بجهاد بود و مع ذلک نظر میکرد بر وضو خود شبیه بن عباس عرض کرد با امیر المؤمنین چه مقصوداری از این نظر منظر منظر میکنم بفرموده خود شبیه بپایان اول و اوال ظهر شد تا نماز گذاردن بن عباس عرض نمود حال که وقت نماز نیست چرا که مشغولم بجهاد و جنگ پس این عرض را

فرمود بر چه چیز با این جماعت جنگ میکنم جنگ با انجاعتی نمائیم از برای نماز که ستون دین اسلام است بن عباس میگوید که بگو فرمود آنحضرت نماز را هرگز فرمود لبه الهی بر پا نوری **هشتم** ابو بصیر گفته که شنیدم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که میفرمود هر سهوی که در نماز واقع شود از نماز کاسته می نماید الا آنکه خدا آنها را تمام میکند بگذاردن نوافل آن نماز معجل فرمود اول چیزیکه با جتنابند از امتیاز نماز است پس اگر قبول شود نماز سایر اعمال بنده قبول میشود پس فرمود بدین حدیث نماز همیشه بلند شود در اول وقت بر میگردد لیست صاحبش شنید و بفرمانی میگوید مرا حفظ نمودی خدا تو را حفظ نماید و چون بلند شود در غیاب اول وقت بفرستد بر میگردد لیست صاحبش بپا و ظلمانی میگوید مرا ضایع نمود خدا تو را ضایع نمائد **ششم** حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود هر مؤمنی که محافظت نماید بر نمازها و اجوی پس بجا بیاورد آنها را در اول وقت از غافلین نیست **هشتم** حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود هر کسی که بجا بیاورد این نمازها و اجوی در وقت در حالیکه عارف و شناسا باشد بخوابها و اختیای نکند بر آنها غرورها از کارهای دنیوی می نویسد خدا از برای او نوشته که عذاب نکند او را و هر کسی که بجا بیاورد آنها در غیاب اول وقت و اخبار کند بر آنها غرورها را در اینصورت است ما خداست اگر بخواهد او را می آرد و اگر بخواهد عذابش میکند **هشتم** حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود هر مؤمنی که محافظت نماید بر نمازها و اجوی پس آنها را در اول وقت بگذارد از غافلین نیست و اگر بخواند در نماز و اجوی کرد اول وقت میکند در صد آیه از قرآن پس او را از کوششها شد **نهم** حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرموده **شده** چیزی است که کفایت کند آنها را اینست اول دوست و ضو گرفتن در هواهای سرد و **یوم** در تن شهادت بگذاردن نمازها را بجماعت **سیتم** محافظت نمودن بر بجا آوردن نمازهای

واجب باد اول وقت بلیست هر آن بان بن سلب میگوید که نماز گذاردن نماز
در عقب سر حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در سفر مکه در بنایان
مزدلفه پس چون برگشت از سفر مکه در بنایان و فرمود ای آن بان هر مسلمانی که
بر پا دارد حد و نمازها پنجگانه را واجب را و محافظت نماید بر گذاردن
اظهار اول وقت نشان ملاقات خواهد نمود خدا را در روز قیامت
و حال آنکه از برای او عهدهی است نزد خدا که بان عهد را داخل بهشت
می نماید و هر مسلمانی که بر پا دارد حد و اظهار محافظت نماید بر گذاردن
اظهار اول وقت ملاقات می نماید خدا را در حالیکه نیست عهد از برای
او اگر نخواهد خدا او را عذاب می نماید و اگر بخواهد او را مبادرت بلیست
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود هر مسلمانی که در عصر اول وقت
نماز گذارد نمازش قبول درگاه حضرت پروردگار نیست بلیست و هر مسلمانی
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود هیچ روزی بزرگتری نیست که نمازها
باشد در آن روز بر مردم وقت زوال ظهر مگر آنکه بوده است از برای امام آن
زمان را ندانی برای خورشید تا آنکه ظاهر شود پس حجت گرفته بر اهل
هر شهری و دهی تا معلوم شود که چه کسانی اهتمام کرده اند بر بجا آوردن نماز
در اول وقت و چه کسانی ضایع نموده اند نماز را بگذاردن آن در عصر اول
وقت بلیست سیم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود باید که
پنج حضرت از خرد و شرف اول محافظت بر اوقات نمازها که خدا و فرشتگان
میکنند بدو خدا در اول طلوع فجر و اول زوال ظهر و غروب و غایت داشتن
سیم سخاوت داشتن چهار فقره شجاع بودن بخیر کردن زواج و
الزانی و بخل و رخصت پسندیده است که بنوا بیدالت در بین آنها قرار
نمورد و اگر نه حرام است تعدد زواج و اولیة ثانی الا به فان حرم الله تعدد احوال

میشود

و چهارم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود در بخل و سخاوت که در
هر مسلمانی که باشد او آمده شد و وفات نماید و کونه از او دوری کن پس دوری کن
عرض کردم کدام است آن حضرت فرمود بخی و مواظبت داشتن بر بجا آوردن نمازها
در اول وقت و هر مسلمانی که مواظب باشد نمودن بر برادران در بخی بلیست و هر مسلمانی
که مواظب باشد حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مواظبت کند شیعیان را در روز و شب و وقت
و در اوقات نمازها ببیند که چه گونه است مواظبت آنها بر اوقات و چه در آن
اگر میباید به ببیند چگونه حفظ می نمایند نمازها را در روز و شب و نمازها را در روز و شب
اموالشان ببیند که چگونه مواظبت ایشان بر برادران و بر خود و بر اموال
بلیست ششم بن عباس میگوید سوال نمودم حضرت صادق علیه السلام
از آنکه هر چه گوید از آنکه هر چه گوید از آنکه هر چه گوید از آنکه هر چه گوید از آنکه هر چه گوید
سبطان است فرمود نه هر کس که میگوید میگوید در نماز بلکه مراد از اینها و غایت
روا گذاردن و سستی کردن از امر نماز است بلیست و حضرت صادق علیه السلام
فرمود شناخته میشود اهل خویش حضرت اول باید نظر کنند بر رفتار و هم نشینان که در
درهم باید نظر نمایند بر رفتارها پس که چه گونه است گفت بجا آوردن نمازها در هر وقت و هر جا
سیم اگر صاحب حال است باید ملاحظه شود که در چه مصرف از اخرج می نماید بلیست و هر مسلمانی
حضرت صادق علیه السلام فرمود هر مسلمانی که در نمازها در اول وقت بر گذارد نمازها را در آخر وقت
از بر او من از اول و او مالش بلیست سیم حضرت صادق علیه السلام فرمود مضیلت اول بر وقت نمازها
مضیلت اخوند بر بناسی امر حضرت امام علی النقی علیه السلام فرمود که چون خدا ناکم نموده است
عمران علی بنی و آل و علیه السلام حضرت مؤخره که خدا با چنین است و کسانی که نمازها را خود را در
اوقات بجا می آورند خدا فرمود جزاء ایشان را است که آنچه مضیلت
نمایند از من با آنها عطا میکنم و بهشت خود را
مباح می نماید از برای آنها

در کتب پیش کنج حدیث در خصوص اینها یا اگر متنازع برین است
قد در خصوص اینها و فضیلت
بجا آورده اند

حَدِيث حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بدینکه محبوبترین
 اعمال بسوی خدای عز و جل نماز است پس از آن منگی کردن بخلق و پس از آن حجام
 نمودن با کفار **حَدِيث** حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در فضیلت سیر از
 شصت و صدایابی بانی در فرموده ای باز را الله تعالی روشنی چشم مراد نماز
 مهر فرموده و نماز را محبوب من بناخته است چنانچه کرسنه را دوست دارد
 طعام و نشئه را خواهان آب گردانیده بدینکه کرسنه چو طعام میخور و سیر شود
 و میباش از آن بر طرف میگرد و نشئه چون آب بنیاشامد سیراب میشود و غشش زایل
 میگردد و من هرگز از نماز سیر نمیشوم و همیشه خواهان آنم **حَدِيث** ابوذر میگفت
 خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کردم یا رسول الله بدینکه شما
 میکنید مرا بنماز نماز چه چیز است فرمود نماز بهترین اعمال است پس هر کس میخواهد
 نماز مستحبی را که بجا بیاورد و هر کس میخواهد آنرا زیاد بجا آورد **حَدِيث** حضرت
 خضر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود نماز بهترین اعمال است پس هر کس میخواهد نماز
 مستحبی را که بجا بیاورد و هر کس میخواهد آنرا زیاد بجا بیاورد **حَدِيث** پیغمبر
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بخات بدینکه خود را از آتش و عذاب
 جهنم و مشغول با اعمال خیر شوید و بهترین اعمال شما بجا آوردن نماز است

مستتر حدیث حضرت یحییٰ علیہ السلام

ہر کہنی کے اوشمادود پنا نماز بیشتر مجا

۱) و داده باشد در هشتاد و چهار

وَذَا لَيْسَ بِشَيْءٍ لَكِ

حل مش

حدثت هكفتهم
في الخطبة السابعة عشر بعد المائة من خطب كاتبة الحج الباقية
ومكان لم عليهما كان في جوف هذا الخطبة

ثُمَّ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَخَامَتُوا عَلَيْهِمُ اسْتَكْبَرُوا مِنْهَا وَفُتِنَ الْفَاسِقُونَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كَيْدًا مُزَوَّنًا أَلَا تَتَذَكَّرُونَ إِلَى جَوَابِ أَهْلِ النَّارِ حِينَ سَأَلُوا مَا سَأَلُوكَ
فِي سَفَرِنَا إِلَيْكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ أَفَإِنَّا لَكَاذِبُونَ حَتَّى الْوَرْدِ وَظَلَمْنَا أَلْوَاحَ
الرِّبِيِّ وَشَبَّهْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِأُمِّهِ تَكَوَّرَ عَلَى نَابِ الرَّجُلِ هُوَ يَفْضِلُ مِنْهَا
فِي الْيَوْمِ حَسَنٌ مَرَاتٍ فَمَا عَسَى أَنْ يَفْعَلَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا وَقَدْ عَرَفَتْ حَقَّهَا رَجُلًا مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ لَا تَسْغُلُهُمْ عَنْهَا زِينَةُ الدُّنْيَا وَلَا فِرَّةُ عَيْنٍ مِنْ وَلَدٍ وَلَا مَالٌ يَقُولُ
سُبْحَانَ رَبِّي أَلَا إِلَهِمْ إِلَّا اللَّهُ وَلا يَبُحُّ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ
وَكَانَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالنَّبِيِّينَ مَعْدَانِ النَّبِيِّينَ

لَقَوْلِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَآمُرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ

عَلَيْهَا نَحْنُ بِأَمْرِهَا أَهْلُهُ وَنَجِبُهُ

عليها فقه

فرج ما در خطبه و پیش و پیش هفتم از خطب کتاب فی البلاغه است که
مولای مبین و امیر مؤمنان علی بن ابیطالب علیه السلام و شیعیان و دشمنان خود
و سبب میفرمود که بر عهد خود بیکدیگر نمازدا و آنها را در اول وقت بخوانند
و بسیار بخوابانند و نماز را و بواسطه آن تفریب میجویند بسوی خدا چرا که نمازها
پنجگانه بر اهل ایمان نوشته بر سبیل و جوب آنها ملاحظه نمیکند بسوی جواب
اهل حتم در آنوقت که از آنها سؤال مینمایند خزنه حتم چه باعث
شد که شما را و او در حتم نمود خواهند گفت که ما

دودِ بنا و نمازِ مینِ کردیم

وہ سب سے پہلے

و بدرسینکه نماز میزد کاهانرا مانند ریختن برک از درخت درها میکند
 کاهانرا از شخص نماز گذار مانند درها کردن و پنهان از شخصیکه او را بر پنهان
 بسته باشند و تشبیه فرموده نماز را حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بحیثی است که
 بوده باشد بر در خانه شخص که صاحب خانه غسل نماید از آب آن چشمه در هر روز
 و شبی پیغمبر شبیه کرد دیگر چیزی از کثافت و عجز باقی نماند و بجهت آنکه شناختن
 نماز را جاعلی از اهل ایمان که مشغول نمود ایشانرا از مجامع آوردن نماز و بیت منافع
 و در شنائی چشم از اولاد و مال خدا میفرماید در آیه حق هفتم از سوره نور
 میکند خدا را در نامداد و شبانگاه اشتباهی که غافل نموده ایشانرا از نماز و عبادت
 و فرود آمدن از یاد خدا و از برپا داشتن نماز و از دادن رکوع و حضرت پیغمبر صلی
 الله علیه و آله بعد از مرده دادن خدا را بهشت بسیار میگوید
 و بعد خود قرار میدارد و در خصوص مجامع نماز و صبر میگوید
 بهشت فرماید خدا را که و امر اهلک بالصلوة و الصبر علیها
 ای پیغمبر و ادا ر کسان خود را بجا آوردن نماز و صبر بکنای از نماز
 و صبر آن است که هم امثال فرماید خدا را که و امر میگوید
 کسان خود را بنماز و امید داشت خود را در مشقت
 و شکبائی و اینفرماید خدا را که و امر میگوید
 از سوره طه میباشد

هشتمین حدیث حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود که هر که نماز
 کدام آیه است در کتاب که پیشتر سبب مبارک شده است عرض کردند آیه
 ان الله لا یغفر ان یشرك به و یغفر ما دونه ذلك این آیه است فرمود که
 و لکن این آیه نیست بعضی عرض نمودند آیه و من یعمل سوء
 او یظلم نفسه ثم یتوب الله بحدیث خود را حتما

نماز

فرمود خوب است و لکن این آیه نیست بعضی عرض کردند آیه و الذین اذاعوا فحشا
 او ظلموا انفسهم ذکر و الله فاستغفروا الذین هم فرمود خوب است و لکن این آیه
 کسر ساکت شد مردم آنحضرت فرمود دیگر آیه نمیدانید عرض نمودند و الله
 دیگر نمیدانیم آیه را فرمود شنیدم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که میفرمود
 این که پیشتر سبب مبارک میباشد در کتاب خدا آیه و ام الصلوة طریقه آنها
 و زلفا من اللیل ان یستأجروا الشیطان ذلک ذکر الذکر این است تا آخر
 بعد بمن فرمود تا عمل چشم با آنکه سبب مرا میبویست نموده بر آستین از برای تبارک
 خلق و از ایشان که یکی از شاهان را بر میخیزد از برای حق و کوفتن پس از آن
 میفرماید از جوار حق کاهان پس همینکه استقبال نمود مصیوت و بقلش از برای
 یکی از نمازهای بیکانه اش بر میخیزد و در نمازش که بر او نباشد از کاهان چیزی
 و در بیکانه ای مثل آورد میشود که از نماز متولد شده پس خدا نکرده اگر در نماز
 در نماز کاهی از او صدامد شد نماز دیگر از نمازهای بیکانه اش همین طور کاهان
 میشود و میفرماید و هکذا الی ما شاء الله حدیث
 علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود نیست علی که میفرماید شد و بعد از آن
 از نماز پس بنماز مشغول کند شما را از مجامع آوردن نماز چیزی را آورد بنماز بجا
 که خدای عز و جل مدمت فرموده حاکم علی را که چند را بختی بنماز ندارند
 در سوره ماعون در آنجا که فرموده قو بل المصلین الذین هم عن صلاتهم
 شاهون بعضی های مجال اشتباهی که بواسطه اشتغال با امور دنیوی غافلند از
 نماز و آنرا در اول وقت بجا نمیدانند حدیث
 امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود که در مجلس
 از این فرمود و بنما و صبا باقی شیعیان و در
 نموده از جمله مخصوصان او

الله فی الصلوة فلهما خیر العمل واهما عمود دینکم یعنی از خدا بزرگتر
در خصوص نماز چرا که نماز بهترین اعمال است و آن ستود بر شایسته
و ثبت و ضبط است آن و ضایع و ضعیف است از حلد و یم فرود کانی که در شهر
طبع رسیده در او آخر کتاب صابا اهل علم با بخار جوع نماز بند خداست
در یکی از فقرات مکتوب بیست و نهم از مکتوبات باب و بیست و یک کتاب هیچ البلاء
که حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود داشته صل الصلوة
لوفیها المؤمنین لها ولا تحل و فیها الفراق ولا یؤخرها عن فیها لا شیغال و اعلم
ان کل شیء من عملک یبع لصلواتک یعنی باید نمازها را در اول اوقات
بجا بیاوری و نباید آنها را بجهت فراغت یا کاری پیش از دخول وقت گذاری و نباید
آنها را از وقتشان تا آخر ببندازی بواسطه مشغول بودن در اول وقت یا بود
دینویته و بدینکه هر چیزی از اعمال خیرت تابع نماز است یعنی اگر نمازت
صحیح و درست شد و بدجه قبول رسید بواسطه اهتمام نمودن بکدام آن در
اول وقت سایر اعمال خیرت نیز صحیح و درست میشود و بدجه قبول خواهد رسید
و اگر بواسطه غایت یا بدین ترا در اول وقت نگذاری و نمازت رد شد بدجه
قبول نرسید سایر اعمال خیرت نیز رد میشود و مقبول در کاه نمیخواهد شد
حدیثی و از وی هم حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که اگر کسی
هر کسی ملاقات نماید خدا را با داشتن آنها داخل بهشت خواهد شد اول شهنا
دادن بکلمه طیبه لا اله الا الله و یم بکلمه مبارکه محمد رسول الله ستم هزار مرتبه
بجست آنجا که حضرت صلی الله علیه و آله از جانب خدا آورده چنانچه بر داشتن
نماز پنجشنبه و آن روز ششم روز کوفتن ایام شهر رمضان هفتم روز قیامت
خانه خدا با استطاعت هشتاد و سه سال شنیدن محمد و آل محمد و مجتبیان آنها
بهم نزاری حسین از دشمنان محمد و آل محمد و مجتبیان آنها

و هم را جنتا کردن و استعمال شکران مایه جامده حدیثی است
معتوب بر و کتب گفته که سوا نمودم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را از
بندگان نفرت بچوبند بواسطه آن بسوی حضرت پروردگار فرمود منیدانم
در بین اعمال خیر را بعد از معرفت اصول دین بهتر باشد از نماز بعد از نماز
ملاحظه نمیکند که بنده صالح حضرت عیسی بن مریم علیه السلام گفته و او صانع
بالصلوة و الزکوة ما دمت حیا یعنی موصیبت کرده که اگر ایجا آوردن نماز و زکوة
زکوة ما دامیکه زنده ام حدیثی چهارم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
فرمود محبوبترین اعمال بسوی خدا عز و جل ایجا آوردن نماز است و نماز آخر و صیبت
پنجشنبه است چه که خوب است که شخص غسل کند اگر غسل لازم داشته باشد یا
انکه بر وجه کمال و صوبیکه پس از فرمودم دور شود بطوریکه کسی او را نبیند پس خدا
مشرف شود بر او و بر بیند او را که در رکوع و سجود نماز است بدرسیند که منید
چون سجده کند سجود شرا طول دهد فریاد میکند ابلیس ای زانی بر من که اولاد آدم
اطاعت خدا نمودند و من خدا را عصیان و نافرمانی کردم و ایشان خدا را سجد کردند
و من از سجده او ایام نمودم حدیثی پنجم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
علیه السلام فرمود که اگر کسی با شهادت عملی هزار گزاردن حج مکه کرد
شانزده مرتبه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود بکن نماز را ای
بهر است از بیست حج و یک حج بهتر است از یک طاقی هزار طلاق که در راه خدا
آنها را انفاق نمایند تا تمام شود حدیثی ششم حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام فرمود طاعت خدا عز و جل
خدمت کردن او و سب و درو
زمین و بیست و چهار
از خدا

خدا

کتاب هدیه ال محمد علیه السلام

۲۶۱

و آن عزت

اگر چه سرعت کنید و بشناید بجا آوردن چیزی که سبب رسیدن کار و شایسته
اگر چه سرعت کنید و بشناید بجا آوردن بعضی اعمال خیر و آن
نماز است اگر چه سرعت کنید بجا آوردن و بپوشیدن

اعمال و کارها خیر و آن نماز است

فَکَرِبُیْسِبِیْکَ بِکَ حَضْرَتِکَ صَلَواتُکَ عَلَیْکَ وَاٰلِکَ سَلَامُ
الْعَظِیْمُ مِنْکَ صَلَواتُکَ عَلَیْکَ وَاٰلِکَ سَلَامُ

حدیث حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود نیست با این که کافر شدن
مگر آنکه بزرگ نماز واجب از روی عمد یا آنکه مستثنی نماید در بجا آوردن

حدیث و شمس فرمودند هر مسلمانی که بزرگ نماز از روی عمد نماز واجب را
پس بپوشد که کافر شده بخدا حدیث فرمودند هر مسلمانی که بزرگ نماز

واجب را در حال تنگی امید نباشد آن ندانند یا شد و از عقاب بزرگ آن بپوشد
پس من پاک ندارم که بدین بپوشد یا نصرت را با کبر بپوشد حدیث فرمودند هر

مسلمانی که روزانه هفتاد و نوار و یکصد هفتاد و پنج بار از زبان کند یا در
هفتاد و نوار و یکصد هفتاد و پنج بار از زبان کند یا در هفتاد و پنج بار از زبان کند

بزرگ نماید نماز واجب از روی عمد حدیث و شمس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمود که هر مسلمانی که روزانه هفتاد و پنج بار از زبان کند یا در هفتاد و پنج بار از زبان کند

حرفش میباشد شمس را همان هفتاد است و شمس بطیفة زمین هفتاد و هفتاد
در وسعت از مشرق تا مغرب فریاد مینماید یا علی صوت که گمانند کسانی که با خدا

در رسول در دنیا جنک داشتند و نمره می نمودند جبرئیل میگویی
چه اشخاص را میخواهی میگوید پنج طایفه از مسلمانان را میخواهم

اول ثارک الصلوات و دوم کسانی که در دنیا
زکوة مال خود را نمیدادند ستم

کسانی که

الطیعو او الرسول و لعلکم ترحمون

۳۰

کسانی که در دنیا با خوار بودند چنانچه در دنیا
خورند شراب و سایر مستکرات مایه و جامده بودند
پنج نفر کسانی که در دنیا در مساجد
سخن دنیا مینگفتند

| | |
|-----------------------------|----------------------------|
| دشمن از کبری متحد خوشتر کرد | نابود ممکن که کردانی اسپر |
| قطره با فلزم بخوابی بکند | ایله اسناد و پیش خوب میکند |
| حلیه از سبالتش نکند | چینه حجه فرحون برزد |
| بعد از آفتاب این بد عتاب | بعد از آفتاب آفتاب |
| ای عذابانی کز فرشت | بی بلرزد آفتاب خورش |
| نوعه وادنه خصم خودی | خبر غم اشرا که تو بهیتم شد |

| | |
|-----------------------------|----------------------------|
| دشمن از کبری متحد خوشتر کرد | نابود ممکن که کردانی اسپر |
| قطره با فلزم بخوابی بکند | ایله اسناد و پیش خوب میکند |
| حلیه از سبالتش نکند | چینه حجه فرحون برزد |
| بعد از آفتاب این بد عتاب | بعد از آفتاب آفتاب |
| ای عذابانی کز فرشت | بی بلرزد آفتاب خورش |
| نوعه وادنه خصم خودی | خبر غم اشرا که تو بهیتم شد |

| | |
|-----------------------------|----------------------------|
| دشمن از کبری متحد خوشتر کرد | نابود ممکن که کردانی اسپر |
| قطره با فلزم بخوابی بکند | ایله اسناد و پیش خوب میکند |
| حلیه از سبالتش نکند | چینه حجه فرحون برزد |
| بعد از آفتاب این بد عتاب | بعد از آفتاب آفتاب |
| ای عذابانی کز فرشت | بی بلرزد آفتاب خورش |
| نوعه وادنه خصم خودی | خبر غم اشرا که تو بهیتم شد |

| | |
|-----------------------------|----------------------------|
| دشمن از کبری متحد خوشتر کرد | نابود ممکن که کردانی اسپر |
| قطره با فلزم بخوابی بکند | ایله اسناد و پیش خوب میکند |
| حلیه از سبالتش نکند | چینه حجه فرحون برزد |
| بعد از آفتاب این بد عتاب | بعد از آفتاب آفتاب |
| ای عذابانی کز فرشت | بی بلرزد آفتاب خورش |
| نوعه وادنه خصم خودی | خبر غم اشرا که تو بهیتم شد |

قال الله تبارک و تعالی فَاَلَا یَذَّکَّرُ السَّاعِیْنَ مِنْ سُوءِ اَلْعَمَلِ
وَمَا کَانَ لِلّٰهِ لَیْظِلُّهُمْ وَلَکِنْ کَانَ اَنْفُسُهُمْ یَظْلُمُوْنَ

حدیث فرمودند در تفسیر این شصت و سه مرتبه که خدا فرموده
تعلیم بر بندگان خلفا صلوات الله علیهم و آتی السهوایت منوف بلفون

غیا که عی ما ری است بزرگ که در زج آن شصت سال راه است عرض
از بی سال راه است و از آن وقت که خدا آن را خلق نموده ده هفتاد و شصت

نوزده و گشوده خواهد شد همان او مگر بگوشش و طایفه
یکی تارک الصلوات و دیگری کسانی که شراب

و مستکرات را میاشامند

حدیث

71

و نماز

10

ماوراء

میشا شد و در بعضی موارد چنین خواهد شد بلا کلام حدیث فی سبیل
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم شخصی نماز بجا میآورد و در بین نماز بار
 بازی میکند فرمود این مرد هرگاه دلش بواسطه یاد خدا خاشع بود اعضا
 و جوارحش نیز خاشع بودند چرا که دل نمیزد یاد شاهنشاهی جوارح ظاهر و باطن
 رعیت و شکر و شکر نیست که رعیت محکومند بیک پادشاه حدیث بیستم
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که خدا فرموده عجم را از بندگی
 نماز پیشه و میدانند بسوی که بلند میکنند و در کتب خود یاد و پیش روی چه
 کس اینست و مع ذلک او را پندگی و خواب میکند حدیث بیست و یکم
 فرمودند هرگاه کسی بر شخص بیچاره سال و حال آنکه از او چیزی بخواهد
 خدا بیک نماز قبول نکرده بعد فرمود بدستیک خدا قبول میکند و اگر
 پس چگونه قبول می نماید نماز پر که خوب نیست و بطور استخوانی است
 حدیث بیست و دوم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند
 که میگردد بر شخص بیچاره سال و حال آنکه خدا قبول نکرده
 از او بیک نماز را پس چه چیز است از این بدتر شام بخوابد سینه شامی شناسید
 از همسایگان و دروغی خود را شخص بیچاره بدین را که هرگاه نماز بجا آید
 از برای شخصی از شما از او قبول نمیکند از جهت استخفافی که بجا آوردن آن
 نموده معجزات فرمود بدستیک خدا قبول نمیکند بیک چیز دیگر را پس چگونه
 قبول می نماید نماز پر که بآن استخفاف شد حدیث بیست و سوم فرمودند
 که اگر بر شخص شصت سال یا هفتاد سال و حال آنکه خدا بیک نماز
 قبول نکرده حدیث بیست و چهارم در حدیث مفصل
 حماد بن علی در صافه بیاض حضرت

امام جعفر صادق علیه السلام و پیش که امر نمود خادما بنما گذاردن و نظر
 نمود بنمازش و بدستیک جمع آداب مستحب نماز نیست با آنکه نماز حق است
 ظاهر شرع صحیح بود فرمود ای حماد خوب بنشین و نماز بجا بیاور و چه فدیج
 و زشت است بحال شخصی از شما مسلمانان شیعه که بنماید و شصت سال
 و یا هفتاد سال و بیک نماز یا آداب تمام نکرده باشد شصت
 عمرت از پنجه گذشت و بیک سجود کت بکار آید نکردی ای حماد
 حدیث بیست و چهارم فرمودند بر نماز ملکی موکل است که نیست از برای او علی
 غیر آن خدا نماز همبیک نماز گذاردن نمازش فارغ میشود آن ملک نماز آن نماز گذارد
 میکند و صعود میدهد از آسمان پس اگر آن نماز هائی است که قبول شد
 یا ملک گفته میشود بر گردان آن را بر این بنده آن ملک آن نماز فرمود و آورد
 بصورت صاحب حدیث بیست و پنجم شامی هم چون از آداب و آمده بعد از نماز
 نماز یکی حاجتی را از خدا خواستن است حدیث بیست و ششم حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 فرموده همبیک بنده از نماز فارغ میشود از خدا بواسطه اینست که بنماز حاجتی
 خدا میفرماید بملک نظر کنید بسوی این بنده که نماز واجب کرده مرا بجا آورده
 از من حاجتی خواسته که با خود را از من مستغنی و بی نیاز میداند بیک نماز
 و بریندا از بر صولش حدیث بیست و هفتم فرمودند از برای هر چیزی صورتی است
 دین شما اهل اسلام و جماعت شیعه نماز است پس بنماز اینچ و زشت نماید
 از اهل اسلام و جماعت شیعه صورت دین خود را از برای هر چیزی بنماید
 و بیانی نماز نگیرد حدیث بیست و هشتم حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 و آله فرمود ای امت من و این جماعت مسلمانان ضایع نکنید
 نماز خود را زیرا که هر مسلمان بیک ضایع نماید
 نماز خود را خدا لعن او را و لعن او نماید

و صورت

باقادون و فرعون و هامان و لازم است برخدا که اینها مقان و داخل جهم نماید
 با سایر منافقین معجزه فرمود و ای بر حال کسی که بی اعتنا نماید با جز نماز حد
 نوزی هم حضرت امام رضا علیه السلام فرمود از برای نماز گذار سه حصه
 یکی آنکه شاره پیشو بر سرش رحمت الهی از بالا ای سمانافروز سرش را بر آنکه احاطه
 می نمایند با و ملک که از موضع دو قدمش تا بالای آسمان سه مرتبه آنکه ندای نماید
 منادی می که هرگاه بدانند این نماز گذار که چه قدر فضل و کرامت است و در حال
 نمازش خود را از نماز فارغ نمینماید و چون بنده از برای نماز نیکبختی و الا حرامی
 گوید اقبال می نماید خدا با و بر حمت خود و موکل میفرماید یا و ملکی که بیکر
 و حفظ نماید با ثبات فرشته را که از دهانش بیرون می آید پس اگر اعراض نماید و
 نماز از یاد خدا و فکرش در امور دنیوی باشد خدا اعراض می نماید از او و آن
 گذارد و از بار ملک پس اگر دلش اقبال نماید بر نماز بنام اقبال بلند میشود
 نمازش کامل و اگر فکرش با بی نظری و انظرف رود و بیاد خدا و نماز نباشد
 ناقص میشود از نمازش هر قدر بیکر حواسش به نماز جمع نبوده و از آن غافل شده و بلند
 میشود از آن نماز هر قدر بیکر اقبال بران داشته معجزه فرمود خدا عطا میفرماید
 بقلب غافل چیزی و لکن فرار داده و نوافل نمازهای پنجگانه را از برای آنکه کامل نماید
 با آنها صلوات بومینه را در صورتیکه در بعضی از اجزاء آنها اقبالی از برای شخصیت
 بواسطه پرتی حواس خدایت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود هر
 مسلمان بیکر حواسش در نماز بجا آوردن دیگر نماز برود خدا میفرماید
 ای بنده من حواسش در پیش چه کس رفتن با پروردگاری غیر من
 میخواهی و آیا ندانند که من سوی من میطلبم آیا بگوید که
 بجز من طلب میکنی و حال آنکه من اگر بگویم
 و اجود لا جود من افضل السطن

میباشم بنو ثوابی میباشم که اندانند داشته باشد اقبال من نما و حواسش من
 باشد زیرا که من بر نوافل دارم و ملکی که من بر نوافل دارم پس اگر آن نماز
 گذار مسلمان حواسش به نماز و یاد خدا آمد گناه او را و میریزد پس اگر در
 مرتبه حواسش به نماز مورد نبوی رفت و پریشان شد خدا و مرتبه آن
 خود را عود می دهد پس اگر اقبال نمود نمازش و بیاد خدا بود خدای امر را
 گناه او و عفو میفرماید از آن پس اگر در مرتبه ششم حواسش رفت به نماز
 خدا سخن اول خود را عاده میفرماید پس اگر اقبال نمود بر نماز و بیاد خدا افتاد
 باز خدای امر را از این گناه را پس اگر در مرتبه چهارم حواسش را مورد نبوی
 مشغول شد دیگر خدا را این مرتبه با و التفات نمیکند بلکه
 انا و اعراض می نماید و تمام ملکی که بواسطه اعراض
 خدا اعراض می نماید پس خدا میفرماید ای بنده
 تو را بجا خود و گذاردم دیگر شوکان

بنام

اعمال باید دانست که عباد و با صفت و در خصوص
 اقدام نمودند بزرگ و اعمال مسطور در این صفات و در ذات خاصه اذان
 در اول وقت صبح و اول وقت ظهر و اول وقت مغرب که بعد از اذان و بعد از
 از برای بجا آوردن نماز جماعت در مدت چهار و نواست و بعد از گذشتن
 نوافل اعمال مکروهه و آثان با اعمال واجبه و اعمال مستحب بر شخص
 بسیار سهل و آسان میشود باید در اینجا تا سپس اصل و ثواب
 بشود از برای تقریب این مطلب با ذهنان خلق تا آنکه همه
 خلق راغب شوند بزرگ و بجا آوردن
 اعمال مسطور در این کتاب

اگر کسی از محمد علیهم السلام و نهاده و نفو ال محمد و نفو ال کلمه باید دانست
 که هر گاه وی و صنعتی و هر علمی کائناتاً ما کان که شخص از آن بیگانه و اجنبی بوده اگر
 اقام نماید بان کاروان صنعت و آن علم مادام که انس و الفت بان نگرفته و در
 در آن فوتی هم منسأ پیده فراموشی یاد آن کاروان صنعت و آن علم هم بداند
 واسطه بفرماید در تحت تصرف و نیست و بزبان عوام الناس و کتب میزنند
 و اگر در مدت چهار روز یا چهل شبانه روز بر خست و مشقت بنده و اگر در
 آن کار و صنعت و آن علم شود از روی بصیرت بواسطه تعلیم و توجیه استادان
 آنکار و آن صنعت و آن علم بامر خلافت شود و از چنین مستخرج شخص عامل میشود و
 شخص عامل در آفتاب فوتی میسرساند و بامر خدا فوتی قلب خود را حفظ
 از فساد و تباهی و صدق و هر گاهی از افراد هر صنعتی از احتیاد و کاری از کار
 ماه است و فوتی قلب دارد بر حسب اختلاف مهارت و فوتی قلب آنها
 در کارهای دیگر که وارد در دار نبوده اجنبی و نابینا و کور است و فوتی قلبی
 ندارد و از آن جهت است که می بینم شخصی که کارش کلاب و عرفی کبری است بر سر
 یک قرابه کلاب و با عرفی بید و امثال آن گذاشته و بداند نهای و باو شال کرده و
 دیگر را حامل شده است و در قرابه دیگر را یکی بدست راست و یکی بدست چپ
 گرفته در بازار با کثرت نود و آمد شد مردم بدن ترس و لرز و آهه راه میروند
 و تمام آنها را هم ساله مبتزل میسرساند و الله این نیست مگر بواسطه فوتی قلب
 و فوتی قلب هم در شخص جسم نمی رسد مگر آنکه شباً فشیاً یعنی بنده و کمر کو شخص
 وارد عمل شود و دیگری که اهل کار نیست و اجنبی است و دلش فوت
 قلب ندارد و در نابینا ترس و آهه او را میباید شد و
 متوسط و اگر در افواه و السینه هیچ میگویند
 نمیتوانند بدوی سر بگذارند و

بان خالت چند قدم بدون گرفتن آنرا بدست راه برود و هم چنین است
 عمل سنگتراشی که خورد ها سنگ در چپ کلنگ دزدن بر سنگ بچشم
 سنگ تراش میخورد با آنکه چشمش باز است بواسطه فوتی قلب او و بر عکس
 بچشم غیر استاد سنگ تراش خورد ها سنگ بسبب ضعف قلب ترس و آهه اگر چند
 کلنگ بر سنگ بزنند میخورد و همچنین است امر کوشت در خصوص بو گرفتن و بو کردن
 در فضل نایبش و در پیش شخص فصاحت و در پیش شخص غیر فصاحت بواسطه توجیه نفس
 فصاحت و فوتی قلبش کوشت بو نمیکرد و بر عکس بواسطه عدم توجیه نفس وجود
 آن و بودن و آهه در غیر فصاحت کوشت در فضل کرمات و نابینان بو نمیکرد و اگر در
 بلکه بگردد بجال خورد و همچنین است عمل بوی فرشته که در نزد اهلش بواسطه
 توجیه نفس و فوتی قلب میباید و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد
 اهلش میباید و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد
 اینچنین است در خصوص بید زدن و بید زدن و بید زدن و بید زدن و بید زدن و بید زدن
 ماشاء الله که بحد و حصر و شماره نمیباید اما این بگویم هر کسی که بخواهد که
 انس و است و در بیکان بنوده بصدن آنها که طاعات حضرت بود و کار است و از
 بابت که دلش در خصوص ایشان بطاعات فوتی ندارد در بین این چهل و نوبت
 حکما از برای او فساد و املا یما و تفاوتی افتد چه در بدنش باشد چه در او
 یعنی اموالش و کسالتش و بسیار شاد است بر شخص مختل این املا یما و فساد
 و از این جهت است که شپید شده و دین شده که چار و اداری که عاد
 بجا آوردن تمام ندارد اگر او را خواهی خواهی و او را ندانند و حق
 از او نیست بجا آوردن نماز قاطع میباید و بگردد
 سایر اشخاص بیکه غرض چار و اداری همان
 و ناولك الصلوة و همینکه

کتاب هدیه فی ال محمد علیه السلام

۳۱۱

اذا واداد اند بکند بکند نماز بدان واسطه افاضه بها بخوبی
چنانچه در این کتاب مذکور است و در کتب کتب
و ناملا یمانت

آن است که اولاً باید دانست هر کانی اولش سختی دارد پس از چندی اندک
سختی رفع شده بخواند خدا حاجت میرسد قلنا الله تعالی فی سحر الانشراح فان
مع العشر لیسرا یا جان شب بیکه بپیدا است تا نبیا باید ملتفت شد که در
شاید صدقات و ناملا یمانت را در بین اینجمل شبانه روز و امر یکی اجتماع
خلو در خانه ها و بازارها و مسجد ها و آبادیها بر بزرگ و کوچک و انبان با عمالی
و دیگری صدق دادن عامه بین
از آنها در هر روز و هر شبی کل علی حسبه هر کسی باندان و متع و مفد و رش علی
الموسیع قدره و علی القدر قدر نباست که کسی چه چنانست باید رمدت از بین
هر روز بکشا هی و هر شب بکشا هی بدهد بفقراء و مساکین و لباس است که کسی
باید روزی صد تومان و یا هزار تومان و پنش داشته باشد بفقراء و مساکین
و خواص بسیار است از برای بصدقات و انفاق در راه خدا انشاء الله
نوشته خواهد شد فلا یاس بدکر بفضله

صدق بلا باشد اندین هم چندم او صدق فون در جان
بکندم کان در هر روزی هزار کجا مدخواست
هر چه داری بصدیق بستان

و اندک روزی
کین کرا

بلان

الله اول اول لعلک کرم

۳۱۲

بیانی در خصوص موی و شستن با عمل صالح
از و احسان و استیسا و استغنا نیک و فیه از محرها و کوشا
در ترک باک و عین بصدق فون و الشن
اصول و این موی و کیمیا و شاول

فوقی که در موی از سر و عود و موی بکشد و موی کند و حال می
که اهل بران و داندک زمان و موی شوند و موی سلاهی بطوریکه بیکر اف
نکند بیکر بیکر و با هم بکشد و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
نمود نمایند و نظام و ستم بر بکشد و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
و میان و میان بکشد و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
تمام صفات و ذیل از موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
پروردگار نماید این موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
الاسم شد و قدر و قابلیت است و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
و حضرات ائمه علیهم السلام از او بکشد و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
بعضی بلبان لبت و بزم حکمت و موی بکشد و موی بکشد و موی بکشد
نکرده بربیب اسلامی امید است که انشاء الله بعد از این تا بیخ بروی هر سکه
و اسان تربیت شوند بربیب عر حنی خدا و رسول و ائمه علیهم السلام را بدان
واسطه اصلاح شود تمام امور دنیا و آخرتشان با بدی از برای دفع حاجت
و انکار نا پس اصل و قاعده شود تا انکه مایل شوند تا انکه
خود را از تربیت نمایند بربیب اسلامی بخواند خدا
و بوجه امام زمان عجل الله تعالی فرجه و غفره

فوقی

الله

الکثیر بانکه نامی بر همه معلوم است که مردم با اهل کفر از صنایع صنایع
 و دسنة دسنة میباشند در خصوص اشتغال بکارهای دنیوی و صنایع
 دسنة بزازند و صنایع دسنة خیاطند و صنایع دسنة سبازند و
 دسنة خرازند و صنایع دسنة صرافند و صنایع دسنة خیابانند و صنایع
 دسنة قصابند و صنایع دسنة شاعرند و صنایع دسنة نقاشند و
 دسنة علافند و صنایع دسنة عطارند و صنایع دسنة طیبند و صنایع
 دسنة دوا فرودند و صنایع دسنة کاشند و صنایع دسنة خودافروشد و
 دیگر میباشند غیر از اینها که کون الی ما شاء الله که فلم یخبر و لسان تقریر
 عاجز است از تعداد آنها و معاوم و واضح است که افکار و خطرات فلیتیه هر صنفی
 این اصناف و لوچه اختیار غیر از افکار و خطرات فلیتیه صنف دیگر است و هر
 افکار و خطرات فلیتیه را در خصوص کار و شغلشان نشان و مزج پیدا کرده
 باد و روح و جانهاشان مانند اضمال و مزج شعله چراغ لامپا بلوله امش تا بعد بگرد
 و وقت خواب تا آن افکار و خطرات بیدارند و اگر خواب بیدارند همان کار و شغلشان را غالباً
 خواب می بینند و بیدارند که می بینند تا بیدارند و خیال کار و شغل خود بیدار میشوند
 حال میگویند مگر است و بی و باطنی هر صنفی از این اصناف مزج و مانع
 از شغل معمولی نموده اظهار دارد و داخل شغل صنف دیگر نمائند و در مدت خلوت
 بطوریکه افکار و خطرات فلیتیه ایشان متبدل شود با افکار و خطرات فلیتیه
 آن صنف دیگر مثلاً صنف بقال افکار و خطرات فلیتیه آنها

پوشیده در اوقات بیداری بلکه در غایب خواب نیز
 ماست است و غیر و انکور و شیر و کشک
 و سیر و پیاز و لوبیا و نخود و لپه و قش
 و صابون و چوبه و سایر اجناس

بقالی الی ما شاء الله مگر است شخص بقال را دارد صنف بزاز نمود میشود
 و بطنی و لیکن در روز اول و دوم و سیم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم
 در سبب افکار و خطرات فلیتیه عمل و شغل بقالی از سرش می افتد و متبدل میشود
 با افکار بزاز و لیکن همیشه پشت بکار دارد و وقت ناچهارم و یکم بزاز می بیند
 و کم کران خیالات بقالی از سرش می افتد و از دلش میخیزد و متبدل میشود و بیدار میشود
 و افکار بزاز و می بیند و همین قسم بزاز را بقال نمود بطوریکه افکار و خیالات
 متبدل شود با افکار و خیالات بقال و هر صنفی از این اصناف مستطوره را همین
 می توان وارد شغل و عمل دیگر نمود بطوریکه تمام افکار و خطرات فلیتیه آنها برود
 و متغلب شود با افکار و خطرات فلیتیه آن صنف دیگر فلیتیه علیهم السلام
 که مردم ایران مگر است تربیت شوند بربیت اسلامی تا آنکه آسایش ببینند
 هم در دار دنیا و هم در دار آخرت جمله از مریدین و فرنگی ما باین واعظند
 این است که اصلاح امور ایران باین است که تربیت شوند با افکار و خطرات فلیتیه
 و اهل ممالک اروپا این عقیده غلط و محض توهم است بر فرض که کسی از اهل
 اسلام تربیت شود بربیت اهل کفر و بت است و برخواستن سایر امور و فرنگی مانده
 شبیه شود با اهل اروپا آسایش او در همین دنیای فانی است و کس دیگر متوجه
 آیات قرآنی و اخباری شما بعد از از هفتای روح از بدن خفتش
 معذب است بعباده و شکنجهای سخت کونا کون پروردگار
 مؤذی و مؤذی و ال محمد صلی الله علیه و آله قسم متبدل
 که تمام اهل اسلام و شیعیان را در این دنیا
 فتن آخر الزمان حفظ بفرما
 از آنکه در فرنگی ما
 شدن

کتاب فیه بنحو ال محمد علیه السلام

۳۱۵

و مرتب شدن برین اهل کفر بخود با الله و تسبیح بر من هذا الدایب الشیخ
الله و عند رسول الله و الاثمه علیهم السلام و فی ثوبیت اسلامی و برین
که نیمه از آنها در این صفحات و در قات مرقوم شده است که مری مران
بر حسب اجتماع دو مدت یکاربعین بعد از معرفت اصول خمس یعنی توحید
و عدل و نبوت و امامت و معاد بواسطه رجوع کردن بکتاب توحید
و بکتاب حق البین اشغال هم رسانند بزرگ باعمال مرقومه و الله العلی
الغالب بنده و که که انکار ایشان الا من شد و قدر مبتلای فاهمه
قول بلین چیم که گفته فخرک لا غوبهم اجمعین الاعبادک من المخلصین
بنده بل و میشود با فکار ملک که همان افکار در حقیقت است و بدان واسطه که
دین از ایشان بخواهد نام عمر علی الله و فی حیر اصلاح خواهد شد و لیکن

ما قبل فی هذا المعنی

مستطرد نیست جای صحیح لغیا و بوجوب بیرون رود و فرشته در آید
و شاید بر مقدار است حدیثیکه را در شده در خصوص اشغال طاعات
مقدمات طاعات اند و خلاص در مدت یکاربعین اگر چه آن حدیث
کتاب نوشته شده مع ذلك و ناسبت که حدیثی در این مقام ناید که ترجمه
آن حدیث را در کتاب ما قبل فی هذا المعنی
فمنقول فی کتاب ما قبل فی هذا المعنی من کتاب الايمان والكفر
من اصول الکافی الکاتبی علیه الرحمه و هو

الاخلاص قال الامام الخامس علیه السلام

عليه السلام ما اخلاص

الايمان بالله والرسول

وما

الاخلاص

اطلعوا الى الرسول لعلكم تحقروا

۳۱۴

و در آنها

الآن قد علم الله في الدنيا وبصره دأها و اثبت المحكمه في قلبه و انظروا لها

ترجمه

در باب بازده از کتاب ایمان و کفر اصول کافی شیخ محمد بن یعقوب کلینی علیه السلام
که آن باب معنون است باین عنوان که باید الاخلاص ثبت و ضبط است که امام و هم
امام محمد باقر علیه السلام فرموده اند خالص نمینماید بنده و نبش داد و طاعت
و مقدمات طاعات از برای خداوند در مدت چهار روز مگر آنکه خداوند عالم
در باره او چنان کار میکند اول آنکه او را از حدیثی میل و پیر غیب می نماید
بدینا و استیاضاع و ریاست نمودن در دنیا و شهر آنکه او را بصیرت بینا
می نماید بر هر دوای هر دوینا یعنی بر هر کجاستی و در آنها ای هفت
سوره آنکه ثابت میکند حکمت و دانش لغایب را در دل و جانش چهار روز
آنکه باطن و کویا می نماید حکمت لغایب یعنی علم لدنی و زبانش را و تشریف

هذا الحديث هذا البيان

سحر که در هر وی در سر زمینی : همی گفت بر معنی با فریفته

که بصورتی شراب آنکه شوش

که در شبست نماز برین

معنا در این عرب بمعنی پوشیده شده و نور و نابینا کرده شده و بی دید
و بی نظر و مکان پوشیده است و در تحارفات کلامی است که وجه صحیح دلائل

کند بر اینی بطریق و غریب آنکه که پسند طبع سلیم باشد نیز کلامی

که دلالت نماید بطریق ایماء بر اینی بطریق طبع سلیم

باجساب جمل بابو جوی بکر خلاصه

معنی بیت دوم این است که انبیا

راه حق قلب قدر

و نوح

و روح و جان و نفس با طهارت و تقوی با صلاح می آید بواسطه وجود هر یک
آن چهار امر مستطوره که در مدت چهار روز از دروا خلاص مشغول بزرگ منتهی
از محرمات و مکروهات و مشغول بطاعات از واجبات و مستحبات شوی
و افسوس که میسر نمیگردد که از روز اول خلاص گامی در سالی را
پیدا شود بلکه کافی است و از راه او ائمه هدی رضی الله عندهم را
روی خلوص نیت نظر طفل سر بر او مکتبی که در خصوص کمال ظاهر
خواندن و نوشتن خوبی و از کافی است همان قصدش بدو
و رفتن بمکتب و از آنجا که بدین واسطه بعد از کمال ظاهر

خواندن و نوشتن میرسد اگر چه در روزها اول
گذشت مقامی ندارد در خصوص

خواندن و نوشتن
در چهارده فائده و خاصیت بنویس که منتهی است مفاتیح
و از صد و بیست و نه اثر اخلاقی بر مشرب
آخر و بر

الاولی آنها نافع سبعین نوعاً من مفسدات السوء الثانیة تراها نافع
سبعین نوعاً من الشر و البلاء الثالث ان فتاح الشهرة و الثمار و اللیلها
و افتتاح الخرج بها فی ساعه بحسب الامر من الامور اللازمة بذهب غریبه
و لیلته و ساعه و بجملة له مهموناً مبارکاً الاربعة تراها سوا الف الف الحلیة
انها تری فی العمر السای سن تراها نفع فی الدین و الدنیا
انها دواء للریض بل هی انفع من الادویة الطبیة
کلها و اسرع شفا لرفع المرض خصوصاً اذا
نجد المرض هو بیده

الثانیة من ان دعاء السائلین بالبرکة و المساکین لا خدین للصدق
مستجاب فی حق المصدق و ان لم یستجب فی انفسهم و لهذا امر المصدقون
ان یلقوا لا خدین للصدق و الدعاء و یملوهم ان بدعوا لهم الثانیة
انها تحسن الخلقة و طیب العشر علی المصدق و الی سبعة عقاب بل الی سبعة
سنة و الی الف سنة العاشرة انما تدفع عن المال الالف و الثلث سبعة
عند الله من الاصل فتدفع عنه و لو بالغرم علیها الحاکم فی حق
انها مناسخ الزحف و بها یستدل و بحسب الثانیة عشر تراها نفع
یظفر ان المال و ان لم یعلم المصدق و هو من الثانیة عشر تراها
موجب العزة للمصدق و تؤدث دوام الدولة و النعمة علیه الاربعة عشر
انها نافعاً لیسر بها حصول النفع و کثر المال و برکته
بمقوله و افسوس ان
علی سبیل الاشارة

| | |
|---|---|
| اندر این معنی بگویم قصه بود مرد صانعی دانا در دوزخ و ان تری یک کعبه در پیش بودی کوی او هم ز خوشه عسری دادی به دانا از دشتی عسری دادی هم از آن از عجب عسری بدای از موی | کوش بکشا تا بری زاجیه عقل کامل داشت بازان شهره اندر صد و خلق حسن آمدندی مستمند سوی او هم ز کندم چون شد از کعبه نان شد عسری کرد از دانا عسری هم دادی و از دشتی |
|---|---|

هم ز خلوا عسری از دانا بود
می زدند کاشی از پیش و کر

| | |
|-----------------------------|--------------------------|
| عشر مرد چلی فرد نکاشی | چار بان دادی آنچه کاشی |
| بس و صندها که کردی هفتا | جمع فرزندان خود را بخون |
| کالله الله فیسیم میکنی بعدن | وامیکرید از عرو و خورشید |
| تا بماند بر شاکست و بشار | در پناه طاعت حق اسیر |
| بس و صنت کرد و تم و عطا | چون زمین شان شود سود |

کر چه ناصح را بود صد طاعبه
بند را از بی نیاید و اعبه
در کجاست عبا خاص
انما وصله
دای

اول صد نفر دادن و در میکنند از شخص هفتاد و نیم از مرد های مکررا
دو شهر صد نفر دادن و در می نماید از شخص هفتاد و نیم از مرد های مکررا
صد نفر دادن در اول ماه و در اول روز و در اول بیرون آمدن از منزل در عشا
نفس از برای امری از امور لازم و مستأتمه و آنروز و آن شب و آن ساعت و آن چیز را
نسبت بشخص میدهد و از برای او سبب مهمت و مناد کی آتمه و آنروز و آن شب میشود
چهارم صد نفر دادن فقر و پریشانی را از شخص بر طرف مینماید و در آن
صد نفر دادن عمر را طولانی میکند و شهر صد نفر دادن سبب داء و دین میشود
هفتم صد نفر دادن دواء مرض مریض است بلکه نافع تر از دواء دوما
اطباء است و زود تر از هر چیز دفع مرض مینماید خصوص
دروغ بیند که شخص مریض بدست خودش آترا
بغیر هدیه هفتاد و نیم در حق
شخص صد نفر دهند

دعای اهل سوال و فقراء و مساکین که صد نفر را بیک نفر بدر کاه خدا مسکین
اگر چه در حق خود شان مستجاب نیست و از این جهت است که در این باب وارد شده
صد نفر دهند که بخواهند از فقر و مساکین که در بان آغاز نکند و خدا
حاجتی که منظور نظر ایشان است نه نفس صد نفر دادن باعث می شود زندگی
کردن او را در شخص میشود تا هفت پست بلکه تا هفت صد سال و هزار سال و
صد نفر دادن دوزخی نماید از مال شخص امانت و تلف را خصوصاً در وقتیکه
بر مال خوف دزدیدن دهند باشد اگر چه عزم دادن آنرا کرده و هنوز
نداده باشد باز از هفت صد نفر دادن کلید باز کردن قفل دوزخ صد نفر
دو دزدی شخص است و بدان واسطه دزدی نیز مینماید و جلب میشود و از آن
خدا بهمانی بمقتضا فرمایش خود عوض آنرا میدهند اگر چه شخص صد نفر دهند
بان عوض غایب نباشد قال الله تعالی و ما انفقتم من شیء فهو خیر من چیزی
که انفاق نمائید خدا عوض آنرا در دنیا با شما لطف میکند سبب بری و هر صد نفر
دادن باعث عزت و دوام دولت و ثبات نعمت میشود بر شخص چهارم
صد نفر دادن سرعت فائز می دارد در بهایم رسیدن
عنی و زیادتی اموال و برکت آنها
از برای شخص

آخر الریح الاول و اول الریح
الثانی من الباب العاشر من المجلد الرابع عشر من کتاب بخار
الانوار المسمی بکتاب السماء و العالم و نافع عن فروع الکافی باب انفضاء
من ابواب التوبة قال ابو جعفر محمد الباقر علیه السلام ان الشمس
تطلع و معها اربعه املاک ملک بنادری

یا صاحبنا خیرا یم و انیر و ملک ینادی با صاحب الشریع و افضر و ملک یشا
الله اعط منفقاً خلفاً و ان یشکک الله و ملک ینقضها بالماء و لا یزال
الارض و قال رسول الله صلی الله علیه و آله ان ملکین من الملایکه یشادان
على راس السور اللهم اعطاک کل منفق خلفاً
و کل تمسک خلفاً

من حب ما رزق من الله بمقتضاها ابعد عن النار علی سبیل

گفت پیغمبر که دائم بخیرید
دو فرشته خوش مشام میکنند
که بخدا نامنقضا رزق دار
هر روز مشام عوض و بصدقه
بخدا نامسکنا نواز در جهان
نه مدد الا زبان اندر زبان
بخدا نامنقضا نواز

ترجمه اشعار الاربعه الفارسیه العریبه

قال النبی صلی الله علیه و آله انه علی الذرام لاجل النعمه ینادی علی ملک کان
الملک ینذاه حسناً اللهم اشبع المنفقین و عوضهم بکل درهم اعطوه فی سبیلک
بیات الف درهم اللهم لا یقط المسکین فی الدنیا الا ضرراً فی صدق الله
اعط المنفقین خلفاً اللهم انلف اموال

المسکین

مؤلف

کتاب کرم

که چون ریا صنادیقین مشروط بر اخلاص لازم است و بخدا
از برای کاه خلق شهر از بیان در آن ثابت می شود فتنه و

بنای کرم خصوصاً از روی جبهه و منبر

اندوی اخلاص بدن شایسته مرد پیکر از ریا و اغراض بود پیکر و بادل سلیم
از بعضی صفات رذیله

پنج درو بیازوی ریاضت بشکن کین بسنجی ظاهر جسمانی نیست

طاعتان نیست که بر خالده

ضد پیش از یک اخلاص پیشانی

۱ بقره قل انما جوتنا فر الله و هو بنا و ربکم و لنا اعمالنا و لکم اعمالکم
و نحن له مخلصون

۲ نساء الا الذین تابوا و اصلحوا و اعتصموا بالله و اخلصوا ذنبهم فاولئک

۳ اعراف و ادعوا لخصیبتهم له الدین

۴ یونس دعوا الله لخصیبتهم له الدین

۵ عنکبوت دعوا الله لخصیبتهم له الدین

۶ لقمن دعوا الله لخصیبتهم له الدین

۷ ص انا اخلصناهم بخالصة ذر و عیال الدار

۸ زمر فاعبد الله مخلصاً لاندین

۹ زمر الا لله الدین الخالص

۱۰ زمر قل انی امرت ان اعبد الله مخلصاً له الدین

۱۱ زمر قل الله اعبد مخلصاً له الدین

۱۲ مؤمن فادعوا الله مخلصین له الدین و لو کین الکافرین

۱۳ مؤمن هو الحق لا اله الا هو فادعوا مخلصین له الدین

۱۴ بقره و ما امر الا لعبد و الله مخلصین له الدین

فی الباب الثانی و السبعین کما مضی فی الباب الاول
الدین قائم الخیر علی رزقنا لعلنا نصلو الله
سلامه علینا

هَلَكَ الْعَالَمُونَ إِلَّا الْغَائِدُونَ وَهَلَكَ الْعَالَمُونَ إِلَّا الْعَالِمُونَ
وَهَلَكَ الْعَالَمُونَ إِلَّا الصَّادِقُونَ وَهَلَكَ الْعَالَمُونَ إِلَّا الْمُحْصُونَ
وَهَلَكَ الْمُحْصُونَ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَهَلَكَ الْمُتَّقُونَ إِلَّا الْمُؤْمِنُونَ

وَأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ كَلَّ خَطَرُ عَظِيمٍ
وَفِي الْقِسْمَةِ الْحَادِيهِ وَالْثَلَاثِينَ مِنْ فُسْطَاتِ صِبَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالنَّبِيِّ الْأَجَلِي وَالْغَفَّارِ خَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
بِأَبَا ذَرٍّ لَا يَفْقَهُ الرَّجُلُ كُلَّ لَفْظِهِ حَتَّى يَرَى أَنَّ النَّاسَ فِي حَيْبِ اللَّهِ أَشْأَلِ الْأَعْمَى
ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى نَفْسِهِ فَيَكُونُ خَيْرًا فَرِيًّا بِأَبَا ذَرٍّ لَا يَفْقَهُ حَقِيقَةَ الْأَيْمَانِ وَخَيْرَ
النَّاسِ كُلِّهُمْ حَقِيقَةُ دِينِهِمْ وَغَفْلَتُهُمْ
فِي دُنْيَاهُمْ

| | |
|-----------------------------|-----------------------------|
| از علی اموز اخلاص عمل | شیر حق را دان منزه از غل |
| دو غریب را وانی دست یافت | نمود شمشیر بر او بد و شستا |
| او خدا انداخت بر او علی | افتخار هر تنی و هر دلی |
| او خدا انداخت بر او که ما | سجده اراد پیش او در سجده کا |
| در زمان انداخت شمشیر علی | گوداواند و غزایش کا هبل |
| کشت چنان از میان او ز شمشیر | از نمودن عفو و رحمت بی محل |

گفت بر من بیخ نیرافراشی
از چه فکندی مرا بکذاشی

آنچه در بدیکه چنان خست نشد
آنچه در بدیکه از آن عکس دید
آنچه در بدی هزار کون مکات
در دوزخ بر مویکات تبید
پس بگفت آن نوسلمان و لی
که بفرما تا امیر المؤمنین
گفت من نیغ از پی خویشم
شیر خشم بدینم شیر هوا
من چونیم دان زنده امینا
رخت خود را من زنده بردام
من چونیم بر هر شاه و صلا
سایه ام من کد خدایم انشا
خون نبوشد کو هر شیخ مرا
که بنیم گوهر صبر علم داد
گوهر هستی من نبی اوست
جز یاد او بخشد میل من
خشم بر شاهان و مزارعد
نیغ حلیم کردن خشم بد
عرف نورم که حریفم شد خوا
چون در آمد علی اندر غزا
ناچین بر پی نمود باز جنت
در دل و جانش عله آمد بدید
که به از جان بود و نشد جدا
کامد از وی خوان تا نشیب
از سرمستی دلالت تا علی
تا بجنبید جانین همچون حیر
بنده خشم نه مامور من
نعل من بردن من باسد کوا
ما ز منبت از منبت در جرات
غیر حق را من علم انکاشتم
زنده که کوردم نه کشید در قتال
خاجیم من نبینم او را احباب
یاد از جا کی برد منیع مرا
گوهر را کی در دوزخ باید داد
و دشوم چونگاه بادم یاد او
بفست جو عشق احد و خیل
خشم را من نبینم زیر لکام
خشم حق بر من چو دشمن آمده
روضه کشتم که به هستم بوزن
نیغ زاد بدم هزار کردن سزا

ناحب لله ابد نایم من
ناکه انقض الله ابد کام من

کتاب نهج محمد و آل محمد علیه السلام

۳۲۵

ناکه اعطی الله ابدا جود من
تجل من الله عطا الله و بس
وانچه الله منکم تقلید نیست
را بخواه و از محرابی سنده ام
که همی برم همی بینم مظار
و در کشم باری بر بینم نا کجا
گفت امیر المؤمنین با آن جوان
چون خدا نذاختی بر من
نیم هر خوشی نبی هوا
که این بسید تو می شدیدی
گفت من تخم جفا میباشم
تو ترا روی احد جو بود
تو بنیاد وصل و خویشم بود
من غلام انچه راغ چشم جو
من غلام موج آن در با تو
عرضه کن بر من شاه ادراکه من
فرب بچه کن خوش و قوم او
او بیخ حلم چندین خلفرا

بیخ حلام از بیخ آهن نیز شر
بل ز حد لشکر ظفر انگیز تر

انتهی

اصحیح ابی الیاس و ابی حمزه

۳۲۶

افیهذا الحدیث انتم مد هنون و تمجّلون و زفکم انکم نکره
بعد از این تاریخ باید که تمام اهل تشیع از مسلمانان بواسطه ادبند و شنید
انچه حدیث شریف ترک نمایند بر هشت خصلت بد را محبت کردن و در هر
دنیوی و عبادات داشتن ستم نکردن کردن بواسطه عبادات چهار مرتبه
محبت کردن بواسطه عبادات پنجم حسد بردن بر اهل الله مشتم
رحم نکردن و در جم دل نبودن هفتم رخصت و شهرت خواستن بواسطه
عبادات هشتم غیر رصابت خدا را در عبادات داده کردن و نیز باید
بد نگویند از مسلمانان و حمله قرآن و بار نمایند کاهان خود را بر دوش خود
نه بر دوش دیگران و بر بانه نمایند در طاعات و داخل نمایند از دنیا را از
و امور را جبهه با خوت و محبت نگویند مردم در مجالس و محافل بواسطه بد خلقی
و بجوی نکنند با کسی و در فتنه دیگری در مجلس است مکرر

بعضی از او ثبات که راه پیدا شدن عداوت باشد

مرفوع باشد و بر دگی و رخص نکنند بر ترا

و ادب نمایند مردم را

بر زبان

معانی بن جابر گفت شخصی که مرا خبر ده مجد بی که شنیده از رسول خدا
صلی الله علیه و آله و آنرا حفظ کرده از احادیثی که در اظہار بیان شده است
و بار یکی راه دین و اخوت پس معاذ گفت بلی و شروع نمود بگویی که گردن
بجدار سکوت از کوبه گفت و فوق حضرت پیغمبر سوار بود و بر دین و سوار
بودم خدمتش عرض کردم پدر و مادرم فدایت شوند حدیث
از برای من بفرماد و بین اینکه سیر میگردیم
ناگاه چشم مبنا و کش را انداخت

مستور درین

در جمع

در جمع

سمت

بخت آسمان و گفت الحمد لله الذي يقضي في خلقه ما احب ليس فرمود
ای معاذ عرض نمودم لبیک یا رسول الله ای امام الحجة ونبی الرحمة کی فرمود
خبر میدهم تو را بچیز که بیان نکرده آنرا هیچ پیغمبری از پیغمبران برای تو
اگر آنرا حفظ نمائی نفع خواهد داشت بحال تو و اگر آنرا نشنوی حفظ کن
و عمل بآن تمامی منقطع و بریدن میشود بخت تو نزد خدا بیکایک فرمود
بدرسینکه خدا خلق فرموده هفت ملک را پیش از آنکه آسمانها را خلق نماید
و فرار داده دو هزار سال و هفت آسمان یک ملک از آن هفت ملکه را و تجلیل نمود
آن آسمان را بوجود آن ملک و داد و زبان آسمان مقرر فرموده پس
و پسند ملک که کاتبین اعمال عمل بنده را از وقت صبح تا وقت شام بنویسد
برسانند آنرا در حالیکه از برای آن نور است مثل نور خورشید و نور ماه
میرسد آن عمل با ستمها اول و پوشتان ملکه مدح و تعریف می نمایند
از آن عمل ملکی که در ایجاد کرد بار است ملکه کاتبین اعمال میگوید در همین جا
بایستند و بنیاد بنیاد بر روی صاحبش منم ملک عیبت هر کس که عیبت
مردمان را می نمایند بنیکندارم عملش از من تجاوز نماید و پروردگار من مرا باین
کار وافرانشد پس فرمودی خایند ملک کاتبین اعمال فرزایان روز
در حالیکه با آنهاست عمل صانعی پس پیوسته ترا مدح و تعریف می نمایند
تا آنکه میرسد با ستمها آخر و ملکی که در آسمان و زمین و میان آسمانها
میگوید بایستند و از این محل قدم از قدم بر ندارد و بنیاد بنیاد را
بر روی صاحبش هر ملک صانع بنا هستم
بنیکندارم این عمل از این محل بگذرد از برای
آنکه صاحبش بدینا عیبت
داشته

پس فرمود

پس فرمودی صعود میدهند ملک کاتبین اعمال عمل بنده را تا آنکه
انهاج و خوشحالی از صدق و نماز و خصال نیک داشتن تا آنکه کی آنها را
میرسانند آنرا با ستمها ستم ملکی که در ایجاد زبان است میگوید
اینجا بایستند و قدم از قدم بر ندارد و بنیاد بنیاد بر روی صاحبش
صاحبش هر ملک صاحب کبره ششم صاحب این عمل اگر چه عمل میگوید
ولکن نگرانی نموده بر مردم در بحال پس و محافل پروردگار من مرا امر نمود
که نگذارم عملش از این محل بگذرد پس فرمودی صعود میدهند ملک
کاتبین اعمال عمل بنده را در حالیکه می درخشد مانند ستار درخشان
و از برای آن اعمال و بنی است عمل صانع تا آنکه من بنیاد بر روی
تا آنکه من بنده ام و عمل دیگر را صوف تا آنکه من بنیاد بنیاد بنیاد
تا است ستمها ستم ملکی که در ایجاد زبان است با آنها میگوید در اینجا
بایستند و قدم از قدم بر ندارد و بنیاد بنیاد بر روی صاحبش و شکم
صاحبش من ملک عجم صاحب این عمل عجب میگوید با اعمال و طاعت
خود پروردگار من مرا امر فرموده که نگذارم عملش از این محل بگذرد
پس فرمودی ملک کاتبین اعمال صعود میدهند عمل بنده را تا آنکه
عز و سبکخانه داماد میسرند تا آنکه میرسانند آنرا با ستمها ستم
از جهات و صدق دادن بدین و نماز در حالیکه از برای آن عمل بنیاد
مثل صدق و اقرار و شنی زاینده مثل روشنی خود
ملکی که در ایجاد زبان است میگوید در اینجا
بایستند هر ملک صاحب حسد میباشم
بنیاد بنیاد بر روی صاحبش
و بار نمایند

انرا

آفرید و شایسته آنکه حسد میبرد بر کسی که از برای رضای خدا
خدا امور را جبر بدین را آباد می کند و عمل مقتضای آنها می نمودند و
همینکه میدید فضل در عمل و عبادت از برای کسی حسد میبرد و بر او
و عیب او را می نمود و در و شایسته آنکه حسد میبرد و بر او و عیب او
آن عمل او را لعن می نماید پس کسی که فرمودی صعود می دهند مثلثه
کتابین اعمال عمل بنده را از نماز و زکوة و حج و عمره تا آنکه میرساند آنها را
یا ستماشش سرملکی که در ایجاد زبان است با آنها میگوید در همین جای
و قدم از قدم بر ندارد پس صاحب جسم بریندا بینمرا بر صورت صاحب
و کور نماید چشم او را چرا که صاحب این عمل رحم در دلش نبود همینکه میرسد
بنده از بند کار خدا و کاه می و با ادب و صدقه در دایره این امر
خوشحال میشد شما شایسته بود او را پروردگار من مرا امر نموده که نگذار
عملش از اینجا بجا و از نماز و زکوة و حج و عمره می دهند مثلثه اعمال
عمل بنده را از فقر و اجتهاد و روح در حالینکه از برای آنها صدائی است
مثل صدای عد و جور است مثل نور و کوف با آنها است سه هزار عمل آنکه
میرساند آنها را با ستماشش سرملکی که در ایجاد زبان است با آنها میگوید
در اینجا با اینند و بریندا بینمرا بر روی صاحبش مرملک جایها هم
مانع میشوم هر عملی را که از برای خدا نبوده صاحب این اعمال در اینان
با این اعمال مقصودش خدا نبوده بلکه مقصودش دفعت بلند

شان و در کرد و بحال و محافل و شهرت در شهرها

بوده پروردگار من مرا امر نموده که نگذار

عمل هیچ کس که مقصدش خالصا

لوجه الله نبوده بالا

رو در پس فرمودی صعود میدهند مثلثه کتابین اعمال عمل بنده را
با کمال خوشحالی و شوق و از نماز و زکوة و حج و عمره و خلق حسن و
شکوت و در کرد و زکوة و حالینکه مشایخت میرساند آنها را تمام مثلثه اعمال
و تمام آن مثلثه در زبانان تا آنکه از جایها میگذراند آنها را و حج و عمره
در مقام قرب پیش روی خدای سبحان پس همه شهادت میدهند با
اعمال و دعاها معک خدا میفرماید شما مثلثه حفظه عمل بنده میباشید
و از ما فی الصمیم و خبری نداشید من مراف بودم بر آنچه در دلش بوده همه
بدانند که صاحب این اعمال در اینجا آوردن آنها را اراده نکرده و رضا
من مقصودش نبوده بر او نباشد لعنت من پس کتابین مثلثه میگوید
با دلعنت تو لعنت ما و او می میگوید پس از این بیانات متعاشروع
تو بکرپشتن معک گفت بمن که عرض کردم خدمت حضرت پیغمبر که با
رسول الله چه ندیدیم تمام از برای آنکه اعمال خالصا لوجه الله بوده باشد
فرمودای معاذ افند و ناستی نماز به پیغمبر و در مقام بعین معاذ میگوید
عرض کردم تو پیغمبر خدا و من معاذ ناقص العلم و الغفلة شما کجا و من کجا
فرمود راست میگوئی پس اگر در عملت نقصی نبوده باشد ندیدم از برای
مقبول شدن آن بدرگاه حق سبحان را است که باید در هیچ وقت بدو
از برادران دینیت و جمله فرزندان مسلمانان و با بیل کاهان را بادر
حودث نمائی نه بر دیگران و با بیل در اعمال و طاعات و با بیل

و با بیل از دینداران و برین و اخوت بخیر و داخل شما

و با بیل در مجلس محبت نکویی که مورد

از نود و نوری می نمایند

بواسطه بدر خلف

و یا بدین نوعی که با کسی در حالیکه گرسد بگوید با تو باشد و یا بدین نوعی که
 بنامی بر مردم که منقطع میشود از توحیدات دنیا و یا بدین نوعی که میگوید
 که من بکنند و اسکیهای اهل انش حتم بعد فرمودی قال الله تعالی انما
 قسطا ایا مبداء مراد از ناشطات چه چیز است انما سکیهای اهل دوزخند
 که بدین نوعی خود میکنند کوششها و استخوانهای اهل جهنم را عرض کردم
 چه کس طاعت دارد که دارای پریشانی خصلت پسندیده باشد فرمود ای
 معاد اکاه ناشر این هشتاد و سه است بر کسیکه آسان نماید از برای او
 خدا تعالی را وی میگوید ندیدم معاد بن جیل را که اکیان نماید در بلاد
 قرآن اسلوب دیگر اکیان میمود در خواندن این حدیث شریف را
 حروف علی بن محمد جعفر کوپدا اصل این حدیث که عرض است در کتاب از کتب
 ثبت و ضبط است خوب است اهل علم با رکن رجوع نماید از برای خود
 مطلب در ذهن و بهام رسیدن اطمینان خاطر از جمله در کتاب
 مستفی بکتاب منعی عن زهد النبی نالیف شیخ ابو محمد محمد بن احمد بن علی
 زید شهر ری علیه الرحمه از جمله در اجزای چهارم از شش باب کتاب
 عده الداعی نالیف احمد بن محمد حلی علیه الرحمه از جمله در اول فصل
 سیم از باب هفتم از دوازده باب کتاب اشقی شریف در بر اعظم عدد
 نالیف سید محمد بن محمد بن حسن بن قاسم حسینی شیبانی
 علیه الرحمه از جمله در اول پنجاه و نه باب
 ششم از باب نالیف سیم از دوازده باب
 کتاب لالی الاخبار نالیف شیخ
 محمد بن نوید کاشی
 علیه الرحمه

که در ۱۲ بطبع رسیده ابتدا حدیث ۱۱۳ صفحه ۱۱۳ و نیمه
 ان در صفحه ۱۱۴ میباشند و ان اول معنوی است اینجوان اول و اولی
 الموکلبین بر دال اعمال الغیر المقبوله من العباد فی کل باب من ابواب استیعاب
 اخلاص عباد از خالص سنا ختن فصد از غیر خدا و پر ختن نیت از نما
 یوحنا الله و هر عباد بنیکه فصد شخص در آن با نیت و مشا به نباشد از اخلاص
 غار بیت کس کسیکه طاعت میکند اگر بفصد و یا بعضی و نمودن همه
 و حصول قدر و منزلت در نزد ایشان باشد پس او مراد مطلق است و اگر
 فصد مرتب داشته باشد و لکن با ان عرض بنوی دیگر غیر از با ختم
 باشد مثل اینکه در روز فصد پر نیت بکند بای مراد ای کردن بنده
 که مشتری و خریدار نداشته باشد فصد و از اجزای اخلاص از
 شراکت و بدخلی او داینز نماید بای مرجع نیت خلاصی از بعضی کلمات
 وطن باشد شمار کند بای مرجع خصلت علم بن فصد بر نیت
 نماید بای رجوع و غسل نیت خنک شدن یا یا کزنی کند و یاد
 فصد فی سائر نیت خلاص شدن از ابرام او کند و بخوابن امور در
 این نیت اگر چه شخص مراد نباشد و لیکن عمل او از اخلاص خارج است
 پس اخلاص آنست که عمل شخص از جمیع شوائب و اغراض بنوی خالی
 و تمام نیتش بنفرت پیدا بوده باشد و با لا ترین مراد اخلاص
 آنست که در عملی فصد غرضی اصلا نباشد و نیت
 و نیت در اجزای و صاحبان چشم از او
 در دو عالم پوشیده نظر
 او بر صغای حق
 علی

است

کتاب هدیه سوال محمد علی

و در این مضمون باشد و بجز خوشنودی و مقصود و مطلوبی منظور
 نباشد و اینهمه را از اخلاص حاصل نیست مگر از برای صدیقین و سیدین
 آن مکر کسانیکه تمام خواستشان مستغرق در عظمی الهی گشته و از حیران
 عجب او باشند و ایشان را التفاتی نرود بناؤنه با جوت نظر کم
 گدای گوی و او هست مستغنی است بر دیگران هر دو عالم را داد
 و رسیدن با اینهمه را از برای شخص مقرب نیست مگر آنکه دست از همه
 خواهشهای نفسانی بردارد و پشت پا بر هوا و هوس نهاند و دل خود
 مشغول فکر در عبادات و افعال برود و کار خود نماید و وقت
 خود را بمنایات او صرف کند تا آنکه احوال عظمی او بر ساحل
 بر نوافک و محبت و انس با او در دلش جای گیرد و پشت بر زمین
 اخلاص که آنرا اخلاص انسانی نامند است که شخص در عمل خود
 وصول ثواب و خلاصی از عذاب

داشته باشد
 فی البانی الثانی والأربعین من کتاب الکفر من صلی الله
 علی کلین علیهما السلام قال لا فایر الساس خیر من محمد الصادق علیه السلام
 العبد لله و لله عز وجل فقلت عباد الله العبد لله و لله عز وجل
 سارک و فی الخی طلب الثواب فقلت عباد الله الأجر و لله عز وجل
 ثبالة فقلت عباد الله الأجر و هو افضل العبادة فوجه
 در باب چهارم و در این کتاب از کتاب ایمان و کفر
 اصول کافی نالیف شیخ محمد بن یعقوب
 کلینی علیه السلام نقل شده است
 که حضرت امام

اطیعوا اولی الامر بعدکم من حق

یعنی تا اولی الامر بعدکم از حق و سلامه علیه و فرمودند که
 عبادت شما را بفرماندهای من و عبادت خدا را از بر من عذاب خدا
 ندارد و عبادت من را عبادت خداست و عبادت من را عبادت خداست
 رسیدن ثواب با این عبادت مزدور است و جمعی عبادت من نمایند
 خدا را از برای محبت و دوستی که با خدا دارند و این عبادت را با حلال و
 از آن است و بهترین عبادت ها این است و عبادت

امضا بیانی بکری و اخلاص
 بدانکه اخلاص مقامی است و دفع احوالات مقربین و منزلی است و هیچ از دنیا
 ناهودین بدکری که این امر را که بر او عظمی است هر که بوفیق و حصول با او
 هر چه بظنون فائز گردد و هر کس که بوفیق تحصیل آن شد بموہبت که رسید
 چگونه چنین نباشد و حال آنکه استب تکلیف بی نوع انسان است و عبادت
 حق سبحانه و تعالی میسر نماید و ما امرنا الا لیعبدوا الله مخلصین له الدین
 یعنی بیندگان مأمور با امر الهی نگردیدند مگر با آن جهت که عبادت کنند
 خدا را و حال آنکه خالص کننده باشند از برای او و این را که ایمانی بود که
 که عبادت او را ایجاد بنیاد است منوط و شرط آن است و عبادت خدا را خوا
 بودن میسر گردد و هر چه بوفیق فائز گردد و هر کس که بوفیق تحصیل آن شد
 بوفیق عبادت و به احدی یعنی هر کس که از وی ملاقات پروردگار خود
 داشته باشد ندیدنی است که باید عمل صالح بجا بیاورد و

در آن عبادت و رضای خدا منظورند باشند باشد
 احدی را و در معجزاتی احادیث قدسیه
 وارد است که اخلاص سبب
 از اسرار من

کتاب هدایای محمد علی

و با ثانی مطالعه نمایند ستم قابوس نامه است که قابوس بر اسب که در
 بر قابوس سگم این طبرستان بر پیر خود کیلان شاه در چهل و چهار باب
 و اندر ده مینماید و در بعضی ابواب معذرت میجوید از عنوان نمودن قباب
 ساجون در آن نفوذ بالله من شرب الخمر و المشروبات و اللعوب و الألعاب العیالی
چهارم رساله نصیحت نامه میر تقی میر که در کافیه است مشهور و نورانی
 که منضمات قابوس نامه در سینه بطبع رسیده و در این ستوا هر چنانچه
 لکن چون کمال اهتمام در این طبع آن نشده پسندیده نیامده و بکمال
 کتاب مستطاب و ضمه الانوار عباسی است که جامع آن صاحب کفایت
 در غیره مرحوم خلد مقام اخوند ملا محمد باقر سناری است و در زمان
 شاه عباس اول صفوی در ادب سیر ملوک و کفایت سلوک ایشان از
 و علماء و وزراء و کشوریان و لشکریان و سایرین نالیف نموده از آنجا
 منبیا گذشت تا بحال کتابی با بنظر زور و روش در این باب جمع و نالیف نشد
 مشتمل بر کتاب اخلاق ناصری است که در عهد ستم در خصوص دفع و دفع
 اخلاق و رد بدله مسطور شد و اعتدال از بعضی بیانات و در بعضی از مواضع
 آن در کتاب و صنایع انجمنات و احوال خواجیه علیه الرحمه مسطور شده
 و در کتاب اخلاق محسنی است از مولفان مرحوم اخوند ملا حسن کاشانی
 علیه الرحمه است خوبت سلاطین شیعه در هر عصری از اعضا بعد از قیام
 بوظایف طاعات و قربات و نظردر کتب اخبار و اخبار که شهر
 از آنها در سابق ذکر شد مخصوصا این هفت کتاب کمال
 اهتمام را نموده هر روز و هر شب در
 نظر داشته باشند و مطالعه
 نمایند آنها را چرا که

و غیره از این

آنها

بواسطه

الحمد لله اول الرسول محمد

بواسطه و ای و ندید بصر صحیح امور دولت و ملت بخواست خدا در ترقی خواست
 امید است که از توجه حجت منظر امام عصر عجل الله تعالی فرجه و بفضل حضرت خدی
 تمام کارها مرصع بشود و دولت صلاح شود بواسطه اقدام نمودن خلق عیالی
 سیم اذان گفتن عامه مردم در اول وقت در شهرها و آبادیها و بجا آوردن
 نمازها و در اول وقت و انفاق کردن بر فقراء چنانچه میگرداند که در دیده
 چرا که فرموده در آیه نود و چهارم از سوره اعراف و لو ان اهل القرى
 امنوا و اتقوا لفتحنا علیهم بركات من السماء و الارض و لکن کذبوا فاعذبنا
 بما كانوا نکسبون که در این باب هم جهتا بنیای ما مردم مبتلا و هم جهت
 علاج مرض ابتلای ما مذکور است معنی هرگاه اهل آبادیها و شهرها
 و دیهات ایمان می آورند و بدین و کفایه ای من و صفات تقوی را پیش خود
 میدادند و از این میبکشودم برایشان بركات خود را از آسمان و از زمین
 و لکن نکذب کردند مرا و کفایت پیشوایان دین مرا پس گرفتم آنها را بکردارها
 ایشان و **و در باب** سوره حدید فرموده یا ایها الذین امنوا
 اتقوا الله و امنوا بر سوگند بگویند که کفایت من حجت و بحال که نورانی میشوند
 و تقوی که و الله غفور رحیم یعنی یکسا بنیک میگوید ما ایمان آوردیم
 باید از معاصی پروردگار پرهیز کنید و باید ایمان بیاورید بر رسول
 او که محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله است تا آنکه بدهد
 خدا شهادت و نصیب از رحمت خود تا آنکه قرار بدهد از
 برایشان در دلهای ایشان و شما و غلبه با آن راه بدید
 بر روی زمین تا آنکه بیا مرزد کنایه آن گذ
 شمارا و خدا آمرزند که کنایه از قهرمان
 میباشد بخلاف خود

مسلمانان

مؤلف

مؤلف کتاب کتب چون در چند موضع از این صفحات و در
نوشته شد که باید مردم اهل تشیع محکم نمایند اصول دین خود را بخوانند
هر روز و هر شب و غای عدیل کبر و غای عدیل صغیر را و باید یک
صفحه دو صفحه هر روز و هر شب بخوانند و با مطالع کنند و با استماع
نمائند احادیث معتدیه در کتاب حق البین مرحوم مجلسی علیه الرحمه
لقد اوجب کبریا و ایجاد غای عدیل کبر و غای عدیل صغیر از برای
خواندن و فهرست کتاب حق البین از برای بصیرت مطالب و
دوران کتاب نوشته شود و باید دانست که تا بحال فهرست کتاب حق
البین نوشته نشده نه خود مجلسی علیه الرحمه از امر قوم داشته و نه دیگران
از او نوشته اند باید بعد از این تاریخ اهل طبع در ایشان کتاب
این فهرست را نوشته و تطابق کنند و با عدد
صفحات از مطابقی نمود و طبع نمایند

و غای عدیل کبر

بسم الله الرحمن الرحيم
شهدنا ان لا اله الا هو والملائكة اولوا العلم فاما بالفسطاط
لا اله الا هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام وانا العبد
الضعيف الدليل الذليل العالِم الحقيق يحتاج الفقير الشهيد ليعني
وخالفني ورازني ومسكرني كما شهد لذاتي وشهدت له الملائكة
واولوا العلم من عباده بانه لا اله الا هو ذو النعم والاحسان و
الكرم والامنان قادر رازي غالي ابدى حي احدى موجود مبدى
سميع بصير مبدى كائن مدرك حمدي تسبيح هذه الصفات وهو على
ما هو عليه في غير صفاته كان قويا قبل وجود الفناء والقوى وكان

الباطن و

عليها قبل ايجاد العلم والجله لم يزل سلطانا اذ لا تملك ولا مال ولم
يزل سبحانه على جميع الاحوال وجوده قبل الفناء اذ لا زال وبها
تعبا بعد من غير انفعال ولا زوال غي في الاول والاخر مستعبر في
الظاهر لا جوار في فضيلة لا مثل في شتيه ولا ظلم في تقدير ولا مغرب
من حكومته ولا ملجأ من سطوانه ولا منقاص من نعمانه سبقت رحمة
غضبه ولا يقوته احدا اذ طلبته ازاح العجل في التكليف وسؤال التوفيق
بشر الضعيف والشريف مكن اداء المأمور وسهل سبل الخبير
المختار لم تكلف الطاعة الا دون الواسع والطاقة سبحانه ما اتيه كبر
واعلم شانه سبحانه ما اجل نبذه واعظم احسانه بعث الانبياء
لنفس عدله ونصب الاولياء لبطون اوله وفضل وجعلنا من امه
شيد الانبياء وخبر الاولياء وفضل الاولياء واعلى الاركان
محمد صلى الله عليه واله امين وعباد عانا الله وبالمؤمن الذي انزل
عليه ووصيه الذي نصبه يوم الغدير وأشار بقوله هذا علي
البن ابي طالب واهل بيته الا برار والخلفاء الاخبار سيد الرسول
المختار علي قاصع الكفار ومن بعده سيد اولاده الحسن ثم علي
ثم أخو السبط الناصر رضوان الله المحسن ثم العابد علي ثم الباقر
محمد ثم الصادق جعفر ثم الكاظم موسى ثم الرضا علي ثم
النجي محمد ثم النقي علي ثم الزكي العسكري الحسن ثم المجتهد
المخلف الصالح القائم المنتظر المهدي المسمى
الذي ينفق في بيت الدنيا وممته
وارق لوري ووجوده
بديع الارض

در بیان آنکه او بیگانگی ندارد در خداوندی و خلق
 استیاء محبت و و بیان آنکه توغالی مرکب و جسم و جوهر
 و عرض نیست و او را مکانی و جسمی نیست محبت ستم در بیان آنکه
 مانع عالمی ندارد محبت چهارم در بیان آنکه صانع
 عالمی نیست نه در دنیا و نه در آخرت محبت پنجم در بیان
 آنکه جناب مقدس محل حوادث نیست که احوال مختلفه را در دنیا
 شود محبت ششم در بیان آنکه جناب مختار انا هم مقتدر
 بسیار است محبت هفتم در بیان آنکه حق تعالی با چیزی متحد
 نمیشود محبت هشتم در بیان آنکه حق تعالی در قدیم بودن شریک
 ندارد و هر چیز که غیر از جناب اقدس او است حادث یا بسبب ستم
 در بیان صفاتی است که متعلق است بافعال حق تعالی و در آن پنج محبت
 میباش اول در بیان آنکه مذهب امامت بر آنست که حسن دفع افا
 علی است محبت دوم در بیان آنکه صانع عالم فعلی است
 کند و محال است که بیخ از او صادر شود محبت سیم در بیان
 آنکه حق تعالی بندگان را بافعالی که اختیار بی ایشان نیست تکلیف نمی کند
 محبت چهارم در بیان آنکه لطف بر خدای تعالی واجب است
 محبت عقل محبت پنجم در بیان آنکه حق تعالی حکم و کارها
 او منوط بحکمت و مصلحت است باب چهارم

در مباحث نبوتی است و در آن پنج مقصد است

مقصد اول در بیان آنکه

امامیه و اعتقاد آن است

که بعثت پیغمبران

بر خدای تعالی واجب است عفو مقصد دوم در بیان
 آنکه طریقه دانستن حقیت پیغمبران معجزه است مقصد سیم
 در بیان لزوم افضلیت و اعلییت پیغمبران از جمیع امت خودشان مقصد
 چهارم در بیان افضلیت اندیاء و ائمه علیهم السلام از جمیع ملثکه
 مقصد پنجم در بیان حقیت پیغمبری محمد بن عبدالله بن عبد
 المطلب بن هاشم بن عبد مناف صلی الله علیه و آله باب پنجم
 در امامت و آن نه مقصد است مقصد اول در وجوب
 نصب امام است مقصد دوم در بیان شرایط امامت
 بنا بر قول منکلبین مقصد سیم در بیان صفات خائض
 امام است که از احادیث معتبره ظاهر میشود مقصد چهارم
 در طریق شناختن امام است مقصد پنجم در بیان بعضی از
 اثبات که دلالت بر فضیلت و امامت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 میکند مقصد ششم در بیان احادیث متواتر است از ائمه
 که دلالت بر امامت و خلافت و فضیلت و جلالت آنحضرت و معایت و
 دشمنان آنحضرت علیه السلام میکند و در آن هشت فصل است
 اول در حدیث غدیر خم و نص صریح امامت است که در آن روز
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر حضرت امیر المؤمنین و امامت
 آنحضرت علیه السلام نمود فصل دوم در حدیث

مترک است فصل سیم در بیان اختصاص

آنحضرت علیه السلام بجمیع خدای و رسول

صلی الله علیه و آله فصل چهارم

در بیان اختصاص

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است بحضرت رسول صلی الله علیه
 و آله در اخوت و همراز بودن و سنا بر او و در آن چهار مطلب است
مطلب اول در اخوت است **مطلب دوم** در بیان آنکه
 آنحضرت علیه السلام صاحب سار خدا و رسول بود **مطلب سوم**
 در بیان مسند نمودن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و الهی
 در هزار البیت مسجد مدینه با مر خدا مکرر در خانه حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام را **مطلب چهارم** در بیان اختصاص حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام بر داشتن حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 او را بردوش مبارک از برای پنهان نهادن از بام خانه کعبه بر سر
 میخ مردم در بیان آنست که بر او ایات منفیضه و اخبار صحیح که علی
 تلقی بقبول نموده اند ثابت شد است که حق همیشه با امیر المؤمنین علیه
 و آواز حق جدا نمیشود **فصل ششم** در بیان افضلیت آنحضرت
 بر سایر اصحاب نباده بر آنچه سابقا مذکور شد **فصل هفتم** در بیان
 فلیلی از اخبار که مخالفان در کتب معتبره خود ابرار و ذکر نمودند
 و اکثر نص و صریح است در ایام آنحضرت علیه السلام و ایشان بغافل
 و جاهل بوده اند **فصل هشتم** در بیان مطاعین انجاء علی است
 که غضب حق آنحضرت علیه السلام را کردند و بیان آنکه آنها قابل امامت بودند
 پس حق منحصر در آنحضرت علیه السلام بود و در این سه مطلب است
مطلب اول در مطاعین ابوبکر تبرئه بیان
مطلب دوم و سیم در بیان فلیلی
 از بدیع و فباچ اعمال و شنايع
 افعال عمر است که خلیفه

و در شهادت است بر ده بیان **مطلب سیم** در بیان فلیلی
 از مطاعین عثمان است به ده بیان **مطلب چهارم** در بیان
 امامت سایر ائمه علیهم السلام است بر پنج طریق اول بر آنست که
 میخیزد من الحول و الفضل طریق دوم بر آنست که افضلیت است طریق سیم
 عصمت است طریق چهارم بر آنست که طریقی پنجم بر آنست که
و امضا را بر مفضل چهار طریق دیگر غیر از این طرق شمرده اند
 اول علوی است که از ایشان در دنیا جمیع فرق عالم منتشر گردید
 طریق دوم بر آنست که امام است بر طهارت اخلاق و عدالت
 ایشان برینست که هیچکس ندانست که خدا از آنها نکرده طریق سیم
 اتفاق جمیع فرق اسلام است بر فضیلت و عدالت طهارت و علو قدر
 ایشان مگر فلیلی از خواص و اشیاء آنها که از غیر اسلام خارجند
 و هر قول ایشان را محبت میدادند و در ایات از ایشان نقل میکنند
 و در کتب خود ایشان را باها بیت تعظیم و تکریم نقل میکنند طریق
 پنجم بر آنست که مجبور و مجبول ساختن حق تعالی است در وقت و در شهر و در
 تعظیم و تحمیل ایشان و خلفا و جوامع برای ایشان **مطلب ششم**
 در بیان اثبات وجود امام و از دهر و عجب آنحضرت عجل الله تعالی
 فرجه است **مطلب هفتم** در اثبات جنت است با شش عشر
 در اثبات معاد و بیان مفاد ماث و ثواب است از وقت که
 نا انصای امر عالم و در آن بدست فضل است
فصل اول در اثبات معاد
فصل دوم و سیم در دفع
 شبهات معاد

صافی است و سئل از آنکه حقیقت روح و انفس بدن ایشان
فصل سیم در بیان بخت مرگ و توابع آن است و در آن دو
 مطلب است **مطلب اول** در بیان وجوب قرار باینکه هر
 بنده حق تعالی البته در امرک میباشد **مطلب دوم** در بیان
 آنکه باید اقرار نمود باینکه در اخبار صحیح و معتبره وارد شده است که
 مرگ و شدائد آن و کفیات آن و حاضر شدن رسول خدا و ائمه هدی
 صلوات الله علیهم در وقت قبض روح هر شخص مومنان و از برای ایشان
 دادن و اسان کردن مرگ برایشان و گافران و منافقان و مخالفان را
 از برای زیاده ای شدت و صعوبت مرگ برایشان و انداز ایشان
 عذاب و تکالیف و **فصل چهارم** در بیان احوال عالم برزخ
 و مشتمل است بر سه فائده **فائده اولی** در بیان بقا روح
 و برزخ **فائده ثانی** در بیان سوال و ضغطة و عقاب
 قبر است **فائده ثالثی** در بیان محل روح و جسد مثالی است
 در عالم برزخ **فصل پنجم** در بیان بعضی از شرایط و علامات
 قیامت است که پیش از وقوع صور واقع میشود **فصل ششم**
 در بیان صور و قیامت است **فصل هفتم** در بیان
 احوالی است که غصه خیز داده است که پیش از قیامت واقع خواهد شد
فصل هشتم در بیان حشر و حوش است **فصل نهم**

فصل دهم در بیان احوال اطفال و نجائین
 و استکبار ایشان است **فصل یازدهم** در بیان

میزان و

حساب

حساب و سوال و در مظاهر است **فصل یازدهم** در بیان
 سوال از رسول و شهادت شهداست و دادن نامها بدین است **فصل بیستم**
 در بعضی از احوال و احوال قیامت است **فصل بیست و یکم** در بیان
 در بیان وسیله و لوازم و حوض کوثر و شفاعت و سایر مقامات و در بیان
 حضرت رسالت و اهل بیت و صلوات الله علیهم است و در بیان
فصل بیست و دوم در بیان شرایط است **فصل بیست و سوم**
فصل بیست و چهارم در بیان حقیقت و حقیقت هشت و در بیان
فصل بیست و پنجم در بیان صفاتی چند است که در آیات و اخبار
 از برای هشت وارد شده و اعتقاد باینها لازم است **فصل بیست و ششم**
فصل بیست و هفتم در بیان بعضی از صفات و خصوصیات
 و عقوبات است **فصل بیست و هشتم** در بیان احوال عالم برزخ
 و مشتمل است بر سه فائده **فائده اولی** در بیان بقا روح
 و برزخ **فائده ثانی** در بیان سوال و ضغطة و عقاب
 قبر است **فائده ثالثی** در بیان محل روح و جسد مثالی است
 در عالم برزخ **فصل بیست و نهم** در بیان بعضی از شرایط و علامات
 قیامت است که پیش از وقوع صور واقع میشود **فصل بیست و دهم**
 در بیان صور و قیامت است **فصل بیست و یازدهم** در بیان
 احوالی است که غصه خیز داده است که پیش از قیامت واقع خواهد شد
فصل بیست و دهم در بیان حشر و حوش است **فصل بیست و یازدهم**

فصل بیست و دهم در بیان احوال اطفال و نجائین
 و استکبار ایشان است **فصل بیست و یکم** در بیان
 میزان و حساب

نویس

توبہ بر خدا بخانی و در این هفت مطلب است مطالب اول
در بیان وجوب توبہ و گناہانی است کہ از انہا توبہ باید کرد
مطلب دوم در بیان اختلاف متکلمین کہ آیا توبہ بعض
صحب است کہ از بعضی از گناہان توبہ کند شخص ذوی بعضی و یا آنکہ
می باید از ہمہ گناہان توبہ کند و توبہ از بعضی ذوی بعضی صحیح نیست
مطلب سوم در معنی توبہ و شرائط آن است **مطلب چهارم**
در بیان انواع گناہانی است کہ از انہا توبہ می باید کرد و **مطلب**
پنجم در بیان وقت توبہ است **مطلب ششم** در بیان
انواع توبہ است **مطلب ہفتم** در بیان امور است
کہ حق تعالی بر آنہا مواخذہ نمینماید و وعدہ جہنم و ان
انہا را دادہ **خاتمہ کتاب** در بیان خوا
احوال عالم است بعد از انقضاء امر

فباست
باید دانست کہ کتاب حق البقیہ ہے و بیکہ از بیت است
و ان آخر البقاہ مرحوم مجلسی علیہ الرحمۃ میباشند و تاریخ انعام باب
ان آخر شعبان سنہ ہجری است در زمان شاسطی

حسین صفوی تالیف شدہ
از این باب

کہ بی خطی بی توبہ فرار کنند ہمہ ماہار و اصناف ماہار و بواسطہ آنکہ
فناخت کردہ ایم باسم مسلمان فقط بدن عمل و پیروی شرع بتوبہ
تمام اینکناہا بیکہ اسای انہا نوشتہ شدہ الا ماشاء
ندد ما ابد فہرستی ندارد و یا اینکه اگر

فہرستی از برای انہا نوشتہ شدہ ناقص است نہ تمام بعد از این باید
اہل طبع از برای تطہیر شدن اوقات عمر مطالعہ کنند کان
از برای این کتب و کتبیکہ اسم انہا بودہ شدہ کائنات ما رن فہر
تمام نظر فہرست کتاب و سائل الشیعہ کہ مشغولند بطبع ان و
فہرست کتاب مسندک الو سائل نوشتہ شود و تعبیر عن
ہر بابی از ابواب و ہر فصلی از فصول ان باشد و نظیر بعضین عدد
احادیث ہر یک از بابہای کتاب سائل الشیعہ و کتاب مسند
الوسائل مجلدات کتاب بحار الانوار کہ حاجی امین دار الضرب یا طبع
انہا شدہ جملہ از انہا ابد فہرست ابواب ندارد و ان مجلدات و
فہرست دارد جملہ از انہا فہرستش ناقص است و از نظر فہرست
گندہ افتادہ و در بیکہ آنکہ بعضین احادیث
ابواب ان کتب شدہ بعد از این باید از برای تمام مجلدات
کتاب بحار الانوار فہرست تمام ابواب انہا
اہل طبع بدون نقص نوشتہ شود
و ہم چنین بعضین شود عدد
احادیث ہر بابی
از ابواب
نظیر کتاب سائل

الشیعہ و کتاب مسندک الو سائل
نا از برای پیدا کردن حدیث عمر شخص بلا طائل نکند و جزا
خبر ان فہرست مواعلی هذا الامر الکثیر النفع و مشہور بین المسلمین
بیشتر و ہنر طالب خرید اینکتاب میشود

وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا

وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا
وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا
وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا

| | | | |
|----|------------------------------------|----|-----------------------------|
| ۱ | اسايش در دار دنیا | ۲ | اسان شدن تمام کارها |
| ۳ | سهل شدن امور معاش | ۴ | زیاد شدن طلا و ثمن |
| ۵ | رواج تجارت و بازار | ۶ | نزول ترخها و اسعار |
| ۷ | کثرت قوا که واکمشار | ۸ | جریان فوات و آنهار |
| ۹ | ظهور برکت در غلات و اشیا | ۱۰ | مهربان شدن خلق با یکدیگر |
| ۱۱ | ظهور عدل و انصاف در پادشاه | ۱۲ | کثرت قوم و قبیل |
| ۱۳ | همه رسیدن حدس صفا | ۱۴ | رفع و دفع غموم و غنوم |
| ۱۵ | رفع و دفع امراض جسمانی | ۱۶ | کفایت شرع عذای و دشمنان |
| ۱۷ | چایک و زندک شدن در انجام کار | ۱۸ | زیاد شدن اموال و اولاد |
| ۱۹ | حفظ از وقوع در محارفات و مملکت | ۲۰ | رفع بهم رسانیدن در قلوب |
| ۲۱ | اداء شدن دیون و فروض | ۲۲ | وصول بهم رسانیدن مطالب |
| ۲۳ | زیاد شدن قوت حافظه | ۲۴ | دو شدن از صفت خبیثه خلق |
| ۲۵ | رفع بلاد کث و کندی ذهن | ۲۶ | رفع مساوت قلب و سخاوت دل |
| ۲۷ | زنجی هواری نمودن با ابناء جنس | ۲۸ | رفع خوف و شکر س |
| ۲۹ | دارا شدن قوت قلب و شجاعت | ۳۰ | طلافت و ذلافت لسان |
| ۳۱ | فاذا شد مملکت فصاحت و بلاغت و مقام | ۳۲ | همه رسیدن طول در عروق دکانی |
| ۳۳ | دوام بهم رسانیدن دولت و نعمت | ۳۴ | اطاعت زنان از شوهران |

۳۵ رفع حسد همکاران و همکاران

فهرست مقاصد

وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا

وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا
وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا
وَمَنْ يَرْيَ تَوَالِدَ النَّبِيِّ فِيهَا

| | | | |
|----|-------------------------------------|----|--|
| ۱ | مجدیدن خست سید المرسلین | ۲ | کشف شدن علم لدنی |
| ۳ | رسیدن بحکمت لفظانی | ۴ | سهل شدن تحصیل علوم حاکمه لازمه |
| ۵ | رسیدن بمقام و درجه در خصوص معاش | ۶ | رسیدن بمقام و درجه در خصوص معاش |
| ۷ | بریدن دل از خلق و بسند آن | ۸ | میل داشتن بایشان طاعات و قربات |
| ۹ | زوال مرض جمل و زارا نه | ۱۰ | حصول عقل کامل |
| ۱۱ | رسیدن به علم و شیخ | ۱۲ | مغفرت و آمرزش ذنوب گناهان |
| ۱۳ | نصفیه روح از شوائب و اوج | ۱۴ | طرد شیاطین جنی و انبی |
| ۱۵ | استان شدن نفس و روح در خارج عروق | ۱۶ | راضی بودن بضمیمهای الهی |
| ۱۷ | میل رفتن از عالم فانی به عالم باقی | ۱۸ | بهم رسیدن احسانا قلب خصوص بایمانان |
| ۱۹ | در شدن بمرکز خدای تعالی علم | ۲۰ | افتار عیب و ترس از اسلا و اهل اسلا و اولاد |
| ۲۱ | رجعت نمیکردن از عالم شریف | ۲۲ | ظهور برکت در اوقات شامضات اشیا |
| ۲۳ | صرف عمر در طاعات و عبادات | ۲۴ | نایب پاد در خصوص مواعظ و شهادت و قیام |
| ۲۵ | شناختن اهل نبایحافت و الاکلام | ۲۶ | فراموشی از احوال و اخبار الدنیا |
| ۲۷ | مکسوف شدن از خداوند بر شیعیان | ۲۸ | رسیدن بنیام خیرات و قربات |
| ۲۹ | پیدا شدن قوت در مملکت و اسلام | ۳۰ | رسیدن به شهادت و شهادت |
| ۳۱ | منصف شدن با و صا حید محمد | ۳۲ | نایب نور و لایب علی بن ابیطالب بر قلوب |
| ۳۳ | ظهور معجزات و احوالات از قلوب و شوق | ۳۴ | مستجاب شدن دعاها و استجابا بدن ناخیر |

۳۵ ظهور نصرت صدها از انوار حق

بیان مقاصد

بیا منجلود در خصوص آنکه بنما از فدی و کاش بنما
مربوط میباشد و فهرست بود و معانی آخر شد

معنی الله گفت انیسویه
گفت ایلنا فی حوائجنا الیک
صدقه از ان عاقل اندوخت
هیچ دیوانه فلیونی ابر کند
کرد بدند که طرزان بر پیش
بلکه جمله نهاد در موهما
بلکه جمله موهما بازی خان
پیل کرد و جلد و اشکاپز
بلکه خالک واک باد و هم شد
هر چه مشرک به کند ابر است
استن مرعفت و حفظ توان
وین زمین کوید که دارم بر فرا
جماگان کیسه از او برد و خند
مریخی او بر و رده برات
همین از او خواهد از غبار
و دجوهی از دگر هم آورد
آنکه مغرض از دگر و او کند
فی الجین الله عاقلها خلقا علی خلقا
من کرد خلقی تا شود منی کنم

بلکه نابینگان جویدی کنم

مؤلف گوید که چون در سابق از برای انذار خلق گفت آوردن
جهنم را بجهنم ای محشر و وصف جهنم بر سبیل اخضا و مرقوم شد لهذا من
که صفت بهشت که چند جهنم است از برای بشارت شیخا در اینجا نوشته شد
ایمانا منقول الاشیاء بالاضداد و یا بدی الی الشد که اوصاف
جهنم و صفات بهشت علی نحو التفصیل در جمله از کتب عربی و فارسی ثبت
و ضبط است از جمله شطرنجی از دو شطرنج کباب و هم از ده کتاب بیج
چهارم از چهار ربع کتاب شجر البیضاء ضیف و تالیف مرحوم اخوند ملا
منعین علیه الرحمه از جمله باب ۵ و باب ۵ از شصت و دو و باب ۵
ستم کتاب بخار الانوار تالیف مرحوم محلی علیه الرحمه که در اینجا
و معاد و عجل تکلیف عباد است و در هر یک از این باب پیش از شروع
در ذکر اجزاء آیات متعلقه به بهشت و آیات متعلقه به جهنم را مجلسی مرقوم
داشته از جمله نور ۱ و نور ۲ از هشتاد نور کتاب انوار التلخیص
تالیف مرحوم سید فخر الله جزاوری از جمله چند لؤلؤ از لثالی با
۱ و باب ۱ از ده باب کتاب لثالی الاخبار تالیف شیخ محمد بنی نوشی که
علیه الرحمه از جمله بعضی از ابواب جمله بیج از بیج جمله کتاب بحال
تالیف مرحوم سید هاشم بن سلیمان بحرانی علیه الرحمه از جمله
اخبار بکه در دبل آیات متعلقه به جهنم و آیات متعلقه به بهشت در دجله
کتاب تفسیر ربها تالیف مرحوم سید هاشم بن سلیمان بحرانی

ثبت و ضبط است از جمله باب ۱ و
باب ۵ از هجده باب مقصد چهارم
از چهار مقصد کتاب علم
البین تالیف

مرحوم اخوند ملا حسن فیض علیه الرحمه از جمله فصل ۱۳۷
 و فصل ۱۳۸ از کتاب جامع الاخبار تالیف محمد بن محمد سبزواری
 علیه الرحمه از جمله سون ۱۳ و سون ۱۴ از جمله سون احادیث
 قدسیه معدوده از جمله فصل ۱۵ و فصل ۱۶ از بیست و یک فصل
 باب ششم از شش باب کتاب حق البقیه تالیف مرحوم مجلسی
 علیه الرحمه از جمله احادیث مستطوعه در کتاب عین الحقیق قار
 تالیف مرحوم مجلسی علیه الرحمه بعد از فتمت ۲۲ و فتمت ۲۱ از
 شصت فتمت و ضایای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله نسبت
 بای ذر غفار فی رضوانه عنده از جمله فصل ۱۸ و فصل ۱۹
 از نوزده فصل جلد سیم از کتاب کفایة الموحدين فارسی تالیف مرحوم
 حاجی سید اسماعیل عقیلی بوی علی علیه الرحمه از جمله بحرا و بحر
 دقیم از عین دوازدهم از دوازده عین کتاب مجمع المعارف فارسی
 تالیف محمد شریف بن محمد صالح کره رودی علیه الرحمه و تالیف
 بنابر صفت بهشت از فتمت مبین تالیف بنابر صفت بهشت از بعضی
 احادیث قدسیه وارد شده و محمد از این باب اهل علم و اهل
 منبر و واعظین باین مواضع رجوع نموده بجهت ایدار و تبیین
 احادیث بیست و یک و ضبط شده در این کتاب را
 از برای مردم بیان نمایند تا آنکه مردم باین
 خوف ورجا باشند و بدین اسطر از
 عذاب جهنم نجات یابند
 و داخل بهشت
 شوند

ذکر صفت بهشت اختصا

در سون ۱۷ از احادیث قدسیه است که خدای تبارک و تعالی فرمود
 ای مردم چگونه راضی شدید و رغبت نمودید باین دنیا که فانی است و
 تمام نعمت هایش در معرض زوال است و زندگی در آن تمام میشود پس
 بدرستی که در نزد من است از برای اهل طاعت یعنی کسانی که عفا بد
 خود را در دست کرده مشغولند بآیات و آیات و مشغولند و بزرگ
 عمرات و مکروهات و نهیها و ایضا خلق بهشتها هستند گانه در هر یک
 آن بهشتها هفتاد هزار چون مرغزار است از زعفران و در هر چمن مرغزار
 هفتاد هزار شهر است از مروارید و مرجان و در هر شهری هفتاد هزار
 قصر است از یاقوت و در هر قصری هفتاد هزار خانه است از ناز و جود که
 در مرد باشد و در هر خانه هفتاد هزار آطا و است از طلا و در هر آطا
 هفتاد هزار صفا و فضا است از نقره و بر هر صفا و فضا هفتاد هزار
 سفره پهن است و بر هر سفره هفتاد هزار ظرف است از اقسام جواهر
 و در هر ظرفی هفتاد هزار قسم از طعام و خوردنی است و بر اطراف
 صفا و فضا هفتاد هزار سر و تخت است از طلا و نقره و بر هر سر
 و تخت هفتاد هزار فرش است از ابریشم و پنبه و اسب و باطراف
 هر سر و تخت هفتاد هزار جاری است از آب حلو و شیر و عسل
 و شبنم و عسل کی موم و در وسط هر شهری هفتاد هزار
 میوه ها و نیز در هر طایفه هفتاد هزار خیمه برپا
 برونک از غوان و در هر خیمه هفتاد هزار
 فرش پهن است و بر هر فرش
 هفتاد هزار خود

هزار

نشسته و در پیش هر خورقه هفتاد هزار در خرد منکار که در سقده
مانند تخم مرغ نان میباشند که از برای خدمت او بنده اند و بخواهند
هر فصری از آن فصرها هفتاد هزار فصر است از کا و نور و در وسط هر
فصر هفتاد هزار هدیه و تحفه است از جانب خداوند و چمن که هیچ
چیزی ندیده و هیچ کوشی نشنیده و بدیل هیچکس خطور نکرده و
میوه ها ست از هر قسم که میخواهند و گوشت مرغ است از هر نوع مرغی
که خواهند داشته باشند و خورقه ها ست مانند مروارید پنهان در
صدف در لطافت این همه دستگاه و این همه نعمتها جز
اعمال صالحه است که در دنیا آنها را بجای میآورند و ناهل هفتاد هزار
ایشان مرگ نیست و هرگز پیر نمیشوند و هرگز غمزد و اندوهناک نمی
شوند و هرگز گریه نمیکند و هرگز در رنج و مشقت عبادت نیستند و
هرگز تعب و بیجا آوردن نماز نیستند و هرگز غم نمیکند و هرگز
مریض و ناخوش نمیشوند و هرگز غم نمیکند و هرگز غم نمیکند
و هرگز ناچار رنج و تعب نمیرسد و هرگز از هفتاد هزار پیر نمیشوند
کسی که رخصت و خوشنودی و خانه گرامت و جوار مرا میخواهد باید
در این دنیا فانی شود و کار را حرف و پیش خود فرار دهد و اول
آنکه منصف بشود بصفت صدف و دانه ای در کف تار و کردار
و همانکه خوار بشود در بناد و ضاع دنیا را سپرد
آنکه فناء نماید با آنچه اندوی مصلحت نیست او
کرده ام گواهی داده ام ذات من از برای
من با آنکه نیست کسی سزاوارتر
بجای من

و باید مردم بدانند که عیسی و عیسی و بنده و رسول از رسولان
من بوده اند بسوی خلق نه انظور یک بعضی غلط و خطا کان کرده اند
و که آنها را پس خدا بوده اند
و افسوس حرف گوید مضافاتی است خداوند و انوار اینجاست
پیغمبر از زمان صلی الله علیه و آله که ثبت و ضبط شده و باب پنجا
و چهارم از جلد اول کتاب از شاد علی علیه الرحمه و از آنجا
ابواب این کتاب است مشتمل بر سی و سه عنوان از فناء عنوانی است که
عنوان آخر است که خدا فرموده ای احمد هرگاه بنده نماز بجا آورد و
باندان نماز اهل آسمان و زمین و غذا و طعام بخورد مثل غذای
مخوردن ملئکه و میوه شد لباس از فی فقری از فقر را پس بدینم رود
دن از محبت دنیا و از شمع و با از با است با دن از زینت دنیا را
تخواد بخورد من شد در خانه من که هفت است و هر آنکه البتة البتة
بر میدارم و میکند لش محبت و دوستی خود را و از اینجاست
که شیخ فانی علیه الرحمه در کتاب اشعار سوانح سلف جاز مذمت بسیار
نماید و طعن نیز بر اشخاصی از خواص کرده است و خطهای بنیاد و مد نظر
اهاست شیرین شود و اجتهاد بنیاد و کام ایشان و اموی که در کتاب طعن
بر صاحبان آنها دیده و فقره است این ترتیب جاه مال باغ و آغ حشمت
اقبال فرزندان طول مد غرور نفس علم بجهل سعی در یاد از یونان
منفی خود را فلان از برای تحصیل مال ندر این بیابان رسیدن بها
اسبابها قرب سلطان منصب بنیاد از برای اعمال عبادت
ملابس شد لباس اهل زهد بر غنای عبادت
و نفس بهشت شمع شد غنای آن منقضا

این است

زمان

قید و قال

کتاب هدیه مولانا محمد علی

۱۶۳

مولانا کتاب علی بن محمد جعفر عقی عینه کوبد که خواص و مصلحتین بسیار از
عام فلبشان و دلشان و نفس ناطقه و طایفه شاد لطیفه تائیه شامریض است از این
مسطون و الله اعلم الغالب معالج غیش و فلوبها مکرانکه عمل نمایند
بد سنور العلی که از خانوادۀ عصمت و طهارت یعنی محمد صالح محمد
الله علیه و آله رسیده و فشرین کتابها که در سنو العیام معالجه امراض قلب
در آنها ثبت و ضبط است کتاب معجزه البیضاء است و آن کتاب تالیف
آخوند ملا محسن و بعضی علیه الرحمه است و مشتمل میباشد بر چهل کتاب که
از آنها متعلق است بعبادات و ده کتاب از آنها متعلق است بعادات و ده کتاب
از آنها متعلق است بمهلکات و ده کتاب از آنها متعلق است بنجوا و خویشتن که

فهرست آن کتب در اینجا مرقوم شود
فهرست کتب متعلق بعبادات

کتاب العلم کتاب قواعد العقائد کتاب اسرار الطهارة کتاب اسرار الصیاق کتاب اسرار الوضوء
کتاب اسرار الصبا کتاب اسرار الحج کتاب اسرار الفرائض کتاب اسرار الدعاء کتاب اسرار الاوقاف
کتاب اسرار الاکل کتاب اسرار النکاح کتاب احکام الکسب کتاب الحلال و الحرام کتاب اسرار الصیغ و الحاشی
کتاب الغزاة کتاب اسرار السفر کتاب اسرار المعرفه کتاب اسرار النکاح کتاب اسرار الفرائض کتاب اسرار الاوقاف

فهرست کتب متعلق بمهلکات

کتاب شرح عقاب القلب کتاب اسرار النفس کتاب اسرار الشهوة الباطنة و الشهوة النورية کتاب اسرار الکسب
کتاب اسرار الدنيا کتاب اسرار الوجود کتاب اسرار الایمان کتاب الکبر و العجب کتاب دم العنبر

فهرست کتب متعلق بمناجاة

کتاب التوبة کتاب الصبر و الشکر کتاب الخوف و الرجاء کتاب الفقر و الزهد کتاب التوسید و التوکل
کتاب المحبة و الاقرب و الاصل کتاب التوبة و الصدق و الاخلاص کتاب التوبة و الحاشی کتاب التوکل و التوکل

کتاب هدیه مولانا محمد علی

۱۶۴

و باید بعد از این نایب تمام اهل علم از مجتهدین و مفسرین و محققین
و اهل منبر و واعظین مکرر بر مکرر و بیوسنه تا با آخر عمر رجوع نمایند تا
چهل کتاب تا آنکه اولاً خود ساختند اهل باطن و خدا شناسان اشراف
و مجدد و بیک از آنها معالجه نموده خدا شناسان اشراف نمایند
و اگر اولاً خود را معالجه نمایند اهل باطن شوند کما فی حق
که از ایشان صادر میشود بکفایت و روشن دردی
مؤثر نیست انظور که شاید
و باید

ذات نایب از هشتی بخش
کی تواند که شود هشتی بخش
قال جعفر بن محمد الصادق علیه السلام اذا رايت العالم محمداً نباه فان
عليه ينكح فان كل محب لشيء يحوط ما احب ثم قال عليه السلام اوتحي الله تعالى
الى داود لا يجعل بيني وبينك عالماً مفتوناً بالدين فاصبرك عن طريق
فان اولئك فطاع طريق عبادي المريدين ان ادنى ما انا صانع عام
انزع خلاف مناجاتي من قلوبهم
قال المؤلف ولعمري ما قبل القائل في هذا المعنى

ترك الدنيا بمردم اموند
خویشین سیم غله اند زنند
عالمیه که گشت باشد بزر
چون بگوید نیکو اندر کس
قال الله تبارك و تعالی فی الاية الحادية عشر من سورة البقرة
اَنَّا مَرْوَنَ النَّاسِ بِالْیَرِّ وَ یَنْسَوْنَ اَنْفُسَکُمْ وَ تَتْلُوْنَ الْکِتَابَ اَفَلَا تَتَفَقَهُونَ
و قال الحق من سور الصافات انا انما الذين آمنوا و نقولون ما لا
تفعلون کرم فمنا عند الله ان تقولوا
ما لا تفعلون

فی الاية
الثانية و الثالثة

و اگر خدا نخواسته خود را محال نماید بطوریکه نفس اماره بپوشان
 بمهر از خواستن شهنشاهان دنیوی و دنیوی و پنهان درین و شرع بپوشد
 الزمان صلی الله علیه و آله و اخبار و فقه آل محمد علیهم السلام را از بر آید
 بمقاصد دنیوی مصداق این آیات و این اشعار مستطوره ذیل واقع خواهند بود
 من انچه شرط بلاغ است یا تو میگویم تو خواه از سخن بندگی و خواملال
 قال الله بنا لا نعجا این است یا مستطوره (من سور البقرة)
 فی الاثر السامع الثامن والثمانون والعاشرة والحار عشره
 ومن الناس من يقول اننا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين
 يجادلون الله والذين امنوا وما يجادلون الا انفسهم وما يتبعون في قلوبهم
 مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب الیم بما كانوا يكذبون واذ قيل لهم لا
 تفسدوا فی الارض قالوا انما نحن مصلحون الا انهم هم
 المفسدون ولكن لا يشعرون
 و اشعار این

| | |
|----------------------------|-----------------------------|
| بدگر را علم و حق اموختن | دادن بیخ است ست راهزن |
| بیخ داد و در کف زنگیست | بیکر آید علم تا کس را بدست |
| علم و مال منصف به و فرا | فته آید و کف بد کوهران |
| پس غرازی بر فرض شد بر مونا | تا سنانند از کف مجنون سنا |
| جان او مجنون نفس شمشیر او | و استنا شمشیر ز این ز شمشیر |
| عیب مخفی است چو آب بیتا | مادرش از سوراخ بر صحرایشنا |
| حکم چون در دست کمر اهی فنا | جابه پندار بد در چاهی فنا |
| ره نمیداند فلا و بر کند | جان زشت او جانشو ز کند |
| احفان سرشد سندانم | غا فلان سرها کشید در کلیم |

قال الله انما فی کما سوانه سوانه سوانه
 الفصل الثالث فی العلم الذی یبطل به الفهم و یزید به الفهم

| | |
|-------------------------------|------------------------------|
| علم زیبا و فخر یابدای سیر | نی ز باغ و مرغ و اسب کا و خر |
| مولوی و دانشمندی اینکان | کار نیاید یک سباب جهان |
| نقص علم است با چنان مولوی | حشمت مال منال دنیوی |
| قائم و خرجند و شو خوشها | مرغ و ماهی چند ساز چنان |
| خود بد انصاف انصاف کمال | کی شود اینها مبدل از حلال |
| ای علم آفریننده در راه دین | از چه شد ما کوک ملیوشت چن |
| چند سال شهرت از آری یکف | تا که باشی نرم تو شو خوش علف |
| عاقبت شافور از دین بر | آن خود را آتی و این بن پرور |
| لقمه کارد از طرف مشیبه | خاک خود خاک و بر آند از مش |
| کان نرود دانه بن مفتور کند | نور عرفان از دلک پیر کند |
| لقمه نانی که باشد شمشیر ناک | در خرم کعبه بر اهریم ناک |
| گرید سب خود فشانم آن | و د بکار و خر کودی شخم آن |
| قدحی بود در حشاش سکر | و در سنک کعبه شناس سکر |
| و در بر بن زلفش کردی عجب | حریم این بیکری از خور عین |
| و در بخواندی بر خیمش بجد | فانچه باقل هو الله احمید |
| و در بدی از شاح طوبی آتش | و در شدی روح القدس همین |
| و در تو نوح بند در مرعش | و در دم عیسی بود آتش دش |
| و در تو بر خواهی از ارباب علم | بر سر آن لقمه نر و لو له |
| عاقبت خاصیتش ظاهر شود | نفس از آن لقمه نر قاهر شود |
| دوره طاعت بر اینار کند | خانه دین نور او پراز کند |

کتاب فی هذا الحق الالهی

۳۹۹

امام محی طاق حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام فرمود طالبین علم درین
سه طایفه هستند پس ایشانرا از صف اول کسانی هستند که علم را
طالب میکنند از برای استخفاف مردم و استهزاء ایشان که طریقه مجالسه
و از برای مرء و جدال با اقران و امثال صنف دوم کسانی هستند
که از طالب میکنند از برای مفاخرت نمودن و خند کردن و صنف
سوم کسانی هستند که از اسیطالینند و تحصیل بصیرت در دین و تکمیل
عقل و تحصیل یقین و علامت صنف اول آنست که در مقام بال باطن
و امثال بر مبادی در صدای ایشان و غلبه بر آنها است در مجالس محافل
گفتگوی با ایشان مدیون تا فضل خود را ظاهر سازد و در جماع خلوق در علم
بیان صفت حلم را میکند و خشوع و خضوع را بر خود می بندد و مثل اینک
سر بر زمین افکند و نفسها بلند میکند تا لهای ضعیف بر می آید و گاهی در
دقت پشت خود را خم میکند گاهی سر می جنباند و در سنی حرکت میدهد
و حال آنکه دل او اندر خالی با طری از تقوی بری است خدا او را
ذلیل و خوار کند یعنی او را بر خاک بمالد و او را هلاک و مستأصل سازد
و علامت صنف دوم آنست که صاحب مکر و خد و نرمی و هوای
و امثال خود از اهل علم نکبری نماید و از برای اغنیای که نیست بیدار کند
و اضع و فروشی میکند خلواتهای ایشانرا میخورد و درین ایشانرا صنایع
خدا نام او را بر طرف کند تا او را از میان علما قطع نماید و علامت
صنف سوم آنست که پیوسته شکسته و مخزون میباشد
و بیداری شعار خود ساخته جامه عبادت پوشیده
و در ظللهای شب عبادت پروردگار
گوشیده عباد میکند

اطیعوا اولی الامر من بعدی

از برای خدا و از تقصیر خود خائف و ترسان و همیشه از اعمال خود مضطرب
و لرزان است خدا را میخواند و میسرسد که دعای او را اجابت نکند
منوجه است یا صلاح نفس خود و دنیا است یا اهل نماز و کز آن
و بود را خدا محکم کند اعضا و جوارح او را بملکوت و عطا
فرماید بار امان و آسایش در روز

فما من
زکریا حدث فی فضیلت علمه و از اصول و فروع و در
اخلاق و فضیلت علمای بانی که در اخلاص صفت و اصناف
الحمد الاول قال رسول الله صلی الله علیه و آله ساعته من عالم نیکو علی
فرشته بنظر فی علمه خبر من عبادة العابد سبعین عاما الحمد الثاني
قال امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام انما جالس فی مسجد النبی صلی الله علیه
واله اذ دخل ابودر فقال یا رسول الله جنان العابد احب الیک ام مجلس العالم فقال
رسول الله صلی الله علیه و آله یا ابودر الجالس ساعة عند مذاکر العلم احب الیک
مراتب جنان من جنان الشهداء و الجالوس ساعة عند مذاکر العلم احب
الله من مقام الف لیله یصل فی کل لیل الف رکعة و الجالوس ساعة عند مذاکر
العلم احب الی الله من الف عزم و قرائة القرآن کلمة قال یا رسول الله مذاکر
العلم خیر من قرائة القرآن کلمة فقال رسول الله صلی الله علیه و آله یا ابودر
الجالوس ساعة عند مذاکر العلم احب الی الله من قرائة القرآن کلمة انی غشی
الف مرة علیکم مذاکر العلم فان بالعلم تعرفون الحلال و الحرام و من
من بینة لیس بائس یا من العلم کتب الله عز و جل له بكل قدم ثواب
من الابدیاء و اعطاه الله بكل حرف یسمع او یکتب من
فی المحبة و طالب العلم احب الی الله و احب المملکة

واحبة النبیون ولا یحب العلم الا السعیء طوبی لطالب العلم یوم الفیفة یا ابا
والجلوس ساعة عند هذا کمال العلم خبرک من عبادة سنة صیام فادها وفتا
لبها والنظر الى وجه العالم خبرک من عشق الف رفیفة ومن خرج من بیته
لبائس یا من العلم کتب الله له بکافهم ثواب الف شهید من شهید بدو طایف
العلم حبیب الله ومرتبة العلم وحب له المحبة ویصحب ویمشی فی رضى الله
ولا یخرج من الدنیا حتى یشرب من الکوتر ویاکل من ثمرة الجنة ولا یأکل
الدود حسنة ویكون فی الجنة رفیق خضر علیهم وهذا کلمة تحت هذا الاثر
قال الله تعالی برفع الله الذین آمنوا منکم والذین آمنوا

العلم درجات

الحديث الثالث قال صحابی من الصحابة خطبنا رسول الله صلی الله علیه
والله یا ایها الناس ارجعوا فی الفیفة اولوا اقرعاً وحسنه وندامة حتى یفر من
فی عمره الى شجرة ذی فلو شرب من عذیر سبعون بعیراً ما نقص منه فالوا بارسول
الله ما النجاة من ذلك قال اجتوا علی رؤسکم من بدی العلماء یتخوونهم
اهو اطافا فی اخر یوم الفیفة بعلماء امی کسائر الانبیاء قبل الا ان یذبحوا
عالمک ولا تریدوا علیه ولا یغضوبوا وحق فان جهنم خلاص بعضهم بقنا
الاول من هار عالم فقد امانت من امانت فقد امان الله ومرتبة الله فمضی الی
النار الاول من اكرم عالم فقد اكرم من اكرم من الله ومرتبة الله فمضی الی
مضی الی الجنة الا وان الله یغضب للعالم کما یغضب الایمین السلطان علی من
الافاغتموا دعاء العالم فار الله لیسحب غان یمن عاه
ومن صلی صلوة واحدة خلف عالم فکامنا
صلی خلف وخلف ابراهیم خلیل الله
الافاضل بالعلماء

فقال

خذوا منهم ما صفا ودعوا منهم ما کدر الا وان الله یغفر للعالم یوم الفیفة
سبعائة ذنب ما لم یغفر للجاهل دنبا واحدا واعلموا ان فضل العالم اکره من النجا
والرمال والجمال والشعر علی الجمال الا فاعلموا مجلس العلماء فاقاد وضة
من باض الجنة تنزل علیهم الرحمة والمغفرة کما یطر من السماء یجلسون
بین ابدانهم مذنبین یقومون مغفونین فیهم الملكة
لستغفرون لهم ما داموا جلوساً عندهم وان الله یبصر
الایم فغفر للعالم والمنفک والناس

اولک ذکر جملة احادیث ثلثة

الحديث الاول حضرت یحیی بن یحیی علیه السلام فرمود یک ساعت که عالم را
الله فی الله بر فراش خود نیکه کند و مشغول باشد بنظر کردن در علم خود هزار
ثواب از برای او از ثواب هفتاد سال عبادت شخص غایب عالم حدیث
و حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام فرمود در مسجد کوفه
صلی الله علیه واله که ناکاه او در غفاری پس عرض کرد یا رسول الله جنان
غایب فرقی ترد تو بیشتر است یا مجلس عالم ربانی بنیفر فرمود ای ابوذر یک ساعت
ترد مذاکر علم دین محبوب تر است بسو خدا از هزار جنان از جنات و شهداء و
نشین یک ساعت ترد مذاکر علم دین محبوب تر است بسو خدا از اسیان و
هزار شب از برای عبادت که بجا آورده شود در هر شبی از آن هزار شب هر روز
نماز و نشستن یک ساعت ترد مذاکر علم دین محبوب تر است بسو خدا از هزار
باد شمنان در پر خدا و از خواندن تمام قرآن بود قرآن و نجات
عرض کرد یا رسول الله مذاکر علم دین بهتر است
از خواندن تمام قرآن پس

حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود ای ابوذر رغب میکنی بکساعت نزد من
 عام درین محبوب تراست بنزد من از خواندن بنام قرآن و واژه هزار مرتبه بعد از
 بیان آن حضرت فرمود با صبحا حق بر شما باد بمذاکر علم درین چرا که بواسطه علم درین
 میثناسید حلال خدا را از حرام خدا پس فرمودند هر مسلمان بیکه درین برود
 از خانه خود از برای آنکه چیزی مطلبی از علم درین بفهمد در بنا به مینویسد خدا
 عزوجل از برای او بعد از هر قدم از قدمهایش یک روز ثواب پیغمبری از
 پیغمبران و عطا میکند باو خداوند عالم بعد از هر قدمی که می شود با مینویسد
 شهر در هشت و طالب علم درین زاد و ست دارد خداوند در ست دارد و در ست
 ملک و در ست دارد و از پیغمبران و در ست ندارد علی نیز از مکر شخص
 و نیک بخت و خوشحال طالب درین در روز قیامت ای ای که درین
 یکساعت نزد من مذاکر علم درین هفتاد و یک هزار عبادت یکسال کرد و
 روزی ناستی و شبها عبادت بنام منائی و نظر کردن بصورت من عال و ربانی
 هفتاد و یک هزار از برای ثواب آزاد نمودن هزار بنده در راه خدا و هر مسلمان
 که بیرون بنیاد از خانه اش از برای آنکه چیزی و مطلبی از علم درین یاد کند
 کند و بفهمد می نویسد خدا بنام خدا از برای او بعد از هر قدم که می برد ثواب
 هزار شهید از شهیدان و طالب علم درین محبوب خداست و هر مسلمان بیکه
 دوست داشته باشد علم درین با واجب میشود از برای او هشتاد و یک هزار عبادت
 شام مینماید و در صبح و خوش شود خدا و بیرون نمیدارد بنیاد از خانه اش
 از آب کوثر و بخورد از میوه ها هشتاد و یک هزار عبادت و هر کس که بخورد از آن
 عا لیر ربانی و بنی حضرت خضر علیه السلام خواهد بود
 بعد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 فرمود تمام آنچه را که بیان کرد

در تحت فرمان اولی الامر است برقع الله الذین امنوا منکم و اولی الامر
 درجات یعنی بلند میکند خدا مقام و درجه کسانی را که در دنیا ایمان آورده
 از شما اولی الامر و بلند میکند پیغمبر خدا مقام و درجه کسانی را که با آنها داده شده
 حد است نقل کرده یک از صحابه که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خطبه
 خواند از برای ما اصحاب در آن خطبه فرمود ای من هر یک از شما که در دنیا
 هوا و فریاد و افسوس و غمایت و غمایتها بطوریکه عرف میشود شخص در عرف
 خودش عرف مردم در آن روز هول و وحشت بحدیست که هر سده عرفی که
 بزمه گوشش پس هرگاه بنیاد از عرف هر قری از مردم هفتاد و یک
 بنظر من اینک چیزی که شده از آن عرفی که آن شخص در آن عرفی شده
 اصحاب عرض کردند یا رسول الله باعث نجات از شدت چیست
 فرمود باید در دنیا و دنیا و نوبت بشنید پیش روی علمای ربانی نجات یابید
 در روز قیامت از آن شدت و هول پس بدرستی که من فخر منی نام در روز
 قیامت بجای ربانی امم چرا که آنها مانند پیغمبران قبل از من میباشند بعد از من
 آگاه باشید نکتی بکنید عالمی از علمای ربانی را و رد نکنید بر او
 و او را دشمن ندارد و محبت داشته باشید نسبت باو چرا که دوستی داشتن
 نسبت با خلاص بخداست و دشمنی داشتن نسبت باو تقاضا بخداست آگاه
 باشید هر کس که اهانت کند عالمی از علمای ربانی را اهانت کرده و
 هر کس که اهانت کند خدا را اهانت کرده و هر کس که خدا را اهانت
 کند جای او در آتش جهنم است آگاه باشید
 هر کس که گواهی دارد عالمی از علمای ربانی را
 مرا کبرای داشت

و هر کس که مرا کرامی دارد خدا را کرامی داشته و هر کس که خدا را کرامی دارد
 خایه در پیش است **آگاه باشید** بدینی که خدا غضب منجا
 از برای عالم ربانی نظر آنکه پادشاه مقتدر غضب می نماید بر کسی که نافرمان
 او را کرده **آگاه باشید** غنیمت شمارید دعای خیر عالم
 ربانی را در حق خودتان زیرا که خدا مستجاب میفرماید دعا خیر و داد
 بان هر کس که در حق او دعا کرده و هر مسلمانی که بکماز جماعت در
 عقب سر عالمی از علمای آنجا بیاورد و در کس کوپا آنکه نماز جماعت بخواند
 در پشت سر من که پیغمبر آخر الزمانم و در پشت سر حضرت ابراهیم خلیل
 علیه السلام **آگاه باشید** پیری نماید از علماء بکند از ایشان
 آنچه خود است و او را در پیدایشان آنچه بنظر ظاهر خوب **آگاه**
باشید که خدای امر دوز برای عالم در روز قیامت هفتصد گناه
 از گناهانی که یکی از آنها را از برای جاهل بنمایند و بدینکه فضیلت
 عالم ربانی بیشتر است از آب دریاها و عدد رمل و شهاب و عدد کوه ها و عدد موهای
آگاه باشید غنیمت شمارید مجلس علمای ربانی را زیرا که مجلس ایشان در
 رباعی است از باغها هشت نازل میشود بر آنها رحمت معطر هم چنانکه از آسمان
 باران میبارد بر اهل زمین مسلمانان از وی خلاص می گشتند پیش و
 ایشان در حالیکه گناهان بسیار بر دوش آنهاست بر میخیزند در حالیکه
 خدا گناهان آنها را آمرزید و تمام لشکر استغفار نمایند از بر ایشان که
 در مجلس علمای ربانی از روی خلاص نشسته اند مادامیکه در آنجا خلوت
 دارند بدین سبب که خدا نظر میفرماید بتمام ایشان بر میامزد دعا
 و منعم و نظر کند بایشان از میامزد دوست
 دارند این سبب طایفه را

مؤلف گوید همچنانکه از برای رسیدن هر شیئی از شایع
 و مفصلی از مقاصد مقدمات و ادب است که بدو ندرت رعایت آنها آن
 شیخ را مقصد حاصل خواهد شد **آگاه باشید** از برای تعلیم
 عالم دین نیز مقدمات و ادب است که بدین ترتیب مقدمات و رعایت
 آنها ادب از برای شخص تعلیم دهنده و شخص منعم علم دین انظوری که
 شاید و باید حاصل خواهد شد و بسیار است که شخص شیخ از این جهت
 دینش از دست میبرد بلکه در بعضی اشخاص دین و دنیا هر دو از دست
 میبرد باید بعد از این محصلین علوم دینی در مدارس بلاد و در
 اشرف و کربلا و در سایر مواضع مشرف پیش از وارد شدن در علوم
 مربوطه بدین ترتیب هفتاد و نه مقدمه را و رعایت نمایند آن ادب را
 بان خود و در باره اطفال غیر بالغ که وارد میشوند در علوم مربوطه
 بدین از مقدمات و از مؤخرات **آگاه باشید** که در بسیاری
 از کتب ادب تعلیم و تعلم ثبت و ضبط است و در اینجا اقتضا میشود
 بدین که فهرست هشت کتاب خوب است که تمام آنها در یکجا چاپ شود
 و اهل علم این آنرا بخوانند و مطالعه نمایند و پیوسته منظور نظرشان
 باشد تا در اندک زمانی در تمام علوم مربوطه بدین ترتیب کنند
 و در دنیا و آخرت و شکار شوند و غیر بلا طائل ببقایند و نگردد و آخر
 هم بر باد نرود و آن هشت کتاب این کتاب است **اول کتاب**
آداب المتعلمین مرحوم خواجه نصیر الدین طوسی
 علیه السلام است که مشتمل است بر دوازده
 فصل و در آخر کتب جامع المقدما
 مکرر بطبع رسیده

در شهر ممبئی کتابخانه المهدی مرحوم شهید ثانی علیه الرحمۃ
و این کتاب در خصوص آداب تعلیم و تعلم همین کتابهاست که
در شهر ممبئی طهران چاپ خود آبا بنی قلیب است که مرقوم میشود

در ادب تعلیم و تعلم
و معرفت آن کتاب

المعتمد
المستند على جملة من النسخ على فضل العلم من الكتاب والسنة
والآثار ودليل العقل وفضل حامله مع علمه واهتمام الله تعالى

الباب الأول في آداب المعلم والمتعلم

الباب الثاني في آداب الفتوى والمفتي

والمستغنى
الباب الثالث في المناظر وشروطها

اِذَا يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاِسْلَامِ فَقُلْ

كتاب التواضع في الخصال الكتابية
هو الذي جعلنا من أجله

ضمیمہ اول و صمیمہ اول و جملہ

شرحها و عارفها و عجبها
ذلك

مستم نور هفتاد و دو کتاب انوار النعمانیة
سید نعمت الله خاثری است که مشتمل است بر چهل و دو
مقنن آداب و عوالم
نور فی احوال المعسر و المستغنی و کيفية افعالها

جها من مناظر و شواحات از باب چهارم از

باب فی طوطی شہر و بیجا حی خلیفہ است
از هفت باب کتاب علی بن محمد البیضا و مرحوم فیض علیہ الرحمہ

وكتاب علم فتح البصائر كتاب اول اشارده كتاب بعينه
وان باب معنون تابين عنوان

کتاب پنجم فی علم الحکم
کتاب پنجم فی علم الحکم

غفر الى است وكتاب علم احياء العلوم كتاب اول است و
رفع عبادات وان باب مضمون است بانيعوا العلم

جامع السادات مرحوم اخوند ملا مهدی قزوینی

عليه السلام است پسند و ناپسند و
دود و کرا و ضار و ذلیل و آمل
عناوین آن نام از آن

کتاب ابن اشد
نصفه

تَنْبِيْهُ لِكُلِّ مِنَ التَّعْلَمِ وَالنَّحْلِ اِيَّايْكَ
وَسُرُوْطِ اَمَّا اِيَّايْكَ التَّعْلَمِ فَهِيَ اَنْ يَّجْتَنِبَ
الْمُتَعْلَمُ مِنْ اِتِّبَاعِ الشَّهْوِ وَالْهَوَىٰ وَالْاُخْتِلَافِ
بِاِتِّبَاعِ الزَّمَانِ

وَأَمَّا اِيَّايْكَ التَّعْلَمِ فَهِيَ اَنْ يَّجْلِصَ الْعِلْمُ عَلَيْهِ
بِشَيْءٍ جَانِبِ

هشتمین مطلب اولی از مقام دوم و چهارم مقام نایب چهارم
از چهار باب کتاب معراج فارسی تالیف مرحوم حاجی ملا احمد
نراقی علیه الرحمه است که بمنزله فارسی کتاب جامع السعادات
والدمعوس میباشد و آن مطلب مشتمل است بر یک فصل و
فائده فصل در شرافت علم و علما فائده اولی در ادب
تعلیم و تعلیم فائده دوم در اقسام علم
و مصلح یا مذموم آنها و قدر ضرورت از هر
علی و قدر لازم از اصول عقاید
و کیفیت تحصیل طبعی
در عقاید

بنای منظوم از برای تلبه خاص

| | |
|---|---|
| طلب ابغاسقا خوشه نثار زین سپید ستاره دامن بود بخدای ارکسی تواند بود ده رها کرده از این که عالم غافل است و غافل عول نه عالم آنکه از او دعوی دل مکن که جویم حق ده بود آن نه دل که اندو کی در اید فرشته تا نیکی نه بدار لعنت است بر طبع بل بدان لعنت است کانداز علم گزین نورانه بشناسند ساقی قائم صراط الله جوید ستار محمد بنیت گرد دنیا مگرد حکمت جو افسری کان نه درین هدیه هر روز و درین خرمی و خوشی بن و مرغ را از آنزه کش جربدین ظلم نباشد از یکشد | طربا بشاهدان شیر کا بعد از این کوشش و حلقه نثار بخدای از خدای بر خور عز ندانسته از این خود خفته را خفته کی کندید بشنوی گفت نشنوی کرد بنود در حرم دل و تبار کار و خور کج و ضیاع غفا سک زد زد و در صورت گویند از هی بین ز بسا علم دانند بعلم نگند کار حبل از آن علم به بود دنیا بیز فران مدان نه از اجا حل و عقد خراش اسرا زانکه این اند کسب ز بسا خواهش افسر شما خوا افسا در شمار کشند و شما که با انسان رسد در مقدار بی نمازی مستی را زار |
|---|---|

در طریقت خود آیند باید کرد
اولا الحمد اخر استغفار

ذكر في فهرست فقه في معرفة الائمة كتاب في الائمة كتاب في الائمة
 كتاب الطهارة كتاب الصلوة كتاب الزكاة
 كتاب المحرمات كتاب الصيام كتاب الاعتكاف
 كتاب الحج كتاب الجهاد كتاب الاموال والنفوس
 كتاب النكاح كتاب الرهن كتاب الميراث
 كتاب الضمان كتاب المصالح كتاب الشركة
 كتاب المصنوعات كتاب المزاولة كتاب الوصية
 كتاب العارية كتاب الاحارة كتاب الوكالة
 كتاب الوصية كتاب التوكيل كتاب الهبات
 كتاب السبق والرفاء كتاب الوصايا كتاب النكاح
 كتاب الطلاق كتاب المخلع والمباراة كتاب الطهارة
 كتاب الايد والكفا كتاب العتق كتاب العتق
 كتاب النذر والعهود كتاب النذر والعهود
 كتاب الاطعمة والاشربة كتاب الغصب كتاب الشفعة
 كتاب احياء الموات كتاب اللقطة كتاب الفرائض والمواز
 كتاب الفضا كتاب الشهادات كتاب الحدود
 كتاب الفضا ص كتاب الدبائث

ذكر في فهرست

ذكر في فهرست فقه في معرفة الائمة كتاب في الائمة كتاب في الائمة
 كتاب الطهارة كتاب الصلوة كتاب الزكاة
 كتاب المحرمات كتاب الصيام كتاب الاعتكاف
 كتاب الحج كتاب الجهاد كتاب الاموال والنفوس
 كتاب النكاح كتاب الرهن كتاب الميراث
 كتاب الضمان كتاب المصالح كتاب الشركة
 كتاب المصنوعات كتاب المزاولة كتاب الوصية
 كتاب العارية كتاب الاحارة كتاب الوكالة
 كتاب الوصية كتاب التوكيل كتاب الهبات
 كتاب السبق والرفاء كتاب الوصايا كتاب النكاح
 كتاب الطلاق كتاب المخلع والمباراة كتاب الطهارة
 كتاب الايد والكفا كتاب العتق كتاب العتق
 كتاب النذر والعهود كتاب النذر والعهود
 كتاب الاطعمة والاشربة كتاب الغصب كتاب الشفعة
 كتاب احياء الموات كتاب اللقطة كتاب الفرائض والمواز
 كتاب الفضا كتاب الشهادات كتاب الحدود
 كتاب الفضا كتاب الدبائث

ذكر في فهرست

والطلاق والمخلع والمباراة والظهار والايلاء واللعان والعق
والندب والمكاتب والاسبيحة والافزار والجمالة والابحان والند والهد
والصبة الدبابة
والاطعمة والاشربة والغصب والشفعة واحياء الموات واللفظة
والفرائض والفصاء والشهادات والمخدود والفصا من
والدباب

فلذلك لا يحصل به انذار وتخويف بل الجرد له على الدوام نفس القلب بخرج الحجة
منه كما نشاهد من الجرحين له وقال الله تعالى فلو لا يفقهون بما اراد به معاني
الايهار دون الفناء في امرى ان الفقه والفهم في اللغة اسمان المعنى وانما يتكلم في
عادة الاستعمال به فديما وحديثا وقال تعالى لا تمشوا في صدقهم من الله
ذلك بانهم قوم لا يفقهون فاحال فله خوفهم من الله عز وجل واستعظامهم لجلوه
المخلوق على فله الفقه فانظر اكار ذلك ينبغي عدم الحفظ للقرينات الفناوى والاف
او هو نتيجة عدم ما ذكرناه من العلوم وقد قال صلى الله عليه واله علماء حكماء
فقهائ الدين وقد واعبه وقال صلى الله عليه واله الا انتمكم بالفقيه كل
الفقيه قالوا بل قال عز وجل من لم يقم الناس من حرم الله ولم يقم هم من مكر
الله عز وجل ولم يقمهم من روح الله عز وجل ولم يدع القرآن رغبته عنه الى ما
سواه وقال عز وجل لا يفقه العبد كل الفقه حتى يموت الناس في ذات الله عز وجل
ومعنى يرى القرآن وجوها كثيرة وروى ايضا موقوفا على ابي الدرداء مع يقبل

على نفسه فيكون لها اشد فناء وقال بعض السلف انما الفقيه الزاهد
الدين الراغب في الاخر البصير بدنيته المداوم على عبادة
ربه الوارع الكاف نفسه عن ارض السبلين
العفيف عن ما اهلهم الناصح

لجماعتهم ولم يقبل في جميع ذلك الحافظ لفرع الشاوي وليست اعول ان
اسم الفقه لم يكن مبنيا ولا للفناء في الاحكام الظاهرة ولكن كان بطريق
العموم والشمول وبطريق الاستنباع وكان اطلاقهم له على علم الاخر واحكام
القلب كرفقنا من هذا التخصيص نلبس بعث الناس على الجرد ولم يراعوا من
علم الاخر واحكام القلب وجدا على ذلك مبنيا من الطبع فان علم الباطن في
والعمل به عسير والتوصل به الى طلب الولاية والفضاء والجاه والمال معتد
فوجد الشيطان حيلة لا تحسب ذلك في القلوب بواسطة تخصيص اسم الفقه الذي
اسم محمود في الشرع به وهذا كلام دفين يتو اليقن ان يتكلم

قال الطيحي رحمه الله في كتابه المستفيحة الجرح
فقه قوله ولكن لا يفقهون ليسهم اي يفهمونه من قولهم فقه الكلام اذا فهمته ومنه
يفقهون فقه الرجل بالكسر يفقه فقهها من باب فقه اعلم وفقه بالضم مثله فقه الضم او اضا
الفقه له حجة وفلان لا يفقه اي لا يفهم ثم خص به علم الشيعة قال بعض علماء الفقه هو التو
الى علم غائب يعلم شاهد تبي العلم بالاحكام فقهها والفقيه الذي علم ذلك واهتدى الى استنباطها
ما حفي عليه انتهى وقد فقه بالضم ففاهذ وفقه الله وفقه اذا فاهذ في ذلك فافقه اذا فاهذ في الفقه
المحدث من حفظ على امي اربعين حديثا بعث الله عالما قال بعض السلف ليس المراد بالفقه بمعنى الفهم
لاننا لست بالعلم بالاحكام الشرعية عن ادائها التفصيلية فانه مستعمل المراد البصيرة في امور الدين
والفقيه اكثر ما ياتي في الحديث هذا المعنى الفقيه هو صاحب البصيرة واليهما اشار بقوله لا يفقه
كل الفقه حتى يموت الناس في ذات الله وحتى يرى القرآن وجوها كثيرة ثم يقبل على نفسه فيكون لها اشد
مفنا ثم قال هذا البصيرة اما في دينه وهي التي دعاها النبي صلى الله عليه واله الى المؤمنين حين ارسله الى اليمن حيث قال
اللهم فقهني الدين او كنيته هي التي اشار اليها امير المؤمنين قال الولد الحسن بن علي بن فضال في الدين
انهم كلهم ولا يخفى ان ما اراده من معنى الفقه لا يخفى من غرضه ولعل المراد منه علم الشريعة

کتاب فیہد شمس ال محمد علیہ السلام

کتاب فیہد شمس ال محمد علیہ السلام
 کتب علیہ السجود و یسجد علی امی و یسجد علیها بجانور الیه
 فی امر بینهم وان لم یسجد علیها عالمنا بعثه الله يوم الفتنه فقیها عالمنا داخل فی رفره
 السلام والفقهاء واولادهم یسجدونک الا حادیه فان لم یسجدوا فمعاذ الله ان یسجدوا
 الامر بالنفقه فی دین الله و لا اراد به علی ما فرز بعض الشارحین هو ان سائر الافعال الیه
 اوجیه الله کالوضوء والغسل والصلوات والصوم والحج والوقوف والجماع والامر بالمعروف
 والنهی عن المنکر یجب علی الخلق طلب العلم بها واما الاحکام الشرعیه الوضوئیه فیکمل
 الشک علی الرکعات وحکم من زاد علی سجد سجد و احکام السجده المکبره والکتاب والحد
 والفضا والاقتضا الخ و یسجد علی سجده و احکام السجده المکبره والکتاب والحد

فاما یجب طلب العلم بها عند الحاجة اليها بیا کثیر النفع از سر امثلتین بیا اهل علم و محصلین

ابن المشغول والناظر و فی علم الفقه و مقدماته با بد از خواب غفلت
 بیدار شود بداند که علم فقه و مقدمات آن از صفت و نحو لغت و منطق
 و معانی بیان و اصول فقه و غیر آنها از مقدمات علم فقه و الله اعلم
 الغالب علوی نیستند که مقصود لذائذ نباشد بلکه مقصود بالعرضند
 و غرض از دانستن آنها عبادات و بندگی است پس نباید بواسطه دانستن
 این علوم از عمل بازماند تمام روزگار خود را بمطالعه و مباحثه صرف
 کنید و در عبادت و خدا پرستی سستی نمائید بلکه باید را تعلیم بقصد
 ضرورت اکفا کنید کمال اهتمام را بر این بیدارید و عبادت خدا پر
 و بسیار از اهل علمند که با غواء شیطان و بویلا
 نفس عمر خود را صرف نحو و صرف نمود و منطق و
 و بیاجد آنها رسید از مساعیه بجزید

اطیعوا اولی الامر من بعدکم

واذا بین غافلند که دانستن تکلم طایفه بار سبیدن بد قیاس و کسایت
 و تحت اعتبار ایشان نه بکار و نه بپای ابد نه بکار آخرت و بجز تصدیق عمر
 و تلف کرد زمانه و تحصیل سخنان بیک فائده ندارد و از اینها زنا بکار نه
 از اهل علم هستند که از عمل عبادت بلکه استنباط مسائل باز مانده اوقاف
 خود را صرف فهم و سخن و احتمالات عبادت بعضی کرد و این معلوم کمالی
 میکنند و صفحات بسیار دارد و توجیه احتمالات کلامی مسایلی بنما
 و بسیار است که فهم آن عبارت از فهم مدخلی در فهم مسئله از مسائل
 ندارد بلکه بسیار باشد که شب و روز فکر میکنند در توجیهات عبادت و احکام
 عامه که در بیافو اعد فاسده خود از قبیل و استحضار امثال آن ذکر کرده اند
 واسطه از طاعت و عبادت باز میمانند و همچنین در استنباط مسائل
 بسیار باشد که ما خدمت مسئله واضح و دلیل آن لایح و ترجیح آن ظاهر و بر آن
 دلیل ضعیفی یا حدیثی عامی یا مثل آن یافت میشود مدتی عمر خود را در
 آن دلیل یا توجیه آن حدیث یا نوع مختلفه ضایع میکنند و هم چنین در
 استخراج و استنباط مسائل غیر مهمه و فروغ نادیده که بقیه باطن بعد
 احتیاج با آنها حاصل است و طالب کمال سعادت
 باید دامن خود را از امثال این امور بر چند عرض این نیست که باید طاعت
 علم مطلقا در این امور نامعلول نکند و بر امور آنها نکرده و بر اگر شک نیست
 در اینکه حصول ملکه جهاد و فهم آیات و اخبار و کلمات علما
 انوار موقوف است بر تکمیل فو نظریه و تحقیق
 و خاطر این امور را بواجب از یاد فو
 نظریه و تحقیق ذهن میکرد

وقت خود را در این

کتاب نهج محمد ال محمد علیه السلام

۳۹۱
لا یتعلم الفقه

از آنها

المراد

هستند نفسی که مجمع اخلاق ذمیه و صفات مذمیه باشد از تحصیل علم
بخیرتر و فساد شریعی چندی و از این است که بیشتر از کسانی
که ملبس بلباس علم آگشته اند و خود را از ذمیه اهل علم می شمردند
حال ایشان از عوام بدتر و در آیه تبارک و تعالی ما هه و ناله و جمع
مال خواه عوام و خواه مدال و روز و شب و تحصیل جاه و منصب اینرا هیچ
دین مذمبی دانند تا اقران و امثال درجه و جدال نا اظهاری فضیلت خود
بر جمعی از عوام کنند بای اعتقاد ایشان شست فاضل عقایدشان نادان
و رسوم شرع و ملک را دور انداخته و بدعتی چند از برای خود ساخته و بر
و آنرا مقصدا حکمت نامیده غافل از این که حکمت چیست همانست که شریعت
مقرر نموده ندانسته اند که علم بدون عمل گمراه و ضلال و علم بدون
خبران و وبال است همانا قول پیغمبر را شنیده اند که البلاغه در فی الاخلاق
من فطایه تیرا یعنی آنچه نادانی بیخات نزد بگزار است از برای کسی ناقص و بی
و کوبا بگوش ایشان سید که در حق رسول فرمود قصه ظهوری و بیان
منه و جاهل مناسک یعنی و فرست شکستند بوی عالمی که بر
شرع و در عوام خود را نکند و دیگری جاهل که آداب
عبادت را ندانند و علم عبادت

بیان در شهرت علم اخلاق زیرا که دانسته
فمنقول علم اخلاق ششم من الحکمة العلیة وهو علم بالقضایا و کثیر
افشائها لیسئل النفس بها و الا و انما و کثیره یوجهها لیسئل عنها
موصوغة الاخلاق و الملكات

والنفس

أطبعوا أو الرسول لعلكم تحمسون

۳۹۲

والنفس الناطقة من حيث الاضاف لها و هم نفسا شبهة قوية وهي
ان الفائدة في هذا العلم انما تحقق اذا كانت الاخلاق قابلة للتبدل و الغیر
والظاهر خلافه كما يدل عليه قوله عليه الصلوة والسلام الناس معادن
كمعادین الذهب الفضة خباز کر فی الجاهلیة خباز کر فی الاسلام و مری
عنه عليه الصلوة والسلام ايضا اذا سمعتم بحیل زال عن مکان فضله
و اذا سمعتم برجل زال عن خلفه فلا یصد فوا انما یستعبد الی ما حیل علیه قوله
عز وجل الا بلایس کان من الجن ففسق عن امر ربی فطر الله البهائم ايضا
الاخلاق تابعة للزاج و المزاج غیر قابل للتبدل بل بحسب مخرج عن غرضه
و ايضا السبعین تقابل الصنوع و هي لا تتغير و الجواب ان الخلق ملکة تصد بها
عن النفس افعال بسهولة من غیر فکر و تدبیر و الملکة کفیهة و استغفر فی النفس
لا تزل تبصر و هي فیما احدهما طبیعة و الاخر عادات اما الاولى فهي
ان يكون مزاج الشخص في اصل الفطرة مستعدا لکفیهة خاصیة کما متهمه
بحسب بنکیتها بااد فی سبب کالمزاج الحار الباقی البیاض الی الغضب و الحار
الرطب البیاض الی الشهوة و البارد الرطب البیاض الی الشیة و البارد الساب
بالشیة الی البلادة و اما العادات فهي ان یزاول فی الابدان غلا باخشا
و ینکرت و التمرز علیه نصیر ملکة حیوانیة عن الفعل بسهولة من غیر فکر
ففائدة هذا العلم بالقیاس الی الاولی انما کان کما فی النفس بالقیاس
الی الثانیة یخصها و الی هذا یسر ما روی عن النبی صلی الله تعالی علیه و سلم
نعت لا یمم مکارم الاخلاق و لهذا یبطل ان الشریعة المستطوغة
قد قضت الوطوع عن اقسام الحکمة العلیة علی
اکمل وجه و انما یفصل

مؤلف

از اهلان شمل است برنج مقام مقام اول در بیان این معنی است
 عاقله و آن عبارت است از عدالت مقام دوم در بیان این معنی است
 زهد که منقلب است به عاقله و شمل است بر دو مطلب مطالب اول و
 در بیان در جنبش بدینله و صد آنها در آن دو فائده است یعنی در
 آخر مطالب آن دو فائده ذکر میشود فائده اولی ذکر ادب و شروط
 تعلیم و تعلیم فائده ثانی ذکر تفاوت علوم در شرافت و تمیز
 تحصیل مطالب در شهر در بیان سایر انواع و ذائق که از حدین
 مذکور یعنی جوین و جهل بیط ناشی میشوند و از منقلبات فوق عاقله اند و
 پنج صفت بدینله است جهل ربک شک حیرت شرک و سوسه طایفه
 مکروه و حیل مقام سوم در بیان اخلاق منقلب به عاقله است
 و آن بیست یک صفت است خوف امان بودن از مکر خدا باس از روح اله
 ضعف نفس سستی از دانستن حقیقت و بی حقیقتی عجب و بیابکاری
 سوء خلق بدینلی غضب در صد انتقام بود غلبه و در کج خلقی
 عداوت و دشمنی عجب که اینها را یعنی بیکه نفس عصیت که
 نشات ملک سختی مقام چهارم در شرح ملکات منقلب
 به شوق شهوت و در آن دو مطلب است مطلب اول در بیان در جنبش
 خبیثه منقلب به شوق شهوت و صد آنها در آن سه فصل است فصل
 اول در بیان شوق که طرف افراط شوق شهوت است فصل دوم
 در بیان خود که طرف بفرط شوق شهوت است فصل سوم
 در بیان عفت که صد این و صفت است
 که در آن شد و در فصل
 مطالب و ممر

ارضیات

علم دین

در بیان این برضفا که منقلب به شوق شهوت و از حدین ناشی میشوند
 و اهلان صفت اند محبت دنیا عتاد و بیاری حرص و طمع بخل
 مال حرام خوردن خیانت خوض در باطل تکلم بما لا یعنی سخن بیهوده گفتن
 مقام پنجم در بیان صفاتی است که منقلب است به شوق عاقله
 و غضبیه و شهوتیه یاد و فوق از این سه فوق اند ذائل
 سه صفت اند حسد اهانند بندگان خذل ظلم بزرگ اعانت مسلمین
 مسامحه کردن ز امر بمرور و بی ارضاکر دوری کردن از برادر مومن
 قطع رحم عقوق والدین عیب جوئی مردم کردن و در صد بحسن عیوایشان
 فاش کردن از سخن چینی و تمامی کردن افشاد می مردم شهادت کردن
 بدال و محاصره شجره مزاح عیب کردن دروغ گفتن و بیجا
 محبت مدح و ستا و کراهت مذمت و برهائ نفاق غرور طول امت
 گناه کاری صار بر معاصی فراموشی از اعمال خود و غفلت از محاسبه اهلان
 کراهت سخط بر واردات الهیه خزن و اندوختن بی اعتمادی و امور خود بر دیگران
 با که اعتمادی با و اطمینان و خاطر جمع بوسائل و وسائط که از این جهت
 منقلب ضد شوق اطاعت و بندگی خداست و در این مقام هفت مقصد
 میشود مقصد اول در طهارت و نظافت مقصد دوم
 در بیان بعضی از آداب باطنیه نماز مقصد سوم در بعضی از آداب
 باطنیه کد و دعا مقصد چهارم در بعضی از آداب و شرا
 تلاوت قرآن مقصد پنجم در بیان آداب و مقصد
 در بعضی از آداب حج مقصد هفتم در آداب بعضی
 از آداب زیارت مشاهد مشرفه

مؤلف کتاب کو بدین مثل فہد یا خلا مثل پولت کہ
 مایہ بدست آوردن هر چیز است از اشیا نقیصه و اشیا غیر نقیصه از
 برای بدست آوردن جواهر پول لازم است و از برای بدست آوردن این اجا
 هم پول لازم است بدست آوردن اوضاع و متاع و بنویسند کہ بایندہ نیست
 سبب خسران در آخرت و بمتزلزلہ میباشند فہد یا خلا
 در دیگر وجه لازم است و بدست آوردن دین و آخرت کہ بایندہ است
 و بمتزلزلہ جواهر است
تألیف در دولت ایران کہ از دولت ایران بحسب نیاز از ہر باب
 بیشتر افتادہ اند اگر چه بحسب ظاهر از آن باب است کہ تکمیل کردہ اند و
 علوم طبیعی ریاضی و کیمی و الکون و باطن و اساطیر فہد یا خلا و سبب
از جملہ دولہ کہ اسناد دولت را پورا است کہ سبب است
 چین این دولت با فلت بحسب کہ بود و چگونہ کردہ است در چند سال
 مثل چنان بخت کردن مفضل بود و دولت روس با آن قوت و با وجہ
 کہ در هیچ تاریخی مانند ی از برای آن نوشته اند و کسی چہر جگہ یاد ندارد
در احوال و اسناد افتادہ کہ این افعال و غلبہ بواسطہ تکمیل
 صنایع بدیعہ اہا بود و بحسب ظاهر این کلام راست و قدس است لکن
 در باطن بواسطہ آن بودہ کہ اہالی آن دولت ہنر و پیشہ از اہل دول دیگر
 کہ ارض فہد یا خلا بدینوی نمودہ اند **مؤلف کتاب کو بد**
 اگر ما اہل مملکت ایران کہ تمام الامر شد و ندر شیعہ
 و دوستان خضر میر المؤمنین علی بن ابیطالب علیہ السلام
 میباشیم در سنا بطور کہ شاید باید
 اندوی کتاب خلا

چنین از برای

و این کتاب را در کتابخانه
 و این کتاب را در کتابخانه
 و این کتاب را در کتابخانه
 و این کتاب را در کتابخانه

فہد یا خلا فی ما بین خدا با ما اہل دین حق و مذہب و سبب لطیفها خوا
 جوعہ خالک امیر حق بنویسند کہ مرثیہ را صفا او نا چون کند
شیخ مصطفی الدین
 ابگری کہ از حرانہ غیب
 دوستان را کجا کنی محرم
 تو کہ یاد سمنان نظرداری
انجذای گرم دجیم ما شمع کمال امیداری را در ہم بر جہت اسرار خود
 خرابیہ از سوسن را در دجیم و سبب کل شیء ساکنہا اللہ
 بنفون و بونون الزکون والذین ہم با یائنا
 بوقیون
 بقی رحمت من کہ خداوند عالم فرا گرفته ہر چیز بر این بود است کہ ہم لازم
 آنرا از برای کسانیکہ نقوی پیشہ خود قرار میدہند زکون میدہند و از برای
 کسانیکہ با یات ما یقین مینمایند و من اصدق من الله فیلا و من اصدق من الله
 حدیثی آری کہ است کوثر از خدا بجو است و اجد اما بعد ازین نقوی
 پیشہ خود قرار می دہیم و زکون خود را ادای مینماییم و با یات بوقیون
مختصر کتاب فی مسمی السمس طالع
 در قواسات با انباء جنس و خلا و نیک و سنا و امور واجتہ مملکت و
 بفارسی نوشتہ شدہ و نسبت اہل ایران آن کتاب را بدست آوردہ خوانند
 و مطالعہ نمایند تا صدق این بیان برایشان معلوم واضح
 شود لازم است فہرست کتاب شمس طالع
 از برای ثنوی مردم بخوانند و کتاب
 در اینجا مرقوم شود

شعبان ایران

شمول کہ کتاب شمس طالع مشتمل است بر مقدمہ ۲۳ عنوان

باب فی تہذیب

- ۱ مقدمہ در جهت نوشتن این مختصر کتاب و احوال زاپور و اہالی مملکت زاپور
- ۲ حالت سابق و وضع حالہ زاپور
- ۳ نخستین تاثیر خاک زاپور
- ۴ زن و مرد و وضع خانہ و ہمہ اندازی اہالی زاپور
- ۵ وضع زندگانی و شغل و نکاح و لباس اہل زاپور
- ۶ دہات و دہقانان زاپور
- ۷ مساحت اقلیم و زاد و زبان اہالی زاپور
- ۸ اخلاق و عادات و حب و طر اہالی زاپور
- ۹ مدارس و علوم و اخراجات و مطبوعات زاپور
- ۱۰ هنر و صنایع دستی زاپور
- ۱۱ تجارت و محصولات و عایدات زاپور
- ۱۲ باہ اہل و نیکو اف و نمائش گاہہای زاپور
- ۱۳ عباد و رسوم و تقنین بنائراہل زاپور
- ۱۴ دین و آئین اہالی زاپور
- ۱۵ شکلی فقرا و زاپور
- ۱۶ مشہرہای بزرگ و بنادر و نفوذ انکلیسان در زاپور
- ۱۷ دستور آداب و رسوم و عادات مخصوصہ اہالی زاپور
- ۱۸ اصناف حیوانات بری و بحری زاپور
- ۱۹ صنایع زاپور و اصلاحات جدید آن
- ۲۰ حنائوادہ سلطنتی زاپور

الحمد لله والبرسول لعلکم رحمت

- ۲۱ نشون و تہذیب بری و بحری زاپور
 - ۲۲ جنگ زاپور با دولت روس
 - ۲۳ مملکت مجوزی کہ سبب دعوا و جنگ زاپور با روس شد
- سبا مختصر فی غریب مشتمل است بر خلق و دوزخ
- خلاف عالم جل جلالہ و عظم نوالہ فرار داده کہ ہر کسی کہ راسخ شد امری در دلس و باطنش همان مرد عالم خارج از برای او می شود و اتفاقا و متافا اگر راسخ شد و فوت گرفت در دلس کار ہا بیگہ از دجارت شد باہنا خائف است و بیشتر مدہمان کار ہا از برای اش اتفاقا و متافا مثل شخصی و سوا بر است در امر طہارت و نجاست مخصوصا پیوستہ از برای اش نجاست کاری اتفاقا افتد مثل آن کہ در سنس میبرد و نجس میشود با آمدن خون و در سر مسزاج ترشح بول و آب نجس با و میشود و در کوجہ ترکل سبک کہ نجس العین است در حالت دویدن کل با و میپزند و ہکذا و سوا بر در ہر امر و در ہر امر کہ راسخ شد در دل ہمین طور است تحصیل امر طہارت و نجاست نیک و متا ای انداز این از برای بیان توضیح این قاعدہ کہ اگر بیار کیم (مثنوی ہفتاد و من کاغذ بیک کہ اگر آمد ہم در دل راسخ نباشد عارض باشد از شخص و چارہ امور ناملاہم میشود مثلا اول صبح شخص بچہ از نماز اوقات تلخ میشود و بغیر میکند بد میگوید در خانہ بعضی از اہا خانہ از خانہ کہ بہرہ می آید غالباً از شب از چہابی شہاب را و بد میکند و بد ہا از برای اش اتفاقا می افتد و اگر راسخ شد در دلس کار ہا بیگہ باہنا کمال میل را دارد همان کار ہا غالباً از برای اش اتفاقا و متافا می افتد تمام اشخاصیکہ در دنیا در عدا خوش بچہا محسوب میشوند حاکمان و باطلا امور این از ملائمت در دلسان

و این سخن شده که در خارج از برایشان همان امور اتفاق افتد مثلاً
 در امر باطل فلان حاکم یا فلان نایب حکومت در دلش راسخ شده و دخل کردن
 و نان خوردن از ممر حرام حکومتی یا نایبی حکومت و بمهر و جای خود نشستن و
 استیلا لکن در باطن دلش بطور سوخ خواهان آن امور نیست که سبب
 دخل نمودن اوست از اتفاق افتادن امور در شهر همان طور میشود
 مثلاً آنکه نزاریها و فتنه ها و فسادها میشود در شهر پس اشخاص مغلوب
 شده و شکست خورده میروند نزد حکومت و گاهی نیز خود نایب جانب
 حکومت و بیکال سهلی حاکم و نایب حکومت بدخل حرام خود میسند و
 بسیار است از برای این بقاعد مذکور که مجذوب و حصر نماید که اگر نوشته اید
 مثنوی هفتاد من کاغذ شود و از این مثال را در باطل امر حق نیز معلوم
 میشود آب که جوشنی آورد بدست ناپوشد آب از بالا و نیست
 حال میگویم شیعیان ایران و غیر ایران که این همه بر آنها و هر
 بابت بد میگردد و مبتلا بوده و هستند ببلایها چشمه و اینها آن روحانی
 و الله العلی الغالب همه بواسطه بد اخلاق آنهاست که در باطن
 روح ساد سوخ نموده خدا قسم اگر اخلاق ناظن خود را بینگویند بطور
 سوخ نماید در عرفی و در کهای ایشان از روی این کتب سابقه آید که خاصه
 کتاب معراج السعاده بیکال آسود کی دلشان خواهان ملائمت طبع
 مرضی خدا و رسول میشود و بجوایست خلاق عالم

بکمال سہلی بدنِ رحمت و نادر بلکہ بدنِ اندکِ رحمت

ملائمات فایاں درختها حضرت پروردگار

منازل حضرت اشکان

من آنچه شرط بلاغ است تو میگویم

ایر علی محمد مولانا کے منشی

[illegible]

نشر

که دلش میخواست

واقع امت

۶
درخواست

۱۳۲۳

فهرست مطالب کتاب اکبر ال محمدی

۴۵

فهرست مطالب کتاب اکبر ال محمدی

فصل اول در ذکر فضائل اکبر علیه السلام و در فضائل و کتب
 حد که تمام انساب مورث فقر و پریشانند
 فصل دوم در ذکر فضائل امیر مؤمنین و واجبات
 و راحت و غنی و ثروت و رافع فقر و فاقه اند
 فصل سوم در بیان آنکه از امور مهمه از برای دفع
 فقر و فاقه و جلب غنی و ثروت بلکه از برای پیدا شدن برکت در
 اعمار و اوقات و اولاد و اموال این است که باید اهل کسب کسب
 حرام و مکرم و کسبها مباح را بداند تا اجتناب نماید از کسب
 از کسبهای حرام و کسبها مکرم از کسبها مباح و ایشان نمایند
 کسبها مباح که در بیان آنکه اهل کسب باید عایت نمایند از باب
 بیست و چهار که کسب
 ذکر من لایحه در خصوص مقام اول که معرفت کسب حرام و مکرم
 مکرم و کسبها مباح است
 ذکر شرح من مستطوره از لغت
 ذکر من لایحه در خصوص مقام دوم که رعایت آداب
 بیست و چهار که کسب است
 ذکر شرح من مستطوره از لغت
 ذکر من لایحه در خصوص مقام سوم که رعایت آداب
 کارهای ایضا و قد شکستن از باب کسب تجارت است و استیفاء و فاد
 و پریشانی اکثر اهل ایران خاصه صنف صرافان و بزازان و خردگان

۱

۱۳

۲۸ ۲۸

۲۹

۲۹

۳۰

۳۷

۳۸

۴۱

فهرست مطالب کتاب اکبر ال محمدی

۴۴

مذاتین مسائل شرعی کسب و تجارت و معاملات
 ذکر کسب و پریشانی و خبر که در کتب حضرت پیغمبر صلی الله علیه
 و آله و حضرت امیر المؤمنین و حضرت صادق و حضرت رضا علیه السلام
 در خصوص مقدم داشتن مسائل کسب و تجارت و کسب تجارت
 ذکر در بیان احکام تجارت و مکاسب مرحوم
 آقا باقر هبهانی علیه الرحمه
 فهرست بیست و فصل رساله احکام تجارت و مکاسب مرحوم
 آقا باقر هبهانی علیه الرحمه
 ذکر قسم بخداي منصف بر خود و نه صفت در خصوص آنکه اگر
 دوستان امیر المؤمنین و شیعیان اثنی عشری الا من شد و دل از جمع طاعت
 و اصناف مردم نیک کنند امور معروفه در فضل اول کتاب اکبر ال محمدی
 علیه السلام را و عمل نمایند با مویر که در فضل دوم کتاب اکبر ال محمدی
 از کرم و وجود و خزانة غنیش و آثار از ذلت فقر بیرون آورده بی نیاز
 میسر نماید
 ذکر در فضل در مجلی از احکام زکوة و خمس و فضل اول و
 زکوة است فصل دوم در خمس است
 بیان در خصوص آنکه تمام طبقات مردم اگر نیک نمایند امور معروفه
 در فضل اول را و اقدام نمایند بر آنچه در فضل دوم مرعوم گردیده
 از برای رسیدن غنی و ثروت
 حسیه فائل میشوند و ذکر مثله در این باب
 ذکر مثله میکرد این باب
 این باب ذکر مثله میکرد این باب

۴۶

۴۸

۵۱

۵۲

۵۴

۶۲

۷۵

۷۷

۷۸

شده

فهرست مطالب کتاب اکبر ال محمدی

فهرست مطالب کتاب السیر الی محمد

خاتم کتاب در واصل شدن بعلم اکبر یا صفت ششم
 ذکر اسبابی که در کتب از برای نصیحت عقاید و از برای عمل
 نمودن بفرع و از برای اثبات بواجبات و مستحبات و ترک محرمات
 و مکرهات و از برای عمل نمودن باذات سنن و از برای
 تهذیب اخلاق
 ذکر دعا و تکیه در اوقات تهذیب نمودن اخلاق بواسطه رجوع
 نمودن بکتاب علم اخلاق باید در هر روز و هر شب بلکه با امکان بکند
 از هر نمازی از نمازهای پویه بکند از باب کمال توجیه و التفات
 بمعانی آن بخوانند
 فهرست اخلاق در بیله که بمنزله اثر است
 فهرست اخلاق حمیده که بمنزله آب است
 ششصد و بیست و شش آموخته در ذکر هشت امر از برای جلب رزق
 و برام رسیدن رزق و ثروت از برای پیش خواجیه نصیر الدین طوسی
 ذکر هشتاد و یک حدیث در خاصیت و در ثواب خواندن
 سوئه مبارکه از او فتنه الوافعه
 امری در سبب و در خصوص اثر بد داشتن بیا آوردن شخص کار را
 بر خلاف معتقدش و تفریع نمودن بر این مطلب سخن نندکی و بد
 گذرانی اهل ابرار از هر باب
 امری در ششصد و بیست و شش آموخته در ذکر هشتاد و یک حدیث
 و اثر بزرگ داشتن
 امری در هشتاد و یک بیان در خصوص آنکه باید زمانی بگذرد و بر این
 اعمال مکرر و محرمه و عامل اعمال مستحبه و واجبه و اقوات

۷۹
۸۵
۸۸
۹۳
۹۴
۹۵
۹۵
۹۶
۹۸
۹۹
۱۰۰

فهرست مطالب کتاب السیر الی محمد

ظاهر شود و ذکر امثال و نظائر از برای بر مطلب
 امری در ششصد و بیست و شش آموخته در ذکر هشتاد و یک حدیث
 از برای رسیدن به امری از امور و تکیه بری فرار داده و ذکر
 چهارده تکیه بر این برای رسیدن بچهارده امر
 ذکر آنکه بزرگ و اعمال در دو فصل این کتاب بدین
 مسند از قرآن و اخبار آل محمد علیهم السلام از برای اهل اسلام
 و شیعیان اثنی عشری یعنی و ثروت خلاص شدن از ذلت
 فقر و پریشانی بطوریکه از ایشان که انشاء الله سالر باشد
 کثیر آنکه در چهل روز مشغول شوند و روز شروع را بگذرانند
 امری در ششصد و بیست و شش آموخته در ذکر هشتاد و یک حدیث
 و در وقت و ثروت باید طاعتی و باغی شوند و در هر حال خدا حاضر
 و ناظر را بنظر آورند و از برای خدا و رسول و ائمه علیهم السلام
 خلق خدا خالصه فقراء و مساکین از اموال خالصه جناح نمایند
 مالیه و از زکو و خمس سایر حقوق واجبه را نمایند
 امری در ششصد و بیست و شش آموخته در ذکر هشتاد و یک حدیث
 و حق مثلش مثل خورشید است شخص که شش بخورشید نموده
 راه رفت حال است که بسایه خود برسد و اگر بخورشید نشاند
 بی خمت و بیخ سایه بمراد او می آید و او اعتنا ندارد بسایه آن
 اگر شخص مسلمان پشت بخت حق نموده یعنی عمل ننمود با و امر تو
 در شرع و دین اسلام و مذهب اهل تشیع وارد شده با اموال و
 منافعهای دنیوی نخواهد رسید و اگر عمل ننمود با و امر و خواهی که
 در شرع و دین اسلام و مذهب اهل تشیع وارد شده با اموال منافعها

۱۰۱

۱۰۳

۱۰۴

۴۸

ناظر شدن

تایید

دینو تو خواهد رسید به رحمت در حال پند و آشنائی باها ندارد
 و در جواب سئوالی بنصیر و مفید
 اگر هشتاد و دین من جهت فقر فقراء و هفتاد و دین من جهت غنی و ثرونا غنی
 امری است در بیان آنکه هر محسوس دارای و چیز است یکی ملک
 دیگری ملکوت و ذکرش مثال از برای التفات باین مطلب و ذکر آن
 این کتاب دارای دو امر است یکی ملک و دیگری ملکوت
 امری است در بیان آنکه مقصود مؤلف کتاب از نوشتن این کتاب از برای
 رسیدن به غنی و ثروت طاعتی و باعی شدن خلق نبوده بلکه مقصود
 هدایت خلق بوده براه نجات
 و در فهرست شیخان نفوس ممالک ایران که بیست و چهار نفر
 بنامات مؤلف کتاب بر وجه بدیع نان از برای تخریب و ترغیب
 نشوین مردم بزرگ بر بزرگ و در فصل اول و ثان باعمال مکتوب
 در فصل دوم این کتاب
 دعاء در خصوص قبول هیهات این کتاب نزد خواص و عوام
 فهرست کتاب فهد و تقو ال محمد
 علیهم السلام
 و صلی الله علیه و آله و سلم
 و سلم نسبت بخضای در عفا ریحه الله بسبب فست و صد هفتاد
 و بیست و نه
 ترجمه شصت عنوان فست و صلی الله علیه و آله و سلم
 بخضای در عفا ریحه الله علیه و آله و سلم
 خطبه و دعاء حضرت پیغمبر آخر الزمان صلی الله علیه و آله و سلم

۱۰۶
۱۰۷
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۷
۱۱۸

در غفرا

فهرست مطالب منقسم بر طراکات اکابر ال محمد و تقو ال محمد

۱۸۲ در عفو بابت معاصی و افعال مشبهه که در خطبه
 و دعاء میباشد
 ۱۹۳ در کتاب طاعان و افعال حسنه که در خطبه و دعاء
 میباشد
 ۲۰۳ ترجمه بیست و شش خطبه و دعاء حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و آله
 ۲۰۵ در ترجمه عفو بابت معاصی و کارهای بد
 ۲۲۳ در کتاب ثوابهای طاعت و کارهای نیک
 فهرست
 مطالب کتاب فهد و تقو
 بطالع اکابر ال محمد
 و تقو ال محمد
 ال محمد علیه و آله و سلم
 اند کتاب

۳ و صلیت مؤلف کتاب بشیعیان و سنا امیر المؤمنین علی بر اینک
 علیه السلام بعد از انشان در بین ایشان
 ۱۹ در حدیث در خصوص بداء ملکی در ثلث اخیر از شب غریب
 جمعه بداء ملکی در ثلث جمعه از فوق عرش از برای طلب حاجت
 ۲۱ پس جمعه حدیث اول
 ۲۱ ترجمه حدیث و ترجمه

فهرست مطالب کتاب اکمال فی شرح منتهی الابرار
 ۱۱۲ فراموشی از خدا در اجتماع و کثرت برکت و شکوه و قوتی
 که در وحدت و قلت نیست بزرگوار و زده مثال
 ۱۲۱ بودن کثرت در عدد نفوس اهل ایران بودن کثرت در بزرگ
 اعمال مکروهه و محرمه و در انبیا اعمال مستحبه و واجبه و ذکر عمره
 بر اقام اهل ایران بزرگ اعمال مکروهه و محرمه و بر انبیا با اعمال
 مستحبه و واجبه
 ۱۲۲ ذکر آنکه بر سبیل مماشاه بوده بیان آنکه بزرگ
 و اعمال فضل اول و دوم کتاب اکمال محمد علیه السلام باعث دفع
 دفع فقر و جلب غنی و ثروت میشود و ادعا نمودن آنکه بزرگ و اعمال
 سبب اصل شدن کافه شعیان است بنام مقاصد شخصیه و نوعیه
 و بنام مقاصد دنییه و آخرتیه خود
 ۱۲۴ ذکر غیظ و بزرگی کوه ارض
 ۱۲۶ فهرست اسامی ضد مملکت کوه ارض و عد نفوس آدم
 ۱۳۷ سؤال و جواب مختصر و مفید که ادراک آن در بسیار با فایده
 از برای اهل قرآن و شیعان
 ۱۴۹ ذکر بعضی از مندرجات و مبشرات
 ۱۵۱ ذکر بیست و پنج حدیث در عتوبات تارک الصلوات و عتوبات
 که اینک در غایت از شخص تارک الصلوات میباشد
 ۱۷۵ ذکر چهل حدیث در ثواب فضیلت گفتن اذان اعلای
 اول وقت صبح و اول وقت ظهر و اول وقت مغرب و گفتن اذان
 اقامه در نمازها
 ۲۰۷ بیان موقوف کتاب آنکه پس از ملاحظه این اخبار

دیگر نباید تنگ داشت از گفتن اذان نماز در صفوف جماعت و گفتن
 اذان اعلای در اول وقت طلوع و اول وقت زوال و اول مغرب و
 آنکه تمام ایران را سبب اهل طهارت و عالی اند شخصه واحده بالمسئله
 اذان اعلای بگویند در اول وقت صبح و ظهر و مغرب و با حکایت اذان
 بواسطه گوش فرا دادن بمؤدیان از مؤدیان نقل بالمباشرة اذان اعلای
 گفتن حضرت مولای متقیان و امیر مومنان علی بن ابی طالب علیه السلام
 کوفه در زمان خلافت ظاهریش
 ۲۰۹ ذکر فضول اذان و اقامه
 ۲۱۲ ذکر ترجمه اذان
 ۲۱۸ سوره عنوانی از عبادت که مناسب میباشد مؤدین یکی از اخبار این
 از گفتن اذان اعلای بصدا بلند ساری خوش بگذرند و ترجیع فلفله
 صوت در چنین نگاه کردن با طرف آسمان بیا آوردن عظمی و بزرگ
 عالم بزرگان جاری نمایند
 ۲۲۱ ذکر آداب بعد از اذان
 ۲۲۲ ذکر شش حدیث در ثواب بجا آوردن نمازها بحکام
 ۲۳۱ ذکر شش حدیث در خصوص شدائد و عذابها که در نمازها
 ۲۳۵ ذکر امتهات و اصول مفاسد بر مبنای که از اخبار تعبیر
 قرآن بغشاء شده است بجمیع عنوان

فهرست مطالب کتاب اکمال فی شرح منتهی الابرار
 ۱۱۲ فراموشی از خدا در اجتماع و کثرت برکت و شکوه و قوتی
 که در وحدت و قلت نیست بزرگوار و زده مثال
 ۱۲۱ بودن کثرت در عدد نفوس اهل ایران بودن کثرت در بزرگ
 اعمال مکروهه و محرمه و در انبیا اعمال مستحبه و واجبه و ذکر عمره
 بر اقام اهل ایران بزرگ اعمال مکروهه و محرمه و بر انبیا با اعمال
 مستحبه و واجبه
 ۱۲۲ ذکر آنکه بر سبیل مماشاه بوده بیان آنکه بزرگ
 و اعمال فضل اول و دوم کتاب اکمال محمد علیه السلام باعث دفع
 دفع فقر و جلب غنی و ثروت میشود و ادعا نمودن آنکه بزرگ و اعمال
 سبب اصل شدن کافه شعیان است بنام مقاصد شخصیه و نوعیه
 و بنام مقاصد دنییه و آخرتیه خود
 ۱۲۴ ذکر غیظ و بزرگی کوه ارض
 ۱۲۶ فهرست اسامی ضد مملکت کوه ارض و عد نفوس آدم
 ۱۳۷ سؤال و جواب مختصر و مفید که ادراک آن در بسیار با فایده
 از برای اهل قرآن و شیعان
 ۱۴۹ ذکر بعضی از مندرجات و مبشرات
 ۱۵۱ ذکر بیست و پنج حدیث در عتوبات تارک الصلوات و عتوبات
 که اینک در غایت از شخص تارک الصلوات میباشد
 ۱۷۵ ذکر چهل حدیث در ثواب فضیلت گفتن اذان اعلای
 اول وقت صبح و اول وقت ظهر و اول وقت مغرب و گفتن اذان
 اقامه در نمازها
 ۲۰۷ بیان موقوف کتاب آنکه پس از ملاحظه این اخبار

| | |
|-----|--|
| ۲۴۶ | در کس اتمها و اصول معاصی بنویسد که بعد از اتمها در... |
| ۲۴۷ | بمنگشده است بی عنوان که جمعا گفتا عنوان میشود... |
| ۲۵۰ | آیات مشتمل بر اغوای ابلیس نبی آدم را... |
| ۲۵۱ | در کس صفات و طوایر هندکان مختص خاص خدا که... |
| ۲۵۲ | ابلیس لعین بر اتمها دست بردی ندارد و از صفات و طوایر بعد باین... |
| ۲۵۳ | امام دوازده است... |
| ۲۵۴ | اشعار در مخصوص آنکه شیطان بدگاه خدا حکم سک یا سبنا... |
| ۲۵۵ | فهرست ساعی روز قیامت به هشتاد و سه عنوان... |
| ۲۵۶ | بیان مختصری در موعظه و پند... |
| ۲۵۷ | در بیان کیفیت آوردن حجت و اجزای حشر... |
| ۲۵۸ | در کس صفت حجت بر سبیل اخلاص که ما و او و حاکسانی... |
| ۲۵۹ | که در دنیا مشغولند بجا آوردن گناهان و کناهان و... |
| ۲۶۰ | که فهرست هر دو ایضا مسطور شد... |
| ۲۶۱ | در کس اتمها استغفار و توبه به شش عنوان از قرآن مجید... |
| ۲۶۲ | در کس ضعیفا استغفار و توبه... |
| ۲۶۳ | در کس چهار حدیث در خصوص توبه و استغفار... |
| ۲۶۴ | بیان در خصوص نماز شب خواص آن... |
| ۲۶۵ | در کس خواص بجا آوردن نماز شب بفرمایش خیر... |
| ۲۶۶ | صلی الله علیه و آله به بیست و شش عنوان... |
| ۲۶۷ | بیان در فضیلت نماز شب کیفیت بجا آوردن آن بوجه اخلاص... |
| ۲۶۸ | در کس آیات نازل در خصوص بیداری شب برای استغفار... |
| ۲۶۹ | چهارده عنوان... |

| | |
|-----|--|
| ۲۷۱ | فکر ترجمه آیات نازل در خصوص بیداری شب براه |
| ۲۷۲ | استغفار و نماز آوردن نماز شب |
| ۲۷۳ | بیان در افضل بودن نماز از سایر اعمال بعد از اقامه نماز |
| ۲۷۴ | فکر نه حدیث در خصوص افضل بودن نماز سایر اعمال |
| ۲۷۵ | فکر شش حکایت در خصوص آثار و خواص اخروی دنیوی طاعات حضرت پروردگار لا اله الا او در نمازها در اول وقت |
| ۲۸۳ | فکر آیات بنده بر وجه خصوص بر وجه عموم دلالت دارند بر آنکه با نمازها در اول اوقات آنها بجا آورد به نفع عباد |
| ۲۸۴ | فکر سی حدیث در خصوص اهتمام بگذار نمازهای پنجگانه در اول وقت |
| ۲۹۱ | فکر بیست و پنج حدیث در خصوص اهتمام با نماز در بین عبادات و در خصوص ثواب فضیلت بجا آوردن آن |
| ۲۹۸ | فکر شش جعلیات اذان |
| ۲۹۸ | فکر شش جعلیات اقامه |
| ۲۹۸ | ترجمه شش جعلیات هر یک از اذان و اقامه |
| ۲۹۹ | فکر بیست حدیث در خصوص تارك الصلوة مستحیر بالله العظيم من ترك الصلوة |
| ۳۰۳ | فکر بیست حدیث در خصوص تحقیق اجتناب و گرفتن امر نماز نعوذ بالله من اتيان الصلوة على سبيل التخصيب |
| ۳۰۸ | اعلان در خصوص سهل و آسان شدن نواهی و اوامر بر شخص بعد از آنکه يك رجبین اقدام نماید بر ترك منهیات و بر اتيان اوامير |
| ۳۱۱ | چنان و نند بسیار برای دفع و رفع صدمات و نامالامات |

فهرست مطالبی که در این کتاب است و مفهومی که در این کتاب است

۴۱۵

در مدت اربعین ریاضت در خصوص ترك منهیات و اتيان باوامر
 بیان در خصوص مؤثر بودن اشتغال با اعمال صالحه از اجابت
 و مستجابات و اشتغال بترك منهیات از محرمات و مکروهات در مدت
 يك اربعین بعد از معرفت و دانستن اصول دین و توجیه مافی الآ
نکر چهارده فائده و خاصیت دنیوی که مترتب است بر
 انفاق و دادن صدقه در راه خدا علاوه بر ثواب اخروی
نکر چهارده عناوین خواص انفاق و صدقه دادن
نکر حدیث نیکو کردن چهار در وقت طلوع خورشید
 و حدیث دعاي خير کردن و و ملك بر سر پا دار در حق اهل انفاق و دعا
 بد کردن آنها بر اهل امساك
 ترجمه فربس مضامین ایند و خبر علی بنیل النظم
 فن حشر الاشعار الاربعه الفارسیه بالعربی
 بیان در خصوص مجاوردن طاعات واجبه و مستحبه از روی
 اخلاص بدون شائبه امر دیگر از ریا و اغراض دنیوی و بگردان دل
 از بعضی صفات و ذیل
نکر حدیث معاذ بن جبل در خصوص اخلاص در عبادت
 بیان در خصوص اخلاص در عبادت و ذکر حدیث دیگر از معاذ
 بن جبل در این باب
 ايضا بیان دیگر در اخلاص
 اعلام در خصوص استعدادهای رسانیدن قلوب بعبادت ریا
 يك اربعین از برای فهمیدن آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام فرموده اند
 آنچه دانشمندان گفته اند و نوشته اند فهم بر وجه رسوخ که ثبت است و

۳۱۲

۳۱۷

۳۱۹

۳۲۰

۳۲۱

۳۲۱

۳۲۲

۳۲۶

۳۳۰

۳۳۴

۳۳۵

فهرست مطالبی که در این کتاب است و مفهومی که در این کتاب است

۴۱۶

از کتب احادیث و کتب مضامین و معارف
نکر غای عدل و کبر
نکر غای عدل و صغیر
 فهرست کتاب حق البقیه
 فهرست مقاصد شصت و نوعه شیخا ابران و غیر ابران
 پنج عنوان که پوشیده خواست خداوند متعال و توجیه امام زمان علیهما السلام
 فرجه بواسطه عمل نمودن بمافی الکتاب بر صراط برتر می رسد
 فهرست مقاصد دینیه و اخروی شیخا ابران و غیر ابران
 پنج عنوان که پوشیده خواست خداوند متعال و توجیه امام زمان
 علیهما السلام بواسطه عمل نمودن بمافی الکتاب بر صراط برتر می رسد
 بیان منظر مرید در خصوص آنکه تمام امور رسید مذت بر روی
 و این بیان مربوط میباشد بدو صفت فهرست مقاصد دینیه و
 اخروی و دینیه
نکر صفت هشت بروجه اختصار
 فهرست ده کتاب متعلق بعبادات از کتاب مخیر البصائر
 فهرست ده کتاب متعلق بعبادات از کتاب مخیر البصائر
 فهرست ده کتاب متعلق بعبادات از کتاب مخیر البصائر
 فهرست ده کتاب متعلق بعبادات از کتاب مخیر البصائر
 فهرست ده کتاب متعلق بعبادات از کتاب مخیر البصائر
 ایا رب سعاد در بار علماء سوء که اهل دنیا هستند
 اشعار شیخها علیه الرحمه در کتاب سوانح سفر حجاج و با علماء
 ايضا اشعار شیخها علیه الرحمه در کتاب سوانح سفر حجاج و با علماء
نکر حدیث در بیان آنکه باید داعی و باعث بر تعلیم
 و تعلیم

۳۴۱

۳۴۲

۳۴۴

۳۵۵

۳۵۶

۳۵۷

۳۶۰

۳۶۳

۳۶۳

۳۶۳

۳۶۵

۳۶۶

۳۶۷

۳۶۸

مطالبی که نفوذی است در کتابش و معانی و معانی

۴۱۷

و تعلم علم دین و مفاد ما آن محض نفوذ بخدا و سید بعات و مستی
و زرقی از مرتبه هیبت و دخول در عالم انسانی باشد مقصود مراد و جدال
بار سپیدن بمنصب مال دنیا با مفاخر و تفوق بر امثال و اقران نباشد
فکر سه حدیث در فضیلت علم دین از اصول دین فروع دین و
اخلاق و فضیلت علای ربانی که داخل صنف سیم از اصناف ثلثه شیدا
فکر در جمیع احادیث ثلثه
در بیان آنکه در مقام تعلیم و تعلم باید با آداب افعال عمل نمایند و ذکر
هشت کتاب و موضع که در آنها آداب تعلیم و تعلم نوشته شده
بیان منظوم از برای تلبه خواص
فکر فهرست کتب فقهیه بنویس کتاب سائل الشیخ
فکر فهرست کتب فقهیه بنویس کتاب شرح لمعه نجاشی و کتب
فکر فهرست کتب فقهیه بنویس کتاب شرایع بنیاده و عنوان
بیان کثیر النفع بلسان نازی از برای امتیاز بین بلیاس اهل علم و محصلین علوم
بیان کثیر النفع از برای امتیاز بین بلیاس اهل علم و محصلین علوم
ایضا بیان کثیر النفع از برای امتیاز بین بلیاس اهل علم و محصلین
دین بر زبان فارسی
بیان در تعریف علم اخلاق بر زبان نازی
فکر اسامی چهارده کتاب از کتب اخلاق هفتاعری و هفتافار
فکر فهرست کتاب معراج السعاده فارسی و در علم اخلاق نالیه حرم
خاجی ملا احمد نراقی علیه الرحمه
بیان در خصوص آنکه مثل هدیه اخلاق مثل قول است که ما
بدست آوردن هر چیزی اسباب از اشياء تقیسه و اشياء غیر تقیسه یعنی اگر

۳۷۰

۳۷۲

۳۷۶

۳۸۰

۳۸۱

۳۸۲

۳۸۳

۳۸۴

۳۸۷

۳۸۹

۳۹۱

۳۹۳

۳۹۴

۳۹۷

در بیان علل

منتهای که نفوذی است در کتابش و معانی و معانی

۴۱۸

از دولت

کسی دنیای محض میخواهد باید اخلاقی بنیک باشد و اگر هم آخرت میخواهد
باز باید اخلاقی بنیک باشد و ذکر این که همسایه دولت چنین است
فکر کتاب شمس طالع که مختصر نادر و بیانی است از برای مملکت زاپو
واهایی آن
فکر فهرست مطالب کتاب شمس طالع به ۲۳ عنوان
بیان مختصر در ترغیب مردم شیعه بنویس کتاب اخلاق و اخلاق
لازم بر این که شیعیان اهل ایران و غیر ایران دعا کردن و حق
سلطان اسلام از هر بابی کائنات من گمان در مظان استجاب دعا
لازم بر این که شیعیان ایران و غیر ایران دعا کردن و حق سلطان
عصر مالیه کتاب معنی یاد شاه مجاهد ملا ملک سپاه قاجار
خلد الله ملک
تاریخ تولد این یاد شاه مجاهد ملا ملک سپاه
تاریخ جلوسش بر تخت سلطنت
فکر اشعار در بیان این یاد شاه مجاهد ملا ملک سپاه
فکر اشعار در خصوص خلق پسندیده اش و سربازان و
دعایای مملکتش
فکر فهرست اصناف سلاطین ایران و هفت عنوان
صورت ظل حضرت پیر السلطان بن السلطان بن السلطان
السلطان مظفر الدین شاه قاجار خلد الله ملکه و سلطانه
بیان منظوم در مدح یاد شاه اسلام و تذکار فضایل
بیان مؤلف کتاب در خصوص آنکه مقصود اصلی از این منظوم شده
در این صفحات و در کتاب اصلاح امور دنیا و آخرت اهل تشیع بوده و

۳۹۸

۳۹۹

۴۰

چشم

چشم دل باز کن که جانت بی
 گر با قلبم عشق روزاری
 بر همه اهل از من بهر
 آنچه بینی دل همان جا
 بیرون پا کدایه انجمن
 هر دران پا پرهنه جوی
 هم دران سر بهنه فوج
 دل هر زن که شکافی
 هر چه داری اگر عشق ده
 جان کداری با عشق
 از عشق محار که داری
 آنچه شنیده کوشی ان شو
 تا بجای رساند که بک
 بایک عشق و دزدان و جانی

انچه نادید نیست از بی
 همه فاق و کلان بی
 کردش و دستان بی
 و آنچه خواهد دل همان بی
 سر مملکت جهان کوان بی
 پای بر فرق فردا بی
 بر سر از عرش ساین بی
 افتابیش در میان بی
 کافر هر کجوی باز بی
 عشق را که مای جان بی
 و سفت ملک امکار بی
 آنچه نادیده چشمت از بی
 از جهان و جهان بی
 تا بعین البین عیان بی

و هو الله الاله الواحد الاحد الصمد الاول الاخر السميع
 البصير القدير الفاهر العلي الاعلى الباقى البديع الباري
 الاكرم الظاهر الباطن الحي الحكيم العليم الخليم المحفوظ الحق
 المحسب الحميد المحيي الرب الرحمن الرحيم الذاري الرازي
 الرقيب الرؤف الرايي السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار
 المنكسر السيد السبح الشهيد الصادق الصانع الطاهر العد
 العفو الغفور العتي الغياث الفاطر الفرد الفتاح القلق

الفدي الملك القدوس القوي القريب القوم القاض
 الباسط قاضي الحاجات الحميد الولي الثان المحيط البين
 المقيت المصور الكريم الكبير الكافي كاشف الضر الوبر
 النور الوهاب الناصر الواسع الودود الهادي الوفي الوكيل
 الوارث البر الباعث التواب الجليل الجواد
 المحنبر الخالق خبير الناصرين الدائم
 الشكور العظيم اللطيف
 الشافي

الا انا اهل كوة الارض اغلوا ان الله تعالى شانه مع هذه الصفات معكم
 ايها كنتم ولكن لا تعلمون وراي على قلوبكم ما كنتم تكسبون تعلم بانفسكم
 اقرب اليكم من جبل الوريد عليهم بما في صدوركم لا تدركه
 الابصار وهو يدرك الابصار وهو اللطيف
 المحنبر

| | |
|------------------------------|-------------------------|
| بار نزد بکتر از من بمن | وین عجب که من از روی تو |
| این سخن با که نواز گفت که او | در کنار من من مملو کرم |

و دلیل و علامت از برای بودن خدا با هر چیز و همه خلق از اولاد آدم مطلع
 بودش از سرائر و خطرات قلبیه تمام مردم این است از ان بابت که خوش
 خدا قلب خوشحال را و عجب بعلم و عجب بعبادت و طاعت و عجب
 و تقوی و صبر و شکر و شجاعت و سخاوت و غیر اینها از صفات کامله
 نفسانه را و همچنین عجب بحسب و عجب بحسن و جمال و جواد و عجب
 و عجب بفتوت و قدرت و عجب بجاه و منصب و حکومت و امارت و غلبه
 و کثرت اعوا و انصاف از اولاد و خویشان و خدمه و غلمان و بنده و غیر

و همچنین عجب بعقل و زیرکی و عجب بکمال و صناعات ظاهره
 چون فرح و انبساطی جدید عارض شود شخص را بواسطه یکی از امور
 مفرجه مسطون و غیر مسطوره از جانب خلاف عالم جل شانهمان و
 در کمال سرعت بدن ناخبرانی از اناث مثل سرعت حرکت فوق نلکراف
 فوق تلفون و سرعت حرکت برف و سرعت حرکت کلوله از تنک لبه نهاد
 بعد از حرکت دادن ماشا راجع الفور ناملائی واقع میشود اصناف
 شخص بلکه در اصناف دیگری در حضور این شخص بلغرشی و عطف
 و شکستن رگی و فراقر معده و اختلاج عضو و خارش
 بدنی و افتادن چیزی از دست و غیره و
 شد رجا منکری و بهم خوردن در کمال
 دست بریدن فلج و پاران شد بار حجاب
 و شکستن نظری سخن فرود آید و
 افتان غلبا و زمین بر طبع
 و امثال اینها و الی طائر

پیش خود این سخن نمیکویم بلکه از کردگار میبینیم
 قال الله تبارک و تعالی فی ثلثه مواضع من محکم کتابه الکریم و میر
 العظیم لا نفرح ان الله لا یحب الفرجین و ما اصابکم من
 فیا کسبتا بدیکم و یعفو عن کثیر و غلوا
 ان الله یعلم ما فی انفسکم فاخذوا
 و اعلوا ان الله غفور
 حلیم

قال الله تبارک و تعالی فی الايه الثامن
 سورة المائدة

الفرآن الله یعلم ما فی السمو و ما فی الارض ما یموت من حیثه
 الا هو رایهم و لا یمسسه الا هو سادسهم و لا اذنی من ذلک
 و لا اکثر الا هو معهم انما کما و انتم بنبیهم بما علوا
 یوم القیمه ان الله بکل شیء
 علیم

| | |
|-------------------------------|---------------------------------|
| سالماد دل طلب عام جم او میگرد | انچه خود داشت کاینکه بنام میگرد |
| کوهی که صد کون مکان برین بود | طلب که شد کار لب نام میگرد |
| بیدار در حال خدا نا بود | او نمیدیدش در دین نام میگرد |
| انهم شعبه عقل که میگرد اینجا | سامی شیر عصا بلند میگرد |

فیض روح القدس باز میفرماید
 دیگران هم بکنند اینها میگرد
 قال الله تعالی فی الايه الثامن من سورة المائدة
 و انما جاء موسیٰ لیتقنا و کلیمه ربّه قال رب انظر الیک قال لن ترانی
 و لکن انظر الی الحبل فان استقر مکانه فسوف ترانی فلما تجلی ربّه للعبید
 حبله ذکا و خر موسیٰ صعفا فلما افاق قال سبحانک
 نبی الیک و انا اول
 المؤمنین

| | |
|------------------------------------|------------------------------|
| امید و توهم در تمام رستنا گاه | وی ناد توام مؤمن در کوشش |
| مشافی و مشجوری در راز تو حیانم کرد | کرد ست بخواهد شد پایان شکبان |

| | |
|--------------------------------|------------------------------|
| درد این فتنه مانقصر کار | لطف آنچه تواند بی حد و حصر |
| فکر خود و رای خود در عالم نیست | کفر است در اینده و حق بی جور |

بارب بکه بنوار کفایت این نکته که در عالم
رخسای بکس نمود انشا همد هر جا

قال سهل بن عبد الله الشري قال لي خالي محمد بن سوار الا ان ذكر الله ليد
خلقت فقلت له كيف اذكره فقال قل بقلبك عند قلبك في ثيابك ثلث
من غير ان تحرك به لسانك الله معي الله ناظر الي الله شاهد فقلت لك
لبالي ثم اعلنه فقال فلتها في كل ليلة في كل ليلة سبع مرات فقلت لك
ثم اعلنه فقال فلتها في كل ليلة احدى عشرة مرة فقلت ذلك نافع في جلا
فلما كان بعد سنة قال لي خالي احفظ ما علمتك ودم عليه الى ان تدخل
فانه ينفعك في الدنيا والاخر فلم ازل على ذلك سنين فجدتها
خلاوة في شري ثم قال لي خالي يوما يا سهل من كان الله
معه وهو ناظر اليه شاهد بعينه

قال الله تبارك وتعالى او احسن الاعراف
واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول بالعبادة
والاصال ولا تفك من
الغافلين

في الخطبة الاولى من خطب الباب الاول من الابواب الثلثة من كتاب الحج
البلاغه قال امير المؤمنين ورئيس الموحدين علي بن ابي طالب عليه السلام
اول الدين معرفته وكما لمعرفته التصديق به كمال التصديق به توحيد وكما
توحيد الاخلاص له وكما الاخلاص له نفى الصفات عنه شهادة كل صفة

اما غير الموصوف وشهادة كل موصوف انه غير الصفة من وصف الله
شجانه فقد فرقه ومن فرقه فقد شانه ومن بناه فقد جزاه ومن جزاه فقد
جهله ومن جهله فقد اشار اليه ومن اشار اليه فقد حده ومن حده
فقد عده ومن قال فيم فقد ضمنه ومن قال علام فقد اخلى منه كائن لا عز
حدث موجود لا عن عدم مع كل شئ لا بمقارن به وغير كل شئ لا بمقابل فاعل
بمعنى الحركات والالتصيق لا منظور اليه من خلفه موجود لا
لا سكن تباين به ولا بسوحيش

فشرر كوسي

| | |
|--|-------------------------------|
| جهان بلندى بشي نوئے | ندانم چه هر چه هستي نوئے |
| كبت السيد الدامى الى حب الشئ بها الدبر | عليها وما الرحمن بكس الف كسبة |
| اكثره حيفت اركان سخا | درو مشكل انحراف جوار فرما |
| كوفي كه خدا بود در كهج بنو | چون هيچ بنويس كجا بود خدا |

فاجابة الشبهة

| | |
|-------------------------|---------------------------|
| ابصاح مسئلة نوبتوا زما | محقق بدان كه لامكانست خدا |
| خواهي كه نور اكشف شواين | جان درين بگو كجا دارد جا |

قال امير المؤمنين عليه السلام عرف من عرف نفسه
مؤلف كوید اين فرمايش انحضرت سلام الله عليه چند معنوي دارد يكي آنكه
چنانچه معرفت نفس با طيفه بوجه كنه از براي شخص ممكن نيست هم چنين از براي
او معرفت ذات خدا هم ممكن نيست و سيم بعني هر كه صفات نفس با طيفه
شناخت صفات خدا را هم مي شناسد و بركه نفس با طيفه صفاتش مانند صفات

خداست و تمام خلق عالم و اهل کون ارض از این امر مطلع نبوده و نمیباشند
 الا من شاء و نذر من الاولیاء الموحدين المخلصین مثل آنکه هر فردی از افراد
 مردم موضوعند از برای علم تشریح بدن که در کتابها باب الی ما شاء الله میگذرد
 و خبر اطلاع از آن علم ندارند مگر قلبی از مردم روی کون ارض که اطمینان
 و شایدا نشاء الله که بعد از انشاء این کتاب کبر ال محمد و دهد و بعد از
 محمد علیه السلام در روی کون ارض اهل عالم بواسطه ریاضات شریکه صفات
 شناخته بد بواسطه خدا شناس شوند سبب هر چنانچه نفس ناطقه در عالم
 صغیر در هر جای بدن و با هر جزء جزء آن هستند دیده نمیشود مگر آثار و قیام
 ایشان حسبه نیست تا بتوان ایشان با و نمود همچنین خدا هم در عالم کبریا در
 نافرش با هر جزء جزء آنها هست و دیده نمیشود مگر آثار او
 و قابل ایشان حسبه نیست تا بتوان

اشان با و نمود
 فِي أَوَّلِ قَائِمَةِ الرَّاۤءِ مِنَ الدِّیْنِ الْمُنْتَوِي إِلَى أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلَى أَرْبَعِ طَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَعْدُ ثَلَاثَ بَيِّنَاتٍ
 فِي بَيِّنَاتٍ مَعْنَى حَقِيقَةِ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانِ
 عَلَى الْفَصْلِ الْخَامِسِ وَالْأَوَّلِ

| | |
|--|--|
| وَأَنَّكَ بَيْنَ مَا تَشْعُرُ | وَأَنَّكَ مِنْكَ وَمَا تَبْصُرُ |
| وَتَحْسَبُ أَنَّكَ جَرْمٌ صَغِيرٌ | وَفِيكَ أَنْظَوَى الْعَالَمِ الْأَكْبَرُ |
| وَأَنَّ الْكِتَابَ الْمُبِينُ الَّذِي | بِأَجْرِهِ تَقْطَرُ الْمُصْطَفَرُ |
| فَلَا حَاجَةَ لَكَ فِي خَارِجٍ يُخْبِرُ عَنْكَ بِمَا سَطُرُ | |

ترجمه الاشعار علی السطیف

| | |
|----------------------------|---------------------------------|
| دوای درد تو باشد تو میباید | زشت زنج تو و نیشی بنا بدینا |
| توئی کتاب خدا و دان کتاب | بجزها که نهانها شود از این دنیا |
| کمان بی که صغیر افتاده جرم | ببین بدان که در اند عالم کبر |

نه احتیاج تو باشد بخبر خارج
 که از تو میشود الفانور و الجوه و حفا
 ارفم حرف علی محمد جعفر عفی عنه و دیگر حدیثی در فضا نفس مینا
 میدانم که این کتاب بیان شود
 فنقول

کمال زبانی میگوید سوال کردم امیر المؤمنین علی علیه السلام از معرفت نفس
 پس عرض کردم یا امیر المؤمنین میخواهم بشناسم این نفس را فرمود ای کمال کدام نفس را
 میخواهی بشناسی عرض کردم امولای من مگر یک نفس بشناسم فرمود ای کمال چهار نفس است
 و حسبه حیوانیه و ناطقه قدسیه و کلیه الهیه و از برای هر یک از این چهار نفس
 نوعی درد و خاصیت است پس نامیده بنامه از برای او است پنج نوع ماسکه و جاذبه و هاضمه
 و تریه و و خاصیت او را یکی زیاده دیگری نقصان و منبعث از سن و حسبه حیوانیه از برای او است
 شنید و دید و پوشید و چشید و زردی و گرمی و سردی و از برای او است و خاصیت او را یکی
 و دیگری غضب و منبعث از قلب صنوبر و ناطقه قدس از برای او است پنج نوع فکر و ذکر و علم و خیر اکامی
 و منبعث از حیث نیست و شیشه در چینه ها بقوس فلکیه او را و خاصیت یکی تریه و یکی حکمت و یکی

و منبعث از حیث نیست و شیشه در چینه ها بقوس فلکیه او را و خاصیت یکی تریه و یکی حکمت و یکی
 الهیه از برای او است پنج نوع فانی بودن در عین فانی بودن و غیبی بودن و عین بل داشتن و و حیا
 دلنا اختیار نمودن و فقیر بودن در عین نیاز بودن و صبر کردن در عین بلا داشتن و و حیا
 او را یکی رضا و دیگری تسلیم و این نفس مبداءش از خداست زیرا که فرموده در آیه ۲۱ از سوره محمد
 وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي يَعْنِي دُمُومِ دُرَادِ وَرُوحِ خُودِ وَبِوَحْدِهِ مِیگوید در زیر اگر خدا فرموده در آیه ۲۷
 از سوره الفجر یا ایها النفس المطمئنة ارجع إلى ربك فاستغفر له و استغفر لنفسك

این کتاب متعلق است به ابن ابی عمیر

فی فیه من سنن صحف مصنف من الباب الثالث من الانوار الثانیة
کتاب فی البلاغة العنونی هذا العنوان باب المختار من حکم الموعود
ومن خبر خیر بن خمره الضیفا عند حوله علی معویة سألته عن الموعود
علیه السلام قال فاشهد لقد رأيت فی بعض موافیه وقد اذی اللیل
سُدُّوا له وهو قائم فی محرابه قابض علی یحیه بملل التلیل
بکاء الحزن یقول انا بنیاد بنا الیک عنی انا یعرض الی ثقیف
لا حار حینک هیهات عری غری لا حار حینک قد ظلمتک ملائکنا
لا رجعة فیها فلیسک فیض وخطرک فی واملک خیراه من فکرة
الزاد وطول الطریق وبعد السفر وعظیم الموعود

در جمیع

در فیه به شش صفحه از باب سیم از سنده نایب کتاب فی البلاغة گذشته است
که خیر بن خمره ضیافی که یکی از اصحاب حضرت امیر المؤمنین امام المصطفی
علی بن ابی طالب علیه السلام بوده اند داخل آن بزرگوار از دنیا رفتند
بیز معویة آمد معویة او را از حالات و اوصاف آنحضرت علیه السلام سوا
کرد در جواب گفت گواهی میدهم و بخدا قسم است که در نوع منبکوم دیدم آن
بزرگوار را در بعضی از مواضع در حالیکه شب اطراف سر او خود را در
افطار عالم فرو هشته و ظلمت آن طول و عرض جهان را فرو گرفته بودند
محراب عبادت بر پا ایستاده و محاسن مبارک خود را بدست گرفته بودند
هیچ بچید مانند شخص مادر کونده و گوهر میگرد مانند گوهر اند و رسید به
و در آنحال رو بدینا کرده میفرمود ای دنیا اینها از من دور شو و کنار که
اها میخواهی منعرض من شوی یا نبوی من مشرف شده نظری نمائی که مرا

بیت خود بخوانی وقت آمدن نویسی من تر ساد و نقش وجود نواز من
عالم بخوبی باد و راست آنکه مرا توانی رام خود ساخت و در دام فریب خود
انداخت بود بگری و فیه چه چرا که من حاجتی بنویندارم و غیر مرادام مگر
بر نه که من وی بنویندارم تحقیق که من نور است طلاق داده ام ناد بگری و حج
بنوینداشته باشم و نویسی بوسیل نکم پس عیش کردن با نویسیا کوناه است
و قد دو مرتبه نویسیا کرده ام و امید بنویسیا خیر است و پیوسته
راحت نومفرون بغم و غصه و الم است بعد از
اوار کفی نشه و درازی و درد
سفر اخوت و سخن گفتن

این کتاب متعلق است به ابن ابی عمیر

سزاوار است انشخص عالم زاهد فی الله ربنا که از بلند مقام علم و معرفت با علی صوفی را می کند
و خلد عالم نورانی و جنت مید بآنکه یک در چاکلی جالت معلی است جامع علوم
و مفقوده و ایراصت از کتب در نزد ش حاضر باشد از بر مطالعه نا آنکه از هر
و در هر نوع علم سبیل الاحمال مطلع باشد
کتاب فقه کتب اصول فقه کتب تفسیر کتب نحو کتب صرف کتب حال کتب احوال کتب با صی کتب ادب
کتاب معانیان و بدیع کتب منطق کتب حکمت کتب عرفان کتب طب کتب لغت کتب فاری
کتاب مذاهب کتب تواریخ کتب احادیث عریان بحار الانوار و وسائل الشیعة و مستدک الوسا و درعواله
کتاب احادیث فارسی کتب مقالات کتب ادعیه کتب عرض فافیه کتب وادین شعرا کتب فصحیح کتب
کتاب خواص باب و غنوم و اسماء الله کتب علوم غریبه کتب هندی باخلاق کتب سیر و سلوک کتب عبادت و ریاض
کتاب اندرز و ضایح کتب جنک و کشتکول
کتاب جامعه مطالب از حدیث و غیر حدیث

10110





